

KRONIKA OLDSKAUTI 2017 z 2020

2017 z 2020

KRONIKA OLDSKAUTI

DĚNÍ VE SPOLEČENSTVÍ ŠESTKY, NA DALŠÍCH 827 STRANÁCH A V 1999 FOTOGRAFIÍCH, PROSTŘEDNICTVÍM AKTIVIT OLDSKAUTŮ.

Při nahlédnutí na facebookové profily lidí, které relativně dobře osobně znám, bych spoustu z nich nedokázal ztotožnit podle toho, jak se na sociální síti prezentují. Jsem rád, že je znám z běžného života a jsem ušetřen střetu z realitou : -) Víím, že obdobný problém může vzniknout při pročítání našich KRONIK - jinak mohou vyzníít vpomínky zde zaznamenané a zřejmě jiné budou vzpomínky toho, kdo se účastnil jen několika málo akcí. Vždy bude rozdíl mezi mými vzpomínkami, jak jsem je zaznamenal já, a vzpomínkami, jak je vnímá a pamatuje on. Přesto si myslím, že svědectví zachycené v tomto svazku může leckterého z účastníků dění potěšit, připomenout dávno zapomenuté či dokonce dojmout, a ty nezúčastněné třeba jen poučit nebo inspirovat : -)

OLDSKAUTI KRONIKA

2017 z 2020

 oldskauti.cz

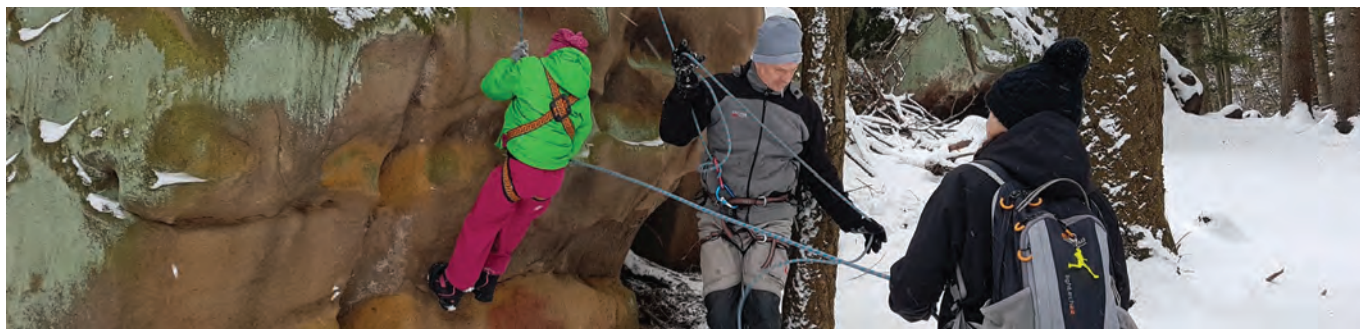

Obsah KRONIKY OLDSKAUTI.CZ

Číslování stran 3. dílu KRONIKY OLDSKAUTI.cz je průběžné - navazuje na číslování 1. a 2. dílu !

Obsah KRONIKY OLDSKAUTI.CZ.....	1461
Pár slov od Leška	1465
Pár slov od Špuntovky a Pima.....	1466
Pár slov od Nashvilla	1468
Pár slov od Dazula	1470
Nová vývěska 3.1.2017.....	1472
Vyšel ŠESTÁK č. 133 6.1.2017	1474
Cesta tam a zase zpět 9.-10.1.2017	1475
Nová vývěska 31.1.2017	1480
Skautský slib na Hovězí 5.2.2017.....	1485
Vyšel ŠESTÁK č. 134 17.2.2017	1486
Malá Fatra v zimě 25.-26.2.2017.....	1487
Nová vývěska 2.3.2017.....	1498
Přejezd Velké Fatry 4.-5.3.2017.....	1500
Velká pomoc pro DBCB 25.3.2017	1507
Vyšel ŠESTÁK č. 135 30.3.2017	1510
Oddílový časopis uveden jako zdroj článku o partyzánovi - skautovi 3.4.2017	1512
Nová vývěska 4.4.2017.....	1514
20. výročí ŠESTKY 21.4.2017.....	1516
Nová vývěska 25.4.2017	1542
Kolaudace u Irči a Dazula 22.4.2017	1544
Pozdrav z dávných dob 27.4.2017	1546
Vyšel ŠESTÁK č. 137 3.5.2017	1549
Stará Dyje - Lednickým areálem po vodě 6.5.2017	1550
Běžela ovečka hore do kopečka 12.-13.5.2017	1555
Bystřička 27.5.2017.....	1562
Finská stezka pro ZŠ 5.6.2017	1568
Nová vývěska 9.6.2017.....	1571
Vyšel ŠESTÁK č. 138 16.6.2017	1573
Předtáborovka 17.6.2017	1574
Výuka plachtění na vaurienu 6.-7.7.2017	1579
Tábor a plachtění 8.-9.7.2017	1582
Nová vývěska 12.7.2017	1586
Závan starých časů – až jsem se orosil :- (13.7.2017	1588
Plachtění a návštěva tábora 15.-16.7.2017.....	1593
Poslední plachtění a stěhování tábora 22.-23.7.2017	1600
Plavba po polské řece San 12.-19.8.2017.....	1604
Nová vývěska 22.8.2017	1608
Poslední prázdninové plachtění 26.-27.8.2017.....	1610
Podzimní pomoc DBCB 16.9.2017.....	1655

Potulka po Nízkých Tatrách 12.-13.10.2019.....	2045
Nová vývěska 18.10.2019.....	2052
Vydali jsme knihu 1000 KM PO POLSKÝCH ŘEKÁCH 21.10.2019	2054
Jehněčí klobása 26.-27.10.2019	2056
40. Výročí 4. chlapeckého oddílu Lvíčata 9.11.2019.....	2065
Mladá vína 16.11.2019.....	2072
Premiéra dokumentu HLEDÁNÍ LILE 2.12.2019.....	2077
Vánoční vzpomínání 22.12.2019.....	2079
Oddílové Vánoce ŠESTKY 23.12.2019	2080
Vzniká malonákladová publikace – KRONIKA OLDSKAUTŮ.CZ 24.12.2019	2083
Silvestr 30.12.2019 - 1.1.2020.....	2085
Tříkrálová sbírka 11.1.2020.....	2101
Lyžování v Alpách 14.-17.1.2020	2104
Nová vývěska 24.1.2020	2106
Vyšel ŠESTÁK special věnovaný Janině a Báře 24.1.2020	2107
Nová vývěska 24.1.2020	2119
Malá Fatra opět jinak 22.-23.2.2020	2120
Jarní tábor ŠESTKY 28.2.-1.3.2020	2128
Nová vývěska 4.3.2020.....	2130
Velká Fatra 7.-8.3.2020	2132
Jak se (ne)stát pilotem 2.8.5.2020.....	2138
Výroba podsad, podlaha a tráva v DBCB 16.5.2020.....	2147
Nová vývěska 5.6.2020.....	2149
Vyšel MiniŠESTÁK č.4 4.6.2020.....	2151
Excerpta	2155
Prázdninová plavba na katamaránu a vaurienu 1.-2.7.2020	2159
Všemi smysly 11.7.2020.....	2168
Nová vývěska 13.7.2020	2169
Plavba po Wartě 25.-27.7.2020	2171
Skautské léto.....	2178
Nová vývěska 5.8.2020.....	2180
SMBS (21. ročník) 25.-27.7.2020	2181
Tábor očima oldskautů	2187
Poslední prázdninové plachtění 29.-30.8.2020.....	2190
Čtvrtinu oficiální existence skautingu na Vsetíně vycházel STOUPA HLÁSÍ.....	2203
Finská stezka pro ZŠ Kateřinice 14.9.2020	2205
Vyšel ŠESTÁK č. 157 22.9.2020	2207
Tradiční splouvání rakouské Salzy 26.-28.9.2020	2231
Nová vývěska 1.10.2020	2237
Vyšel MiniŠESTÁK č.5 1.10.2020.....	2239
Sběr bukvic + afterparty 3.10.2020	2247
Vandr v Jeseníkách 10.-11.10.2020.....	2251
Setkání G 3+3 16.-18.10.2020.....	2261
Jehněčí klobása 24.-25.10.2020	2264
Stručná zpráva o naší činnosti do obecního zpravodaje.....	2266
Doma není nikdo prorokem	2270
Nová vývěska 14.12.2020.....	2272
Nová vývěska 21.12.2020.....	2273
Pajtášoviny	2288

Pár slov od Leška

Střípky vzpomínek aneb co kroniky nezaznamenají. Když mě Dazul požádal o příspěvek do 3. dílu KRONIKY OLDSKAUTI.cz, tak mě nejdřív vůbec nenapadlo, čím bych já mohl přispět do tohoto fantastického veledíla shrnujícího kronikářskou formou oddílový život. Protože jsem se ale díky Dazulovi a jeho digitalizačnímu nadšení mohl začíst do starých kronik turistického oddílu Lvíčata (dnes 4. chlapecký oddíl skautského střediska Vsetín), kde jsem byl v jeho pokusných pseudoskautských počátcích (za socialismu v roce 1979) vůdce, vyrojilo se mi v mysli u řady zapsaných oddílovek, výprav a akcí neuvěřitelné množství vzpomínek a souvislostí. A získal jsem přesvědčení, že psát a tvořit kroniky, zápisky, poznámky, fotky, filmy a různé deníky je pro každý oddíl i jednotlivce velmi důležité, protože já jsem se nad hodně velkou většinou akcí zasníl a promítly se mi na ně jasné nebo mlhavé vzpomínky, a také hodně jmen a přezdívek dodnes dobrých kamarádů. WA všechno se v pozadí v souvislosti s kronikami spojuje do přezdívky „Dazul“. A všichni, co budete tento příspěvek číst, jej určitě znáte. Takže Dazul. Je to můj výborný oddílový kamarád, s kterým se znám asi nejdéle. A podle kronik jsem si vybavil svoji první vzpomínku na něj. Bylo to nedávno - 28.12.1976, kdy jsme se probíjávali ve sněhové vánici z Kasáren na Ztracenec, na lyžích s vázáním kandahár. Pavlík vypadal ve svém chlupatém kabátku jako sněhulák. A tady mě napadá, kdo z vás ví, jak Dazul k přezdínce přišel a proč? Za pomoci kronik jsem opět zjistil, kdy ten křest byl. Datum v kronice je jasné 26.6.1980, ale protože ten zápis dělal tehdy ještě Pavlík, není o této slavné události v kronice ani zmínka. Bylo to v Praze na Spartakiádním srazu turistů. Při návštěvě Národního muzea jsme v oddělení brouků, v sekci tesařící uviděli našeho největšího tesaříka „kozlíčka dazule“. Dnes už tu podobnost nevidím, ale tehdy to bylo jasné. Takže Dazule vše nejlepší k 41 narozeninám.

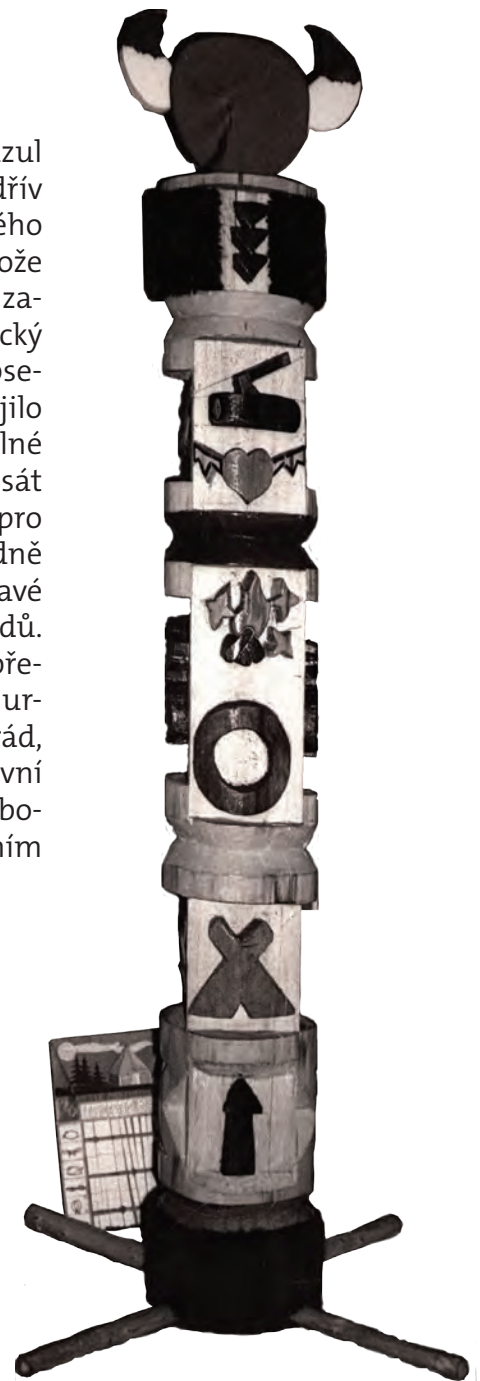
Každý, kdo prošel oddílem, si v sobě nese spoustu vlastních vzpomínek a přátelství, které nikde jinde nemůžete prožít. Když jsme stáli při 40. výročí oddílu Lvíčata na Bařince kolem ohně, který spojoval všechny, kteří oddílem prošli anebo v současnosti oddíl tvoří, uvědomil jsem si tu obrovskou sílu sounáležitosti. Někteří byli nebo jsou jeho členové, rádcové, vůdcové, někteří založili a vedli jiné skautské a turistické oddíly, ale všechny dohromady bez rozdílu věku spojovalo něco, co se velmi obtížně definuje. Je to směs zážitků, kamarádství, útrap, přátelství, problémů, úspěchů, zkušeností, znalostí, morálky, pravidel atd. Každému asi dal oddíl něco jiného, ale všichni mají něco společného.

V rohu klubovny Lvíčat ve skautském středisku Vsetín stojí totem. Dříve to byla spíš tramská nebo indiánská symbolika, ale pro nás to bylo od počátku oddílu Lvíčata skryté poselství. Symboly se čtou odspoda nahoru.

Přicházíme-do tábora-abychom společně v přátelském kruhu kolem táborového ohně- s radostným srdcem- prací a pílí – vzrůstali – k lesní moudrosti.

A přeji všem, aby při listování starými kronikami měli ten úžasný pocit ...

(RNDr. Aleš Cahlík - Lešek)

Pár slov od Špuntovky a Pima

Dazul nás požádal o příspěvek do této kroniky a bylo jen na nás, jak „to uchopíme a v jakém rozsahu“. Nevím, zda splním Dazulovo očekávání, ale protože jsme dostali volnou ruku, tak jsem se po delším přemýšlení rozhodla, že si dovoluji popsat, jak jsme se tenkrát kdysi s Dazulem poznali. Jak nás později seznámil s rodinou, se ŠESTKOU a jak naše přátelství trvá dodnes.

V tom horkém létě roku devatenáctistého osmdesátého třetího (1983) jsme s naším oddílem Osmdesátka (tehdy turistickým, byť oddaní skautské myšlence a ideálům) trávili tábor poněkud jinak než bylo u nás tradiční a obvyklé. Na základně domažlických turistů v Mezholezech u Kdyně. První týden jsme spali „mastňácky v baráku“ a pracovali jsme na výrobě a následně stavbě asi 10-ti podsadových stanů na loučce u domu, do kterých jsme se poté na další dva týdny přestěhovali. Druhého týdne tábora jsme se poněkud obávali, měl přijet jakýsi chlapecký turistický oddíl ze Vsetína a my jsme nebyli na nějaké společné soužití s nějakými řvoucími Lvíčaty moc zvědaví. Ale naštěstí jsme už uvolnili základnu a přestěhovali jsme se do stanů a ať si milá Lvíčata dělají v „baráku“ co chtějí. Přijeli. Byla jich horda, tuším kolem dvaceti a mezi nimi jeden z vedoucích, tehdy sedmnáctiletý kluk ve světlých kraťasech, s vojenskou maskáčovou čapkou na hlavě a kytarou v ruce. Dazul. (Tedy oni tu čapku nosili všichni ti kluci, jak mi Pim připomněl, ale u Dazula mi přišlo, že v ní snad i spí.)

LVÍČATA

Po úžasném společném týdnu Lvícat a Osmdesátky (vzpomínám mj. na mega lesní hru na zlatokopy v upravené verzi s křováký, na prozpívání večery u ohně), slovo dalo slovo (asi jsme si padli do oka :-)) a hned následující rok 1984 jsme prožili oba oddíly společný tábor v jižních Čechách již na naší louce u Nežárky nedaleko Stráže nad Nežárkou. Celodenní hru na zlatokopy jsme zopakovali a vyladili opravdu k naprosté dokonalosti a dodnes na ni moc rádi vzpomínáme.

OBLÍBENÉ POPLÁŠKY

A tak vlastně začalo naše (v čase, kdy píšu tento příspěvek, v roce 2021), již 38leté :-)) přátelství.

Jak šel čas a byla možnost, neopomenuli jsme při našich cestách „na východ“ Dazula s Irčou a jeho rodinu navštívit. Vždy jsme byli zvědaví, co je u nich nového a čím nás opět Dazul překvapí. A to stále trvá...

Vzpomínám si na oddílové zimní táboření v týpí na přelomu roku 1989 a 90 po sametové revoluci kdesi v hloubi lesa Javorníků s příjemným zázemím malé chatky, které nám Dazul pomohl zprostředkovat. A jak jsme byli plní euforie ze znovunabyté svobody naší země (po letech komunistické nadvlády) a zvolení Václava Havla prezidentem a obnovení skautingu...

Jak jsme se sešli na IV. obnovujícím sněmu Junáka v květnu 1990 ...

Jak nám Dazul vyprávěl a plánoval už někdy od roku 1993 založit skautský oddíl v Kateřiních...

Při jedné návštěvě o jarních prázdninách v únoru 2000, sedíce na koberci v obýváku v Kateřiních u vínka, Dazul dí: „Sjedeme si na raftu Bečvu? Máme raft, je to dobré, voda teče“ (podotýkám, že z mého pohledu byl v tom únoru lehce povodňový stav; nikdy jsem do té doby v únoru vodu nejela). Irča se na ten nápad vůbec netvářila přátelsky, ale my jsme kývli). Rozepisovat se o Dazulových organizačních schopnostech nebudu, myslím, že všichni, kdo ho poznali, vědí. Ještě ten večer sehnal posádku ze Šestky na doplnění raftu a na druhý den jsem, v čímsi vypůjčeném neoprenovém oblečku a botách, byla nachystaná. Ale protože neoprenových bot ani oblečků se nedostávalo a my měli jen zimní běžkařskou výbavu, Pim nasedal do raftu v běžkařských botách a oblečení na běžky. Kdo ještě tvořil posádku raftu z oddílu Šestky, to už nevím, nicméně jedno jméno si vybavuji kdykoliv si vzpomenu na drobnou příhodu. Byl to Miris. Dazul coby zdatný kameraman a fotoreportér, se nechal v jedné části cesty vysadit na břeh, aby měl záběry našeho raftu i z jiného úhlu. Na soutoku Bystřičky jsme zašprýmovali a začali jsme se mu vzdalovat (což nebylo až tak těžké při tom vyšším průtoku ...). Dazul postupně přidával do kroku, zrychloval až běžel po břehu a volal, již s náznakem téměř zoufalství v hlase: „Ke břehu Miris, ke břehu..., ke břehu...“ Samozřejmě my si to náležitě užili. Z tohoto sjezdu Vsetínské Bečvy existuje v Dazulových archivech video.

Nesmím zapomenout ani na svůj první „let“ na vlastnoručně Dazulem vyrobeném paraglidovém padáku na kopci u Ratiboře. (Dazulův nápad se proletět.) Až po několika letech se nechal slyšet, že už by si to na tom jeho výtvoru se mnou raději netroufl...

A jak nám Dazul vyprávěl o jeho plánu „vymyslet“ dětské centrum Březiny...

Prostě to je Dazul. Kamarád, přítel, skaut tělem a duší, plný elánu, nadšení, činorodosti ... studnice nápadů a činů. S ním se nelze nudit. Všichni, kdo ho poznali a znají, ví. A my jsme rádi, že mezi ně patříme.

(Ladislava Homolková - Špuntovka + Igor Homolka - Pim, LP2021)

Pár slov od Nashville

Nad kronikou „oldů“ z Kateřinic.

Rád listuji v kronikách, které se mi různými skautskými cestami dostanou do ruky.

Není ovšem vždy snadné naladit pomyslnou „shodnou frekvenci“ mezi kronikářem a mnou jako příjemcem jeho sdělení. Vždyť popis událostí, dobrodružství či příběhů, které kronikář zaznamenal, dělí od doby, kdy se udály, až k okamžikům, kdy je přijímám, mnohdy poměrně dlouhá doba. A časy, jak známo, se mění – a s nimi i pohled na to, co se událo, hledím minulosti a dnešními očima. Čtení kroniky osobou nezúčastněnou na popisovaném ději, nebo dokonce stojící mimo společenství těch, o kterých se na žlutnoucích stránkách píše, pak ladění dané „frekvence“ ještě znesnadňuje.

O to víc mně pak zaujmou kroniky, které vzdor mostu času či odstupu od aktérů děje, všechny tyto bariéry překonávají vtažením nezúčastněného čtenáře do prostředí a událostí zachycených perem pisatele.

Před časem jsem měl čest stát se spoluautorem „velké kroniky“ českého skautingu, reprezentační publikace Skautské století. Při práci na knize mi mimo jiné připadlo zpracovat i část naší skautské historie, která se týkala oldskautingu, zejména činnosti prvorepublikových klubů OS. Abych mohl tuto výseč skautských sta let popsat, musel jsem se začíst do mnoha kronik a dokumentů klubů to doby. A vězte, bylo to velice zajímavé i radostné čtení.

Je obdivuhodné, co oldskauti dělali v době, jež je v celém českém skautingu nazývána „zlatou érou“. Šlo o období konce dvacátých a první poloviny třicátých let 20. století. Jak vypovídají dobové dokumenty, v oldskautských klubech se členové čile věnovali táboření, výpravám do přírody, zpívali a hráli na hudební nástroje a vůbec pěstovali kulturu, ale stejně aktivní byli i na sportovištích – na venkovních hřištích, v sokolských tělocvičnách, na horách i na vodě. Vždyť kolik jen úspěšných kanoistů či veslařů, jež dobývali vavříny i na vrcholných sportovních akcích mimo Svaz skautů, vzešlo právě z oldskautských klubů?

Vzpomínky na přípravu knihy o skautském století se mi nyní vrátily jak bumerang, když jsem si na přelomu loňského a letošního roku otevřel objemnou „bichli“ prvního svazku kroniky oldskautského klubu z Kateřinic u Vsetína.

Je až neuvěřitelné, kolik různorodých aktivit dokáží tamní oldskauti vtěsnat do své klubové činnosti. Ano, čas trhnul oponou, a dnešní skauting dospělých je odlišný od toho před bezmála sto lety. Ale když jsem si listoval v kateřinické knižní kronice, ta akční parta, která podniká velké výpravy do hor, sjíždí na raftech divoké řeky, podniká průzkum podzemí či jindy se její členové vznášejí z oblak na zemi na paraglidingových křídlech, to vše je přece stejně plné entuziasmu a rozevírání širokého vějíře oldskautingu, jak tomu bylo mezi oldskauty i tehdy, ve „zlaté éře“.

Aktivity „oldů“ z Kateřinic jsou do jisté míry srovnatelné s dobou minulou i v tom, že oldskautský klub patří v Kmeni dospělých Junáka mezi ty generačně „mladší“. Oldskauti za první republiky byli většinou také ve věku členů kateřinické party. Právě činnost takových klubů může být pro dnešní rovery & rangers směrníkem k oldskautingu jako modernímu, dynamickému životnímu stylu. A takový oldskauting je nejlepším důkazem toho, že Kmen dospělých není jen skanzenem pro seniory a doyenů našeho hnutí, jak se mnozí mladší stále ještě mylně domnívají.

Když jsem první knižní svazek obsáhlé a vskutku reprezentační kroniky oldskautů z Kateřinic prolistoval poprvé, podruhé a pak snad i po desáté (byť stále nemohu říci, že jsem kroniku skutečně přečetl kompletně od první do poslední strany, stejně jak jsem se zatím jen jednou dostal k přehrání vloženého cedéčka s více než dvěma desítkami krásných písní z klubové dílny vlastní autorské tvorby), stále víc se ve mně utvrzovalo přesvědčení, že to, co Kateřiničtí dělají, je bezesporu jedna z čítankových cest moderního skautingu dospělých pro 21. století.

Samozřejmě, že v Kmeni dospělých Junáka existuje i mnoho dalších, podobně elitních klubů OS, jejichž činnost je podobně pestrá, a odlišuje se jen nějakou „specializací“. Kdyby však na křižovatce mezi skautingem mládeže a oldskautingem stál rozcestník se směrovkami k různorodému old-

skautskému programu v klubech, pak by ti, co se vydali po šipce „ke Kateřinícím“, rozhodně nevykročili ani do slepé ulice, natož špatným směrem.

Už teď se těším, až si budu moci prolistovat i další svazky kroniky oldskautského klubu z Kateřinic. A Kmen dospělých Junáka může být na takové „oldy“ skutečně hrdý.

(Mgr. Slavomil Janov – Nashville

vůdce 48. klubu oldskautů Jestřábi - Praha, zpravodaj pro komunikaci Náčelnictva Kmene dospělých Junáka, šéfredaktor Oldskauting.cz)

Pár slov od Dazula

Mám účet na facebooku (abych mohl editovat náš oldskautský facebook), ale nemám na něm nikoho v přátelích. Kdosi mi povídal, že to je jako ten hospodský v Cimrmanově Hospodě na mýtince, který odjakživa toužil stát se hostinským, otevřel si hospodu, ale chodili mu tam lidi. Já mu na to odpověděl, že na virtuální přátelství fakt nevěřím. Ale uznávám, že se ten tah marketáku od facebooku povedl, o tom žádná. Naštěstí si ve virtuálním světě nepotřebuji nic dokazovat, raději zápasím sám se sebou ve světě reálném. A poznal jsem, že není pro mne většího protivníka než moje vlastní lenost, hloupost, strach a slabost.

Mimochodem - při nahlédnutí na facebookové profily lidí, které relativně dobře znám, bych spoustu z nich nedokázal ztotožnit. Jsem rád, že je znám z běžného života a jsem ušetřen střetu z realitou : -)

Setkávám se občas s názorem, že dnešní mladší generace kolem sebe nevidí takové to přátelství a romantiku jako v Rychlých šípech a proto je tyhle příběhy příliš neinspirují a neovlivňují. Současný stát a společnost prý ty hodnoty i vlastnosti propagované foglarovkami nepřijímá. Nechce je a jsou překážkou či brzdou k tomu, abychom mohli žít konzumním, dravým a stádovitým živorním stylem. Možná ano. Já ale měl to úžasně štěstí, že mi mými rodiči byly právě Rychlé šípy zpřístupněny (v době kdy už byly zase „zakázány“) zřejmě v tom správném čase - chvíli před nástupem do první třídy. Až nyní si uvědomuji, co mi tím bylo naděleno. Od mala jsem chápal rozdíl mezi známým a kamarádem. Většina mých spolužáků byla mými známými, v lepším případě velmi dobrými známými a jen několik (zřejmě bych spočítal na prstech jedné ruky) kamarády. V oddíle to bylo jinak, většina kluků byla (a mnozí ještě jsou) kamarády a jen několik je známými. To kamarádství a přátelství se tvořilo při skutečných malých dobrodružstvích na jednom laně, pod jednou celtou, při jedné lžičce a jednom ešusu. Vyšli jsme z nich zdraví, suší a nasycení. Kdybych se někdy dostal do situace, že se budu muset skrývat, zám pořád pár dveří u kterých bych si risknul zaklepat s tím, že mne nepoběží udat. A není to o množství společně našlapaných kilometrů, ale i přirozeně a opravdově sdílených vzorcích chování, o souznění v praxi.

Zaregistroval jsem blahosklonné úsměvy svých dospělých synů, když občas přišla řeč na Rychlé šípy. Nijak se na ně za to nehněvám. Dávno vím, že neexistuje ta jediná správná cesta a všechny ostatní jsou špatné. Stejně tak existují nesdělitelné a nepřenositelné prožitky, které jako otec se svými dětmi jen ztěží mohu sdílet, i když bych to tak moc chtěl. Ale stejně jsem se o to pokoušel ale nesnažil se při tom tlačit na pilu. Před pár desítkami let mne to asi i trochu mrzelo, ale dnes jsem v klidu. Naše cesty se občas oddělují, ale stejně tak protínají - a když se na naše trasy podívám z výšky, zdá se mi, že směr je zachován : -)

Jsem dalek od toho hodnotit generaci svých dětí a tvrdit, že jsou horší než jsme byli my. Byla by to totiž ubohá lež. Soudě dle svých vlastních synů, musím uznat, že jsou mnohem chytřejší než jsem byl v jejich věku já, domluví se více jazyky, cestovali mnohem dále než já, zkoušeli se uživit sami dříve než já, ...

Byly časy, kdy jsem vyrážel na výpravy, vandry či potulky násobně častěji než nyní. Měl jsem více síly, energie i touhy. Jsem ale Všemohoucímu vděčný, že mi ještě nějakou sílu, energii i touhu zachoval, a já mohu sám či s kamarády nejen plout, lézt, plachtit, létat, ale i přiložit ruku k našemu společnému dílu. Víam, že jsem už vkročil do lesa, kde se kácí stromy a tak si toho všeho nejen užívám, ale jsem za to i vděčný. Život každého z nás by jistotně vydal na knihu, pokud by se toho chopil dobrý spisovatel. A stovky drobných příhod i velkých činů, průsvihů a vítězství, které zůstávají skryty, ale prolínají se existencí našeho společenství, jsou přímo na ságu nebo na třicetidílný seriál : -)

A chtěl bych zde zmínit ještě jednu „drobnost“, která, dle mého privátního názoru, společenství ŠESTKY zatím ještě pořád odlišuje od jiných oddílů. V době tisknutí téhle „knihy“ je ŠESTCE téměř čtvrt století (Plíhal to krásně zpívá v jedné ze svých nejhezčích písní „Už za třičtvrtě století ti bude láska sto let ...“). ŠESTKA je už hodně let po sobě, nejpočetnějším oddílem našeho střediska, který integruje družiny těch nejmladších (benjamínků a světlušek s vlčaty) v Kateřinách i Ratiboři, tradičních dívčích i chlapeckých skautských družin, snaží se pracovat s těmi staršími RS, má na sebe nabalenou partu dospěláků a na zavolání jsou připraveni přiběhnout oldskauti, kteří se registrují v samostatné jednotce. A to klíčové je - za proběhlé čtvrt století se ze ŠESTKAŘSKÉHO středu vždy našel někdo, kdo byl ochoten na pár let na sebe vzít „břemeno“ vedení oddílu - Radek, Zub, Fialka, Fanta, Ferda (jediná výjimka na pár měsíců) či Kája. Vypichuji tuto „drobnost“ právě proto, že za dobu existence ŠESTKY skončilo (v lepším případě na pár let přerušilo) svojí činnost několik oddílů vsetínského střediska - 2. chlapecký - DVOJKA, 3. chlapecký - TROJKA, 7. koedukovaný - SEDMIČKA z Jablůnky, 1. dívčí JEŠTĚRKY, 1. roj světlušek, 1. smečka vlčat, OS Blackbirds - a že to ve své době byly slavné a inspirující oddíly. Jenže měly smůlu, že se v krizových okamžicích (kterými prochází každý oddíl) nenašel nikdo, kdo by na sebe vzal „tu tíhu“ a stal se na nějakou dobu takovým strážcem oddílového plamene, který by poponesl ohýnek dál a v pravý čas jej dokázal předat někomu dalšímu, kdo by tak dokázal učinit také až přijde jeho čas. To, že se takový člověk v ŠESTCE zatím vždy našel jde na vrub tomu vůdci, který dokázal několik let káru ŠESTKY táhnout a přitom nechal vedle sebe vyrůst svému nástupci. Na některých oddílech našeho střediska vidíme, že to není samozřejmost. Dokud ŠESTKA tuhle meziřádky přenášenou dovednost a um, neztratí v moderních free experimentech, dobře se jí povede.

Výběrem a sázením všech třech dílů KRONIKY jsem strávil více než rok - převážně ten koronavirový. Téměř každý večer jsem několik hodin (o víkendu i půlden) vyhledával k předpřipravenému textu autentické doprovodné fotografie, vybíral z nich ty nejvhodnější, sázel do konkrétního roku ... Korona-nekorona, nebylo dne, kdybych nemyslel na společenství ŠESTKY. O co méně bylo fyzických setkání, o to více jsem pomyslel na každého jednotlivého z nás - impulsem byl nejen text zachycující konkrétní akci, ale i fotografie, která nakonec neprošla sítím a do KRONIKY se nedostala (nesnesitelná možnost volby). Naposledy jsem zažíval takové sepětí, když jsem ŠESTKU aktivně vedl. Díky práci na KRONCE jsem si mimoděk připomněl tisíc malých dobrodružství, které jsme v těch dobách prožívali.

Pokud se nezúčastněný čtenář této kroniky bude tázat, proč zde nejsou zaznamenány akce o kterých registroval zmínku na vývěskách či v oddílovém ŠESTÁKU, odpovídám: tento spisek si neklade nárok na úplnost. Tyto a velmi mnoho dalších aktivit nikdo slovem nezaznamenal (a nebo se mi takový záznam nepodařilo dohledat), proto je zde nemůžeš najít : -)

Skautský slib na Hovězí 5.2.2017

(Dazu!) Měl jsem tu čest být pozvaný na netypickou akci – skautský slib dospěláků, kteří na Hovězí založili nový oddíl. Pomínou-li fakt, že nový skautský oddíl nevzniká příliš často, skautský slib až v dospělém věku není také statisticky častou událostí. Ale přiznám se, že nejvíc mne lákala příležitost se seznámit s mladými rodiči, kteří nejen pro své vlastní děti, založili na dědině „oddíl“. Samozřejmě, že mi ihned běžela hlavou paralela mezi naší ŠESTKOU a hověžanama. I když je Hovězí co do počtu obyvatel raz tak velké co Kateřinice, zdá se, že by se tamní zastupitelstvo mohlo zachovat stejně prozíravě jako před 20 lety zastupitelstvo Kateřinic : -)

Slavnostní oheň vzorově připravil Mazánek (fakt dobrý!), takže když jsme dorazili na místo, v podstatě jsme jen sundali bundy a slibový oheň zapálili.

Myslel jsem si, že nám možná bude trochu zima, ale opak byl pravdou. Navíc vše probíhalo spontánně a přirozeně. Od zapálení ohně přes zpěv skautské i státní hymny, stejně tak i večerky. Deninda každého z pěti nových skautů důstojně přivítala do naší velké skautské rodiny a připnula slibový odznak. Kdo chtěl promluvit (nejvíc toho napovídal stejně Pajtáš a já), slovo dostal i hověžský bratr farář.

Samozřejmě, že se mi vybavil slibový oheň našeho Radka, který svůj skautský slib pronášel u ohně v přítomnosti kateřinického pana faráře. No prostě mi hlavou běžela spousta paralel ...

Příjemným překvapením pro mne bylo, když se z Šárky vyklubala učitelka, která učí na stejné škole jako naše Kikina, ví přesně, která děcka chodí do ŠESTKY, zná dobře Lilu z Žab, Prostě – skaut všude bratry má : -)

Stejně tak jsem rád, že už znám jednoho ze čtyř meteorologů z Lysé hory, dalšího odhadce nemovitostí, ... a hlavně šestici úžasných mladých lidí, kterým je dáno, aby společně vykonali kus dobrého díla.

ŠESTÁK

odřilový řasopis 6.koeřukovaného ođřilu a 6.oldskauského klubu Junáka - řeského skauta v Kateřnicích

říslo **135** vydáno pro vnitřní potřebu - 30.března 2017, nákladem 50 výtisků

25.-26.2.2017 - Malá Fatra

www.SESTKA.eu

www.OLDSKAUTI.cz

ZAPADLÍ VLASTENCI

Jak se rodí skautský oddíl

**Nám sa všecko podaří, ŠESTKA - cěrky, ogaři.
Nejsme žádní mamuti, Kateřínští skauti!
Naše heslo každý den: skaute buď připraven!**

ŠESTKA - tedy 6. koedukovaný oddíl pracující v malé vlašské vesnici Kateřinice je součástí střediska Vsetín. Vznikl přesně před rokem, když se vůdce oddílu Pavel Drábek - Dazul přestěhoval se svou rodinou po dvaceti letech zpět do své rodné vsky. Před tím vedl několik let chlapecký oddíl v okrasním městě.

Jeho zástupci jsou jeho manželka Irča (dříve působila v 1. dívčím oddílu Vsetín) a Radek Pořízka - Pinó (dříve krátce pracoval ve 3. chlapeckém oddílu Vsetín).

Kateřinice mají cca 950 obyvatel, kostel, školu se 40 žáky (1. - 4. třída), mateřskou školkou a kromě skautů tu jedinou mimoškolní činnost vyvíjí ještě fotbalisté.

Jak oddíl vznikal

Původně chtěl Pavel založit chlapecký oddíl, ale to se ukázalo být utopii. Proto vznikla ŠESTKA jako oddíl smíšený, s mírnou převahou děvčat. Založení oddílu se setkala s velkým ochopením pana starosty a obecního zastupitelstva - okamžitě byl poskytnut bezplatný pronájem klubovny

Oblíbená oddílová hra pro malé i velké „Kdo porazí trojnožku?“

(místnost po zrušené poště) včetně úhrady veškerých energií. Velké pochopení projevila též paní ředitelka místní školy a pan farář s bývalým námem řídicím též vzpomněli na doby, kdy skautovali. V začátcích také velmi pomohlo mateřské Vsetinské středisko materiální pomocí.

„Jako první jsme zašli na obecní úřad, abychom si nechali udělat výpis z matriky pro přesnější zjištění věku a počtu dětí. Zároveň jsme si popovídali se starostou, nastihli jsme mu náš záměr a získali jeho podporu. Po přidělení klubovny naše práce mohla začít. Pro začátek jen s chlapeckým oddílem,“ vzpomíná Irča na začátky činnosti oddílu.

Podle seznamu z matriky a po rozhovoru s učitelem základní školy si vytipovali šest chlapců, se kterými hodlali chtěl začít oddílovou činnost. Osobně je navštívili a pozvali na schůzku do klubovny. Přišli dva. To však Irča a Dazula neodradilo, počítali, že účast bude jen asi padesátiprocentní. Na další schůzky však chodil pouze jeden člen, proto se dohodli na tom, že přiberou do vznikajícího oddílu i děvčata. U dívek byl zájem větší. Už na první schůzku přišly tři, na druhou další dvě.

„Ze začátku abychom přilákali více dětí,“ říká o počátcích oddílu Dazul, „jsem se rozhodl dělat akce spíše zážitkové. Spoustu her, nových činnos-

tí, které by jinak asi nevyzkoušeli (slučování, výpravy k jeskyním, výpravy na kole...). Samozřejmě jsme se snažili naučit je něco nového, zajímavého a taky potřebného pro skautský život.“

Všichni děti byly naštěstí velice nadšené, protože dosud ve vesnici nic podobného nebylo. Vedení oddílu však muselo začít řešit výchovné problémy.

„Měli jsme trochu potíže s kázní, hrubým nadáváním, oslovováním se příjmením a nepozorností,“ vzpomíná Irča. „Ze začátku jsme to tolerovali, později jsme zavedli nápravnou variantu - dřepy. Za každý přestupek

Kytara je vždycky vítána, nejen ve chvílích táborového klidu

si musel hrášník udělat deset dřepů nebo pět kliků. V rámci dobré kondice jsme na některých schůzkách více cvičili, než si hráli. Členové brzy pochopili, že tudy cesta nevede a přijali naši hru.“

„Nyní si sámi i mimo oddíl dřepují a hřídají se navzájem,“ dodává Dazul.

Družinový systém

V té době ještě družinový systém nefungoval, oddíl se scházel jen jednou týdně na oddílovkách. Výpravy byly jen jednodenní a to jednou za měsíc. Aby si do budoucna vychovali rádcy, domluvili se s mateřským vsetinským oddílem že přiberou pár členů Šestky na tábor. Jednalo se tehdy o čtyři děvčata a jednoho chlapce. Vsetínští vyšli vstříc a i přes předčasné ukončení tábora kvůli povodním kateřinickému oddílu svou ochotou velice pomohli.

„Ještě před prázdninami jsme „staré“ členy jmenovali rádci družin a vysvětlili jim, v čem spočívá družinový systém,“ hovoří o zavádění družinového systému Irča. „A také jsme jim řekli, ať se pokusí sehnat si přes prázdniny děti do svých družin.“

Irča s Dazulem však nespolehali jen na rádcy. Zašli do místní školy a po domluvě s ředitelkou dětem stručně vysvětlili, co skauting je, co skauti obírají a pozvali je mezi sebe. Od září začaly do oddílu přicházet další děti. Zpočátku jen na zkoušku, pak je skautování začalo bavit a už zůstaly.

Také začaly fungovat družiny. I když trochu s problémy (docházka, respektování stejně starého člena oddílu jako svého nadřízeného).

Po každé oddílovce, které se tehdy ještě konaly jednou týdně, se scházela rádcovská rada, kde se tyto problémy řešily. „Pokud nepomohlo napomenutí od rádcy,“ vysvětluje Dazul, „řešili jsme to napomenutím vůdcovským. Nejdříve soukromě, potom před celým oddílem.“

Rádcovské rady byly a jsou velmi důležitou součástí činnosti Šestky. Zpravidla na nich probírají následující body:

- co se dělo na družinovce a kolik se na ní sešlo členů

25.3.2017 - VELKÁ POMOC PRO DBCB

JESTĚ NÁS ČEKÁ SPOUSTA PRÁCE

SESTKA

Kateřinice

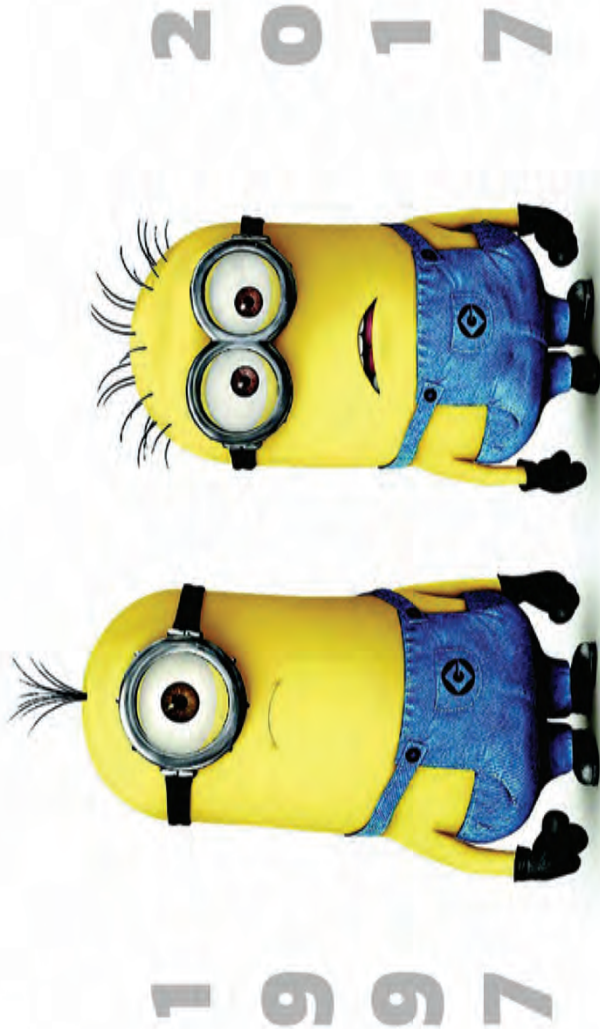
1997

Malý test: na obou fotografiích je pouze

2016

jeden "šestkař", poznáš ~~kdo~~ **ko** je?

1 9 9 7

2 0 1 7

opravdu 20?

oslav s náma kulaté oddílové jubileum
pátek 21. 4. 2017 | 16.15 v DBCB

zváni jsou | **na sebe** | **s sebou**
rodiče, bývalí, | kroj, šátek | nějaké dobroty
současní či budoucí členové | nebo oddílové triko | spacák, věci na ivančenu

možné přespání v Březinách a v sobotu odjezd na Ivančenu

20. výročí ŠESTKY 21.4.2017

(Dazul) Nejsem až tak příliš „slavicí typ“ a tak mne leckterá výročí nechávají v klidu. Dospěl jsem tak daleko, že na některé občas i zapomínám. Ale přiznám se, že jsem v případě oddílu využil moderní aplikace fungující na mobilním telefonu a poznačil jsem si k 19.3.2017 do google kalendáře „20. výročí ŠESTKY – před 20 lety byla první schůzka“. A připravil jsem v předstihu na oldskautský FB profil velmi krátký příspěvek: „19.března 1997 – první schůzka ŠESTKY – přišli na ni 2 ogaři + Dazul ...“ Také jsem do fotek přiložil „zvací dopis“ + 6 prvních stránek šestkařské kroniky (ano – v roce 1997 ještě nevycházel oddílový časopis ŠESTÁK, ale psali jsme ručně kroniku :-)). Protože se na vedení ŠESTKY už více jak deset let nepodílím, zveřejněním příspěvku na facebooku oldskautů moje iniciativa ve věci 20.výročí skončila. Chvíli jsem sice přemýšlel, zda bych to přece jen neměl nějak vhodně připomenout vedení oddílu či aspoň při této příležitosti nesvolat nějakou slezinu v rámci 6.OS, ale když jsem si pragmaticky vyhodnotil, že pro dalších 20 let fungování ŠESTKY jsou důležitější „vůdcovky“ (které právě dokončují Fanta, Mája a Kája) než nějaká oslava, velmi rychle jsem od tohoto nápadu upustil.

Navíc mi tou dobou v hlavě rezonoval úžasný Braťkův citát, který mi mé bleskové rozhodnutí „posvětil“.

Občas ale není špatné se ohlédnout. K tomu zřejmě oddílová rada ŠESTKY dospěla, když vyhlásila oslavu 20.výročí založení oddílu na 21.duben 2017. Potěšilo mne to.

Z výše uvedených řádků je patrné, že „ŠESTKA“ je pro mne „nepominutelná“ část mého dosavadního žití. Obrazně řečeno – „mé šesté dítě“ :-). Příčina častých starostí, ale v konečném součtu především jedna z velkých životních radostí.

„Měl bych plakat pro staré časy, ale nedělám to a nenechávám se tím ovlivňovat. Co jsme spolu krásného užili, zůstává nám a je lhostejno novým pokolením. Oni musí hledat své radosti a boje a my jim k tomu musíme pomáhat bez ohledu na to, že to nedělají tak, jako my.“

Jaroslav Novák – Braťka (*1894 +1965)
legendární vůdce pražské „pětky“

Samozřejmě, že se mi při vybavování úplného začátku oddílu vybavilo jak jsem si zjišťoval které pořadové číslo bude nově založený oddíl v Kateřině mít. Tehdejší vůdce střediska Daloš (dnes ředitel vsetínského gymnázia) rozhodl, že „6“. A tak jsem na první schůzku pozval s jeho pomocí (učil tehdy na ZŠ Hošťálková, kde dojížděli žáci páté a vyšší třídy z Kateřin) právě „šest“ ogarů. Dorazilo jich jen 33% – tedy třetina. Tehdy to pro mne bylo zklamání, dnes vyznamenání – v kontextu výroku mého „guru“ :-): *„...Snažil jsem se přispět k tomu, oč šlo zakladatelům skautingu. Aby se podařilo vychovat alespoň dvě tři procenta slušných, poctivých, pracovitých lidí, kteří jsou ochotni dělat něco pro druhé, aniž hned natahují ruku, co za to dostanou.“* (Miloš Zapletal)

Někoho těch pár let strávených v oddíle silně pozitivně poznamenalo, jiný zůstal imunní. Při více než (odhadem) 260-270 lidech, kteří oddílem za těch 20 let prošli, to je přirozené. Leckdo byl do oddílu přiveden prozíravými rodiči, někdo kamarády a pár jedinců zabralo i na náborové akce a hry, které ŠESTKA pořádala. Dopad „výchového působení“ oddílu tedy nelze paušalizovat. Ale věřím tomu, že všichni na léta strávená v ŠESTCE vzpomínají pozitivně.

Když jsem se díval na první „hromadnou“ fotografii (je na předchozí dvoustraně - nová vývěska 4.4.2017), která se dochovala z 13.oddílové schůzky (25.6.1997), s údivem jsem zjistil dvě zajímavé fakta:

1. na obou fotkách (z roku 1997 i poslední hromadné fotce z tábora 2016) je „pouze“ jeden člověk: Pája-Pazzic (foto 2016 – horní řada – druhý z prava, foto 1998 – spodní řada - „šestý“ z leva)
2. přesto z těch, kteří jsou zachyceni na fotce v roce 1997 je v ŠESTCE nebo ODSKAUTECH i po 20 letech stále aktivní (registrovaní) 31% (Klíště, Kikina, Dazul, Pája a Zdendáš) – myslím si, že i tohle je jakési drobné svědectví o „ŠESTCE“. Pomínou-li fakt, že na první schůzku ŠESTKY dorazila také třetina pozvaných.

Nevím jestli si dal někdo práci a spočítal všechny, kteří se pátečního „výročí“ alespoň protáhli (jako na všech podobných akcích lidi průběžně přicházeli a zase odcházeli). Můj odhad je (když počítám i potomky původních členů) cca 55.

A když už zmiňuju „potomky“ (moc by se mi líbilo, kdyby v případě ŠESTKY platilo ono „zasad stromky pro potomky“), zaregistroval jsem (tuším že to byla Šikulka – jinak „paní učitelka“) hlášku: „*Když sa tak dívám na ty moje děcka a děcka od Gejitky, Kikiny, Klíštěte ... to bude perfektní družina ...*“

I já jsem zažil při „oslavě“ přehršel příjemných okamžiků. Jeden z nich začínal slovy přítomného tatínka: „*Ahoj Dazule, pamatuješ si na mne? Já jsem Bača z Lišáků, mám tu kluka ...*“ Samozřejmě, že jsem si pamatoval „konkurenční“ oddíl TOM Lišáci při TJ Slovan Vsetín, který vznikl (cca rok 1983?) jako derivát TOM Lvíčata (taktéž při TJ Slovan Vsetín). Tehdá se „oddělila“ část starších členů (dnes bychom regulerně nazvali „roveři“) a převzala vedení téměř zaniklého pionýrského oddílu, který se prý jmenoval Rychlé šípy (!). A tehdá Pajda udělal 2 věci – oddíl přetáhl pod TJ Slovan Vsetín a obezřetně jej přejmenoval na TOM Lišáci :-). Dnes už TOM Lišáci neexistuje (chvíli po revoluci to byl 5.chlapecký oddíl, ale pak z Junáka vystoupil a po několika letech volně zanikl). Na výrazné osobnosti, které Lišákama prošly ale zapomenout nejde – Kwak (držitel dvou Zlatých andělů), Maťa (praktický lékař), Fuk (ředitel mezříčské Integrované střední školy a především otec naší Máji, ale taky Máty, který se výrazně ŠESTKOU protáhl), Sam (spolumajitel prosperující firmy G.N.P.), Dick (profesor na vsetínské průmyslovce), a samozřejmě Bača :-). Ukazuju mu hlavní organizátorku „oslav“ Máju a povídám: „*To je Fukova cérka*“. A protože byl Fukar Bačovým vůdcem, po chvíli mi s úsměvem odpovídá: „*Jo, Fuka v ní vidím*.“

Zmiňuju tuhle „drobnost“ jako potvrzení živého fungování teorie sociálních sítí, kterou se podařilo Facebooku převést do internetově-virtuální roviny. Ale já dávám přednost živé variantě před tou virtuální.

Každý kdo v oddíle strávil aktivně alespoň deset let, potvrdí, že ŠESTKA sebou nese stovky velmi osobních, obtížně sdělitelných příběhů. Na pomyslném barometru „tragédie – štěstí“ by šly za těch 20 let relativně dobře umístit všechny. Jsem přesvědčený o tom, že horní část v oblasti „štěstí“ by byla velmi hustě zaplněna. Na první pohled výrazněji než ta spodní část označená jako tragédie.

Dazule, co pro tebe znamenala ŠESTKA před 20 lety a co teď?

Na začátku to byla určitě výzva (založit oddíl na zelené louce) i potřeba (pozitivního společenství). A nyní? Po Pájovi, Zendášovi, Míšovi, Káji a Nikovi je ŠESTKA něco jako moje „šesté“ dítě. Dospělé, slušné a dobré. Jdoucí už vlastní cestou, do které se snažím nezasahovat. Ale vždycky jsem vděčný za jakoukoliv zprávu o tom jak se mu vede, rád mu kdykoliv pomůžu a přivítám jej vždy s otevřeným srdcem.

Tvůj nejsilnější zážitek se ŠESTKOU?

Nejsilnější? Jednoznačně Spídyho smrt a s ní pro mne doposud nezodpovězená otázka, zda ve smyslu výchovy na ní nemám svůj podíl.

Máš pocit, že jsi díky ŠESTCE něco ztratil nebo získal?

S tou ztrátou to je relativní, protože ač mi ŠESTKA ukradovala měsíčně stovky hodin volného času a Irča mi občas dávala najevo, že oddíl mi je milejší než rodina, nebýt ŠESTKY, využil bych stejný čas určitě na jinou aktivitu – jel s rodinou na výlet, makal bych na baráku, založil kapelu, víc čundroval, naučil se pořádně na raftu, paraglidu, kite, snowboardu, moutainboardu, lezení v ledu, – zřejmě bych dělal velice podobné aktivity. Možná jsem jen díky ŠESTCE odsunul dobytí Matternhornu : -) Ale to pořád ještě není ztráta, jen posunutí jednoho malého cíle.

Na druhou stranu si myslím, že „zisk“ díky ŠESTCE je pro mne jasný. Získal jsem pocit, že ty roky měly smysl a že jsem – spolu s Irčou, Radkem a Anitou – přispěl k tomu, aby dnešní dvacetiletý „strom“ nesl své dobré ovoce. A také mám pořád pocit, že se ještě pořád nemusím za ŠESTKU stydět, což je fakt dost dobré : -) Ač to možná tak nevypadá, jsem spíše introvert a člověk navazující přátelství obtížně. Statisticky vyjádřeno, mám nejvíc opravdových přátel právě mezi lidmi, kteří ŠESTKOU prošli nebo v ŠESTCE (OLDSKAUTY do ní samozřejmě počítám taky) jsou stále aktivní.

A obligátní otázka na závěr – co by jsi chtěl ŠESTCE popřát?

Myslím si, že každého rodiče i učitele musí potěšit, když je jeho dítě či student lepší než on, když jej přeroste. A protože si myslím, že je ŠESTKA v onom pomyslném srovnávacím bodu, přál bych jí, aby třeba pomalu, ale furt stoupala nad něj. A přál bych si, aby mne budoucí vedení ŠESTKY nezapomnělo pozvat na své 75. výročí (já tu totiž plánuju vydržet aspoň do stoŠESTI :-))

Spídyho konec patří v takto pojatém barometru do oblasti tradédie. Nelze na něj zapomenout, zkušenost jeho opravdovosti je nepřenositelná, jeho tragické poselství mne provází téměř každým dnem. O to víc mne potěšila přítomnost Domči – jeho synovce, který s námi byl na jednom z táborů po Spídyho smrti.

Nahoře na takovém barometru je pro mne „příběh“ Bára a Zuba, kteří se potkali na prvním HELPu. Na druhém HELPu už byla „noha v nohávě“, Zub se stal členem ŠESTKY stejně jako Bára a v roce 2002 se už konala první „šestkařská“ svatba (Martin a Gabča byli fakt až druží). A příběh má úžasné pokračování v tom, že Bára pořád dle svých možností funguje při vedení světlušek a vlčat v Ratiboři, Zub se stal třetím vůdcem ŠESTKY a Peřka – jejich prvorozený syn – je nepominutelným členem družiny ŠNEKŮ.

Při zahájení této akce (16:15) jsem byl trošičku zklamaný (a podle toho, co jsem zaregistroval, nejen já) počtem přítomných. Očekával jsem i při minimalistické variantě výrazně víc „účastníků“ – vzhledem k více než 250 lidem, kteří oddílem za ty roky prošli. Asi bylo trochu podceněno osobní pozvání bývalých členů atd. Postupně ale bylo moje zklamání obrušováno – úměrně počtu přicházejících lidiček.

Za 20 let se ve vedení ŠESTKY vystřídali: Dazul, Radek, Zub, Fialka a Fanta. Ale je potřeba zmínit i Ferdovo několikátýdenní prázdninové intermezzo. Nicméně asi i Ferda uzná, že jej nelze počítat mezi regulární vůdce ŠESTKY. Takže: pět vůdců za 20 let. Každý z nich se něčím do historie oddílu nesmazatelně zapsal. Čtyři z nich dorazili na oslavu výročí oddílu. Při společném fotu nahradila chybějící Fialku světluška Lenička :-)

Sedíme (bez jakéhokoliv alkoholu) u krbu a sledujeme fotky, které se promítají na velké plátno. „*Jak se jmenuje? Jakou měl(a) přezdívku?*“ Po patnácti letech se to obtížně vybavuje. Ale za chvíli se ozve „*Hlad*“, „*Poměnka*“, „*Havran*“, „*Orel*“, „*Tim*“, ... a každý z nás najednou ví o koho se jedná ... Není člověk, kterého bychom společnými silami nedokázali pojmenovat a nevzpomenout pár humorných historek. Překvapuje mne to. Příjemně mne to překvapuje. Není bezejmených lidí, kteří ŠESTKOU prošli.

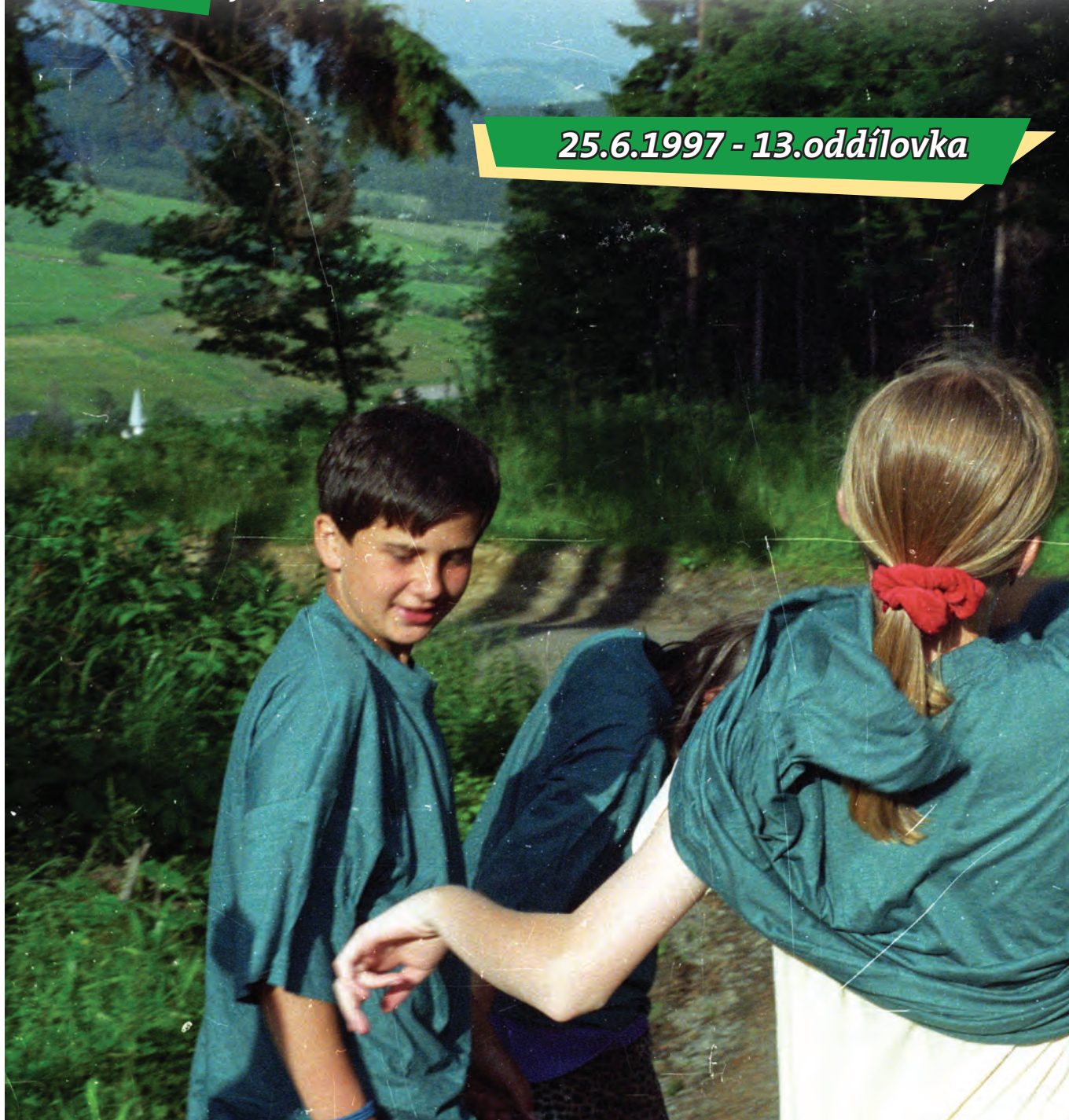
Jsem přesvědčen (a jsem na to hrdý), že jsem těch 20 let prožil ve velmi dobré společnosti :-)

ŠESTÁK

oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu a 6.oldskautského klubu Junáka - českého skauta v Kateřinicích
číslo **136** vydáno pro vnitřní potřebu - 21.dubna 2017, nákladem 70 výtisků

25.6.1997 - 13.oddílovka

www.SESTKA.eu

www.OLDSKAUTI.cz

„Co jsem si nabalil - to si ponesu. Co jsem si navařil - to si taky sním.
Co jsem si zapomněl - bez toho se musím obejít.“

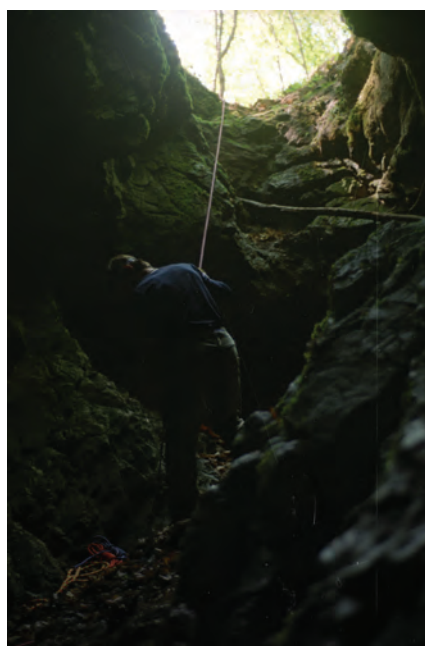

1998

„V oddíle je vždycky hodně kamarádů, co tě podrží - pod vodou :-)"

„Šli jsme do takového kopca, že tam aj ptáci chodíja pěšky!"

„Všecky cesty vedů do Řřma, akorát ta, po které ideme my, vede do pr**le.“

„Neřvi po mě, nejsu tvůj dobytek !“

„Vychovávat cizí děcka je vždycky jednodušší než vychovávat ty svoje vlastní ...“

„To je přeca Mirisova milovačka.“

„Dazule, Dazule - máš IQ na nule !“

„Drž hubu a pádluj !“

2006

„Radkúúú ! Jak je to daleko? Kolik je to eště kroků?“

„Jaké nachlazení? Pitva ukáže kdo měl pravdu.“

"Idem obhlédnout materiál do vedlejšího tábora" (ogaři odcházející do vedlejšího tábora, kouknout na baby)

2010

Klíště: "To je smrk?" Kecka na to: "Né to je borovica, podle listí."

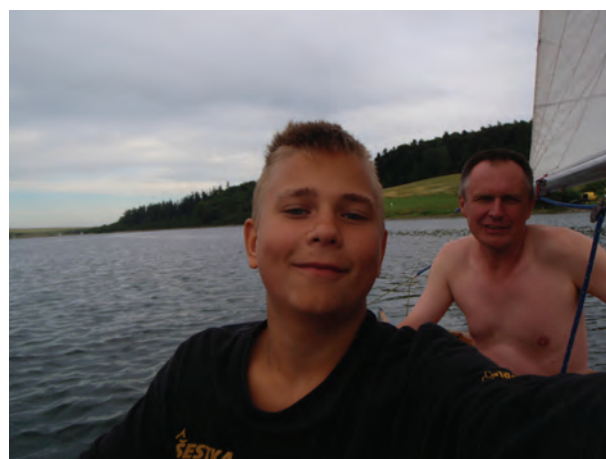
Deny na průvodčího při nočním přesunu z tábořiště s asi 15-ti členou skupinou: "Vlezeme se do pade?"

„Každý den se společně modlíme za pěkné počasí. A dyž nepodaří, je to průšvih šamana.“

„Čo bolo, to bolo, terazky sme doma.“

Dnešní ŠESTÁK je naprosto jiný než předchozích 135 čísel. Je složen z fotografií alespoň nepatrně mapujících 20 let fungování ŠESTKY. A je téměř beze slov. K čemu slova ...

Vy mladší, vyzkoušejte si nechat komentovat jednotlivé fotografie těmi oddílovými "pamětníky". Zcela určitě uslyšíte pokaždé jiný příběh, který je v zákulisí oné fotografie.

Shrnout celý oddílový rok do jedné nebo několika málo dochovaných fotografií není proto úplně snadné. Kdyby to bylo možné, vyhnul bych se tomu. Popravdě - vyhnout by se tomu šlo, ale pak by tenhle zvláštní ŠESTÁK nespatriil světlo světa.

Úkol to je těžší o to, že jiné emoce a vzpomínky vyvolá fotografie u toho, kdo byl u jejího vzniku a jiné u toho, kdo nemá páru o co se jedná. Ale to je už údělem fotografií.

I když oddílem prošlo za 20 let několik set ogarů a cérek, jistě pochopíš, že nebylo reálné vměstnat do tohoto ŠESTÁKU takové množství fotek :-)

20 let a jedeme dál ... SESTKA Kateřinice

21.4.2017 - SLAVÍME 20. VÝROČÍ ZALOŽENÍ ODDÍLU

ŠESTÁK

oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu a 6.oldskautského klubu Junáka - českého skauta v Kateřiních
speciální číslo: vývěsky vydáno pro vnitřní potřebu - 22.prosince 2017

ODDÍLOVÉ VÝVĚSKY

www.SESTKA.eu

www.OLDSKAUTI.cz

(Dazul) Dnešní číslo ŠESTÁKA SPECIÁL volně navazuje na 136. číslo z 21.4.2017, které bylo vydáno k 20.výročí ŠESTKY. Obsahovalo minimum textu a ke každému oddílovému roku několik vypovídajících fotografií. V tomto čísle jsou zachyceny vývěsky vytvořené v letech 2011-2017 tak, jak se je podařilo archivovat. Bohužel se nedochovaly všechny :- (Jen pro zajímavost, to co je v 136.čísle ŠESTÁKU zhuštěno na 6 stran (konkrétně strany 15-20), je v tomto SPECIÁLU na 114 stranách (strany 4-117). Toto oddílové období je také zachyceno v oddílových časopisech číslo 112 – 141 (tedy 30 číslech, které mají dohromady minimálně 500 stran).

Oddílové vývěsky před obecním úřadem v Kateřinicích byly prvním propagačním nástrojem ŠESTKY. Ta první „nástěnka“ byla připravena už na jaře roku 1997. Bohužel se nezachovala ani na fotografii.

Neodpustím si krátký exkurz do minulosti, aby i nepamětníci vnímali „vývěsky“ v souvislostech: sluší se vysvětlit, že od ledna 2011 jsem nuceně přebíral správcovství Dětského bezbariérového centra Březiny (DBCB). Moje žena Irča mi nabídla pomoc v naceňování pobytů a komunikaci se zájemci o pronajímání DBCB. Jedním z důležitých kroků mimo nezbytných oprav bylo začít napravovat trochu pošramocenou pověst DBCB v naší obci, proto jsem začal připravovat vývěsky, které měly lépe obeznámit spoluobčany s tím co se v DBCB děje i chystá. Za nedlouho k vývěškám o DBCB přirozeně přibýly i vývěsky z činnosti ŠESTKY.

Původní vývěska byla umístěna před Obecním úřadem tam, kde je nyní vysazena lípa. Později byly v rámci oprav OÚ všechny vývěsky přesunuty do „podloubí“ u vstupu do úřadu. Při prohlížení na nikoho neprší a v noci jsou vývěsky osvětleny speciálním světlem umístěným v záhlaví.

Naše vývěska se od těch ostatních v obci odlišuje na první pohled. Nejen tím, že je vždy plná fotografií, ale i dřevěným zarámováním. Rám staré vývěsky vyrobil Zub, rám té nové Tom. Použil při tom písmena i lilii ze Zubova povedeného rámu.

V řadě dochovaných vývěsek jsou různě dlouhé časové mezery, kdy nebyla žádná nová „nástěnka“ vytvořena. V nepravidelných cyklech se střídaly období, kdy vedení oddílu mělo na existenci vývěsky větší či menší zájem, proběhla i perioda, kdy se ŠESTKA snažila dělat oddílové vývěsky sama. Taková vývěska zde ale není archivována, protože se nezachovala.

Na vývěškách se častěji vyskytují odkazy na www.oldskauti.cz než na www.sestka.eu – je to dáno

Foceno při náborové oddílovce - středa 17.září 1997

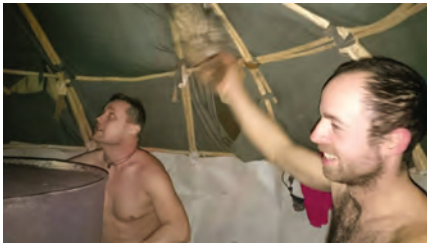

tím, že oldskautský web byl v té době aktuálnější a častěji doplňovaný. Pozorný „čtenář“ si možná všimne, že jedna fotografie se na vývěškách objevuje několikrát. Je to ta první hromadná ve skautských krojích, kterou jsme pořídili na prvním samostatném táboře ŠESTKY v roce 1998. Mám k ní srdeční vztah – jsme na ní skoro celá rodina – já fotil :-)

Taky určitě oku „čtenáře“ neunikne na první pohled stejná vývěska (strany 86 a 87), která se liší pouze krátkým textem. Jedna byla určena pro tradiční vývěsku před OÚ v Kateřinicích a ta druhá do Ratiboře :-)

Lidská paměť není dokonalá. Mnohdy si pamatujeme jen to, co nám aktuálně vyhovuje. Leckdy se vypráví stará historka jíž jsme byli účastníky, ale přesto máme pocit, že se jedná o úplně jiný příběh – my si jej přece pamatujeme úplně jinak. A tak ber tenhle ŠESTÁK SPECIÁL jako pokus o relativně objektivní předložení toho, co se zachovalo. Vedle oddílových ŠESTÁKŮ pomáhají oddílové vývěsky doplnit a uchovat přepestrou a mnohvrstevnatou mozaiku běžného života naší ŠESTKY. I pozorný šťoural si ověř, že vše do sebe zapadá, že vedle náročných a bombastických akcí byly i ty naprosto obyčejné a „všední“, ale jako celek cosi vypovídají o „charakteru“ našeho společenství. Svým dětem tohle číslo ŠESTÁKA neukazuj, byla by to marná snaha. Nepochopily by. Ale neodsuzuj je za to. Nezažily to jako ty a tak ani nemohou vidět příběh, který se mimo obraz za každou fotografií ukrývá. Přeju ti, abys nad touhle zhuštěnou historií posledních sedmi let činnosti ŠESTKY – tedy 6.koedukovaného oddílu a 6.oldskautského klubu – strávil(a) hodně hezkých chviliek, zvláště při vzpomínání na to, co se dělo „mimo záběr objektivu“. Právě kvůli tomu tenhle speciál vznikl.

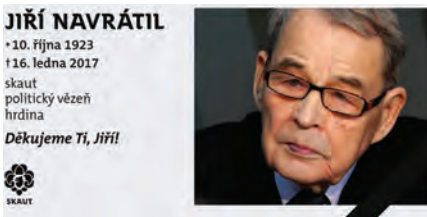
Tento ŠESTÁK SPECIÁL je vytištěn pouze v jednom exempláři – jako fotokniha v pevných deskách, na kvalitním lesklém papíře v rozsahu 128 stran. Vzhledem k výrobní ceně 2449 Kč je zřejmě pochopitelné, proč nebyl vydán v obvyklém nákladu 50 výtisků :-)

7.1.2017 - Dnešní den byl nabitý událostmi - **tříkrálová sbírka, snowkiting v Hološíně, běžky na Bludném, ...**

9.1.2017 – Včerejší **ini-tipi** (potní chýše) při -15 stupních. Náhrada za tu tradiční silvestrovkou, s pořádným vyválením se ve sněhu. Akce se díky protáhla na tři hodinky ...

JIŘÍ NAVRÁTIL
• 10. října 1923
• 16. ledna 2017
skaut
politický vězeň
hrdina
Děkujeme Ti, Jiří!

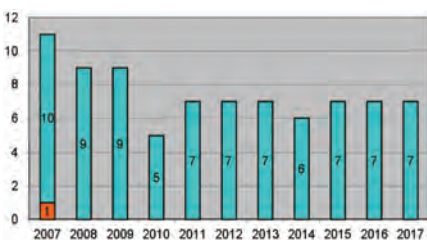
12.1.2017 – Před chvílí byla za náš klub provedena **registrace** na rok 2017. Je nás pořád 7, ale rádi přivítáme každého, kdo se nás rozhodne podpořit :-)
Registrační příspěvek za 6.OS už je připsaný na střediskovém účtu.

16.1.2017 – Dnes nás opustil **Jiří Navrátil**. Ve věku 93 let, po krátké nemoci a dlouhém životě s rovnou páteří. Od dětství skaut. Vyšetřován gestapem. Komunisty odsouzen na 20 let za velezradu. Jáchymov. Bory. Mírov. Leopoldov. Starosta Junáka - českého skauta v 90. letech, do dnešního dne aktivní 1. místostarosta. První držitel nejvyššího světového skautského vyznamenání ze země za "železnou oponou". Člověk hluboce inspirující všechny, kteří se s ním potkali. Člověk s nezlomným demokratickým přesvědčením. Člověk - hrdina. Bratře Jiří, děkujeme za to, cos pro nás vždy znamenal a nadále znamenat budeš!

19.1.2017 – Před 20 lety v tento čas uzrávala myšlenka založení skautského oddílu „na zelené louce“ v Kateřinicích. Nastal čas zjišťování (třeba kolik kateřinických dědek - podle evidence OÚ - je ve věku potencionálních členů oddílu), jednání (potřeba získat podporu tří nejdůležitějších osob v obci - starosty, faráře a ředitele školy) i plánování (první schůzka je naplánovaná na 19.března 1997 - tedy už za 2 měsíce). Výrazně pomohl Daloš - tehdy vůdce vsetínského střediska a učitel na ZŠ Hošťálková, dnes ředitel Gymnázia na Vsetíně.

„Jak řekli, tak udělali!“ A zdá se, že se to podařilo - **KATEŘINICKÁ ŠESTKA TU JE I PO 20 LETECH** : -) Alespoň rok v ní „skautovalo“ **minimálně 200 cérek a ogarů** nejen z Kateřinic, ale i Ratibořa, Hošťálkové, Jablůnky, Bystřičky i Vsetína.

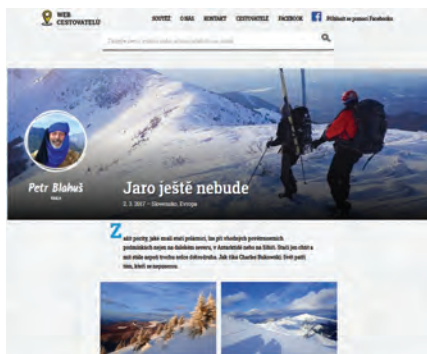
17.2.2017 – Hanýsek udělal pro všechny střediskové oddíly z jejich registrace **grafy - 10 let zpět**.

Jak „kolísal“ počet členů našeho 6.OS je vidět. Co ale z grafu nevyčteš je fakt, že ač máme počet členů víceméně stejný, každý rok se zvyšuje průměrný věk registrovaných členů **OLDSKAUTI.CZ** Nikdo z nás nechápe jak je to možné : -(V roce 2007 byl průměrný věk 26,4 roku a v roce 2017 to je už 37,9.

22.2.2017 – Tak konečně dorazila 30 minut po půlnoci očekávaná zpráva - **Dan a Kikina mají Marušku!** Všichni vpořádku. Radujeme se s nimi a přejeme pevné zdraví, nervy a nezbytnou dávku štěstí : -)

14.3.2017 – Včera dorazila zpráva od **Anity**: „Ahoj, tak jsem kluk jako buk, narodil jsem se v 9:30. Míry :-) 3,63 kg a 50cm. Jmenuji

se Lukášek :-)"

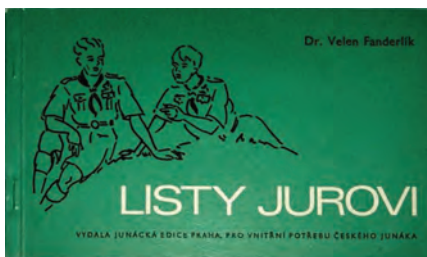
Radujeme se, připijíme na zdraví a přejeme vše dobré!

17.3.2017 – Pafův článek z naší akce na cestovatelském webu http://www.webcestovatelu.cz/96567-jaro-jeste-nejbude?fbclid=IwAR0op8eZ6C58_130P_MqPuQ097LjvKIPZ8x9VDwG7zEcGqLeCOTxbfBiixw

30.3.2017 – Dnes byla spuštěna na <http://help.skauti.cz/> registrace:

8.4.2017 – Jaro už dorazilo a za chvíli tu jsou Velikonoce i s tradičním šmigrústem. Jalovec je u nás sice tradicí, ale my zkusíme pletení **tataru ze 16 prutů** ...

13.4.2017 – Ikonický titul, který jsem prvně přečetl někdy v letech 1981-82, mne osobně zásadně formoval při vedení oddílu. Vyšly desítky podobných knih a příruček, ale **LISTY JUROVI** jsou obtížně překonatelné. Jsem přesvědčen, že z ní nasávali i ti nejlepší „neskautští vedoucí“.

Knihy byla sice vydána znovu - je k dostání ve skautském e-shopu, ale úplně nejlepší zprávou je, že si ji můžeš poslechnout v audio podobě. Lze ji zdarma a legálně stáhnout z webu skautského institutu.

16.4.2017 – Skauti z Prahy vyrobili v našem DBCB **kompostér** a za odměnu si vyzkoušeli aquazorbing. V dubnu jej zatím ještě nikdo nezkoušel :-)

23.4.2017 – Oslava 20.výročí oddílu je za náma. Nebyl prostor pro spoustu novinek a drbů. Tak jeden alespoň nyní: na barevné fotce je Nikolka Bednáriková na táboře ŠESTKY v roce 1998, na černobílé fotce je tatáž Nikolka **ve filmu TEHDY SPOLU**, který půjde do kina 1.6.2017 - více o filmu na http://zlin.idnes.cz/film-tehdy-spolu-z-valasska-dfw-/zlin-zpravy.aspx?c=A170411_2318544_zlin-zpravy_ras

26.5.2017 – Zatím Dazulovi poslalo sms či volalo, že **pojede, cca 24 rodičů i děcek**. Vypadá to, že by se mohla akce RAFTOVÁNÍ NA BYSTRÍČCE vydařit

9.6.2017 – ŠESTKA (6.K) chystá **nové oddílové trika**. Ty černé se žlutým logem jsou už 10 let staré. Takže se připravuje „inovace“. Lila měla hodně dobrý nápad s prsty ve tvaru čísla 6 (nebo taky mezinárodního potapěčského signálu „OK“).

Miris už navrhuje několikátou verzi, takže ani ta, která se právě zveřejňuje, nemusí být konečná (barva, kontury, ...).

Každopádně už i „oldskauti.cz“ (6.OS) můžeme přemýšlet, zda si triko pořídíme tady. Fanta by je chtěl nechat vyrobit na letošní tábor - takže pokud triko chceš taky, dej vědět přímo vůdci ŠESTKY.

22.6.2017 – **VALAŠSKÝ ŠPALÍČEK** - Je čas i na „kulturu“ :-) I

když je tohle jiný žánr než si při kytáře zpíváme, už nejme tak vyhranění jako kdysi. V rámci valašskomeziříčského ŠPALÍČKU včera vystoupila fantastická valašská hard-rocková legenda CIMENT, která na tomhle festivalu hrála prvně před 30 lety. Zahráli skvělé songy s jejich nemnoha (tři) LP a CD: „Na srazu intelektuálů v Poteči, nikomu není do řeči“, „Vzývali Satana ogaři z Kychové, když měli na poli už všecko hotové“ i „Soukromý odzemek“. Jejich avizovaná novinka „Vstanú noví demokrati, keré nigdo nezaplatí“ je zatím v nedohlednu, ale koncert byl skvělý. Mezi hosty si na baskytaru zahrál i Zajíc (<https://www.youtube.com/watch?v=bFEJHAh2uZ4>), který byl v předrevolučních dobách členem Lvíčat (dnes 4.chlapeckého oddílu). A před 20 lety s náma Zajíc nahrával basu v písničce http://www.dobrepisne.cz/files/128_02_brachovi.mp3

Po CIMENTU vystupovala MŇÁGA A ŽĎORP, která zde měla před 30 lety také první vystoupení. Píničku „Made in Valmez“ hrajeme i u ohňů minimálně 25 let. U jednoho takového ohně jsem po odehrání této písně omylem šlápl na odloženou violu, která nám při sólových partech nahrazovala saxofon.

9.7.2017 – Díky Tomovi v kuchyni DBCB razantně **přibýlo úložného místa pro nádobí**, které potřebují nadstandardně početné skupiny. A také už je před srub opět umístěn nový stylový stojan na kola!

9.7.2017 – www.OLDSKAUTI.cz byl (jako každé prázdniny) **napaden** :- (Na zprovoznění se usilovně pracuje. V tuto chvíli je web bez fotek a obrázků - ty se snad podaří doplnit už zítra.

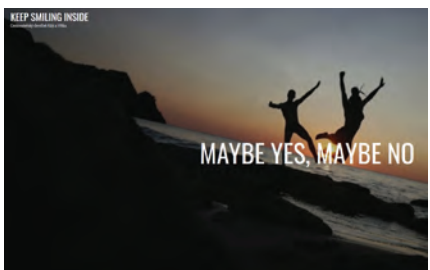

31.7.2017 – Spolupráce s naším podporovatelem LACHIM spol.s r.o. trvá déle než 22 let a jsme za ni moc vděční.

Před více než 10 lety nám například přispěli 50% na zakoupení plachetnice třídy vaurien, kterou využíváme každé prázdniny. Náš podporovatel nám přispívá také na opravy naší „flotily“ raftů, pálav a barak. **Na oplátku mu rádi půjčujeme vodácké vybavení** na jejich tradiční akci „S TEBOU MĚ BAVÍ SVĚT“

28.-29.7.2017 S TEBOU MĚ BAVÍ SVĚT (18 ročník)

<https://youtu.be/yINC4oXn7TE>

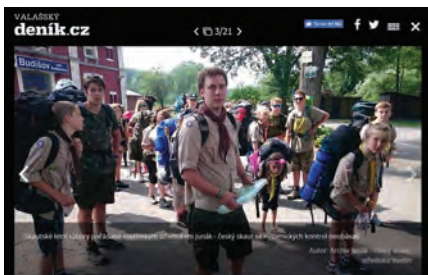

23.8.2017 – Kája měla na starosti letošní týdenní puták, který vždy zahajuje celkem 23 denní tábor ŠESTKY. Avizovala, že pak na cca rok odjíždí. S šestačkými RS se dohodla, že se pokusí psát „**cestovatelský deníček**“, aby ostatní věděli jak se jí vede. Třeba z něj časem bude i něco v ŠESTÁKU. „*Náš plán zněl jednoduše – prostopovat jižní a jihovýchodní Asii. Ale časový horizont? Půl roku, rok nebo déle? To se uvidí v průběhu cesty jak to půjde.*“ Zatím si můžeš číst na <https://smilinginside.wordpress.com/>

24.8.2017 – Budeme rádi, když ti, kterým je projekt „digitalizace starých dětských časopisů“ sympatický, také nasdílí na svém facebooku. Třeba se tak podaří snáze najít 2-3 editory ...

Mimochodem - na www.detske-casopisy.cz má už od roku 2013 „**reklamu**“ www.breziny.cz a www.oldskauti.cz

7.9.2017 – Pokud jste nezaznamenali, tak pár fotek z tábora ŠESTKY bylo použito v článku VALAŠSKÉHO DENÍKU http://valassky.denik.cz/zpravy_region/hygiene-letos-potrestala-jediny-tabor-20170817.html

A na fotce z tábora 1.Ch a 2.D je zachycena i Jaxík, která letos tábořila s nima

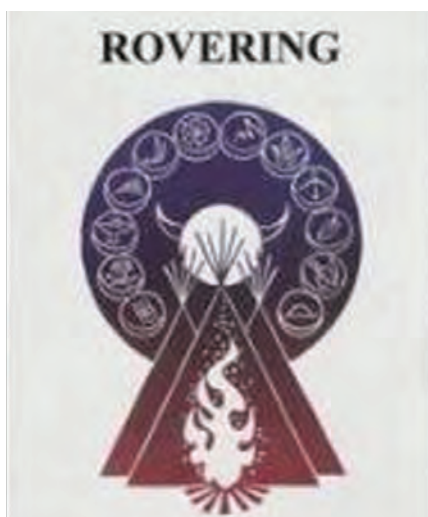

12.9.2017 – O víkendu probíhala na území cca 20 km² největší polní hra v ČR u jejíhož vzniku jsme před dvaceti lety stáli.

Málokdo už dnes ví, že inspirátorem této hry byl doc. PhDr. Václav Břicháček, uznávaný český psycholog, oblíbený pedagog a čestný náčelník Junáka (*1930 +2010)

Někteří z nás se i letos do pořádání této hry aktivně zapojili - Kecka byla po celou dobu u vraku a organizovala zraněné, Pípa pomáhal s presentační technikou, Dazul pořídil krátké video.

11.10.2017 – **DEMAGOG.CZ:** Skauti, ke kterým Jan Farský patří, by mohli být pyšní. V diskusi pro Český rozhlas - Radiožurnál si totiž připsal pouze 11 pravdivých a 2 neověřitelné výroky. Jeden z nich se týkal i jeho sněmovního „díla“, kterým je Registr smluv. Jak si poslední ověřovaný lídr vedl, můžete zjistit zde: <http://demagog.cz/diskusie/462/volby-2017-lidr-stan-v-cro>

19.10.2017 – Tak jsem se pobavil. Dorazil mi totiž mail: „.... rádi bychom vydali knihu **Rovering**, které jsi spoluautorem, jako eknihu. Roveři by rádi, aby pro ně byly texty dostupné, ale publikace je vyprodaná a nové knižní vydání by se nevyplatilo. Dej mi prosím vědět, jestli souhlasíš s elektronickým vydáním své části knihy.“

Pobavilo mne ono „spoluautor“. Fakt je, že jsem před čtvrtstoletím sepsal nějaké zkušenosti z fungování (dnes již zaniklého) vsetínského RS KRUHU, ale zřejmě nikdy mne nenapadlo se považovat za „spoluautora“ - třeba právě Václava Břicháčka. Ale zní to hezky : -)

21.11.2017 – Volá na mne Irča „Rychle se pojd' podívat! ...“ Přibíhám domů a povídám „Co je?“ „Počkej chvíli, něco uvidíš ...“

A fakt - za chvíli to vidím.

Také tisknu levici : -)

22.10.2017 – Po „večerníčku“ běžel jakýsi animovaný seriál, na který se chtěly děcka ještě dívat. Přiznám se, že jsem u něj vyjimečně ztvrdl i já. Jmenovalo se to SOFIE PRVNÍ (o nějaké princezně) a je to z produkce Walta Disneyho.

Trochu americkým skautů závidím - už se **dostali i do pohádek**

25.10.2017 – Byly doby, kdy jsme si **KPZ** vyráběli sami :-)

KRABÍČKU POSLEDNÍ ZÁCHRANY, dnes už zlidovělý pojem, představil Jaroslav Foglar před 82 lety - v článku uveřejněném 12. 10. 1935 v časopise MLADÝ HLASATEL.

11.11.2017 – V našem DBCB se konal **SEČIN** (Setkání ČINovníků vsetínského střediska Junáka). Vůdkyně střediska Deninda

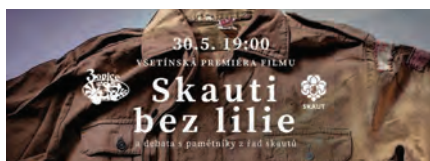

děkuje „všem, kteří přispěli ke zdárnému průběhu letošního setkání činovníků! Nebylo nás mnoho, ale udělali jsme kus práce. Díky“

14.11.2017 – Leckdo asi zaregistroval, že syn zpěvačky Věry Špinarové pro ni nepřijmul vyznamenání z rukou stávajícího prezidenta, že Jarek Nohavica vyznamenání přijmul atd. Trochu v tom mediálním ruchu zaniklo, že **Jaroslavu Foglarovi bylo uděleno státní vyznamenání za zásluhy I. stupně in memoriam**. Znamená to obrovské uznání spisovatele a skautského činovníka Jaroslava Foglara, který prostřednictvím svých knih a činností pozitivně ovlivnil mnohé generace dětí. SPJF (Sdružení přátel Jaroslava Foglara) k tomu vydalo oficiální vyjádření:

„Státní vyznamenání převzal z rukou prezidenta republiky předseda SPJF Vojtěch Hanuš na pozvání hradní kanceláře. SPJF vzniklo se souhlasem Jaroslava Foglara již v roce 1990 a dodnes se prostřednictvím své činnosti snaží rozvíjet odkaz Jaroslava Foglara, připomínat jeho dílo i osobnost. V tomto kontextu přijal předseda SPJF nabídku k převzetí státního ocenění, SPJF si však nedělá nárok na jeho držbu či správu....“

Knihovna Václava Havla zveřejnilo záznam „Večera k 110. výročí narození Jaroslava Foglara“ - je to skoro 2 hodiny dlouhé, ale rozhodně zajímavé.

3.12.2017 – Včera byl na Youtube uvolněn celý film **SKAUTI BEZ LILIE**. Těch 50 minut na jeho shlédnutí není rozhodně ztracený čas.

7.12.2017 – Táta **Plajner** má svůj památník (kamenný obelisk na němž je umístěna bronzová deska s reliéfním portrétem a znakem skautingu) už více než 16 roků vzdušnou čarou cca 13 km od naší dědiny (na Hostýně).

Ale věděli jste třeba, že to byl sociální demokrat? A že Klement Gottwald vlastnil skautskou legitimaci? ...

https://www.youtube.com/watch?v=Zhd7_DDSWxs&feature=player_embedded

12.12.2017 – Malá radost dnešního dne - dorazilo další číslo časopisu BOBŘÍ STOPA s komiksem **POVSTÁNÍ VONTŮ** :-)

„Fantastický vynález - létající kolo - je zničený, pohřbený pod troskami stínadelského sirotčince, v němž vyrůstal jeho vynálezce, Jan Tleskač. Ale naděje na záchranu ještě existuje - v Tleskačově hlavolamu, ježku v kleci je ukrytý technický náčrt kola. Jenže ježka má v držení Vojtěch Vont, všehoschopný vůdce stínadelských rváčů a vyrvat mu ho je nemožné. ...“

16.12.2017 – ŠESTKA letos **organizuje** tradiční střediskovou **VÁNOČNÍ AKADEMII**.

19.12.2017 – Místostarosta Ratibořa inicioval, Janina obhájila a Fanta zaštitil :-). Podařilo se zajistit **prostředky na opravu podlahy v ratibořské klubovně světlušek a včlat!**

30.12.2017 – Podařilo se taky **zprovoznit zobrazování starého**

Oznamujeme Vám, že Vám byla **přidělena** dotace z grantového programu financovaného z Fondu na podporu fungování neziskových organizací a místních iniciativ na území MAS Střední Valtovska, z. s. ve výši **6 200,- Kč**.

Vzhledem k vysoké kvalitě všech hodnocených projektů rozhodli Výzkumná komise o přidělení dotace všem žadatelům. Vlivem této skutečnosti došlo ke snížení sumy přidělené dotace opětovně podléhající částce.

Při vyúčtování dotace budeme požadovat doložení dokladů ve výši 100 %, viz. tabulka níže.

PRÍJEMNÁ DOKLADY V Kč	POŽADOVANÁ DOKLADOVANÁ ČÁSTKA V Kč
6 200,- (79%)	7 848,- (100%)

Průběh o potvrzení do 21. 12. 2017, na mailo: info@masstredniky.cz, zda budete realizovat.

Vál projekt i s těmito okolnostmi!

S pozdravem

webu střediska (<http://staryweb-skauti.vlcata.eu/>) a ŠESTKY (<http://staryweb-sestka.vlcata.eu/>) Můžete zavzpomínat :-)

30.12.2017 – Dnes přijela ŠESTKA z tradiční **POLÁRNÍ VÝPRAVY**. Jakovždyse konala na střediskové chalupě BAŘINKA - mimochodem zřejmě nejstarší skautská dřevěnice - 133 let (postavená mezi roky 1885-1886), o kterou se staráme a zvelebujeme ji od cca roku 1993, kdy se začalo jednat o jejím převodu z LČR na Nadaci Fons. V roce 2003 byla převedena do majetku vsetínských skautů.

(Dazul) Při minulém pokusu o zdolání Matterhornu (před pěti lety) jsem vyrážel s bolavými zády. Dokonce tak, že jsem doma ani zkusmo nenahodil nabalený bágel, abych nenarušil intenzivní rehabilitaci. Říkal jsem si „hop nebo trop“ – zkusím jej nahodit na záda až vystoupím z vlaku v Zermattu. Když mne to složí, počkám na kluky někde dole, když mne to nesloží, půjdu s nimi nahoru. Pokud si dobře pamatuji, po akci jsem měl záda relativně v pohodě, žádný problém se nevyskytl. Letos mám pro změnu problém s kolenem. Nebavím se o žádné hypochondrické pseudobolísce. Když si dám dvě holá kolena vedle sebe, tak to levé je o poznání větší a oteklejší. Samozřejmě pobolívá. Ale kdo má dneska v pořádku kolena, že? Akce je naplánovaná a až tam se ukáže nakolik je to fakt vážné. Koneckonců jsem investoval 365 Kč za pojištění, kdyby se mi něco při výstupu na Matterhorn stalo. Ověřil jsem si, že se to vztahuje i na vrtulník. Takže stejně jako minule – normálně vyrazím a hop nebo trop, vyjde to nebo nevyjde :-)

Cestu z Kateřinic do Švýcarska vezmu jen telegraficky, protože už ji absolvuji takto potřetí – je to velmi podobné. Od Jitky a Jirky Stehnových vyrážíme přesně o půlnoci. Máme tedy celých 24 hodin prvního srpnového dne před sebou.

Ve 4 hodiny odpoledne, tedy po cca 16 hodinách cesty (1200 km) autem, vlakem a lanovkou, vystupuji na zastávce lanovky Schwarzsee. Nezdržuji se a vydávám se na hřeben Hörnligrat. Po něm se za dvě hodinky dostanu k horské chatě Hörnli Hut, která stojí na úpatí severovýchodního hřebene Matterhornu. Byla prý postavena švýcarským alpským klubem už v roce 1880. A to ve

MATTERNHORN
4.478 m.n.m.
1.-5.srpna 2018
Třetí pokus o výstup až na vrchol.
Tentokrát se to určitě podaří.
Info u Dazula - 737 249 211

oldskauti.cz

výšce 3260 m nad mořem. Lanovka vás k ní nedopraví, takže hezky po svých. Tedy pokud nejste tak zazobaní, aby jste se k ní nechali dopravit vrtulníkem. Pro mne platí první varianta – po svých. Mám v plánu se dostat ještě o půl kilometru dál až k téměř kolmé stěně se sochou černé Madonny, kde se nastupuje na skálu, když chce někdo vylézt až na vrchol 4478 m.n.m. Pár výškových metrů pod nástupem do stěny jsme měli před pěti lety základní tábor. Tehdy jsme se o nesení společné výzbroje a výstroje podělili, dneska si vše nesu sám. Ale nemělo by mně nic překvapit. Jsem schopen přenocovat téměř na jakémkoliv místě – pohodlně ve stanu nebo méně pohodlněji ve žďaráku. Spacák mám do -29 °C.

Jenže – ouha! Při stoupání k „Madonně“ narážím minimálně na dvě nepřehlédnutelná upozornění, že v tomto teritoriu je zakázáno bivakovat i stanovat. Navíc je to doplněno poměrně podrobnou topografickou mapou Matterhornu a přesně zakreslenou hranicí, kde je porušení tohoto zákazu pokutováno. Evidentně je potřeba umožňovat brutální investici do rekonstrukce a rozšíření Hörnli Hut. Za Matterhorn se žádné poplatky neplatí na rozdíl od Himaláje, kde je potřeba zakoupit povolení na každou horu i trek. Tady to vyřešili jednoduše – protože se při zdolávání Matterhornu musí do stěny nastoupit ještě za tmy, aby se stihlo sestoupit ještě za světla, nezbyvá než přenocovat co nejbližší nástupní stěny s černou Madonnou. A protože je postavení stanu i bivakování ve žďaráku zakázáno, musí se přespát na Hörnlihute.

Tuším, že se tomu nevyhnu ani já ač jsem bezpečně vybavený. Předpokládám, že případná pokuta bude vyšší než by mne stálo přespání na zrekonstruované horské chatě. Navíc tu jsem dnes sám a rozhodně nehodlám zavdávat příčinu jakýmkoliv konfliktům. Jednak se samotnému brání obtížněji, moje znalost cizího jazyka je více než velmi mizerná. A stejně tak nemám zájem v cizí zemi zanechávat negativní stopu o mém národě a zemi.

Vypadá to, že by cesta ke stěně mohla probíhat v pohodě. Můj plně naložený bágel má sice 30 kg, ale slunko už nějak moc nepraží a abych se minimálně potil, volím pomalé tempo. Taky se před svým zítřejším (možná) životním výkonem zbytečně nevysiluji.

Začíná pršet. Prvních 10 kapek je docela příjemných. Říkám si, že to zřejmě brzo přestane, proto ani nevytažuji pončo. Mýlím se, jak to v mém případě bývá dost často. Za chvíli začínají místo kapek padat kroupy. Přemýšlím zda jsou v mém případě kroupy lepší než klasický déšť nebo ne. Pokud to ale půjde takto dál, zanedlouho začne padat sníh i když je 1. srpen. Minule jej napadlo skoro 30 centimetrů.

Jdu v kraťasech a moirovém triku s dlouhým rukávem. Do teď mi to vyhovovalo, protože se vydatně zahřívám chůzí. Nicméně ty kroupy a déšť působí, že začínám pomalu ale jistě chladnout až promrzávat. No, to jsem zvědavý, jak se mi podaří postavit ten Pajtášův stan. K Hörnlihute to mám ještě alespoň půl hodinky a zhruba dalších 20 minut na místo kde jsme bačovali minule. Ale – já vlastně stan stavět nebudu – po pravé straně mívám další velkou ceduli s upozorněním, že v okolí chaty je zakázáno i bivakovat. Do toho blesk, hrom a sílicí déšť s kroupami. Není ani šest odpoledne a už se stmívá. To dělají ty těžké šedé mraky.

Nepotřebuji si dokazovat, že na tak základní oldskautskou dovednost jako je přenocování ve výšce 3200 m.n.m. mimo chatu ještě mám. Cena za případný konflikt a pokutu se mi zdá v tomto případě zbytečně vysoká.

Na mobilu, který mi na téhle akci nahrazuje mapu, fotoaparát i videokameru, nechávám v Google překladači přeložit do němčiny větu „Nemám rezervaci. Mohu přespat jednu noc?“ – píše mi to: „Ich habe keine Buchung. Kann ich über nacht schlafen?“ a tak se to snažím pomalu, zřetelně a dostatečně sebevědomě s přízvukem odposlouchaným z válečných filmů, říct první osobě, kterou v chatě potkávám.

Horsky opálená sličná mladá recepční mi s úsměvem odpovídá „Ja“ a souhlasně při tom gestikuluje. Je velmi bystrá neboť briskně odhalila vrchol mé cizojazyčné komunikace. Snaží se mi na mokřém displeji telefonu vyťukat otázku, kterou v neúplném překladu asi chápu – chci i večeři se snídaní? Samozřejmě že ne. Přece nenesu napěchovaný 30 kg bágel pro to abych si tady dal jídlo. Počítal jsem přece s tím, že budu bivakovat a budu odkázaný sám na sebe. Sličná slečna na stvrzence dopisuje nějaké cifry a údaje. Já mezitím vypisuji své jméno, příjmení, narození, národnost i to kam chci z zítra ráno pokračovat. Mají to vyřešené z hlediska bezpečnosti docela dobře. Slečna mi podává účtenku, kde je napsána suma 110 CHF – v hlavě mi šrotí kalkulačka pro přepočet – skoro 2500 Kč. Tak to je bomba. Za jednu noc bez večeře a snídaně jsem nikdy takovou sumu neplatil a doufám, že ani platit už nikdy nebudu. Naštěstí mám s sebou rezervu a tak těch 110 švýcarských franků bez otálení a mrknutí oka sázím před recepční. Ale v podvědomí mi pulsuje otázka, zda je normální, abych si tady po svých vynesl třicetakilový bágel a ještě si za to zaplatil „dva a půl litru“. A to ještě nevím, že se za ty prachy ani nevysprchuju.

Z účtenky čtu, že jsem ubytovaný na pokoj číslo 12 a mám postel číslo jedna. Můj pokoj je v prvním patře nově zrekonstruované chaty. Je malinkatý, ještě menší než naše koupelna. Má jen čtyři postele na patro, věšák na stěně plus malou poličku. Úsporné a praktické. Na posteli už jsou peřiny, takže za svých 110 švýcarských franků nemusím vybalovat spacák.

Pokoj je prázdný, ale dvě postele jsou už obsazené. Z nějakého prospektu, který na posteli zůstal otevřený si vytvářím domněnku, že mí spolunocležníci jsou patrně Angličané. Ale je to úplně jedno – i kdy byli Francouzi, Japonci, Němci nebo Jihoafričané, má schopnost se s nimi domluvit je při každém z těchto jazyků na stejné úrovni. Takže mě fakt nemůže nic rozhodit. Ale přesto si raději připravuji větu v angličtině: „Chtěl bych zítra nahoru na Matterhorn, ale jsem sám. Mohl bych se k vám přidat? Vybavení mám – lano, cepín, karabiny, mačky, ...“ Mezitím uléhám do postele, protože jsem docela promrzlý. Přesto si na sobě nechávám vlhké icebreakové tričko, aby se mi do rána určitě usušilo. Když během hodinky přichází jeden z mých spolunocležníků, snažím se mu anglicky tlumočit svoji žádost – pro jistotu mu jí ukazují i na displeji mobilu, tak jak mi větu přeložil Google překladač. Asi pětadvacetiletý mladík se chvíli nad mou žádostí zamýšlí (nebo jen přemýšlí, co jsem se mu snažil říct), ale je to maximálně vteřina. Pak s úsměvem vrtí hlavou a vysvětluje mi, že je tady s přítelem a s ním se bude pokoušet dobýt vrchol. Takže „No, no, no.“ Najednou se moje šance na slezení Matterhornu smrskává o desítky procent. Jsem z toho hodně rozhozený, ale snažím se na sobě nedat znát rozčarování. S touto variantou jsem také musel počítat.

V pokoji č.12 je na můj vkus hodně teplo. Nepřišel jsem na to, jak otevřít okno. Myslím si, že to snad ani nejde. Kdo by tady v téhle nadmořské výšce potřeboval otevírat okno. Ležím, mám zavřené oči, ale díky vedru se mi nedaří usnout. Určitě není na vině jen přílišné teplo v pokoji, neoddiskutovatelně se do mého rozpoložení promítá i nervozita z očekávání zítřka. Co bych tu vypisoval nějaké zbytečné kecy – jediný obdobný zážitek jaký mne čeká jsem zažil v roce 1990 na Pamiru, když jsem tři dny zdolával skoro kilometr vysokou ledovcovou stěnu a nakonec se dostal do výšky 6000 metrů. Jenže to mi teda bylo 24 roků a moje fyzička i pud sebezáchovy byly někde úplně jinde. Tuším, že tahle akce je taková moje „labutí píseň“ bez ohledu na to, zda se mi podaří vylézt do 4.478 m.n.m. nebo ne. A je mi z toho trošku smutno. Samozřejmě, že mám také obavu z toho abych se ve svém očekávaném předsevzetí zbytečně neunáhlil. Na mladé hřebce už nemám, ale zas tak starý ještě pořád nejsem.

Nedokážu detailně popsat při kterém chytu nastává neklíčovější okamžik téhle akce. Snad v půlce „třetího kuloáru“. Už začíná svítat a viditelnost je o poznání lepší než ve 4:05, kdy jsem jako první s rozsvícenou čelovkou nastupoval do stěny u „černé Madonny“. Teď už ale i vidím kolik stovek metrů pádu mne v případě chyby čeká. A zrovna dneska mi tady žádnou, ani tu nejmenší, chybu nikdo neodpustí. Ani Pán Bůh, který mně má rád víc než si zasloužím. Jenom dneska mám pocit, že i jemu se mnou dochází trpělivost.

Je to jen vteřinka, možná jen půlka, když cítím jak mi tou zdravější, pravou nohou projíždí „folklor“. A pak už nic. Nápor třesavky odeznívá stejně rychle jako nastoupil. Ale ten šok z nekontrolovaného „folkloru“ zůstává. Ujišťuji se, že obě nohy jsou na pevném stupu a obě ruce se drží opravdu pevného chytu. Oči skenují skálu a hledají nějaký nýt, skobu, borhák či kruh. Prý je jimi celý Matterhorn doslova prošpikován. Teď by se mi nějaký záchytný bod fakt moc hodil. Zasekl bych do něj karabinu, zajistil se a dal si pár minut bezpečného odpočinku. Jenomže mám pocit, že jsem se příliš vychýlit z obvyklé cesty a nebo ta cesta na vrchol není vůbec tak zajištěná jak o tom po internetu píší ti šťastlivci, kterým se podařilo bez újmy Matterhorn vylézt i slézt.

Cítím, že právě teď je ta rozhodující chvíle – polezu nezajištěný dál nahoru, určitě pomaleji než všichni ti natrénovaní guildi se zadýchanými klienty na laně pod nimi. Nahoře budu asi poslední, ale určitě mám šanci. Minimálně 50:50. Upřímně, pro každého kdo něco našel, není Matterhorn technicky až tak těžký – z toho co mám pod sebou, odhaduju v průměru na třetí stupeň obtížnosti („Na exponovaných místech se doporučuje mezijistištění. Trénování a zkušenosti lezci mohou překonávat úseky tohoto stupně ještě bez použití lana.“) – i když s báglem na zádech. Pár desítek let zpátky pro mne 50:50 býval ještě přijatelný poměr pravděpodobnosti. A vždycky mi to vyšlo.

Snad díky tomu „folklóru“ si uvědomuju, že dneska není v sázce nějaká zlomená noha, ale život. Pád ze třiceti metrů jsem díky zlínským doktorům přežil, jenže desetkrát či dvacetkrát větší pád bych zcela určitě nepřežil. Takových, kteří stejnou pravděpodobnost neproměnili, má Matterhorn na „svědomí“ zatím víc než 600. A pokud je mi známo, někteří z nich to lezli i navázání a dobře jištění. Hřbitovy jsou plné takových hrdinů. Holt už se nedozvím jestli bych to dnes dal nebo ne. Na „kdyby“ se tady opravdu nehraje. A taky vím, že od téhle chvíle v sobě ponesu cejch „toho, kdo to vzdal“.

Stop. Dál nepolezu! Trvá mi ještě alespoň minutu než se do toho šumícího ticha přinutím říct nahlas „Vzdávám to!“ A leze to ze mne jako s chlupaté deky. Za další minutu cítím jak ze mne padá všechna ta tíha, kterou jsem na sobě několik týdnů cítil. Je rozhodnuto.

Po pár metrech přeopatrného sestupu ve mně začíná klíčit pochybnost nad klíčovým rozhodnutím. Přece jsem tu nejel 1200 km jenom proto, abych to v půlce hory vzdal? Minule jsme to lezli tři a dnes jsem se sám sólově dostal o 300-400 metrů výš – až do třetího kuloáru. Fyzičku ideální sice nemám, ale při volnější tempu to přece musím zvládnout s rezervou i dolů. V mém věku už to není o rychlosti ale jen o vytrvalosti. Můj děda mi říkával „Ogare, to mosíš pomály, ale furt!“ Kdyby šlo o něco víc než moje ego, tak bych do toho stejně šel, znám se. „Apage satanas!“

V místech, kde jsou kruhy nebo skoby, slaňuji – lano musím mít dvojité – takže jen po 20-25 metrových úsecích. Mám při tom naprosto nerušeně příjemný pocit bezpečí, i když k úpatí hory, to je pořád minimálně tři sta metrů eventuelního smrtícího pádu. Alespoň jsem to lano netahal zbytečně. Vlastně jsem jej pokřtil tady na Matterhornu. Je „šestipádové“ a já jej doufám přivezu zpět „beze ztráty kytičky“. Třeba časem naši roveři ocení, že polezou na „lanu z Matterhornu“ :-)

Přiznám se, že tahle část „expedice“ je pro mne navzdory výsledku nejdůležitější. Víím, že ji v sobě budu zpracovávat ještě hodně dlouho. Budu konfrontovat má dlouholetá očekávání a prostou realitu smrsknutou do několika extrémních hodin. Budu se ospravedlňovat i odsuzovat. Ale tyhle chvíle se mi nikdy nepodaří nezkresleně předat a srozumitelně přetlumočit. Jsou nepřenositelné. Musel jsem se k nim desítky let prodřít a propracovat. Už mi je nikdo nikdy neukradne.

MATTERHORN

(Mel Tillis / Pavel Brümer)

*Vyšli ráno z Bernu,
provázel je zvon,
zkusit svoje štěstí,
zdolat Matterhorn.*

*Muži jako skála,
jež vyzývá on,
pevně rozhodnutí
zdolat Matterhorn.*

*Matterhorn áá,
hora, co ční k nebesům,
to je Matterhorn,
to je Matterhorn.*

*Vrcholek je v mlze,
těžko vidět cíl,
pokouší se znovu,
kdo má více sil.*

*Kolik jich tak stálo,
buď já nebo on,
v očích rozhodnutí
zdolat Matterhorn.*

*Matterhorn áá,
hora, co ční k nebesům,
to je Matterhorn,
to je Matterhorn.*

*Kam vede lidská touha,
proč chtějí stále výš?
Nedají se zastavit,
být nebi trochu blíž.*

*Kdyby jim štěstí přálo,
pak skloní se i on –
znovu pokořený,
bílý Matterhorn.*

*Matterhorn áá,
hora, co ční k nebesům,
to je Matterhorn,
to je Matterhorn
bílý Matterhorn.*

Vše ostatní od chvíle, kdy stojím pevně na svých nohách na úpatí stěny s „černou Madonnou“ je už jen příjemná a nezávazná „odpolední procházka“. Sestup k Swarzsee, přesun po ledovci k „zelenému“ jezírku, koupání v 3900 m.n.m., postavení stanu a noc s výhledem na majestátný Matterhorn, výstup s Jitkou a Jirkou (zvládli to bez maček) na Breithorn (4165 m n. m.), dvoudenní traverz ze Zermattu do Randy, Vše je skvělé, ale nespravedlivě zastíněné sólo pokusem o výstup na Matterhorn.

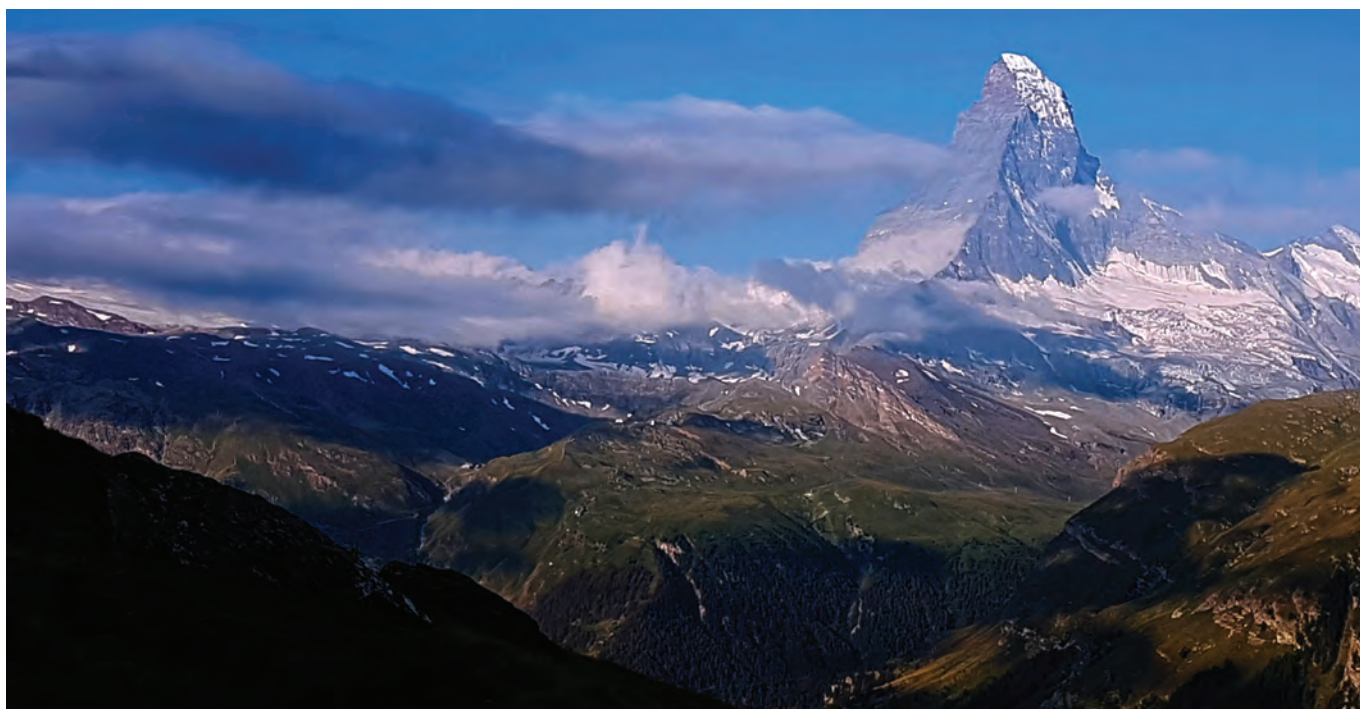
Ještě pár nesouvislých drobných postřehů, tak jak mi utkvěly v hlavě:

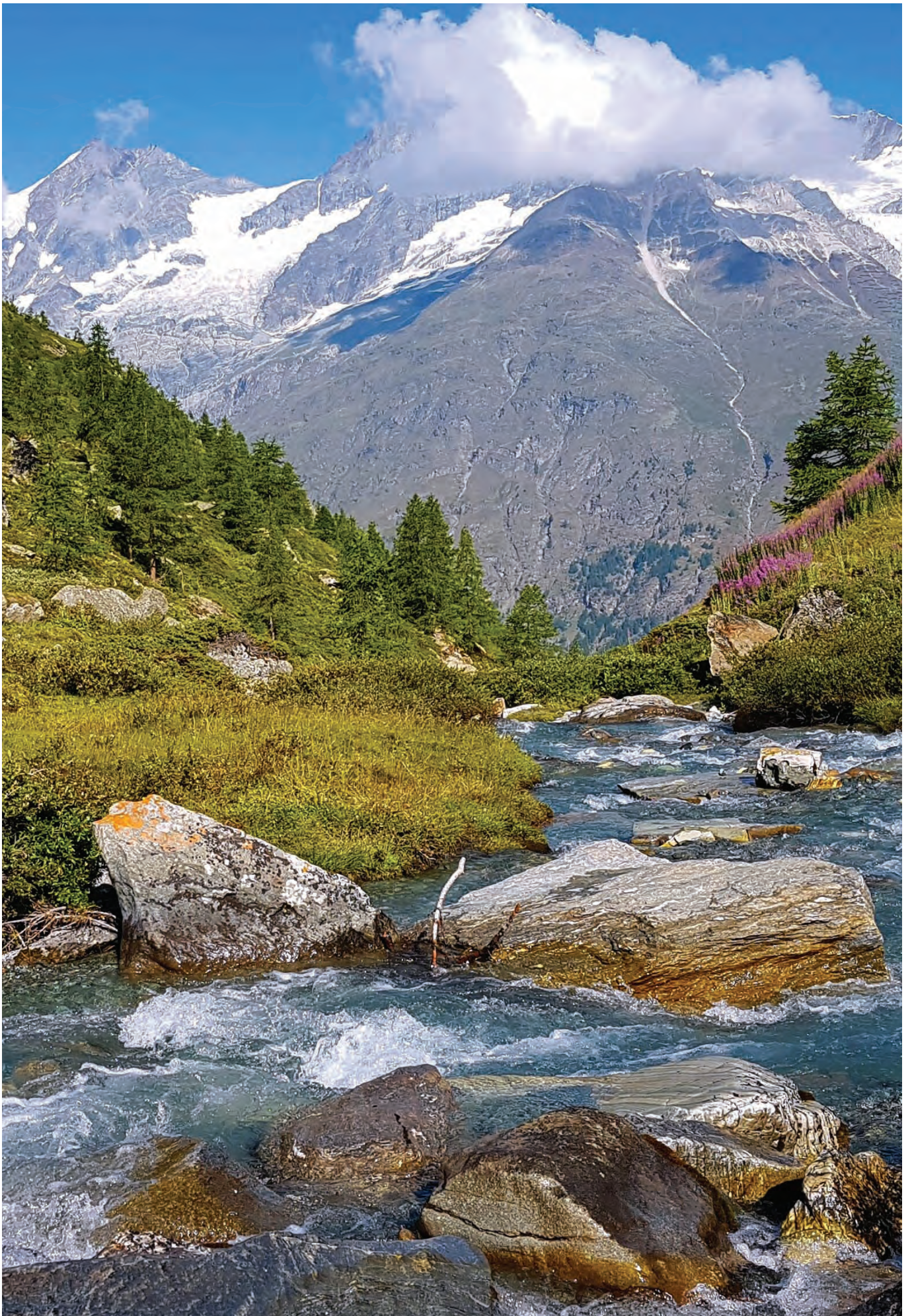
- V celém údolí o Randy po Zermatt jsou podél cesty piktogramy upozorňující na zákaz táboření a kempování.
- Pokud bude někdo tvrdit že jenom Češi jsou strašně spořivý národ a ošidí kde se co dá, tak mu budu oponovat, protože to není tak úplně pravda. Jedna z drobných příhod: na parkovišti před vjezdem do kempu stojí velké obytné auto, parkování je tam zdarma. No a do kempu se pasažéři vozu chodili umýt, osprchovat, na wc a pro pitnou vodu. Mají to bez placení. A já malý „chudý“ Čech, s bágem na zádech, neváhám zaplatit 17 švýcarských franků (necelých 400 Kč), abych si mohl v campu postavit stan a legálně se osprchovat v teplé vodě.

- Voda z ledovců z pod Matternhornu se stéká do místní dravé řeky Vispa. Mohutný šedý tok vzbuzuje respekt. Přiznávám se, že bych měl obavu to sjíždět i na raftu.
- Červené trenýrky u pomníku Jana Husa v Kostnici jsou fakt překvapením
- Cestou zpět jedeme v autě vlakem i trajektem

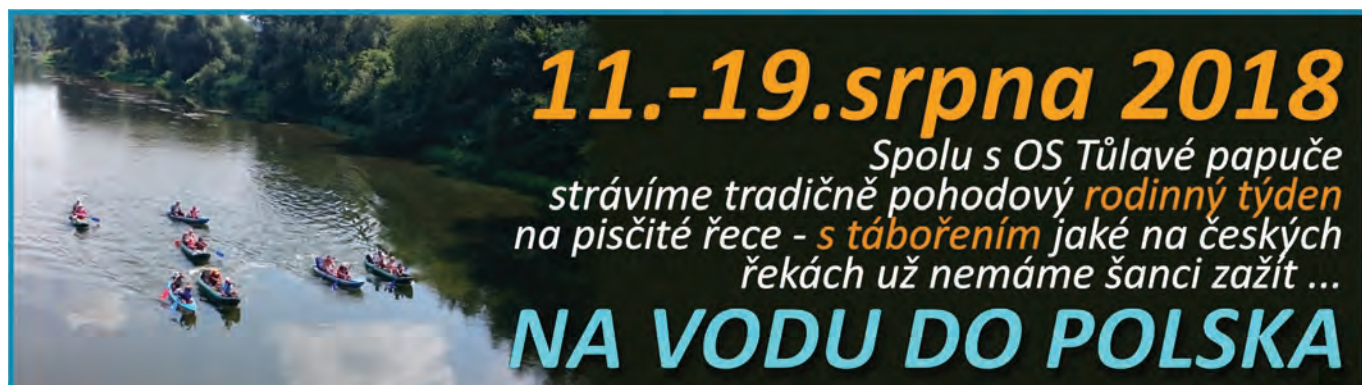

Naše plavba po polské řece Drwęca je popsána na třicetipěti stranách (151-186) „knihy“ 1000 KILOMETRŮ PO POLSKÝCH ŘEKÁCH S PAPUČAMA. Takže v téhle „kronice“ jen krátké připomenutí.

(Dazu!) Nejdříve co o naší letošní polské řece uvádí Wikipedie: „Drwęca (německy Drewenz) je řeka v severním Polsku. Protéká územím Varmijsko-mazurského a Kujavsko-pomořského vojvodství. Je 252 km dlouhá. Povodí má rozlohu 5500 km². Pramení na východních svazích hory Dylewska Góra (Czarci Jar) v Mazurském pojezeří v nadmořské výšce 191 m. Protéká lesnatou rovinou na jihozápad a ústí zprava do Visly v nadmořské výšce 36,6 m ve vzdálenosti 10 km nad Toruní ve vesnici Złotoria.“

Pondělí 13.8.2018 – 3.den Vstávám až kolem sedmé hodiny, spacák zpola otevřený abych se v něm neupekl. Opatrně překračuju spící děti, pomalu rozepínám vchod stanu a vylézám na orosenou trávu. Vytahuju solární panel a dávám nabíjet solární powerbanku, kterou jsem přes noc při dobíjení mobilu úplně vyštěvil. Mobil mi slouží nejen jako turistická mapa, standardní komunikátor, ale především jako fotoaparát a videokamera. A protože je na téhle „expedici“ co dokumentovat, pořídím každý den kolem 170 fotek či videosekvencí. Není tedy divu, že spotřeba energie v mém mobilu je vysoká a musím jej každou noc dobíjet.

Možná leckoho zaráží vysoký počet fotek, které pořizuju. Jsem odchovancem svitkového filmu 6×6 na 12 filmových políček a protože nejsem žádný Drtikol, Sudek, Saudek ani Kratochvíl, mám z té doby zafixováno, že v mém nekritickém pojetí byla jakž takž povedená každá desátá fotografie. A tady na vodě musím primárně jako zadák ovládat naši loď a na pořízení snímku mám zpravidla

tak tři vteřiny. To není čas na kompozici, zlatý řez, světelnost ani zvýraznění detailu. Navíc jedu v úspornějším režimu spotřeby mobilu, který je na úkor jasů displeje, takže ve slunci na něm není nic vidět – střílím tedy snímky intuitivně jako pistolník v klasických westernech. Bude-li dařit a pořídím-li 1600 záběrů, je velká šance, že 160 z nich vyberu třeba jako přílohu pro tenhle kronikový zápis : -)

Než se ostatní vzbudí, vyrazím na krátkou procházku pro břehu Jezera Nielbark. Místa je nad hladinou pás ranní mlhy. Všude kole ticho a bezvětří. Z chomáče mlhy vyplouvá jako zjevení potápka – neslyšně a zvolna. Skrze větve vzrostlých olší se prodírá paprsek slunce jak z obrazu světce. V hladině jezera se zrcadlí svět nad vodou a kouř z dohořívajícího ohniště ranní pohodu umocňuje.

Ranní rozjímání je přerušeno vyzváněním mobilu – volá kolega z práce, že se nemůže připojit k našemu skladovému a účetnímu systému. Tak tohle už je třetí rok po sobě – vždycky, když jsme s Pípou (který nám ve firmě externě řeší IT) oba pryč, je nějaký problém na serveru. Když jsem se před týdnem pokoušel o Matternhorn, nic se nestalo. A kdyby ano, domluvil bych se s Pípou po telefonu aby problém řešil. Ale takhle ? Obě oči i ruce jsou fyzicky cca 700 km daleko. Budím kolegyni, která se dostane ke klíči od serveru, aby vyrazila ihned do práce a podle mých pokynů mi umožnila přístup na dálku po mobilu. Ale tuším, že to nebude nic jednoduchého : -(

Během půl hodinky ze stanu vylézá i největší spáček Nik – můžeme začít ranní rutinu – větrání spacáků, balení karimatek, vyklizení stanu, odepnutí vnitřní stanové části a její pověšení na strom aby proschla, příprava snídaně, balení loďáků,

Využíváme přístřešku s naučnými cedulemi a u stolu, ve stínku snídáme a klábosíme, než nám ještě proschnou stany a budeme je moci zabalit.

Kolegyně mi v mezičase posílá MMS obrazovky s chybovými hláškami, jedinečné kódy pro vzdálený přístup, Jsem ztracen, nevím si rady a tak se obracím na Pípu, který už je také vzhůru. Společně z mého mobilu zkusíme připojení a identifikovat příčinu problému, proč se program z lokální stanice nemůže připojit k databázi na serveru. Pípa má díky mně brutálně ztíženo balení. Vypadá to, že se na server musí přijít podívat odborník. A skoro desítky kolegů, která je odkázaná na účetně-skladový systém, nemůže vyskladňovat, vystavovat a tisknout faktury, navádět přijaté zboží, provádět běžnou účetní agendu, bude-li potřeba vystavit doklad s EET můžu se jen modlit, aby nás nenaprášil na bernák, A to vše kvůli tomu, že nedokážu tenhle problém vyřešit : -(Dovolená mi začíná hořknout.

Nakládání lodí je dnes mnohem rychlejší a také vychytanější, protože si skoro všichni včerejší rozložení a uložení loďáků upravujeme a v rámci možností dotahujeme téměř k dokonalosti. Ale i tak vyplouváme až před 10:30. To ale ničemu nevadí, nic nás nežene. Máme jediný termín – dorazit do soboty k zaparkovaným autům v Golub – Dobrzyń. A protože na to máme včetně dneška ještě 6 dnů, musíme to zvládnout i „s bodákem v pr...i“, jak jsme si říkali na vojně.

Drwęca je i dnes lemovaná lesem nebo stromovým remízem po levoboku a rákosem ohraničujícím louky na pravoboku. To co tady označuju souhrnným pojmem rákos, je ve skutečnosti směs zřejmě skřípince, ostřice, rdestu, puškvorce, stulíku, orobince ... včetně onoho rákosu, který převažuje.

Pípa komunikuje s firmou, která má trošku kapacity, aby se fyzicky zašla na server podívat za něj. Já zajistím přístup k serveru a on jej bude navigovat. Dosavadní informace totiž naznačují, že by mohl být porouchaný jeden harddisk v diskovém poli serveru.

Na oběd zastavujeme na vnější straně pravotočivého meandru poblíž osady Szramowo. Řeka v tomto úseku tvoří hranici vojvodství (= něco jako kraj u nás, Polsko je rozděleno na 16 vojvodství) Kujavsko – pomořského (na pravém břehu) a Varmijsko – mazurského (na levém břehu). Společné foto pořizujeme ve vojvodství Varmijsko – mazurském : -)

Ač využíváme blahodárného stínku, děcka to táhne do vody. Postupně je přenáším přes hloubku na mělčinu téměř uprostřed meandru, kde se se pod dohledem volně čachtají. Navíc mají vesty, takže riziko průšvihů minimalizujeme.

Po obědě, koupání a ležícím odpočinku se znovu nalodujeme a vyplouváme dál. Nejbližší orientační bod bude most u Topiele. Máme to k němu asi 4 km, takže kolem hodiny plavby.

Tahle krajina je téměř placka a tak když to stromy kolem řeky dovolí, vidíme frekventovaný betonový most na půl kilometru daleko. To je příležitost, abych vyfotil celou naši flotilu z nadhledu, i když nemám k dispozici dron. Posílám dopředu zprávu, abychom v dostatečné vzdálenosti od mostu zastavili a já na něj mohl doběhnout, že pořídím společnou fotku shora. Jsme celkem sešraní a tak asi 200 metrů před mostem seskupujeme lodě. Vystupuju do rákosí s tím, že se probiju asi 100 metrů a budu na volném prostranství, po kterém se snadno k mostu dostanu. Ze srandy ještě pověřuju Pajtáša organizací plavidel tak, aby jeli co nejrovnoměrněji za sebou. Jeho protesty už nevnímám, protože si právě připadám jako příslušník zelených baretů ve vietnamské džungli. Čekám, kdy na mne zaútočí nějaká pětimetrová krajta. Už jen 50 metrů a budu z tohoto rákosového pralesa venku. Nebudu :- (Narazil jsem na bažinu, která se po pár metrech mění v lagunu. Ať se dívám, jak se dívám, tohle nejde obejít. Takže zpátky k lodím.

K mostu mne odváží Martin s Leničkou a pak pádlují proti proudu zpět k ostatním. Chystám si mobil k focení a hledám nejvhodnější místo pro pořízení záběru se všemi plavidly. Ozývá se tón oznamující přijetí SMS. Je 14:50 a kolegyně z práce píše „MRP i maily fungují. Díky. Snad už bude vše OK.“ Volám hlasitě „Heuréka !!!“

Loďe připlouvají k mostu všelijak jen ne v nějakém aranžovaném tvaru. Takže žádná „Potěmkinova vesnice“ se konat nebude. Nevadí. Střílím jeden záběr za druhým a přecházím při tom na druhý konec mostu, abych změnil úhel pohledu. Za mostem je ve vodě stádo krav a naše flotila kolem nich musí chtít nechtít proplout. Naštěstí se drží u pravého břehu, takže plavba po levé straně řeky je bezpečná.

Irča, která mne dočasně zaskakuje na zádi, zastavuje loď ještě nad kravami. Nasedám, pořizuju pár záběrů černobílých dojnic a ujímám se opět řízení naší baraky.

V 15:02 přichází další SMS: „Tak maily nejdou, tak jsem si myslela, že je to OK, ale není“. A tak tu tedy mám další problém. Maily běží fyzicky na jiném serveru s jiným, linuxovským systémem. A z linuxu si pamatuju pouze příkaz „logout“ : -(Ale už jsem to před časem řešil a potřebné příkazy si zapsal. Jenomže diář ADK s poznámkami a návody jsem samozřejmě nechal doma. V hlavě mi šrotují kombinace možných řešení. Nakonec mi vychází jako nejlepší řešení náš druhorozený syn, který až přijde domů z práce a vyjede k nám domů na paseky dát vodu ovcám, najde v ADK návod a pošle mi jej jako MMS.

Dneska mi začíná baterie v mobilu odcházet dřív než obvykle. To ranní skoro dvouhodinové telefonování se koneckonců muselo nějak projevit. Přepínám jej do nejúspornějšího režimu i za cenu méně kvalitních fotek. Na to abych z loďáku vydoloval záložní powerbanku a mobil při plavbě nechal dobíjet raději ani nepomyslím. Museli bychom přistát, vyložit celou loď,

Kolem páté hodiny mi volá Zdendáš a návod úspěšně a rychle nalézá – ještě že si léta udržuju jakýsi systém a můžu jej i na dálku navádět ve které části ADK jej mám uložený. Chce se mi zavolat „sláva“, ale potomek mne uzemňuje suchým konstatováním, že mu z jeho mobilu nejdou odesílat MMS. Doufám, že tohle už je fakt dneska (opravdu je třináctého ?) poslední problém. Ale Zdendáš hned navrhuje řešení – až přijde domů jeho Miša, pošle MMS z jejího mobilu. Musím ale počkat tak do sedmi nebo osmi večer. Dneska dostávám vysokoškolské lekce trpělivosti.

Slunce se pozvolna níží k vrcholům stromů, ale teplo je pro nás chladnomily pořád velké. Záběry mého pádla jsou rytmicky dost monotónní a jednotvárné, takže je konám naprosto automaticky. Natolik automaticky, že několikrát usínám – většinou to zjišťuju, když naše loď v meandru jede na rákosí. Na Belé bych určitě neusnul : -) Ale Kája usíná častěji a na delší dobu. Právě spí na přídi a Nik chrupká uprostřed. Jsou přikrytí ručníkem, aby se nespálili.

Už začínáme úpěnlivě vyhlížet vhodný flek pro dnešní noc. Na levém břehu míváme chatku s krásně posečeným trávníkem – místem jako stvořeným pro nás. Roman s Irčou jsou na průzkum, aby zjistili, že v chatě aktuálně nikdo není, ale věci jsou vytažené venku jako by se měl brzy vrátit. Stany bychom zde postavit dokázali. Moc se mi nelíbí, že bychom měli být odkázáni na něčí libovůli v případě, že se vrátí a zjistí, že má před chatou devět lodí a osm stanů. Navrhuju, že se zkusím během 20 minut dostat po proudu co nejdál a pokud narazím na vhodnější flek, zavolám, aby pluli dál. Odsouhlaseno a tak zrychleným přesunem mizím v lese, abych obešel rákosí. Během čtvrt hodiny se mi podaří přes les dorazit na členitou, aspoň kilometr dlouhou louku, bez viditelných stop civilizace. Tady vytváří Drweça veliký meandr, takže stačí, když přeneseme lodě o 50 metrů a ušetříme si skoro kilák plavby. Volám Irči skoro přesně ve 20 minutě – věcně popisuju tábořiště i s jeho klady a zápory. Těší mne, když je na základě mého slovního popisu vyhodnoceno jako vhodnější než to, kde teď mi spoluplavci stojí.

Za čtvrt hodinky připlouvá první loď a já ji spolehlivě navádím na jediné vhodné místo pro přistání. Břeh je všude kolem vysoký a prudký, jen tady se úzký zářez s pozvolněji se svažujícím svahem. Ale zakotví tu pouze jedna loď. Takže je potřeba ji hned vyložit a vytáhnout na břeh, aby uvolnila přístav pro další plavidlo.

Podvečerní rutina se rozjíždí – stavíme stany, nafukujeme karimatky, vybalujeme spacáky, vaříme večeři, Vítr je příhodný a tak Ještěr tahá z lesa větvu na malý ohník, který má zapudit nepříjemný hmyz z okolí našich stanů.

V 19:30 konečně přichází MMS s nafoceným příkazovými řádky pro linux: „/var/log/clamav/clamav.log ...“ Pípa se připojuje na server a společně mažeme soubor „clamav.log“ a provádíme restart mailového serveru. Pípa mi posílá zkušební mail a já mu na něj odpovídám. Funguje to !!! Tak, teď už je problém vyřešený úplně – zabralo to skoro 13 hodin, ale dokázali jsme to! Hořká chuť dovolené se začíná ztrácet. Ještě, že existují mobily, kamarádi a schopní synové :-)

Když děti uléhají do spacáků, posedáváme u ohníku, koštujeme víno a povídáme si. Chvilky, které patří na našich „vodách“ k nejhezčím. Oheň hoří a my si povídáme. Utvrzujeme se ve svých viděních světa, obecných pravdách, sdílených názorech Ke spánku se ukládám v opravdu pozdních nočních hodinách.

oldskauti.cz

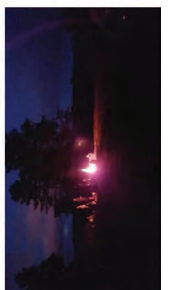

SLÉŽT VRCHOL MATTERNHORN
SÓLOVĚ SE SICE NEPODĀŘILO,
ALE NA BREITHORN (4164 M.N.M.)
JSME JAKO TÝM STANULI

11.-19.8.2018 - 100 KM PLAVBA PO POLSKÉ ŘECE DRWĘCA

9 lodí
24 účastníků + pes
všechn náklad na lodích

Poládkauti.cz

3.1.2018 - SRJ pro nás na rok 2018 schválila členský příspěvek ve stejné výši jako loni – tedy 350 Kč. Kdo i letos chce podpořit svou registrací nejen české skauty ale konkrétně i OLD SKAUTI.CZ, necht' pošle částku 350 Kč na účet – 2400369965/2010 – připiš "registrace OS 2018". 15.ledna 2018 bude dokončena registrace ve SkautsIS. Platí stejně jako u předchozích let – ten, komu to finančně nevyjde, stačí když dá zprávu Dazulovi, že to pošle později a bude také registrován. Jsme všichni dospělí a víme, že (i proč) má naše společenství smysl

6.1.2018 - Každý nadává, že je málo sněhu, ale v našem DBCB je ho i dnes prokazatelně aspoň půl metru!

6.1.2018 - Tříkrálové skupinky ze ŠESTKY opět putují i po Kateřinách. Dneska patrně moc romantické fotky nevzniknou. Ale jedna ze starších tříkrálových oddílových fotek (to bylo nezpochybnitelně více sněhu) byla použita na novoroční přání ČRDM.

10.1.2018 - V roce 1992 se v parlamentu Miloš Zeman vyjadřoval proti využívání instrumentu referenda. „Třetina obyvatel této země je slabá duchem, každý sedmý je debilní nebo dementní nebo alkoholik. Zhruba polovina obyvatel v této zemi má podprůměrný intelekt,“ varoval před riziky lidového hlasování. A tak **před zítřejším lidovým hlasováním** nezbyvá než parafrázovat: „*Bůh ochraňuj Českou republiku*“. Doporučuje se přečíst aktuální článek na krizovatka.skaut.cz „*Prezident země je vzorem pro mladé lidi. Vzkaz k prezidentské volbě.*“

13.1.2018 - Před dvěma hodinami Dazul volal **Zetovi s přáním k jeho narozeninám.** Zet se mimochodem opět zajímal i o to, jak funguje naše Dětské bezbariérové centrum Březiny :-)

15.1.2018 - Právě byla **dokončena registrace našeho 6.OS - OLD SKAUTI.CZ** Tým pro rok 2018 tvoří: Kecka, Kikina, Klíště, Bobina, Pípa, Dan, Radek a Dazul. Zase rosteme :-)

16.1.2018 - Při sledování TV ze záznamu - ejhle! Za hlavou bratra Ježka (byl účastníkem 10. sněmu Junáka, který jsme na Vsetíně v roce 2001 organizovali) je **skautská lilie**, na levé klopě saka taky, v rámečku za ním :-). Tehdy byl ještě studentem VŠ. Dnes je politologem, historikem a vedoucím Katedry politologie Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně.

19.1.2018 - Možná už si toho někteří všimli - na našem webu OLD SKAUTI.CZ se trochu změnilo menu v horní liště. Hlavně - byla **přidána stránka VIDEOKRONIKA.** Je sice zaheslovaná, ale Dazul rád na požádání sdělí heslo kterémukoliv stávajícímu nebo bývalému členu oddílu (či rodiči). Stránka se začíná pomalu plnit odkazy a půjde-li vše podle plánu, bude do konce roku 2018 zapněna odkazy na více než 400 sestříhaných i nesestříhaných videí z akcí, které se od roku 1997

STALO SE 24. ÚNORA 1948:

„Pane ministře, dal jste mi dvě facky. Jako náčelník Junáka nesmím a jako vyznavač humanismu nemohu vám obě vrátit. Urážku a ponižení své osoby vám odpouštím s prohlášením, že jsem pro osvození republiky - a vy to dobře víte - udělal nejméně tolik, co vy. Ale vyslovil jste se neuctivě o celé junácké organizaci, jejíž 600 členů prokázalo svoji věrnost a oddanost republice a jejímu lidu obětí života v osvobozovacích bojích a koncentračních táborech. Je obhájit musím, a proto vám druhou fackou prominout nemohu.“

RUDOLF
PLAJNER
tehdejší náčelník

podářilo zaznamenat. Cca 150 videí je zpřístupněno už nyní. Můžeš si tak vybraný „historický“ videozáznam pustit třeba na svém mobilu, tabletu, počítači či chytré televizi – kdykoliv a kdekoliv. Stačí jen kliknout na řádek s datem a názvem akce.

21.1.2018 - „Nepolitičnost skautingu nespočívá v tom, že se budeme vyhýbat otázkám politické odpovědnosti za společenský vývoj.“ (Scamp). V kontextu výše uvedeného výroku drobná reakce na slogan „TATO ZEMĚ JE NAŠE!“ Je evidentní, že podle tohoto hesla tábor jeho příznivců (respektive špička, která tento tábor „poloviny obyvatel země s podprůměrným intelektem“ manipuluje) v praxi už roky nestydatě koná. Asi to chce za 5 dnů tiše vzkázat, že „**TATO ZEMĚ JE I MOJE - NEJEN VAŠE**“.

26.1.2018 - Oficiálně je to potvrzeno - **6.koedukovaný oddíl má 53 členů a 6.oldskautský klub má členů 8**. Nárůst mají oba oddíly :-). V roce 2005 jsme měli společně dohromady do té doby nejvíce registrovaných členů - 60. Po třinácti letech jsme tedy překonali i tento „rekord“. Jsme největším společenstvím vsetínského skautského střediska.

28.1.2018 - Včerejší večer jsme trochu **bezmocně nařikali**, debatovali o Machiavellioho Vladaři, pobyli v indiánské potní chýši (Pad si tam připálil pozadí), připíjeli několika láhvemi vína na zdraví pana profesora a v mezičase dělali na písničce U MĚ DOBRÝ - celý text je na <http://www.dobrepisne.cz/841-79.-U-mne-dobry/>
Naše volné seskupení brutálně amatérských muzikantů „ŠESTÁ LIGA“ (zde ve složení Kikina, Klíště a Dazul) - po svém reagovalo na výsledky volby prezidenta ...

29.1.2018 - Dnes byla „**znovu otevřena**“ **klubovna ratibořských světlušek a vlčat** v podkroví staré fary - po rekonstrukci podlahy, kterou jsme mohli uskutečnit díky podpoře Místní akční skupiny Střední Vsetínsko. Děkujeme!

29.1.2018 - Při rozvážení nového čísla oddílového časopisu do našeho Dětského bezbariérového centra Březiny, byla pořizena momentka s názvem „**SOURAK SNĚHULÁKŮ**“.

1.2.2018 - Na www.vlcata.eu umístil Hanýsek naději vzbuzující zprávu ohledně **obnovy vsetínské smečky vlčat a roje světlušek**. Držíme vsetínským palce!

25.2.2018 - Přesně před 70 lety se odehrála výměna. **Výměna facek**. Tehdejší náčelník Junák - český skaut, Rudolf Plajner, odmítl přihlásit organizaci do sdružení Národní fronta. Obdržel za to dvě facky od ministra Čepičky. A jednu mu za urážku hrdinných skautů a skautek vrátil. Na druhý den obsadili kancelář Junáka ozbrojenci a zanedlouho byl odvolán i plánovaný III. Junácký sněm. 13. září 1950 přestala organizace právně existovat. O dění (nejen) v únoru 1948 z pera Rudolfa Plajnera se dočtete na

<http://bit.ly/SkautPlajner1948>. Více o Rudolfu Plajnerovi nabízí i Skautský institut na www.skautskyinstitut.cz/plajner

6.3.2018 - Dazul píše: Víkendový zimní přechod Velké Fatry RUŠÍM !!! :- (Z koncečku pravého malíčku mi trčí kus drátu - nejde nasadit rukavici ani pořádně uchopit lyžařskou hůlku. Operace na plastice dopadla dobře - šlachy sešity, ale dvojku drát budu vytahovat až za další týden + minimálně měsíc dlahu. Takže - příští rok si zimní Velkou Fatru užijeme

11.3.2018 - V pátek večer byla porada o DBCB, oddílová rada i „šestá liga“ (muzicírování - tentokrát 3 kytary a housle). OR i ŠESTÁ LIGA vyklízely klubovnu i krbovnu až v sobotu po jedné ráno ...

17.3.2018 - Irča a Dazul MOC DĚKUJÍ Danovi a Kikině za dnešní pomoc! Mimo jiné se podařilo nanosit a navozit cca 75 kusů (něco přes 2 tuny) ztraceného bednění.

Ještě na nás čeká cca 850 kousků - další „brigáda“ je naplánovaná na 31. března (podaří-li se do té doby nanosit ještě 150 kousků, aby mohl přijet domíchávač)

19.3.2018 - Znovu tu je starý nápad udělat „kešku“ v areálu nebo blízkosti našeho Dětského bezbariérového centra Březiny. Něco měl rozdělané Dazul, ale pak chtěla „kešku“ připravit Kája jako dáreček pro Žaby, které přestala rádcovat. Pak zase probíhaly v areálu terénní úpravy

Pokud by se na to chtěl někdo dát, tak u Dazula je pár využitelných poznámek i nápady na originální úkryt

22.3.2018 - Masarykově veřejné knihovně na Vsetíně jsme poskytl **inspirativní tisk i CD** (Rychlé šípy na gramodeskách z roku 1941-42) pro letošní „Noc s Andersenem“, která přivádí každoročně do knihoven tisíce dětí a ukazuje jim kouzlo příběhů, které se v nich skrývají. Letos jsou tématem této akce Rychlé šípy, takže si děti už vyzkouší různé aktivity, kterými je tahle legendární komiksová parta z dílny Jaroslava Foglara provede.

28.3.2018 - Telefonický rychlokurs v editaci webu pod wordpressem se zřejmě zdařil. ŠESTKA (www.sestka.eu) aktualizuje oddílový web - nyní dokonce propojen s facebookem šestkařských oldskautů

28.3.2018 - RedWay je tištěný časopis určený studentům základních a středních škol - najdeš jej v elektronické podobě na <http://www.redwaymag.cz/>

Jeho 2. číslo roku 2018 (v tiráži mají chybně uvedeno rok 2017) má **ústřední téma SKAUTING**. Číslo si lze stáhnout z http://www.redwaymag.cz/wp-content/uploads/2017/10/RW_83_maketa.pdf

Zajímavý je třeba i mezititulek velmi dobře zaměřený na cílovou skupinu čtenářů: „*Bud' připraven! To by taky mohl bejt reklamní slogan továrny na kondomy.*“

29.3.2018 - Starosta Junáka Josef Výprachtický: „V 90. letech jsme nebyli cool. **Dnes se skautům blýská na lepší časy**“

Josef dnes jako HOST RADIOŽURNÁLU s Hankou Shánělovou-přetadvacetiminutový záznam rozhovoru ze studiových kamer Českého rozhlasu, už je to i na youtube.

31.3.2018 - Tak co ogaři? **Už máte upletené svoje tatary?** Pasekářská squadra je už je připravena : -)

1.4.2018 - Když mi při společném vandru na Půlčinských skalách o prázdninách 1984 psal do cancáku, nebylo mu ještě ani šestnáct roků. Ale už tehdy mne zaujal svoji urputnou posedlostí a fascinací severoamerickými indiány - Lakoty.

Dnes jsem ze záznamu shlédl **GEN** věnovaný právě jemu - <http://www.ceskatelevize.cz/porady/874586-gen/217562261300028-jan-f-ullrich/>

2.4.2018 - I letošní šmigrust na pasekách byl parádní.

8.4.2018 - Irča a Dazul MOC **DĚKUJÍ Romanovi, Pajtášovi. Hanýskovi a Klamerce** za sobotní pomoc při přenášení kostek ztraceného bednění!

Vzhledem k výslovnému přání Romana a Pajtáše, aby byly umělecké momentky „raději beze slov“, je sobotní „komiks“ bez bublinek (a věřte, že by bylo co do každé ze zamýšlených bublin napsat :-))

11.4.2018 - Na webu 6.koedukovaného oddílu je oddílový facebookový profil + nově profil našeho 6.oldskautského klubu.

Včera se podobně změnil náš **www.oldskauti.cz** - **k našemu FB profilu byl přidán i profil 6.K.**

11.4.2018 - Irča a Dazul MOC **DĚKUJÍ Fantovi a Flegymu** za pomoc při zatím nejnáročnějším betonování ztraceného bednění. I hodinu po odjezdu domíhávače nic nespadlo

13.4.2018 - smilinginside.wordpress.com - Kdo nesleduje pravidelně, tak aspoň něco málo z **CESTOVATELSKÉHO DENÍČKU KÁJI A VÍTKA. Fanta byl na služební cestě v Malaisii** a potkal se s nimi ...

24.4.2018 - i na vsetínském Gymnáziu v rámci **nakrojeného dne** pořídili členové našeho střediska společnou fotografii, kde je zastoupena i ŠESTKA : -)

27.4.2018 - **Parlamentní skautský oddíl** už zase funguje, má 21 členů. „*Senátoři a poslanci obnovili činnost čestného skautského parlamentního oddílu, který fungoval mezi lety 2002 a 2016. Chtěli by mimo jiné pomoci zlepšit fungování dětských organizací. Dnes na ministerstvu zdravotnictví vyjednávali o snížení byrokracie ve vztahu k aktivitám dětských organizací, uvedla senátní tisková tajemnice Eva Davidová.*“ 21 členů je z řad KDU-ČSL, STAN, Pirátů,

TOP09 a ČSSD.

Scamp velmi stručnou a zkratkovitou informací z médií doplnil: „Údaj není historicky zcela pravdivý. Založení prvního parlamentního skautského poslaneckého oddílu proběhlo ve FS a nebyl to Bratský“. (Pro ty později narozené: FS = federální shromáždění, které zaniklo k 31. prosince 1992 se zánikem československé federace. Scamp byl tehdy poslanec.)

27.4.2018 - Piknik. Devět bývalých politických vězňů se rozhodne udělat piknik - na louce u pracovního tábora Vojna, kde byli v 50. letech zavření. Přátelské setkání ale naruší staré viny, které i po půlstoletí vyplývají na povrch. Nikdo neumí „natočit Bohumila Hrabala“ jako Jiří Menzel. A stejně tak platí, že Jiřího Stránského (a Jaroslava Foglara) umí zatím nejlépe natočit jedině Hynek Bočan. Kdo neviděl PIKNIK, neměl by zaváhat a co nejdříve věnovat půldruhé hodiny svého času úžasnému a lidsky velmi silnému vyprávění. Film je aktuálně dostupný v archivu České televize.

27.4.2018 - na dnešní oddílovce se sbíraly **odpadky** kolem našeho Dětského bezbariérového centra Březiny - bylo jich pár pytlů

30.4.2018 - Před 26 lety ŠESTKA ani OLDSKAUTI.cz sice ještě neexistovali, ale uskutečnil se druhý ročník megahry **COMMANDOS**, předchůdce dnešních HELPů. Mimochodem, poslední ročník COMMANDOS se konal v roce 1994 na hranici Kateřinic a Rajnochovic :-). Jako pomátka se zachoval sestříhaný videofilm COMMANDOS 92:

https://www.youtube.com/watch?v=qHpxjCp7_7Y&feature=youtu.be

Závěrečný oheň se konal symbolicky na Vařákových pasekách, vypálených 2.5.1945 oddílem SS-Einheit Josef.

10.5.2018 - Naše středisko má už od roku 2002 zaregistrovanou doménu **SKAUTI.CZ**. Úplně 1. web (běžel ještě na jiné adrese) vyrobil v roce 1998 Exod, 2. verzi střediskového webu udělal Fido. V roce 2006 jsme si nechali udělat 3. web od profesionálů (můžeš se na něj podívat na <http://staryweb-skauti.vlcata.eu/>), v roce 2015 jsme spustili 4.verzi webu (můžeš ji shlédnout na <http://skauti.oldskaut.cz/>) a dnes je spuštěna 5.verze viditelná na naší adrese SKAUTI.CZ

15.5.2018 - Kíkina jako členka „pěvecké skupiny **BLAŽENKY**“ pjeje na sokolské májové slavnosti při meteorologickém sloupku.

20.5.2018 - První letošní **větrání krovek** v Ratiboři - Hološíně se vydařilo.

27.5.2018 - Irča a Dazul děkují za nedělní pomoc při stavění stropního bednění, ohýbání roxorů a armování stropu garáže **PÍPOVI, MARTINOVI, TOMOVI B., FLEGYMU a HANÝSKOVI**. Díky, díky, díky! Pokud by měl kdokoliv čas a chuť pomoci v pondělí a úterý (kdykoliv od rána do setmění), je vítán :-). Na středu ráno je

objednán domíchávač a hrozí, že se nestihne udělat armování a zašalovat boky stropu

4.6.2018 - Středisko bude vyrábět pro potřeby 1.oddílu z Hovězí a 2.D asi **12 nových podsad**. Proto bylo dnes zakoupeno cca 81m² (28 balíků) palubek za cca 20.000 Kč.

Palubky pomáhali u SKAUTSKÉHO DOMU na Vsetíně skládat ogaři z 1.CH. Z Dětského bezbariérového centra Březiny v Kateřinách (právě probíhala družinovka světlušek a vlčat) byla na středisko dopravena šablona pro výrobu stanových podsad a vzorová podsada. Vyrábět se bude na střediskové zahradě tuto neděli - kdo můžete a máte chuť, přijďte přiložit ruku k dílu ...

14.6.2018 - Z oddílového archivu: před 20 lety jsme v tento čas vyráběli podsady na tábořiště v Křekově.

Tady jsme taky naživo viděli Tomáše Baťu ml. (*1914 +2008), který právě objížděl své lesy a statky. Vzhledem k tomu, že jsme měli rozdělané podsady rozložené na jeho polní cestě, po které potřeboval projet, museli jsme je bleskurychle odklidit.

Jó a ten hoch k zulíbání (s kladivem) je fakt nynější vůdce ŠESTKY :-)

14.6.2018 - Týdeník RESPEKT věnoval hlavní téma čísla skautingu. Vyzdvihl to, že skauting úspěšně rozvíjí měkké dovednosti (práci v týmu, zodpovědnost, komunikaci apod.), které jsou dnes velmi žádané na trhu práce. Článek samotný i titulní strana nesou nadpis „Všude chtějí skauty.“

<https://www.respekt.cz/tydenik/2018/21/vsude-chteji-skauty>

18.6.2018 - Stránka se všemi (dohledatelnými) vydanými **oddílovými časopisy** doznala zásadní změny - náhledy titulních stran byly uspořádány přehledněji a zmenšeny (aby se stránka rychleji načítala). ŠESTÁKY také byly umístěny přímo na www.oldskauti.cz a je k nim nyní volný přístup - <http://oldskauti.cz/sestak/>

25.6.2018 - Zeman jmenuje vládu estébáka v Den památky obětí komunismu. Mezi první vsetínské skauty patřil i Zaviš Kalandra. Pamětníci našeho skautského střediska možná vzpomenou na hořce-úsměvnou historku, která se po revoluci přejmenovávala ulice z Mičurinovy na nynější ZÁVIŠE KALANDRY (stojí zde náš Skautský dům) a komunističtí právníci na odpovědných úřadech trochu nespoupracovali. Wikipedie: „Den památky obětí komunistického režimu připadá na 27. června. Byl vyhlášen na památku Milady Horákové, Jana Buchala, Oldřicha Pecla a Zaviše Kalandy, kteří byli popraveni po politickém procesu komunistického režimu Československa 31. května – 8. června 1950. Oběšeni byli všichni na Pankráci dne 27. června 1950.“

30.6.20185 - **Děkujeme všem skautským vedoucím**, co by mohli jet k moři, ale asi nepojedou, protože jim nezbude příliš dovolené. Děkujeme těm vysoko- a středoškolákům, co by se jim při škole

hodila brigáda, ale pár týdnů na ni nebude čas. Děkujeme rádkyním a rádcům, 13letým, 14letým klukům a holkám, co by se všude jinde mohli jen bavit, ale na skautském táboře na ně čeká i zodpovědnost za druhé. Děkujeme maminkám a tatínkům, co pomůžou odvézt věci na tábor, napečou buchty nebo třeba vypomůžou v kuchyni. Jen díky vám všem čekají na desetitisíce skautských holek a kluků i tohle léto: nevšední dobrodružství, krásná přátelství a zážitky, na které se nezapomíná.

2.7.2018 - K vůli skautingu ji málem nevzali na práva. Po obnovení Junáka v roce 1990 se na VI. řádném sněmu **Dagmar Burešová (*19.10.1929 +30.6.2018)** stala starostkou Junáka a poté i čestnou starostkou. V této funkci se snažila o navrácení majetku nebo alespoň příslušnou náhradu Junákům.

<https://www.skaut.cz/vypraveni-o-dvou-hrdinech-janu-palachovi-a-dagmar-buresove/>

3.7.2018 - 100 let „zdivočelých skautů“ - první čeští trampové prošli nejstaršími skautskými oddíly.

Wikipedie uvádí: „První čeští trampové byli starší skauti (roveři), kterým přestal vyhovovat pevný řád skautské organizace, ale měli vztah k přírodě a romantice. Bylo to v letech první světové války. Název tramp se tehdy ještě nepoužíval, říkalo se jim divocí skauti.“

9.7.2018 - Dnes jedno smutné výročí - před 20 lety podepsána „oposmlouva“, která vyvrcholila „amnestií“ :- (A za pár dnů se bude podepisovat další podobná smlouva ...

Vlezlá písnička OPOLÉBAVKA z dílny „ŠESTÉ LIGY“:

http://www.dobrepisne.cz/files/353_Opolebavka.mp3

20.7.2018 - sdíleno hezké video z letošního tábora ŠESTKY natočené dronem tatínka jednoho z členů oddílu. **Historicky první záběry aktivit ŠESTKY z dronu!**

6.9.2018 - ct24.ceskatelevize.cz zaznamenává: „Každý kandidát sám za sebe. V Kateřinicích mají stejný počet „partají“ jako v Praze. Nejvyšší počet kandidátek pro nadcházející komunální volby je – docela přirozeně – v největším městě, tedy v Praze. Stejný počet subjektů, 29, však kandiduje i v obci Kateřinice. Stejný je ovšem v obci nedaleko Vsetína i počet kandidátů. Každý tak bojuje čistě sám za sebe. A nikoli poprvé. Funguje to tak již od komunálních voleb v roce 2002. „Je to nejspravedlivější systém, nikdo není zvýhodněný,“ domnívá se bývalý starosta Jaroslav Děckuláček.“ Za „skauty“ máme na této kandidátce 2 jména - první dva vůdce ŠESTKY :-)

9.9.2018 - Aquazorbing už v DBCB máme, **paddleboarding** je aktivita srovnatelně „umělohmotná“ - pořídíme pro návštěvníky? „Paddleboarding je vodní sport, při kterém jezdec na prkně podobném surfovému longboardu používá k pohybu vpřed dlouhého pádla ...“ VYZKOUŠENO! Je to trošku „umělohmotná“ aktivita, ale díky za možnost to zkusit a být v obraze na vlastní kůži :-)

11.9.2018 - Kitesurfing (častý je též název „kiteboarding“) je sport spočívající v jízdě po vodě na speciálním prkně (tzv. „kiteboard“) za využití tažného draka....

Dnes vyzkoušeno na Hartě, ale byl slabý vítr (cca 3 m/s) - takže dokud bude voda na koupání, bude se zkoušet : -)

14.9.2018 - ... zvadlý kite, leklá ryba, asi byla někde chyba
- Poprvé (a zřejmě naposledy) **na Nových mlýnech**, s brčálově zelenou vodou a vstupným k vodě za 80 Kč.

15.9.2018 - Další „poprve“ - nová zkušenost - regulérní výprava na **koloběžce** po pozoruhodnostech Valtického katastru. Díky za další poznání : -)

16.8.2018 - Pro ty, kteří zatím nezaregistrovali, doporučujeme shlédnout na ČT **SKAUTSKOU POŠTU** - zábavně-vzdělávací seriál, který prostřednictvím vyprávění 116letého pradědečka (v podání Pavla Zedníčka) a fantazie jeho pravnoučat zavede dětského diváka do období vzniku samostatného československého státu.

20.9.2018 - Družinovky kateřinických vlčat a světlušek se konají ve čtvrtek od 16:00 do 18:00 v DBCB. Kikina k sobě na vedení našich nejmenších shání „**mužský prvek**“ - i na nepravděpodobnou výpomoc!

2.10.2018 - Kdybyste chtěli skautovi na fotce popřát k zítřejším 87. narozeninám, můžete mu napsat do komentářů, moc rádi mu vzkazy předáme (a nebo prostě fotku sdílet)! A protože legendární **JIRÍ SUCHÝ**, divadelník, hudebník, textař, skladatel, zakladatel Divadla Semafor, divadelní režisér a skaut, zažil v oddíle hned dva zákazy skautingu, posílá nám všem, skautům i neskautům, následující příběh. Děkujeme, bratře Jiří, a přejeme Ti vše dobré!
„Když mně bylo sedm let, tak mě naši dali ke skautům. Byl jsem vlče, měl jsem takovou zelenou košilku, rádiovku s kšiltem, dokonce mně naši koupili čturu, a vyfotili mě před domem. A byli na mě hrozně hrdý, a já jsem potom pochodoval, a oni se na mě dívali, z chodníku. Skauting je výborná organizace. Proto taky totalitní státy jako třeba fašistické Německo, nebo u nás komunisti se skautingu okamžitě chtěli zbavit, ale na druhou stranu si vždycky udělali náhražku. Hitlerjugend nebo pionýři nosili stejnej šátek a měli určitý stejný zásady. Ale nesnesli, že skaut byla anglická organizace od jistého lorda Baden-Powella. A tak byl skauting vždycky trnem v oku těch režimů, které se násilím zmocnily vlády. ...“

9.10.2018 - Dazul nabízí **ZDARMA** komukoliv (z naší skautské líhně, který se chystá ke stavbě rodinného domu SVĚPOMOCÍ) věci, které pořídil na stavbu domu: motorová pila na cihly (skvěle hlavně pro dozdivání štítů domu), ohýbačka na železné pruty (armování betonových věnců a stropů), zvedák na sádrokartonové desky (neocenitelný pomocník, když člověk dělá sám stropy ze sádrokartonu), betonové kryty na skruže, čárový laser (skvělý pro vyměření základů, nivelaci podlahy, věnců, ...), několik různých velikých hliníkových vodováh, Nabídka je neúplná (osobní

prohlídka vhodná). Vše v pořizovací ceně desítek tisíc korun. Vše je samozřejmě hojně užívané a opotřebované, ale pořád plně FUNKČNÍ.

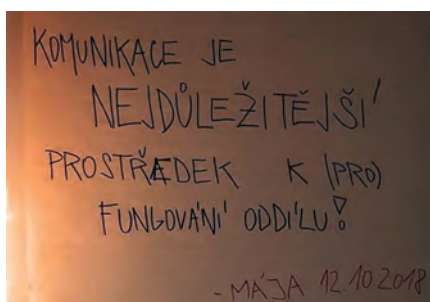
Jedinou podmínkou tohoto daru je, že až „obdarovaný“ věci přestane využívat, bezplatně je daruje dál.

Dazulova nabídka (včetně odebrání věcí) platí jen 7 dnů! A kdo si pro to dřív přijede, ten si to taky odveze : -)

11.10.2018 - Ve včerejších **Událostech, komentářích** Česká televize / ČT24 se mluvilo o tom, proč zájem o skauting způsobil nárůst počtu skautů a skautek o 50 % za posledních 12 let, i o tom, jak obce mohou podpořit opravy kluboven a rodiče se stát skautskými dobrovolníky.

Reportáž ke shlédnutí: bit.ly/FenomenSkautinguCT24

14.10.2018 - Přes víkend probíhal v DBCB rádcovský kurs HOPEM, kterého se účastnili potencionální rádcové ze vsetínských i valmezských oddílů (samozřejmě včetně kateřinické ŠESTKY). Při neplánované krátké návštěvě DBCB bylo zjištěno, že **většinu organizačního týmu tvořili ŠESTKAŘI** (Dita, Verča, Mája, Pazič, Marťa). Samozřejmě nechyběla Talinda (2.D) a Vojta + Exotek + Šumík (4.Ch). Akce se podle všeho velmi vydařila. Jen houšť a větší kapky : -)

17.10.2018 - Vojtěch Dyk a Patricie Fuxová nazpívali píseň **LÁSKA Z KATEŘINIC**. Nový videoklip Vesny (z alba Pátá bohyně) lze nyní shlédnout na youtube. Zpěvačka a skladatelka Patricie Fuxová v písni Lásk z Kateřiníc ztvárnila skutečný příběh svého prapradědečka Josefa Dřevojánka, jenž se účastnil bojů na východní frontě první světové války. Měl být v roce 1918 zastřelen ruskou armádou. Aby se zachránil, nechal se pohřbit do společného hrobu, asi předstíral mrtvého nebo si lehnul na hromadu mrtvol. Po tři dny sbíral síly, vyhrabal se z hrobu a započal roční cestu za svou láskou napříč Ruskem až do své země. A to se mu podařilo. Než šel do války měl se svojí ženou 2 děti a po válce měli dalších 6. Pamětníci z dědiny povídali, že se mu po šťastném návratu až do smrti (1965) říkalo Tarnopol.

18.10.2018 - Profesor Cyril Höschl, ředitel Národního ústavu duševního zdraví (NÚDZ) publikoval na forum24.cz článek hodný k přečtení - „**Proč jsem hrdý na Českou republiku a z čeho mám obavy**“. Kratičká ukáзка: „... Češi jsou lidem vesměs nepatetickým až antipatetickým. Nikdy jsme nebudovali obří kolosea, Fora Romanum, Kremly, Elysejská pole a nejvyšší mrakodrapy na světě. Náš pocit národní hrdosti se nedemonstruje rukou na hrudi při hymně či obrovskými plachtami státních vlajek na každé zahradě. ...“ „... měli bychom začít pracovat na demontáži absurdní, nabubřelé, svazující byrokracie a zaměstnat armády kontrolorů a byrokratů něčím jiným, tak, aby jim sice zůstala lidská důstojnost a pocit, že jsou potřební, ale aby zároveň nemohli již dále škodit a rdousit lidskou tvořivost, podnikavost a elán. Začínají se totiž neúměrně prodražovat a ztráty vznikající jejich činností jsou,

NÁČELNICTVO ROZHODLO.

Starostou Junáka — českého skauta i v následujících letech zůstane bratr Josef Výprachtický - José ✦

obávám se, nesrovnatelně vyšší, než ztráty z pochybení, která se snaží postihovat...“ „... přiznávám, že mne toto jubileum hrdoší naplňuje, i když je pošramocena zklamáními a frustracemi z prodělaných trýzní nacismu a komunismu, zradami spojenců i našinců, na které se zřejmě nikdy nelze spolehnout, a rozbujelým oportunistem populace, které někdy stačí k nástupu do výtahu k politické moci pouhá demagogie. ...“ „... Voliči tudíž hledají alternativy. Touží po jakékoli alternativě k zavedeným strukturám tak zoufale, že se opakovaně přiklánějí k alternativám ještě horším. Nelíbí se jim zkorumpovaná a nedemokratická Evropská unie, ale zároveň jsou ochotni tolerovat daleko zkorumpovanější a nedemokratické Rusko, případně Čínu. ...“

19.10.2018 - Používáš-li (třeba na mobilu) „google kalendář“, můžeš si přidat nově vytvořený **kalendář akcí OLDSKAUTI.CZ** – a budeš v obraze o všech připravovaných akcích. Budeš moci do kalendáře přidávat i akce, na které chceš pozvat ostatní ... Stačí napsat Dazulovi a on tě přidá do sdílení kalendáře OLDSKAUTI.CZ.

23.10.2018 - ŠESTKA se účastnila sobotního **sázení lípy a odhalení pamětního kamene u Masarykova pomníku na Vsetíně** - společná akce skautů, sokolů a legionářů.

Akce se účastnil i syn pana Životského, který v roce 1919 u obdobné akce (sokolové + legionáři + skauti) za sokoly, dnes už neexistující lípu sázel. Veliký díky Pajtášovi (OS Tůlavé papuče) za iniciování a organizaci této akce!

6.11.2018 - **Starostou Junáka** - českého skauta bude i nadále bratr Josef Výprachtický - José. Do funkce ho dnes v závěru výběrového řízení jmenovalo v tajné volbě Náčelnictvo. Moudrá volba.

7.11.2018 - **BUĎ PŘIPRAVEN (na sníženou finanční podporu)!** To se v těchto dnech dozívají organizace pracující s dětmi a mládeží. Návrh státního rozpočtu na rok 2019 snižuje podporu o cenných 4,5 milionu korun i přesto, že vláda slibovala přidat. Skauting (a nejen ten) stojí na dobrovolnících, věnujících svůj čas bez nároku na odměnu. Ale klubovny se bez peněz neopraví, stany nenakoupí. To vše v době enormního zájmu o skauting, který mnohde už nedokážeme uspokojit (nováčci už se do kluboven nevejdou). Co si o tom myslíte vy?

Celé včerejší Události od Česká televize si pusťte na bit.ly/StatniRozpocet2019_UdalostiCT.

11.11.2018 - O víkendu se konal v **DBCB střediskový SEČIN**. Zástupci všech oddílů našeho střediska dva dny projednávali a plánovali věci, na které při několikahodinových měsíčních střediskových radách není dostatek času. Dazul se stavil jen na večerní zpívání a povídání - ze svého pohledu hodnotí tuhle letošní sešlost za povedenou.

14.11.2018 - vtipně dělané „**Opráski sčeski historje**“ reaguje po

svém na jednu z mnoha eskapád našeho současného premiéra, kdy v rámci svého vyšetřování v kauze ČAPÍ HNÍZDO nechal svého vlastního syna odsunout na okupovaný Krym. Počátkem ledna 2018 Babiš mladší napsal ze svého telefonu e-mail české policii, podle kterého byl unesen na Ukrajinu. Česká policie hodna svých kvalit a tradic (dle základního nepsaného pravidla „Co je dovoleno Jovovi, není dovoleno volovi“) jistě případ minimálně do konce volebního období nevyšetří, ale my se můžeme už nyní alespoň pobavit nad aktuálním „Opráskem“.

21.11.2018 - Tykání skautů a skautek často způsobuje zábavné chvíle, kdy jeden neví, jestli nově potkaným osobám ve skautském prostředí tykat nebo vykat. Také ale přináší pocit rovnosti a bezpečí. Víte, proč si mezi skauty tykáme? V roce 1918 Josef Rössler-Ořovský (tehdejší skautský starosta) navrhl, aby si všichni skauti a skautky tykali. A jeho návrh byl odsouhlasen. A navíc jsme si všichni navzájem sestrami a bratry. (V té době bylo přitom zcela běžné, že i děti vykaly svým rodičům.)
P.S.: A aby bylo jasno, dnes je Mezinárodní den pozdravů!

23.11.2018 - V roce 1958 okomentoval Ferdinand Peroutka na vlnách Svobodné Evropy rozpor komunismu a skautingu. Komentář je aktuální i po šedesáti letech. Jasně ilustruje, proč tisíce skautů a skautek s nasazením vlastního života bojovaly s totalitními režimy. Proč právě tyto zločinné režimy skauting zakazovaly. A proč pro nás nikdy nebudou přijatelné.
P. S. Náhoda tomu chtěla, aby se v knize Skautské století (2012, s. 168) tento citát objevil právě tam, kde byste jej čekali: **vlevo dole**.

25.11.2018 - Už taky začínáte péct perníčky? Aktivita je to vděčná i pro všechny světlušky a vlčata. Na pasekách Irča odzkoušela v praxi : -)

2.12.2018 - První Čechoslováci, kteří obešli svět. Vyrázili s devíti korunami a stali se slavnými. Sedmý díl seriálu Čeští skauti v USA (na aktualne.cz) je věnovaný odvážným bratrům Janovi a Oldřichu Bláhovým, kteří mezi lety 1922 a 1929 podnikli dobrodružnou cestu kolem světa. Nejvíce času strávili v Kanadě a USA, kde se z nich stali zálesáci a trapezi. Všude šířili slávu Československa a skautského přátelství, živilo se tvrdou prací. S sebou toho moc neměli, jednou z mála věcí bylo doporučení Svazu československých skautů v Praze, adresované světovému skautskému bratrství, což jim usnadňovalo jednání s úřady po celém světě.

4.12.2018 - Před 20 lety jsme v naší dědině uspořádali sbírku šatstva pro Zkarpatí, kde v listopadu 1998 řádila povodeň, která bořila domy a brala životy. Několik let před tím, v roce 1994, se někteří z nás účastnili roverské expedice NIKOLA, která končila v Koločavě u (tehdy) zapomenutého a zarostlého hrobu Nikoly Šuhaje - máme tedy k tomuto kraji osobitý vztah.

A přesně před dvěma desítkami let jsme vyrazili s plnou dodávkou sesbíraného šatstva do dětského domova v Mukačevě. Na rekognoskaci a dopravě se mimo ŠESTKY (Dazul), podíleli 2. chlapecký (Piňon - dnes šéfredaktor Týdeníku Rozhlas - před lety zajistil v ČT rozhovor dcery Nikoly Šuhaje a herce Miroslava Donutíla (představitele Nikoly v Baladě pro banditu) v hlavním zpravodajství) a 3. chlapecký (Fido). Náš generální sponzor zapůjčil dodávku a přispěl uhrazením spotřebovaných pohoných hmot. Paradoxně nejsilnější zážitek je z hranic - aby nechali ukrajinští celníci po mnohahodinovém čekání humanitární pomoc projet, bylo nutno je motivovat dolary ...

9.12.2018 - Dobrovolnictví přináší radosti i starosti. Dnes je **Světový den dobrovolníků**, hrdinek a hrdinů, kteří pouze za dobrý pocit věnují svůj čas a energii ostatním. Naše #DikyDobrovolnikum patří těm, kteří se starají o seniory, zlepšují životy v tzv. rozvojových zemích, pomáhají lidem bez domova, brání demokracii, bojují za lepší životní prostředí nebo třeba věnují svůj čas klukům a holkám ve skautských oddílech. Díky vám všem, že děláte svět lepším!

10.12.2018 - **ZÁZNAMY SOUDNÍCH PROCESŮ Z 50. LET** Český rozhlas převedl do digitální podoby zvukové záznamy z dalších politických procesů, které proběhly v 50. letech. Odehrávaly se podle předem stanovených scénářů a komunistický režim si jimi vyřizoval účty se svými skutečnými nebo domnělými odpurci. Pět procesů si poslechnete tento týden ve vysílání Český rozhlas - Radiožurnál vždy po 8:45. bit.ly/SkautskyProcesKlatovy Prvním zveřejněný záznam je z procesu se skupinou klatovských skautů, kteří na Šumavě převáděli přes hranice. Proces měl ukázat skauting jako nebezpečnou a nenávistnou ideologii, která je proti dělnické třídě.

12.12.2018 - **DÍKY DOBROVOLNÍKŮM!** 12 měsíců v roce se tisíce skautských dobrovolníků a dobrovolnic starají o více než 2 000 skautských oddílů po celém Česku. Ve svém volném čase, s velkým nasazením a bez nároku na odměnu. Děkujeme jim za všechnu práci, kterou s obětavostí odvádějí pro lepší svět. Všechna jména/přezdívky skautských dobrovolníků a dobrovolnic (a mnohem víc o skautingu a dobrovolnictví!) dnes najdete v téhle podobě v Hospodářské noviny. Najdeš tam i své jméno či přezdívku ? : -)

To se ústředí Junáka povedlo - beze srandy. Já tam fakt našel třeba: **Fanta, Denis, Mája, Dazul, Pípa, Bobina, Pazzicz, Dita, Kikina, Janina, Bára, ...** I když ještě před 30 lety by to byla minimálně poukázka k povídání na služebně VB a pečlivě sepsaný protokol :-)

15.12.2018 - ŠESTKA sdílí své povedené „**video PF 2019**“ na svém facebookovém profilu. Presentovala se jím na dnešní tradiční střediskové vánoční akademii.

17.12.2018 - Na dnešní **výročí** (den, kdy poprvé vyšly Rychlé šípy - 17. prosinec 1938) reaguje v ČR i dominantní internetový vyhledávač. Je to sice nejpropracovanější a nejlépe monetizovaný

marketing na světě, ale stejně je to od Googlu „milé“.

23.12.2018 - Mezi TOP 10 články Týdeník Respekt za rok 2018 je i „**Všude chtějí skauty,**“ proto si ho teď, čerstvě odemčený, můžeme přečíst úplně všichni

PF 2019

27.12.2018 - Neplánované akce jsou skvělé :-) Díky Klíštěti a Jiříkovi, kteří dorazili z Třebíče a zorganizovali v DBCB **příjemný večer**, kde jsme pokřtili i nový cajon ...

29.12.2018 - Česká televize nám „nadělila“ dárek: na Nový rok poběží na ČT2 od 15:55 SKAUTI BEZ LILIE. A kdo dorazí k Irči a Dazulovi na novoroční punč, možná ještě stihne ochutnat dnes **zauzený domácí sýr** : -)

31.12.2018 - Už Antonín Benjamin Svojsík říkal: „Skauting vylučuje totalitu, totalita vylučuje skauting.“ Totalitu jsme - snad naposled - vyloučili před necelými 30 lety.

OLDSKAUTI.cz

Vám přeji šťastné finále : -)

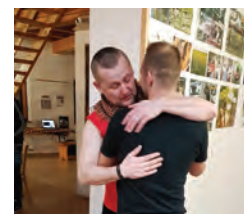

(Dazul) Oslavy životních jubileí každý pojímá trochu jinak, příjemné ale bývá, když k nim sezve i své blízké a postytne tak příležitost pro společné setkání. A protože náš brašule Fanta vpadl do ŠESTKY tuším v osmi letech a „dotáhl“ to až na post nejvyšší, je i naše společenství nepominutelnou součástí jeho třech křížků. A já si vážím toho, že i mne poctil svým pozváním.

DBC B zvládalo cca padesátku gratulantů z řad příbuzenstva, kamarádů a spolupracovníků úplně v pohodě. Koneckonců jsem naši základnu pro oslavu otestoval prvně (pár měsíců po slavnostním otevření) sám, když jsem zde v relativně podobně větším stylu sezval lid u příležitosti tehdejší „čtyřicítky“. Je příjemné, když mimo brigád, zaměřených na údržbu Dětského bezbariérového centra Březiny, můžeme náš areál využít i k aktivitám podobným té dnešní :-)

Lidi ze ŠESTKY bylo možno mezi osazenstvem rozeznat na první pohled a poslech – jednalo se o nejhlučnější a nejživější partu, těžící z „domácího“ prostředí. Kulturní program v podobě připraveného promítání byl v režii Gejitky, jinak též Fantovy starší ségry. Ta si dala taky docela dost práce, aby sehnala do fotoknihy oslavence, širokou škálu fotografií a osobních přání. Paradoxně vzbudil největší ohlas videozáznam z předtančení na Skautském plese před cca 10 roky, kdy Fanta spolu s Tutínem a Muchou tvořili mužskou polovinu hudebníků a tanečníků na hit skupiny ABBA. Mezi přítomnými jsem zaslechl i pochybnost o tom, zda Fantovy časté pracovní zahraniční cesty do Švýcarska a Malajsie opravdu souvisí s montáží či zaškolováním obsluhy strojů, nebo se tam živí jako profesionální tanečník. Po zhlédnutí videa připouštím, že na tom něco být může.

Někteří plánují na podzim měsíční jízdu na motorkách z Kolumbie přes Ekvádor do Peru, my starší se spokojíme s víkendovým zimním záhrabem na Malé Fatře za 14 dnů :-) Svatosvatě z přítomných přislíbili účast Raďoch a David. Miris asi trochu váhal a Fanta o tom ještě neví, že pojede na Fatru taky :-)

Jídla a pití, jak už to na takovýchto akcích bývá, bylo víc než mohli přítomní spotřebovat. Když Fanta zoufal, že z největší grilované kýty, kterou sehnal, vůbec neubývá, ukrojil jsem si kus. Ale soukal jsem jej do sebe hodně dlouho. Osobně jsem ochutnal tak třetinu z připravené vynikající krmě a cítil jsem se notně přejezen.

Když jsme s Raďochem, coby služebně nejstarší přítomní ŠESTKAŘI, u skleniček moku filosofovali a glosovali dění kolem nás, shodli jsme se oba, při pohledu na Fantovu fotku ze září 1997, že nás tehdy asi napadaly různé situace, ale to, že se společně sejdeme na oslavě jeho třicetin, zcela určitě nenapadlo ani jednoho z nás. „Takový malý sopel to byl ...“ uzavřel vzpomínání Raďoch.

Srub vibroval basovou linkou reprodukováných písní, zábava v plné proudu, příjemná atmosféra, ... Po druhé hodině ranní mne Danka s Mirisem přibírají do auta, abych si zkrátil cestu pod kopec. Vzhledem k tomu, že s Fantou mimo jiných zůstávali i vytrvalci Raďoch, Klíště, Pazzič, Mája ... tuším, že jsem ještě o leccos přišel :-)) Fanto, díky!

(Dazul) Ještě coby vůdce střediska jsem se angažoval v získání financí na vrt, abychom mohli vyřešit na naší (zřejmě nejstarší skautské dřevěnici v naší republice) Bařince problém s nedostatkem vody. Garantem toho, že vrt náš problém vyřeší pro mne byl Lešek – můj oddílový vůdce z dob, kdy jsme fungovali po hlavičkou Turistického oddílu mládeže. Lešek je vystudovaný hydrogeolog a při hledání nejvhodnějšího místa si tehdy na pomoc přivezl jakýsi počítač se kterým „rentgenoval“ okolí Bařinky a spolehlivě označil zdroj vody. Po té, co jsme v roce 2007 získali na akci „vrt“ dostatek peněz (bavíme se o řádu sto tisíc), se na podzim téhož roku podařilo složitým způsobem dostat v nepřístupném terénu nad Bařinkou stroje. Svou nepominutelnou práci musel na zpřístupnění vykonat i bagr, takže okolí dřevěnice doznalo změn. Pro pamětníky přikládám pod tímto článkem několik fotografií z mého archivu, které změnu dokumentují, včetně doposud nepublikovaného videa z vrtání.

Když jsem se minulý týden při Hanýskově potlachu na Bařince přesvědčil, že ve vrtu je sice dostatek vody, ale z hadice přivedené na úroveň dřevěnice nic neteče, zapojil jsem se do pokusu vrt „zprovoznit“. Protože na Bařince samozřejmě není elektřina, bylo celé dílo od začátku namyšleno tak, aby voda tekla k chalupě samospádem. To taky samozřejmě fungovalo až do doby, kdy nějaký „pobyt“ zřejmě s vodou experimentoval a podařilo se mu „samospád“ odtrhnout. A stalo se to prý už dávno. Zlí jazykové tvrdí, že už deset let voda „neteče“. V mezitím se měnili správci Bařinky a od doby, kdy měla ŠESTKA správce všech střediskových základen mimo Dynčáku, uplynulo v potoce údolí pod naší střediskovou chalupou fakt dost vody. Minulý týden se vrt zprovoznit nepodařilo, ač Hanýsek přijel vyzbrojen ruční pumpou, přírubami, spojkami a dalším nezbytným materiálem. Přiznám se, že jsem to cítil tak trochu jako svojí osobní prohru – před lety jsem se angažoval v něčem, co nakonec stálo hromadu peněz a řešilo problém s nedostatkem vody a po dvanácti letech to nefunguje. Nerad plýtvám energií a časem na zbytečné a nepovedené věci. Proto jsem dal sám sobě slib, že se v řádu měsíce pokusím celou věc dotáhnout do zdárného konce, což bude znamenat, že „voda poteče“.

Nakreslil jsem si situační plán umístění vrtu i spodního studňáku na úrovni dřevěnice ze kterého bylo patrné, že fungují-li fyzikální zákony tak jak mne to učili v sedmé či osmé třídě základní školy, mělo by vše fungovat. Protože nám shodou okolností přestala téct doma voda a problém jsem identifikoval v našem vrtu (tepelná pojistka, kondenzátor a nebo motor čerpadla), navštívil jsem zavedenou firmu s čerpadly abych se poradil co vyměnit. Při této příležitosti jsem samozřejmě konzultoval i náš „bařinkovský“ problém. Ptal jsem se na nejvhodnější ruční pumpu a po té, co mi byl nabídnut stejný typ jaký obstaral Hanýsek, rozhodl jsem se konzultovat problém i jinde. A tak

jsem vytočil na mobilu Leška, problém mu popsal a během minuty obdržel pravděpodobné řešení – musíme vytáhnout z vrtu celou hadici a vyměnit zpětnou klapku, která je pravděpodobně za těch 12 let poškozená. A taky mi Lešek nabídl, že mi zapůjčí do prázdnin svojí ruční pumpu, která zaručeně funguje, protože ji každoročně zprovozňuje na táboře holešovských skautů.

Dnes ráno to vypadá na slunečný den. Po dlouhé sérii těch popršených je to vítaná změna a důvod k radosti. Vyrážím znovu na Bařinku, v autě zapůjčenou ruční pumpu, zpětnou klapku, bednu s nářadím. Na Vsetíně přibírám Pajtáša, který má v báglu čerpadlo od Hanýska včetně krabičky přírub a mosazných fitinek. Po osmé hodině jsme i s Land Roverem u vrtu. Už cestou si domlouváme s čím a jak začneme, abychom byli co nejefektivnější, protože potřebuju po obědě vyrazit na oslavu kulatých narozenin své sestry, Cca 4 hodiny se mi jeví jako dostatečné na to, abychom po zkušenostech z minulého týdne ten zatracený vrt zprovoznil.

Odsouváme půlky betonového poklopu ze studňáku ve kterém je vrt. Z Bařinky dáváme napustit pod studánkou dva desetilitrové kanystry a já lezu k vrtu po hlavě. Pajtáš mne nahoře drží za nohy a podává mi kleště, abych rozpojil hadici a pomalu ji vysouval nahoru. Než se mi podaří hadici rozpojit musím párkrát vylézt nahoru, abych si odpočinul. Zpětná klapka je na konci hadice – asi osmnáct metrů pod úrovní země. Zanesenou hadici z venčí čistíme a společnými silami odtahujeme původní sací koš se zpětnou klapkou. Jde to dost obtížně, ale po pár minutách námaha se nám to daří. Našroubováváme nově pořízenou koncovku a pak opatrně spouštíme hadici do vrtu. Přitom ji pečlivěji otíráme, aby se dovnitř nedostaly žádné nečistoty. A teď musím hadici ve vrtu spojit s hadicí vedoucí ke studňáku dole u Bařinky. Minulý týden jsem to sice dělal 2x ale dnešní spojování

se mi daří nejméně. Začínám pochybovat o tom, zda to do dvanácti hodin vůbec zvládneme. Do téčkového spoje upevňuju hadici, která vyčuhuje nad úroveň studňáku. Později do mí budeme lít vodu, abychom zaplnili celý prostor hadice vedoucí až dolů k chalupě. Teď ale jdeme ke spodnímu studňáku připevnit Leškovo čerpadlo. Ani to se neděje bez problémů, ale protože víme, že „když se daří, tak se daří“ zkusíme to opakovaně, dokud neplníme i tenhle dílčí úkol. Teď zpátky nahoru a zalét hadici vodou, uzavřít ventil v téčku ve vrtu a vyzkoušet zda z pumpy poteče voda. Tečéééé !!!!! Hurááá ! ???? Už neteče :-(Do pytle – stejný průběh jako u tří pokusů minulý týden! Padá na mne malověrnost. Ale pro tohle jsme tu dnes nejeli !

Pokus několikrát opakujeme a všímáme si nezvyklého zvuku přicházejícího ze spoje hadice vespod studňáku. Tudy uchází vzduch, spoj je tedy evidentně špatně dotažený! Proto se tedy předchozí pokusy nezdařily, proto proud vody odpadl. Musíme spoje (jsou zde nesmyslně tři) rozšroubovat, vyčistit, přemotat teflonovou nití a pečlivě sešroubovat. Mezikus s ventilem, který znamená dva spoje navíc (a tedy i 2 potencionální problémy) vynecháváme. Nyní jej navíc ani nepotřebujeme. Hadice je spojena, teď znovu napojit Leškovu pumpu a vyzkoušet to. Je už po jedenácté hodině a já začínám tušit že avizovaný návrat domu nestihnou. Pajtáš zůstává u pumpy a já se zrychleným tempem přemísťuju nahoru k vrtu, abych natlakoval do hadice vodu. Pak začne Pajtáš pumpovat. Když voda poteče, pumpování přeruší, poslechne si, zda vzduch ve spoji znovu neuniká a po chvíli začne pumpovat znovu. Volá ne mne, že to asi funguje. Zklusávám dolů, zkusím to kontrolně taky a výrazně se mi zlepšuje nálada.

OK. Teď to Leškovo čerpadlo odmontujeme, vyměníme poklopy na studňákoch (poklop dole nemá díru na pumpu a poklop nahoře jí má), prostrčíme hadicí otvorem, našroubujeme Hanýskovu pumpu.

Problém! Hanýsekova pumpa má na přírubě jiný závit než potřebujeme! Několikrát odbíhám do auta abych přinesl všechny spojky a redukce, které tam najdu, v naději, že bude některá pasovat a pumpu se nám podaří našroubovat. „Tak to Dazule, balíme“ prohlašuje zklamaně Pajtáš, když na závit nepasuje nic z toho, co jsem před pár minutami donesl. Moc se tomu nedivím – my potřebujeme na otvor v přírubě „samca“ a naše spojky jsou „samice“.

Pajtáš je na okamžik zamýšlený a já tuším, že se něco bude dít. V takovýchto okamžicích často přestává pronášet kraviny a vypadne z něj občas kloudný nápad. Já ty své nápady na řešení zapeklité situace vyčerpávám a rád si vyslechnu i ten Pajtášův, přesto, že zpravidla nedosahuje geniality těch

mých. Ale když je štěstí unavení i na Pajtáša sedne. Mého parťáka napadá rozebrat koncovku hadice, kterou mi Lešek půjčil spolu se svou pumpou. Protože se jedná o podobný stroj, mohly by závit pasovat. Pasují !!! Pajtáš vyřešil snad poslední problém dnešního dne. Zodpovědně prohlašuji, že jen díky němu (a Leškově nyní už neúplné hadici) na Bařince po deseti letech funguje voda z vrtu! Posílejte mu děkovné SMS, plácejte jej po ramenou, zdravte jej v hlubokém předklonu.

Několikrát provizorně našroubovanou pumpu zkusíme a vždy po zapumpování voda teče. Pramen v hadici neodpadl ani po dvacátém pátém pokusu. Jen z čerpadla i po té, co přestáváme pumpovat teče malinkatý čůrek vody. V kontextu toho sedmnáctimetrového sloupce vody ve vrtu (což je odhadem kolem 4 000 litrů) to možná nehraje až tak velkou roli protože přítok do vrtu je dostatečný, ale nechceme nic riskovat. Odsouváme polovinu betonového poklopu, Pajtáš protahuje svoji paprču k hadici pod pumpou, nahmatává kulový ventil a zatahuje jej. Z pumpy už ani nekape. Po chvíli znovu zkusíme ventil otevřít, zapumpovat, a protože vše spolehlivě funguje, pro dnešek ventil zatahujeme, zaděláváme masivní poklop a svižně uklízíme. Je po dvanácté hodině a já už měl být dávno doma.

Vše uklizeno, Bařinka uzamčená, nářadí naskládáno ve voze – vyrazíme. Domů to mám minimálně 50 km a pětinu z toho musím po nezpevněných cestách, takže minimálně hodina cesty. Minulý týden šel Pajtáš na Bařinku pěšky od kapličky – od tamtud to je po hřebeni něco přes 2 kilometry. Když pojedeme stejnou cestou zpět jako jsme sem přijeli, máme to ke kapličce něco přes 7 kilometrů. Zkusíme to cestou, po které jsem ještě nejel a o které Pajtáš tvrdí, že to je „v pohodě“. Ušetříme 5 kilometrů a ještě se podívám na místa, kde jsem nebyl aspoň 20 roků. Na prvním lesním rozcestí od Bařinky tedy neodbočuju do leva k památnému buku, ale do prava ke kapličce. Cesta se postupně mění ze šotolinové přes travnatou na bahnitou a vymletou dešti. Ale vzhledem k cestě po které se každý den dostávám z práce domů je to pohodička (viděno očima frontového řidiče). Okolí je zalité poledním slunkem, jasně zelená nového jehličí kontrastuje s tou starou zelenou, tráva na loukách je vysoká tak akorát.

Kochám se. Poslední úsek se cesta mění v horší než je k nám domů, ale jedeme z hodně prudkého kopce, takže vůz stíhá. Asi půl kilometru před kapličkou, v tom nejprudčejším úseku zastavuju, protože se mi nějak nezdá jakýsi kamenný schod, který budu muset překonat. Pajtáš za mnou mumlá cosi o tom, že to musela vymlet dešťová voda, protože minulý týdeň to tu nebylo. Hmmm. Opět problém. Tohle nemám šanci sjet. Schod má kolem 35 centimetrů a kolem je třičtvrtě metrový úvoz, takže to nejde obejít. Cestou sem jsme občas zavadili břuchem o nějaké šutřísko, ale tento

schod by byl konečná. Čím jsem starší, tím jsem opatrnější, rozvážnější, moudřejší, méně riskuju (doufám, že bude tyto řádky číst i moje žena). Proto beze studu a výčitek svědomí zkusím couvat do prudkého svahu. Jak to šlo před chvílí dolů lehko, stejně tak těžko to jde nahoru. Pajtáš kráčí do kopce po svých a naviguje, abych nenajel do nějaké rače. První obtížný úsek zkusím couvat asi na čtyřikrát, na skále s bahýnkem pneumatika prokluzuje. Asi po dvaceti metrech zkusím vyjet z nyní už jen půlmetrového úvozu na palouk vedle cesty. Když se mi to podaří, mohl bych se dostat na jinou lesní cestu a přes ní po několika stech metrech na původní trasu, čímž bych se kamenému schodu chytře vyhnul. Jsem to ale fluta.

Z úvozu se zkusím na palouk několikrát vyhrabat, ale předek auta mi nekontrolovaně sklouzává přes smrkový kořen do hlubšího úvozu, tak že hrozí převrácení vozu. Pajtáš mi předek při najíždění sice tlačí nahoru k palouku, ale je to marné. Před bodem zlomu brzdím a pokračuju v couvání do kopce, kde aj ptáci chodíja pěšky. Pajtáša zanechávám pár set metrů pode mnou, protože kdybych zastavil, už bych to asi nerozjel. Po cca tři sta metrech docouvávám na louku, kde je na hřebeni jakás takás rovinka a tady auto otáčím čumákem dopředu. Vypínám motor a při nasávání oděru pořádně přehřáté spojky čekám až se vyškrábe Pajtáš. A teď už žádné pokusy – zpátky k Bařince, kolem památného buku, do údolí na normální cestu. Místo abych si ujel ke kaplička 2 kilometry, s touhle zajižďkou to mám 10 km. Vybavuje se mi staré oddílové přísloví: „Jdeme zkratkou! Je to sice dál, ale za to je tam horší cesta.“

ŠESTKA má právě grilování s rodiči na oddílovém srubu v Dinoticách. Ráno jsem si říkal, že bych se tam mohl cestou domů na chvíli stavit, ale s touhle dvouhodinovou časovou sekerou to nepřipadá v úvahu.

Přes všechny dnešní drobné nepřízně jsem šťastný, že se nám podařilo čerpání vody z vrtu prokazatelně zfunkčnit. K úplnému dotažení je potřeba řešit pumpu (opravit těsnost nebo pořídit za cca 3200 Kč novou), upevnit ji tak, aby se neviklala (nechat svařit rám na který se přišroubuje), koupit cca 1,5 metru hadice o průměru 32 mm a našroubovat ji na odtok pumpy, aby voda netekla na studňák + vykopat od studňáku odtokový járek a okolí vydláždit kameny, aby se tam netvořilo kluzké bláto. A asi by stálo za to odčerpat 1-2x celých 4000 litrů z vrtu, aby se vrt pořádně pročistil a tekla z něj čirá voda.

Po dvanácti letech od vrtání studny mám dnes pocit, že je dílo konečně dotaženo : -) Jen musí správce udělat srozumitelný a blbuvzdorný návod na obsluhu, aby nějaký „pobyť“ opět neexperimentoval a tekoucí vodu nezrušil : -)

Raftujeme na Bystřičce 25.5.2019

(Dazul) Tradice se stává tradicí, když se přenese přes generaci. V tomto smyslu můžeme poslední květnový víkend trávený splouváním říčky Bystřice od hráze přehrady Bystřička po soutok s řekou Bečvou za tradiční považovat. Já osobně jsem tenhle úsek splouval prvně v roce 1988 ještě na laminátové lodi, a i když posledních minimálně 25 let to jezdím na pálavách, barakách či raftech, je pro mne „Bystřička“ pořád srdeční a tradiční akcí.

Před pár dny jsem byl pozván organizátory letošního ObRoku konajícího se na Konopišti k závěrečnému ceremoniólu, kde se mají vzpomenout všechny proběhlé ročníky (ten letošní je jubilejní). Protože jsem organizoval (spolu se skvělým týmem z ŠESTKY, vsetínského střediska a dalších osobností z celé ČR) ten úplně první v roce 2000, bez falešné skromnosti se přiznávám, že mne to potěšilo. Bohužel plánuju v jiném časovém předstihu než mladší generace a tak i když bych chtěl organizátorům ObRoku vyhovět a dálnice D1 byla ideálně průjezdná, chybělo by mi několik hodin k tomu, abych stihl začátek avizovaného „ceremoniólu“. Ale těší mne (a jistě nejen mne, ale i ostatní organizátory prvního ObRoku), že ta první „mega“ akce s cca čtvrtinovým počtem účastníků a (velmi laickým odhadem) desetinovým rozpočtem žije i po devatenácti letech, a co do rozsahu po všech stránkách zastiňuje pilotní projekt. Stejně tak, jako jsem rád že mne mí synové předstihli, jsem neméně rád, že energie vložená do ObRoku 2000 se v roce 2019 znásobila a (zdá se) nezpronevěřila původní myšlence.

Nelze být současně na dvou místech vzdálených od sebe 3,5 hodiny jízdy autem : -(A sliby se mají

dodržet nejen o vánocích – takže není co řešit – BYSTŘIČKA je jasná : -)

Poslední léta se na akci „Bystřička“ daří obsadit vždy dva rafty a dvě baraky (více nafouknutých lodí se do firemní dodávky neveleze) a exponovaný úsek cca 4x – 5x splout. I když se nás občas sejde víc než jsou naše plavidla schopna pojmout, ukázněně se prostřídáme, takže každý si alespoň 2x pořádně zapádluje a někdo i 1x okoupe :-)

Letos nás do poslední chvíle napínaly lokální povodně a zvýšená hladina Bečvy, ale sobotní ráno bylo ukázkově slunečné, s příslibem skvělých zážitků. Za mě osobně můžu zodpovědně prohlásit, že očekávání byla naplněna. Užil jsem si každý záběr, vychutnal si adrenalinové napětí když se Karen v zatopeném raftu chytala stébla, měl radost, když se Horka s Mirisem necvakli,

Omlouvám se všem zúčastněným za počáteční trapas s mojí chybnou informací o startovním 30 Kč, které ve skutečnosti podražilo na 50 Kč – z mé strany se nejednalo o žádnou zlomyslnost (jen neléčenou naivitu).

Největší obavu při každé „Bystřičce“ mám z toho, aby se nikomu nic vážného nestalo (potlučená kolena spadají do kategorie „netrvalé následky“) – při dopravě autem, splouvání, vytahování

plavidel, nakládání ... Když jsem viděl jet proti proudu houkající záchranku, trochu mi zatrnulo, ale „uklidňoval“ jsem se tím, že možná jede pro někoho, kdo se splouváním Bystřice nemá nic společného. Ale při převozu raftů a barak na start jsme míjeli zaparkovanou záchranku na úrovni nejobtížnějšího splavu. A klidu mi to rozhodně nepřidalo. Trochu jsem se uklidnil při neověřené zprávě, že odtamtud odnášeli do sanitky nějakou dívčinu na nosítkách – to znamená, že to nebyl exitus, to by tam stálo auto v jiné barvě. Když sepisuji tyto řádky, letmo „projíždím“ internet a nezaznamenávám informaci o tragické události při dnešní akci, předpokládám tedy, že vše dopadlo OK.

Jsem moc rád, že se nám při aktivní činnosti oddílu daří získané prostředky „neprozrávat“ ač k tomu zejména státní sféra doslova navádí (vím, že leckterí jsou na mé oblíbené slůvko ohledně grantů a dotací alergičtí), ale skrytě investovat (aniž bychom porušili pravidla) do vybavení, které ŠESTCE slouží dlouhá léta. Například dva rafty, které tvořily polovinu naší dnešní flotily, jsme pořídili v roce 2005 (stejně tak většinu přileb a vest) – tedy před čtrnácti lety – a předpokládám, že ještě aspoň dalších 5 let sloužit budou. Mám radost, když se do kteréhokoliv „grantu“ podaří „propašovat“ jakýkoliv bezpečnostní prvek, který oddílu vydrží dlouhá léta (třeba házečí pytlíky), namísto toho, aby se směnily za pomíjivou zbytečnost. Díky vestám a přilbám, které měl každý z naší party, jsem byl relativně v klidu. A „házečák“ na obou raftech k tomu také přispěl.

Uvědomil jsem si to ve chvíli, kdy jsem sledoval pár posádek raftů bez přileb a vest, kterak měli problém pod splavem a nechybělo mnoho aby plavali. Mít problém v jezu se občas podaří i zkušeným vodákům, ale jen totální manták vyjede na Bystřičku bez vesty s přilbou a ještě má k tomu problém v jezu.

Těšila mne příjemná účast mladších holek z ŠESTKY, rád jsem se opět potkal s rodiči, kteří nám fandí, byl jsem potěšen, že dorazili i kamarádi až z Ústí nad Labem, chrochtal jsem blahem z toho, že jsme si s Pípou, Fantou i Mirisem nemuseli nic říkat a vše šlapalo na jedničku – že to pořád funguje. A neméně mě těšilo, že ŠESTKA dokázala pokrýt i akci na kterou nás pozvali sourozenci ze Slovenska :-)

Tradice je dobré udržovat i rozvíjet :-) Díky!

oldskauti.cz

25.5.2019 - RAFTOVÁNÍ NA BYSTRICI

SESTKA
Kateřinice

25.5.2019 - ZÁVOD V PŮCHOVĚ

SESTKA Kateřinice

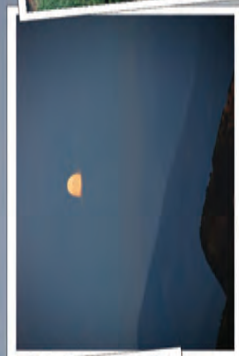
VELKÁ POLNÍ HRA
PRO TÝMY Z CELE
REPUBLICKY

6.-7.9.2019 - HELP

TRADIČNÍ PODZIMNÍ PŘECHOD
NÍZKÝCH TATER

12.-13.10.2019 - POTULKA PO NÍZKÝCH TATRÁCH

 oldskauti.cz

(Dazul) Vydáváme pro vlastní potřebu zatím nejobsáhlejší publikaci – má 246 stran a obsahuje popisy našich srpnových plaveb po polských řekách v letech 2012-2019. Mimo 395 fotografií zde jsou i textem zachyceny plavby po deseti řekách

1. WDA
2. ZBRZYCA a BRDA
3. BÓBR a KWISA
4. WARTA
5. PILICA
6. SAN
7. DRWĘCA
8. BUG

Paměť je velmi pomíjivá a internet občas taky, proto přijde klasická tištěná kniha vhod i pro naše potomky : -)

Knih **1000 KM PO POLSKÝCH ŘEKÁCH S PAPUČAMA** se tiskne jen v 10-ti kusovém nákladu a tedy nebude v tištěné formě distribuována nikomu mimo těch, kteří si ji objednali. Ale ty si je přesto můžeš stáhnout a prohlédnout na www.oldskauti.cz.

(Dazu!) Komorní akce pro ty, kteří chtějí zažít na vlastní kůži ozvěnu dávných zvyků, milovníky bio kvality potravin a zároveň jsou ochotni tomu obětovat 2-3 dny, aby si každou drobnost z této jedinečné mozaiky vlastnoručně odpracovali. Každoročně se 6-7 měsíců o jehňata staráme, ale na finále musí každý, kdo má o „jehněčí klobásu“ zájem fyzicky dorazit a přiložit ruku k dílu. Někdo je ochoten k vůli tomu zdolat i několik set kilometrů. Aby ne, „naše jehňata vyrostla výhradně na valašské trávě z pasek, takže jsou ideální stravou pro vegetariány“ : -).

Z ekonomického hlediska nemá „jehněčí klobása“ žádný smysl, protože po sečtení všech přímých nákladů se jedná o velmi luxusní pochutinu. Při dodržení kvality i etiky sezónního malochovu jsme se zatím nikdy nedostali pod cca 350 Kč/kg jehněčích klobás. Ale tahle akce je o setkávání a dostatku času na popovídání a vzájemnému naslouchání. Ano, těch 6-7 měsíců starostí o jehňata mně osobně za to stojí. Desetiletími prověřená přátelství jsou možná standardní realitou, ale čas od času nezaškodí si je připomenout – i v pozdních nočních či časně ranních hodinách : -)

V dnešní přesycené době jsem si navykl na některé akce obzvláště osobně zvat zpravidla jen jednou. Respektuju, že každý má svých problémů přešřel, že mu daná akce nesedí, že aktuálně má jiné priority atd. Takže pokud neprojeví aktivní zájem, už se jej snažím nezvat, sám nesnáším, když se někdo vnučuje a nerad činím stejně. Snažím se ale pasivně „své“ akce prezentovat na našem webu www.oldskauti.cz a nikoho, kdo na základě toho projevil zájem o účast, jsem neodmítl.

Začínáme chvíli po sedmé hodině, kdy už je normální světlo. Po té, co zavěsíme první tři jehňata, Jiřík, Ještěr a já je stahujeme a Hanýsek jde kopat pořádnou jámu na kůže, hlavy, žaludky, ... Pár kůží si letos nechám, abych je na jaře podomácku vyčinil a mohly pak sloužit k venkovnímu sezení. Část vnitřností (bez žaludků) dáváme do pylů, aby si je myslivec vzal na újeď. A zbytky po odblanění masa a ořezané kosti poslouží jako krmení pro sousedovy a Zdendášovy psy.

Před obědem máme staženo a naporcováno 6 jehňat, po obědě a velmi krátkém odpočinku jdeme na zbylé tři. Po každé, když naporcujeme tři jehňata, vyvážím je na čtyřkolce nahoru k chalupě, aby se ženská část účastníků dnešní akce mohla pustit do odblaňování masa. Je to děsná piplačka. A vykostování masa je taky bezva. Loupání česneku je proti tomu všemu práce, kterou zvládnou i děti.

Už ráno nám přišla vypomoci moje maminka, která má ve svých 75 letech dostatek energie, jíž jí může závidět drtivá většina jejich vrstevníků i leckteří výrazně mladší. Vyrostla na protějších pasekách a umí i vydrží makat bez zbytečných řečí. Má to po svých rodičích. Jsem vděčný za její geny : -)

Po zamordování posledního jehněte odváží Klíště Hanýska na Vsetín, protože jej tam čekají nové rodinné povinnosti a my jemu i Klamerce držíme palce. Ostatní práci už budeme zvládat bez něj. Když máme dolů u stodoly postahováno a naporcováno, uklízíme pracoviště, nahrubo zahazujeme jámu s vnitřnostmi (doděláme a zamaskujeme zítra v klidu), umýváme stůl a dřevěné desky, na které jsme rozkládali naporcované maso, nože a sekáčky. Jdeme nahoru do chalupy, abychom pomohli ženským se zpracováním masa. Tady jde práce od ruky o poznání pomaleji. Strašná piplačka. Zatímco dole u stodoly jsem tomu velel já, tady v chalupě tomu velí Irča. A ta přesouvá lidi podle aktuální potřeby.

Když jdeme s Jiříkem do stodoly (jen tam máme zásuvku na 360 V) najemno pomlet 10 kg masa, absolutně neprotestuju. Fakt je, že nám to trvá zřejmě podezřele dlouho, protože nás za tmy přišla zkontrolovat i moje maminka, pod záminkou kontroly, zda ještě žijeme. Nejhorší je elektrický mlýnek správně rozchodit. A nám se to moc nedaří. Nicméně už za tři čtvrtě hodiny technický problém odhalujeme, opravujeme a meleme jako v masokombinátu.

Nahoře už všichni z dlouhé chvíle melou prsty, a tak jen odevzdáváme dokonale jemně namleté

maso, přebíráme padesátilitrový hrnc s masem, které máme pomlet a svižně jej odvážíme zpátky do stodoly. Teď už nám to jde fakt rychle. Navíc to nemusíme mlet na jemno, ale stačí na hrubo – takže přes mlýnek jen jednou.

Až vyvezeme namleté maso nahoru, čeká nás dnešní finále – budeme plnit střeva a špajlovat klobásy. Klíště s mobilem v ruce hlásí, že se právě dívala do kroniky a ověřila si, že loni jsme začali s plněním klobás ve 21:40. Vzhledem k tomu, že letos začínáme už ve 20:00, je hodně velká šance, že taky skončíme podstatně dříve než loni :-)

Za necelé 4 hodiny máme „splněno“ – 3 dvojice naplňují do střev cca 45 kg klobásové jehněčí směsi. Je to sice taky piplačka, ale dá se při tom dobře a nerušeně povídat i košťovat víno. Tuhle část mám nejraději. Práce to není nijak fyzicky namáhavá a jakmile se po pár prvních klobáskách se svým parťákem sehraje, klobásek viditelně přibývá a směsi v padesátilitrovém hrnci zase ubývá.

Před půlnocí máme hotovo. Ale bohužel jen klobásy. Ještě musíme naložit maso, abychom jej mohli zítra ráno udit. Irča už je totálně vyštavená a odchází spát. Přenášíme klobásy do velké koupelny, abychom je zabezpečili proti kočkám a pak Ještěř, Jiřík i Klíště rozkládají na velký stůl všechny jehněčí krky, hřbety a žebra, aby je důkladně potřeli česnekem a solí. Já jdu dolů do stodoly pro velkou poklici na hrnc, abychom mohli nechat naložené maso venku v hrnci. Než se vrátím, všichni tři úderníci už uklízejí.

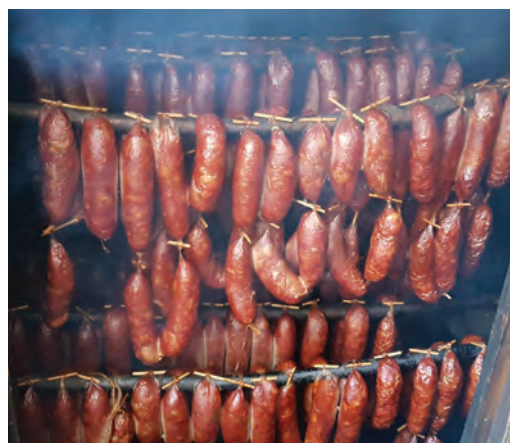
Ještě ale spát nejdeme. Nyní nastává ta úplně nejoblíbenější část „jehněčí klobásy“ – usedáme k vínku, vzpomínáme a je nám fajn. Ukazuju nedávno vydanou malonákladovou knížku „1000 km PO POLSKÝCH ŘEKÁCH S PAPUČAMA“ atd. Ulehnout jdeme po druhé hodině ranní.

Čím dřív zatopím pod udírnama, tím dřív budeme moci do nich založit klobásky a maso, protože pak už nám nezbyde než cca 10-12 hodin poctivě přikládat bukovým a trnkovým dřevem, hlídat teplotu a mezitím zbavovat polénka kůry (aby nebylo zauzené maso hořké). A tak mi ani moc nevadí, když mně děcka už za svítání budí. On se navíc ještě zase posouval čas a tak si ani neuvědomuju, zda jsem spal o hodinu déle nebo méně : -) Kolem deváté už jsou obě udírny dostatečně prohřáté, bukové a habrové dřevo nařezané. Můžeme zakládat. Pro maso i klobásky vyjždím nahoru k chalupě na třikrát. Pečlivě klobásky rozvěšujeme na lískové tyčky a Jiřík je se zavřenýma slzejícima očima zakládá odspodu nahoru do staré udírny. Maso napichujeme na háčky a zavěšujeme do novější udírny. Mimochodem si vzpomínám jak jsem nedávno viděl v UNIHOBÝ menší kompletní udírnu za „pakatel“ – cca 17 000 Kč. „A já su takový boháč, že mám po domácku vyrobené udírny dvě : - (“ Klobásky i maso je založeno, Ještěr hlídá teplotu a přikládá, Sojka osekává kůru z nařezaných polének, já jdu zahazovat jámu, Jiřík s Klíštětem sundávají a skládají ohradníky. Myšák s Nikem tomu všemu asistují.

Kolem 14:00 první otevření udíren a optická kontrola – vše ok. O hodinu později Jiřík na čtyřkolce sváží ohradníky i kůly k zazimování. U udíren se scházíme všichni včetně Irči s malým Kubou v sedačce. Naše děcka se chlubí Terezce bunkrem a neustále pobíhají kolem stodoly. V 16:20 Irča ukazuje, které klobásky už máme z udírny vytáhnout, stejně tak označuje i dostatečně vyuzená žebra. Přeskládáváme zbytek v obou udírnách tak, aby se udilo co nejrovnoměrněji a mohli jsme pak vše vytáhnout najednou.

V 18:20 vytahujeme z novější udírny všechny jehněčí krky, hřbety a žebra. Po vytažení háčků vyvážíme maso zatepla nahoru do chalupy. Po té, co lrča na vzorku uznala, že jsou klobásky vyuzené tak akorát, v 19:50 je vytahujeme ze staré udírny a na dvakrát je vyvážíme k převážení.

Holky včera večer zvažily maso na klobásovou směs – 45 kg. Po vyuzení váží hotové klobásky znovu a po té, co jsme při kolektivním koštování minimálně 1,5 kg sprostě sežrali, máme ještě 26,77 kg. Matematicky vyjádřeno nám zbylo cca 60 % ze syrových klobás – tedy 40% se „odudilo“ (a sežralo před vážením).

lrča vše přepočítává, abychom věděli, co nás ta letošní sranda vyšla (cca 2090 Kč na jehně, maso, koření, česnek,...) při třech uhynulých jehňatech. Mimo hřbetu, krku, žeber (dohromady po vyuzení cca 3 kg) na každé jehně vychází cca 3 kg vyuzených klobásek. Jak píšou v úvodu, ekonomicky se jedná spíše o luxusní pochutinu, ale to, že jsme si vše obsloužili sami, několikanásobně zvyšuje gurmánský zážitek : -)

Protože i douzení se letos stíhá v dobrém čase, Klíště, Jiřík i Terežka odjíždějí už dnes, stejně tak Ještěř se Sojkou chvíli po nich. Je čeká cesta autem, ale my jdeme brzy spát. Navíc musíme zítra brzy vstávat, protože Myšák vyráží jako vlče na svoji první třídení výpravu. Náš dům je provoněn uzem : -)

Díky všem zúčastněným – bylo to skvělé, milé, příjemné a opravdové. Jste kdykoliv vítáni.

ŠESTÁK

MINI

informační leták pro rodiče BENJAMÍNKŮ, SVĚTLUŠEK a VLČAT 6. koedukovaného oddílu Junáka z Kateřinic

číslo **2** vydáno pro vnitřní potřebu 31. října 2019, nákladem 40 výtisků

17. 10. 2019 - družinovka
Světlušek a Vlčat v DBCB

www.SEStKA.eu

www.OLDSKAUTI.cz

Milí rodiče, rádi bychom Vás touto cestou oslovili s **prosbou o pomoc**. Aktuálně nám trochu „hoří“ **vedení Světlušek a Vlčat v Ratiboři**. Janina s Barčou vedou tuto 18 členou skupinku už přes 15 let nepřetržitě a dle nich je to už velmi zmáhá a mají pocit, že nepřinášejí oddílu moc nového. Pokud byste **Vy, nebo Vaši známí nebo známí Vašich známých, nebo známí známých.... byli ochotni pomoci s vedením, uvítáme to**. Nemusíte mít zkušenost s vedením ani činností, stačí velké **zapálení a spolehlivost**. Janina s Barčou slíbili pomoc, zaučení, spoustu materiálů... Holky nabízejí i možnost **přijít se podívat na schůzku, na výpravu, abyste věděli, do čeho případně jdete** : -).

V případě zájmu kontaktujte, prosím, přímo **Janinu 731 488 124** nebo **Barču 605 957 455**. Děkujeme.

STŘÍPKY

Proběhla schůzka s rodiči, kde jsme probrali:

- Zakoupení jednotných mikin. Podrobnosti dáme vědět, jak je zjistíme
- Společné posezení s rodiči u dobrého vínečka a třeba opékaného prasátka v Březinách a až bude teplo. Termín dáme včas vědět.
- Skaut není jen kroužek a je především v zájmu dětí účastnit se co největšího počtu akcí

Základní roční skautský poplatek je letos 450,- Kč/dítě. Z této částky odvedeme 350,- Kč vyšším složkám a ústředí, 100,- Kč je příspěvek do oddílu na činnost. V této ceně je zároveň pojištění dětí na schůzkách a akcích a 1x za měsíc skautský časopis dle věku dětí. Pokud budete chtít jakoukoliv vyšší částkou podpořit buď celý oddíl, nebo jednotlivou družinu, budeme rádi a určitě jí nepohrdneme :-).

V listopadu máme společné vzdělávací téma manuální zručnost a první pomoc. To spolu hezky souvisí :-).

16.11.2019 bude velká středisková sešlost (SEČIN – SEtkání ČINovníků), kde se bude domlouvat vše na další střediskový rok. Měly by se domlouvat mimo jiné i termíny závodů. Budeme vás o důležitých věcech informovat.

Verča Matějčková se pustila do nelehkého, ale pro nás, a pro vás taky, výborného projektu – obnovu oddílového webu <http://sestka.eu/> Děkujeme. Budeme zde vkládat aktuální informace a zajímavosti.

Další komunikační kanál je facebook <https://www.facebook.com/setka.katerinice/>

[facebook.com/setka.katerinice/](https://www.facebook.com/setka.katerinice/) zde budeme vkládat i fotky ze schůzek a akcí.

V roce 2020 bude Vsetínské středisko, kterého jsme součástí, slavit výročí - 100 let od svého založení.

Oddíl se zapojil do projektu MAS Střední Vsetínsko – Zvyšování kvality neformálního vzdělávání - pokud grant vyjde, budeme mít zajištěno financování vzdělávání pro nás, činovníky na 2,5 roku. Držte nám palce :-)

Vzpomínku na říjnovou výpravu světlušek a vlčat nakreslil George

CHYSTÁME ...

BENJAMÍNCI SVĚTLUŠKY A VLČATA

2.11.2019 výpravu do záchrané stanice v Hošťálkové k MVDr. Kamile Křupalové. Sraz bude v 8:30 v Ratiboři u staré fary. Tady si chvíli pohrajeme a pak pojedeme autobusem v 9:57 do Hošťálkové. Zpět bychom přijeli autobusem z Hošťálkové ve 13:03, děti si můžete vyzvednout kolem 13:15 opět u staré fary. S sebou do batůžku: pláštěnku, deník, tužku, KPZ, uzlovačku. Svačinky na celý den, pití, 50,- Kč na vstupné (35,-) a na něco dobrého nebo na autobus, pokud je vám 6 a více. Na sebe oblečení podle počasí, pevné boty.

14.11.2019 na schůzce Benjamínků budeme mít tvoření. Uvítáme pomoc tatínků i maminek, ale není to povinné. Kdo by se zúčastnil, prosím, potvrďte do schůzky 7.11.2019. Vrtačky, pilky a jiné nářadí uvítáme : -). Budeme tvořit krmítko pro ptáčky z kokosu. (bude potřeba je rozřezat, vydlat a navrtat)

A samozřejmě **pravidelné čtvrtetní schůzky.**

16. 11. Výprava světlušek a vlčat

Vzpomínku na říjnovou výpravu světlušek a vlčat nakreslila Veverka

STALO SE ...

BENJAMÍNCI SVĚTLUŠKY A VLČATA

Schůzka č.4 (26.9.2019)- byla společná s rodiči. Moc děkujeme za účast všem, kteří přišli, také za dobrotky, které jste nám ke společnému posezení donesli. Doufáme, že jsme vás nezahltili přemírou informací a takto strávené 2 hodinky nebyly pro vás úplně marné.

Poděkování také patří žabám a šnekům, kteří se nám postarali o děti po celou dobu schůzky. Moc si toho vážíme :-)

Schůzka č.5 (3.10.2019)– Trénovali jsme motoriku – jemnou i hrubou, představivost i práci v týmu. Stavby z kostek se dětem povedly, dokázaly spolupracovat, což byl jeden z hlavních cílů. Obrázek nakreslený neviditelným inkoustem se nám nakonec taky podařilo vyvolat, tak bych řekla, že se schůzka opět povedla :-)

Schůzka č.6 (10.10.2019)– Na dnešní schůzce jsme si hráli s razítky, zkoušeli jsme odebrat otisky prstů jako v opravdové kriminálce - po předchozí pečlivé kontrole, že všichni Benjamínci palec mají. V klubovně pak honil tygr myš a chtěl jí sežrat, Benjamínci myšku bránili, ale nakonec se tygr opravdu najedl. Na závěr jsme si venku hráli s křídou, kreslili jsme a skákali panáka, někteří Benjamínci vytvořili vlastní originální skákačí prvky. Odměnou na konec schůzky se nám nad Březinami objevila krásná duha.

Schůzka č.7 (17.10.2019) – Dlabání dýní byla naše zábava tuto schůzku :-) Někomu to šlo dobře, někomu to smrdělo, někdo do velké dýně strčil i hlavu. Prostě zábava jak má být. A taky trochu pohybu v přetahování na laně bylo vítáno s povděkem. Taky jsme zahráli novou hru na trosečníky, kdy jsme se navzájem vytlačovali z malého ostrova, abychom přežili, protože zásoby na ostrově byly omezené. Trochu drastická hra, ale pro velký úspěch se hrála 3x. Taky znovu tygr honil myšku a vyzkoušeli jsme si nový padák zakoupený z grantu. Bombonky z minulé schůzky k narozeninám úspěšně dojídáme, myslím, že ještě tak tři schůzky vydrží :-)

Schůzka č.8 (24.10.2019) - vyzkoušeli jsme si hmatování. Hledali jsme v různých materiálech (čočka, rýže a sojový bob) různé věci. Kreslili jsme do krupice, počítali, opakovali tvary. Taky jsme zkusili Kimovku - hru na paměť. Oj to soustředění někdy bolí... ale nakonec princip pochopili všichni :-). Přeskočit přes potok, zaběhat po lese, po louce, přejít po lávce a hurá domů :-)

Výprava 5.10.2019 Předpověď počasí se, bohužel, vyplnila a tak od rána prší a prší. Pláštěnky a dobrá nálada vše vyřešili a tak jsme nakonec v 9 lidech (7 dětí, Terka a Irča) vyrazili. Ratibořský kopec jsme zmákli se ctí a svačinka byla zasloužená. Cestou jsme pozorovali kouřící lesy, obrovské mraveniště, spoustu jedovatých hřibů, jeden dokonce na stromě a objevili jsme moc hezké místo s ohništěm. Tam si někdy musíme ještě zajít a něco dobrého si v kotlíku uvařit. V ratibořské klubovně měli výpravu kluci z 1. chlapeckého oddílu ze Vsetína a tak jsme se k nim na chvíli přidali. (teda spíš jsme se s nimi v té klubovně vyměnili. Oni šli ven a my dovnitř). Uvařili jsme si moc dobrý čajíček z bylinek a šipinek, které jsme si cestou natrhali a osladili jsme si ho výborným domácím medíčkem od Toníkova tatínka. Moc děkujeme, budeme si jím sladit čajíček na schůzkách celou zimu :-). Zahráli jsme si na obchod a učili se poznávat penízky. Ty jsme si ale nejdřív museli vydělat. Kdo pořádně a poctivě mokař, mohl si koupit tolik sladkostí, zákusků nebo dortíků, kolik chtěl. Nebojte, jasně že jen na papíře :-).

Výprava Z Ratiboře do Ratiboře (12.10.2019)

(Hanny) Meteorologové se tentokrát nespletli a ráno se ukázalo sluníčko. Celý den svítilo tak intenzivně, že jsme postupně odkládali vrstvu oblečení za vrstvou. Sraz u fary v Ratiboři byl ideální, děti se mohly v době čekání na ostatní vyřádit bez obav, že by vběhly pod auto. Přidělili jsme si čísla (11) pro průběžnou kontrolu a pravidelně jistili stavy. První zastávku jsme měli před školkou na workoutovém hřišti, kde proběhlo rozcvičení svalů, abychom zvládli výšlap do Kobelného. Před největším kopcem byla svačinka na (pro mě novém) odpočívadle. Po cestě samozřejmě hry, aby to nebylo moc jednotvárné. U bývalého vleku jsme měli domluvenou návštěvu u mého spolužáka Libora. Tři bílá koťátka šla z ruky do ruky, oslíci byli ohniskem zájmu, to ale dětem nezabránilo prohnat i stádo oveček. Přes Šuteru (Poruba) jsme to vzali do Hološína a kolem Bohové studánky zpět k faře. I kdyby si děti z výpravy nepamatovaly utopenou Levhartovu botu v blátě, cukrárnu ke konci nezapomenou.

(Levhart) Byla sobota ráno. S oddílem jsme se vydali z Ratiboře na výpravu, Došli jsme až k „Boží studánce“. Voda byla výborná. U staré lanovky jsme viděli koťátka, ovce a dva oslí samce. Pak jsme se vydali zpátky a cíl byla cukrárna. Jupíiiii.

(Mik) Vyrazili jsme od ratibořské klubovny. Než jsme vyšli, dali jsme si čísla. Trvalo dlouho, než jsme dorazili do Kobelného. V Kobelném jsme si odpočinuli, někteří i nasvačili a Levhartovi se vylilo pití a přilákalo vosy. Pak jsme šli dál a byli jsme u spolužáka Hanny, byla tam tři bílá koťátka a dva oslíci. Jeden černý a druhý do šeda. A byly tam i ovce. Nedávno tam byla lanovka, ale ta už tam není. Taková smůla, mohli jsme ji vidět, ale nebyla tam. A na konci jsme šli do cukrárny.

(Liška) Setkání bylo v 8:30 u kostela v Ratiboři. A pak jsme vyšli. Po dlouhé chvíli jsme narazili na odpočívadlo a tam jsme měli svačinu. Potom jsme vyšli. Při cestě jsme narazili na Hančiného spolužáka, který měl tři kočky, dva oslíky a ovce. Zhruba po hodině jsme zase vyšli. A Levhartovi se zasekla bota v blátě. Potom nebyla cesta tak těžká. Za chvíli jsme si dali přestávku na jídlo. Po chvíli jsme došli k cukrárně a tam se nakupovalo a skoro konec cesty.

Na vzniku **MINIŠESTÁKU číslo 2** se podíleli: Irča, Hany, Tereza, Kikina, Mik, Levhart, Liška a Dazul.

Toto číslo **MINIŠESTÁKA** je určeno pro :

Oddílové Vánoce ŠESTKY

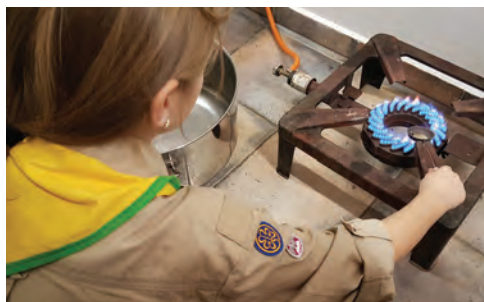
23.12.2019

(Hanny) Rok se s rokem sešel a nastal zas, ten krásný vánoční čas. Přípravy na nejkrásnější dny v roce jsme nepodcenili a během prosince družinky pilně pracovaly na výzdobě a tajném projektu. Protože letošní stromečky urostly do větších rozměrů, byl tentokrát až k hornímu patru velké místnosti. Ještě, že měl Dazul tak velký stojan. Světlušky s Vlčaty a Benjamínky smrk pichlavý nazdobily společně s rodiči na předvánoční schůzce s punčem. Díky některým rodičům jsme měli i světýlka, takže vánoční atmosféra byla nádherně prosvícená. Žaby ještě dozdobily sál papírovými hvězdami a větvemi douglasky a spolu s betlémským světlem to bylo dokonalé.

Přesně o půl třetí 23.12. se začala odehrávat poslední schůzka roku 2019. Sešli jsme se ve velkém sále, odlehčení o cukroví, dárečky a přáníčka – to vše každý zanechal u vchodu do místnosti a obdržel číslo na erární dáreček. Pokřik, krátké seznámení s programem a rychle zase, šup, do bot a bundy – zvířátka v krmelci se už nemohla dočkat na svoji porci dobré bašty.

Po návratu vyfasovala každá družinka kravaty v dané barvě, na rovery a další hosty zbyly krásné puntíkované. To aby slavnostní nálada byla ještě slavnostnější. Program pak pokračoval vánoční

hrou, kdy každá družinka měla získat na pěti stanovištích svícen a 4 svíčky. Úkoly byly tématicky laděné a každé stanoviště představilo jednoho svatého – krátce historii a zvyk. Družinky zdobily Barborky, vytvářely nápoj, lily olovo, skládaly báseň a házely obilí. Všem se podařilo úkoly splnit a každá družinka si mohla rozsvítit svůj svícínek, se kterým odešla do ústraní a krátce rozjímala o proběhlém roce.

Následovalo představení tajného projektu. Kupodivu nikdo dopředu žádné tajemství neodhalil. Všechny výtvary byly krásné, ať už to byla nástěnka nebo věšák do klubovny, ozdoby na stromeček nebo těsnicí zarážka za dveře. Po krátkých přáníčkách jednotlivých družinek došlo konečně na to poslední – rozdávání dárečků. Protože příjemné chvíle ubíhají rychleji, čas se naplnil – rodiče už začali přicházet pro mladší děti. Při odchodu si každý vzal jedno přáníčko – pěkných a milých slov není nikdy dost a obzvlášť o Vánocích.

Poslední členové pomohli uklidit Březiny, aby po nás nezůstaly na podlaze kopy balicích papírů, drobečků nebo jiných věcí – protože nejen na Nový rok, ale po celý rok chceme mít příjemné prostředí pro naše schůzky.

Věřím, že Vánoce u všech proběhly i doma v takové atmosféře jako ty naše „šestkařské“, každý si užil rodinné pohody a příjemného volna a potkáme se na prvních schůzkách v roce 2020 plni energie a super nápadů.

(Dazul) Letošní rok je pro ŠESTKU klíčový nejen novou vůdkyní Kájou, ale i vznikem družiny Benjamínků na jaře. A ti se společně s kateřinickými Světluškami a vlčaty ujmulí organizování letošních oddílových Vánoc. Mám pocit, že Vlčata a Světlušky (spolu s Benjamínky) organizovali oddílové Vánoce historicky prvně. A z pohledu víceméně nezúčastněného pozorovatele si nevedli vůbec špatně.

Troufám si tvrdit, že tolik lidí jako dnes, se na oddílových Vánocích ještě nikdy za těch 23 let nesešlo. Nepočítal jsem to, ale seriózně odhaduji počet na 60 dětí a dospělých. To sebou neslo i drobné organizační potíže, protože se ŠESTKY v takovémto (byť pořád ještě neúplném) počtu neschází často a běžné oddílové úkony tak nejsou ještě plně zažitě.

Program odsýpal velmi svižně a ty tři společné hodiny byly docela našlapané, bez hluchých míst. Úžasné bylo, když se taková masa lidí dokázala přirozeně zklidnit při cca desetiminutovém ztišení v rámci družinové chvíle. Všechny místnosti byly v tu chvíli obsazeny některou z družin a ve srubu zavládlo nefalšované ticho, které rádcové dokázali skvěle využít.

Velmi milé bylo, že se mimo členů oddílu pracujících v družinách přišli na dnešní oddílové setkání podívat i ti starší. A v tom je síla a jedinečnost ŠESTKY : -) Vedení Světlušek, Vlčat i Benjamínků má za přípravu a provedení oddílových Vánoc neoddiskutovatelně „výbornou“!

Slovenský prezident @Andrej_Kiska dnes ocenil in memoriam Řádem bílého dvojkříže celoživotní skautku Dagmar Burešovou, obhájkyňu matky Jana Palacha i řady disidentů, starostku Junáka - českého skauta i první porevoluční ministryni spravedlnosti. #skaut

@Transit4 Trust

Přislušný rok	Dattem odevzdání	Odevzdání
2019	15.01.2019	Ano
2018	15.01.2018	Ano
2017	12.01.2017	Ano
2016	04.01.2016	Ano
2015	09.01.2015	Ano
2014	30.01.2014	Ano
2013	08.01.2013	Ano
2012	25.01.2012	Ano
2011	31.01.2011	Ano
2010	31.01.2010	Ano
2009	01.07.2009	Ano

CHRÁNĚNO: VIDEOKRONIKA

Období, kdy se nacházely videa, jsou přístupné. Pokud jste již dříve vyzkoušeli, můžete se vrátit k tomu, co jste již viděli. Pokud jste již dříve vyzkoušeli, můžete se vrátit k tomu, co jste již viděli.

Prostředím, ve kterém se nacházely videa, jsou přístupné. Pokud jste již dříve vyzkoušeli, můžete se vrátit k tomu, co jste již viděli. Pokud jste již dříve vyzkoušeli, můžete se vrátit k tomu, co jste již viděli.

Prostředím, ve kterém se nacházely videa, jsou přístupné. Pokud jste již dříve vyzkoušeli, můžete se vrátit k tomu, co jste již viděli. Pokud jste již dříve vyzkoušeli, můžete se vrátit k tomu, co jste již viděli.

2.1.2019 – Všichni stávající členové našeho 6.OS klubu dnes už skutečně dostali mail o **registraci na rok 2019**. Pro ty ostatní spřízněné duše spojené dávnými společnými průšvihy i úspěchy, sympatizanty a bytosti stejné krve - **MŮŽETE SE PŘIDAT I VY!** (prosíme o sdílení této informace :-)

Členský příspěvek (včetně skautského časopisu až domů do schránky) na rok 2019 je 350 Kč - vybírá jej Dazul.

Ten jej společně odešle nejpozději 14.1.2019 na účet vsetínského střediska.

6.1.2019 - Tři **přetržené šňůry k vrchlíku**, ale jinak parádní jízda na Chladné ...

9.1.2019 - Na sestru Dagmar Burešovou vzpomínáme s hlubokou úctou. Ocenění od slovenského prezidenta Andreje Kisky za její odvážnou a vytrvalou službu společnosti nás naplňuje radostí.

12.1.2019 - Dnes bylo možno v **Kateřinách potkat 4 skupinky Tří králů a v Ratiboři 3 skupinky ŠESTKA** takto koledovala pro Charitu už devatenáctým rokem. Kolik se toho vykoledovalo v tuto chvíli nevíme, ale pokud by se sečetly koledy za všechny předchozí roky, součet by překročil třičtvrtě milionu!

Jsmo rádi, že i takovýmto způsobem můžeme pomoc dělat svět lepším.

15.1.2019 - **Registrace za OLDSKAUTY (6.OS) včas odevzdána**, penízky připsány na účet střediska.

Ti, kteří nestihli včas reagovat a rozhodnou-li se později, necht' dají zprávu Dazulovi - rád je doregistruje :-)

16.1.2019 - Dnešní pasekářská **potní chýše** byla jako vždy skvělá. Příště prý Pege možná roztopí kád' když prý bude za těch 5 dnů úplněk ...

22.1.2019 - Před rokem zde byla avizována změna na našem webu www.oldskauti.c - <https://www.facebook.com/oldskauti.cz/posts/1417155751728276>.

Byl zde zapsán i naivní předpoklad, že do konce roku 2018 budou ve **VIDEOKRONICE** všechny videozáznamy uložené na více než 130 oddílových DVD.

Skutečnost je taková, že ač je k dnešku ve VIDEOKRONICE cca 450 linků na ŠESTKAŘSKÁ videa, podařilo se takto uceleně zpřístupnit oddílový archiv jen od 5/1997 do 1/2004 (DVD č.1 až DVD č.55). Kompletní zpřístupnění oddílových videozáznamů lze očekávat spíše do konce roku 2020.

23.1.2019 - Dnes uplynulo přesně **dvacet let od úmrtí** významného spisovatele, metodika a dlouholetého skautského vůdce Jaroslava Foglara. Jeho dílo, stejně jako jeho poselství, však znovu ožívá. Po dlouholetých právních sporech začaly za velkého zájmu znovu vycházet Foglarovy knihy. V tomto roce se tak můžeme těšit na klasická díla v novém hávu i sběratelské edice

8.2.2019 - Současný vůdce ŠESTKY, třicátník Fanta, slaví narozeniny. Při této příležitosti bylo zjištěno, že **jeho fotografie je minimálně na 11% titulních stran** oddílového časopisu ŠESTÁK : -)

20.2.2019 - Ti, kdo zažili těch 730 dnů (v drtivé většině naprosto promarněných), jistě rádi věnují 25 minut nehezké vzpomínce. Dokument **VOJNA** vřele doporučuji i mladším, aby věděli o co přišli. „*Na vojně je sranda*“, říkával na koncertech Samson Lenk a hned dodával „*ale až tak 20 roků po ní*“. U Dazula to neplatí ani po více než 30 letech. Odcházel jsem s těžko nabytou zkušeností, že „*naši armádu může zachránit pouze to, že nepřítel bude stejně neschopný jako my*“. Za profesionální armádu jsem sice rád (už proto, že v ní nemuseli marnit čas mí synové), ale výše citovanou zkušenost jsem doposud, přes všechny snahy, nemohl korigovat. A to přesto, že se místo „gumy“ nyní říká „pupíci“ : -)

21.2.2019 - Že by už ploštice **ruměnice pospolná** věštila jaro?

28.2.2019 - V České republice **v současné chvíli funguje 2 147 skautských oddílů**, které každoročně uspořádají více než 1 000 táborů pro bezmála než 30 000 dětí. Členů a členek Junáka – českého skauta je 60 522, 41 083 z nich jsou děti a mladí lidé do 18 let (uzavřeno k 31. 1. 2018). Meziroční nárůst byl loni nejvyšší od roku 2006, šlo o 2 682 nových členů a členek. O činnost oddílů a potřebné zázemí se starají tisíce skautských dobrovolníků a dobrovolnic. Vedoucí pracují s dětmi ve svém volném čase a každý rok stráví skautingem průměrně přes 40 pracovních dnů.

5.3.2019 - Děti si **nepamatují svůj nejlepší den u televize**, zato intenzivní skautská dobrodružství si pamatovat určitě budou.

5.3.2019 - 3. ANDĚLA má Vsetínský **Kwak** (tedy jeho kapela ŽAMBOŠI). Ještě v době, když ty mraky ANDĚLŮ neměl, s námi nahrál nebo masteringoval pár písniček. A před dávnými lety byl tento krylovsko-mertovsko-nohavicovsko-žambochovský písničkář (Honza Žamboch) člen (dnes již zaniklého) vsetínského 5. chlapeckého oddílu „Lišáci“.

8.3.2019 - Pasekářské duo Irča a Terka se dnes dohodlo, že od dubna rozjedou souběžně při kateřinických světluškách a vlčatech (vede Kikina s Hankou) ve čtvrtek 16:00-18:00 **BENJAMÍNKY**. Je skvělé, že rozlehlý srub DBCB unese současně dvě takovéto aktivity : -) Držíme palce a jsme připraveni pomoci, kde bude potřeba.

12.3.2019 - Než nás zakázali nacisti, fungoval svobodný skauting 10 698 dnů. Po druhé světové válce, než jej zadrželi komunisté 2 067 dnů. Po roce 1968 do druhého zákazu komunisty jen 886 dnů. A za ŠEST dnů se nám podaří v našich zemích **svobodně fungovat historicky nejdéle**. Navzdory problémům žijeme v dobrých časech.

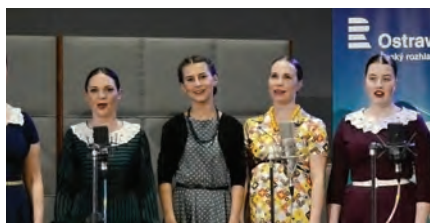
18.3.2019 - Zájem o dobrodružství v přírodě, pomoc druhým a fair play nadále strmě roste. Skautek a skautů v Česku letos přibýlo

NEJVÍCE ZA ČTVRTSTOLETÍ! Děkujeme úžasným skautským vedoucím, dobrovolnicím a dobrovolníkům, díky nimž je to možné

19.2.2019 - Přesně **před 22 lety** byla středa - a tehdy, od 16:00 se oficiálně začala psát historie ŠESTKY ...

20.3.2019 - “Skutečnou cestou ke štěstí je dávat štěstí druhým.” - Robert Baden-Powell
K **mezinárodnímu dni štěstí** byste nenašli příhodnější citát!

22.3.2019 - Tak ve středu všeci u rádia (ČRo Ostrava) - **Kikina bude zpívat v přímém přenosu** : -) Můžeš sledovat i na https://www.youtube.com/watch?v=RryxqZsa55I&fbclid=IwAR2MyGKb6x-MVoUYEVuWNejKtrHrG1cOdkthYysSHm_rePqzS0xrH-Fv_RE

24.3.2019 - Před rokem jsme se potkávali u Dazula a Irči při stavbě garáže. Tehdy započaté dílo se se blíží do finále : -) Ještě jednou **díky všem, kteří pomohli!**

29.3.2019 - 29.03.1968 byla **obnovena mládežnická organizace Junák**. Jeho činnost byla ukončena v roce 1950. Starostou Junáka se stal Antonín Sum, bývalý osobní tajemník Jana Masaryka. O dva roky později, 15. září 1970, byl skauting opět zakázán a ustavena byla jednotná dětská organizace Pionýrská organizace Socialistického svazu mládeže.

31.3.2019 - Je možné, že díky výsledkům hlasování v EU parlamentu fantastický film (dokument) **THE LAST TRAPPER** dostupný na Youtube dlouho nebude. Ale protože to v našich kinech nešlo, doporučujeme ke shlédnutí alespoň takto - Murzílku - díky za info. Třeba ale Youtube využívá (úmyslné „právnícky“ formulované) „únikové“ formulace a budeš to moci shlédnout třeba i za tři roky.

1.4.2019 - Když vévodkyně Catherine před pár dny navštívila londýnské vedení skautské asociace, nechala se slyšet, že se jí skauting moc líbí. A že by ráda, aby se do něj zapojily její dvě starší děti: zanedlouho čtyřletá Charlotte a skoro šestiletý George. **Kate a William mohou mít doma dva malé dobrodruhy!** Tedy pokud vévodkyně udělá to, co koncem minulého týdne naznačovala – přihlásí je do skauta. Mluvila o tom po návštěvě londýnského velitelství Scout Association v Londýně.

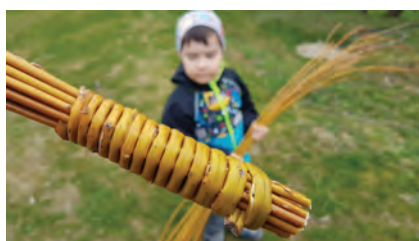
4.4.2019 - Zatímco v Ratiboři i Kateřinicích fungují naši nejmladší „šestkaři“ dlouhodobě (vychováváme si tak ze světlušek a vlčat 20-30 budoucích skautů a skautek), dnes se v našem Dětském bezbariérovém centru Březiny konala **historicky první družinovka těch nejmladších - BENJAMÍNKŮ**. Irča s Terkou počítaly se šesti předškoláky, ale dorazilo jich dvanáct! Z toho byla polovina děcek od rodičů, kteří ŠESTKOU za těch 22 let aktivně prošli. Paralelně s BENJAMÍNKY probíhala kousek vedle družinovka SVĚTLUŠEK A VLČAT - těch bylo také dvanáct. Takže start úplně skvělý!

8.1.2019 - Před **80 lety vznikl sjednocený Junák** jako neblahý důsledek Druhé republiky a nacistického ohrožení. Doba a způsob, kterým vznikl, se nesmazatelně otiskly do jeho budoucnosti až po dnešek. Vše urychlil Mnichov a vznik tzv. Druhé republiky. Ta se vyznačovala omezením demokratických procesů a silným tlakem na sjednocení. Těchto snah ihned využil Sokol, se kterým měl Svaz dlouhodobé konkurenční půtky a prosazoval sjednocení všech sportovních i skautských organizací pod jednu hlavičku. Skauti se bránili, ale strana Národní jednoty (tehdejší vůdčí politická síla) naléhala na jednotnou organizaci. Když ji prý junáci nevytvoří, dojde k jejich zákazu a mládež bude „převedená“ pod tělovýchovu.

12.4.2019 - Dnes by se by se písničkář a básník Karel Kryl dožil pětasedmdesáti let. Toto výročí připomíná ČRo řadou méně dostupných i zcela unikátních rozhlasových nahrávek. Myslel jsem si, že o Karlovi Krylovi toho vím fakt hodně, ale to, že **skautoval** mám potvrzeno až poslechem nahrávky ...

13.4.2019 - Dnešní **pletení tatarů ze 17 prutů** se vydařilo. Na příští pondělí jsme připraveni : -)

13.4.2019 - V rámci zajišťování náročnějších akcí jsme (6.OS) i letos **zažádali o dotaci** - na pořízení 4 nafukovacích lodí Baraka + pádla. Není to levná záležitost - pořízení vybavení (104 tis.) + náklady na zajištění dopravy atd. (3,6 tis) je projekt za úctyhodných 107.600 Kč. Dnes Fanta volal, že jsme částečně s projektem TO ZVLÁDNU uspěli - byli jsme z ústředí Junáka (potažmo MŠMT) podpořeni částkou 20.000 Kč. Děkujeme! Fanta (6.K) stojí za projektem (pro dříve narozené s provokativním názvem) MLÁDÍ VPŘED a uspěl se stejnou podporou. Dobrá zpráva!

15.4.2019 - Dnes začala příprava na první listopadový víkend, kdy se uskuteční tradiční (již pátá) JEHNĚČÍ KLOBÁSA. **První dvě adoptivní jehňata** vypuštěny na pastvu!

16.4.2019 - Do stáda dnes přibyly **další dvě jehňata** - jedno z nich je ale velmi mladé a neklidné, okamžitě po vypuštění na pastvinu zdrhlo přes ohradník do lesa a bylo odchyceno až po kilometru ...

23.4.2019 - Mimo šmigrustu po pasekách jsme spontánně **vyčistili připravovanou trasu (za DBCB)** neoficiálního závodu světlušek a vřchat od odpadků.

24.4.2019 - **Na svatého Jiří vznikli pionýři** : -) Hezký svátek skautů a skautek! Kamarádův tatínek za normalizace říkával „Pionýr vychovává pro školu, skaut pro život!“ A vzpomínal, že z nich měli pionýři obavy, protože oni jako junáci nosili na výpravy své skautské hole : -) Dne 24. dubna 1949 vznikla dětská organizace, kterou během absolvování základní školy prošla většina dnešních padesátníků i čtyřicátníků. Pionýrská organizace Socialistického svazu mládeže byla masová volnočasová organizace pro děti a mládež ve věku od 6 do 15 let řízená vládnoucí Komunistickou

stranou Československa. Její výchovný systém vycházel z jednotné výchovy dětí a mládeže v duchu marxismu-leninismu.

30.4.2019 - Dnes se ve Valmezu na zámku konala hezká **přednáška** v rámci „100 let skautingu na Valašsku“ ...

30.4.2019 - **Skautská dobrovolnická práce má hodnotu jedné miliardy Kč ročně !!!** Výroční zpráva JUNÁKA - ČESKÉHO SKAUTA ke stažení na <https://www.skaut.cz/wp-content/uploads/2019/04/skaut-vyrocnizprava2018>.

1.5.2019 - První máj slavíme jako vždy prací - dnes **výrobou „spon na skautský šátek“** pro ŠESTKAŘSKÉ světlušky a vlčata i benjamínky. V pěti dospělácích jsme víc než 4 hodiny vyráběli cca 70 „spon“ s lilii a monogramy. Děti měly vlastní spontální program venku, do kterého dospělí nezasahovali. Odpoledne příjemné zakončení u společného grilování. ŠESTKA děkuje za kůži, nástroje, praktické rady i skutečnou pomoc Tereze a Romanovi v jejich manufaktuře KONČINY.cz

2.5.2019 - Benjamínci už mají nová jednotná šestkařská trička, **šátky s fialovým lemem** a nové turbánky :)... a jsou v nich prostě báječní!!! Moc děkujeme Hance za doobjednání triček a ušití šátků.

3.5.2019 - na výslovné upozornění jsem vyjimečně nahlédl do Babišovy iDnes.cz, kde byl publikován článek „**Pravidla pro pobyt v přírodě. Víte, kde bivakovat nebo rozdělát oheň?**“ Píše se zde o vstupu do lesa: „*Koná se v lese hon, nebo se tam kácí dřevo? Pak je možné na dobu až tři měsíců úředně vyhlásit zákaz vstupu. Hrozba broků v zadku nebo stromu zříceného na hlavu, to jsou pádné argumenty. Jinak vás z lesa nikdo vyhnat nemůže, a to bez ohledu na to, jestli je les státní, obecní nebo soukromý.*“

„*Na celtě ve spacáku tedy můžete přespat, kdekoli se vám zlíbí. Včetně národních parků, přírodních rezervací a dalších chráněných území. Ale pozor, nesmíte přitom sejít z turistické značené cesty, protože tím už byste zákon porušili.*“

Jen pro zajímavost (to ve zmíněném článku není) - na Slovensku platí pravidla jiná. Například v národním parku se tam na celtě ve spacáku kdekoliv přespat nesmí!

7.5.2019 - O víkendu byl Dazul obdarován **skautskou „fleškou“**, na které je jako bonus nahráno 34 skautských e-knih - od příruček po romány. Mimo jiné CVOCI od Zeta. Dazul není lakomý a rád flešku zapůjčí.

7.5.2019 - Zítra závody světlušek a vlčat s názvem „MALÝ HELP“. **Kolem srubu i uvnitř bylo rušno** - chystal se vrak letadla, těsto na langoše ... - kmitali hlavně starší členové oddílu a střediska. Ale málá úderná jednotka ve složení benjamínek + vlče + oldskaut stihla posekat třičtvrtě louky před srubem (protože musela ve 20:15 končit).

7.5.2019 - Výročí jednoho dočasného zániku. Roku **1938 slovenská vláda skautské organizace zakázala** (roku 1940 i vláda v protektorátu Čechy a Morava). Část katolických skautů byla transformována do Hlinkovy mládeže. Většina skautů však kolaboraci s režimem odmítala.

8.5.2019 - Dnes začala v Galerii ve věži pražské Novoměstské radnice **výstava k nedožitým 100 letům legendárního fotografa Ladislava Sitenského**. K vidění je 100 snímků jeho tvorby, od života českých válečných pilotů ve službách britské RAF, po rané snímky ze skautských táborů. (www.artmap.cz/sitensky-100)

Na obálce Skauta Junáka z roku 1937 zachytil tehdy 18letý Ladislav Sitenský, skautským jménem Imír, svého kamaráda z pražského 45. skautského oddílu Pavla Windera, který o 6 let později zahynul v nacistickém vyhlazovacím táboře v Osvětimi.

9.5.2019 - Před chvílí byly na pastvu puštěny další jehňata - v tuto chvíli by mělo být na podzimní akci „JEHNĚČÍ KLOBÁSA“ **12 baránků**. V tento okamžik jsou pro vážné zájemce o účast na akci volní až 4 „nezadaní“ baránci. Letos jsme jehně pořizovali za cca 1100 Kč. O ovce se bude do podzimu Dazul starat, ale v pátek ráno 1.11.2019 (nejvíc práce) si musí přijet každá rodina svého barana zpracovat. Pokud nikdo z rodiny nepřijede, jejich baran se rozdělí mezi přítomné. V neděli do oběda by mělo být vše zauzeno. Spí se na pasekách u Irčič s Dazulem. Zájemci o vlastního baránka (není to omezeno příslušenstvím k našemu kateřinickému společenství) dejte vědět co nejdřív Dazulovi, aby vám jej (pokud bude ještě volný) zarezervoval.

17.5.2019 - Plánovaný protikomunistický převrat dopadl hromadným zatčením. V tento den **před 70 lety** došlo ke zmaření pokusu armádního odboje o státní převrat, jehož se zúčastnily desítky skautů a skautek v čele se skautskými vedoucími Dagmar Skálovou - Rakšou, Jiřím Navrátilem a Jiřím Řehákem. Jen díky statečnosti Dagmar Skálové a schopnosti domluvit se - zejména pomocí morseovky - na společné výpovědi, bylo v srpnu téhož roku odsouzeno „pouhých“ 9 skautů a skautek. Dagmar Skálová - beroucí vinu na sebe - odešla z procesu s doživotím za velezradu, její zástupce (a pozdější starosta Junáka - českého skauta) Jiří Navrátil s 20 lety a František Falerský s 15 lety. Ostatní odsouzení dostali od 1 do 5 let vězení.

„V organizaci převratu jsme byli někde na konci, za což tresty byly úplně jiné. Ale z propagačních důvodů potřebovali udělat skautskou protistátní skupinu,“ vzpomínal Jiří Navrátil.

Z doživotí Dagmar Skálové bylo nakonec 16 let. S ostatními politickými vězeňkami napsala protestní dopisy o porušování lidských práv v tehdejší Československu generálnímu tajemníkovi OSN, což odložilo její propuštění. V roce 1997 obdržela řád Tomáše Garrigua Masaryka.

20.5.2019 - ŠESTKARĚKY pomáhaly při **sbírce** Ligy proti rakovině. Bebe to zvládala i se skateboardem :-)

Cestou ze soudní síně mi povídá bachařka:
,Skálová, co jste tak veselá? To jdete domů?'
Já na ni, že ne, že mám doživotí. Nevěřila mi.
A já přitom myslela na kluky z našeho skautského střediska, na ty, kteří snad ve stejné chvíli odcházeli domů.

DAGMAR SKÁLOVÁ - RAKŠA
*1912 - †2002
skautská vedoucí, odsouzená za přípravu protikomunistického státního převratu plánovaného na 17. května 1949

SKAUT

27.5.2019 - Kdyby se mi nesetkaly ve stejný termín 2 akce, na letošní OBROK bych zcela určitě jel (byl jsem tam pozván). A když už bych tam byl, 100% bych si nenechal ujít **program s Radkinem Honzákem!** Dlouhodobě obdivuji jeho schopnost v jedné větě vystihnout to, na co bych já potřeboval vět aspoň pět: „Blbečci obdivují „frajery, kteří si dělají, co chtějí“, dokonce je volí, skautům je od počátku vštěpováno, že svoboda se pojí s odpovědností a navíc s čestným jednáním.“ Nebo „Vím, že se vždy nepodaří odnést si ideály krásných i bolavých let dozrávání do dospělosti, ale je to možné. Skaut k tomu napomáhá.“

Včera publikoval na Aktualne.cz článek OBROK 19 : -)

28.5.2019 - na ECHO24 bylo uveřejněno video a zpráva: „Premiér Andrej Babiš je zvyklý fotit se s příznivci. Nyní na sociálních sítích koluje video, které zachycuje situaci, kdy jej o vyfocení požádala skupina mladých skautů a skautek. **Namísto tradičního „sýr“ při focení však zařvali „StB“.** Na závěr jej navíc s úsměvem pozvali na demonstraci na Václavském náměstí, která byla právě proti němu a jeho ministryni spravedlnosti Marii Benešové.“

Záběry vyvolaly v rámci junácké organizace ostré dohady, a to až do té míry, že klip na chvíli zmizel ze sítí. Skauti na videu nepatří k Junák – český skaut, ale ke spolku Skauti Evropy, který je součástí mezinárodní skautské organizace se statutem soukromého sdružení křesťanů, uděleného římskokatolickou církví. Dazul: „Za mne osobně a čistě soukromě: palec nahoru!“

29.5.2019 - zemřel Jíra - Jiří Stránský (*1931 +2019) - český spisovatel, scenárista a politický vězeň, skauta, někdejší předseda českého PEN klubu a zapřisáhlý odpůrce totalitních režimů. Moc mne mrzí, že jsem neměl příležitost se s ním osobně setkat.

30.5.2019 - Zatímco světlušky, vlčata i benjamínci dělali na družinovce „hmyzí domečky“, Denis a ŠNECI (Rex + Martin) v dešti sekli trávu kolem srubu. Dnes se u klubovny činili všichni ze ŠESTKY - od benjamínků po oldskauty : -)

2.6.2019 - „Takových nápadů na hry, jak spojit pohyb, zábavu a logické myšlení, mají skauti spoustu a děti podobné aktivity lákají. I to je jeden z důvodů, proč zájem o skauting roste,“ píše ve středním vydání Mladá fronta DNES pro Zlínský kraj (Zlínský kraj DNES). Jak článek dodává, růst skautingu má bohužel i svá úskalí: zejména v podobě nízkých kapacit kluboven nebo **nedostatku vedoucích-dobrovolníků**, kteří se dětem celoročně věnují zadarmo, ve svém volném čase a bez nároku na odměnu. Přečtěte si celý článek online bit.ly/SkautingClanekZlin

4.6.2019 - Zatímco se na Václaváku demonstrovalo za demisi Babiše a Benešové, my (Roman, Pajtáš a Dazul) jsme vyrazili na střediskovou chalupu Bařinku a **demontovali** vrt. Nezkoušeli jsme čerpat dotace ale vodu. Chybí nám potřebné dovednosti a zkušenosti. Proto jsme tu pumpu z vrtu na Bařince demontovali o odvezli k revizi ...

5.6.2019 - Náčelnictvo přijalo usnesení k Občanské angažovanosti a apolitičnosti Junáka - českého skauta. Navázalo tím na usnesení Valného sněmu v Kolíně z roku 2011, které se vymezuje vůči hnutím a směrům vycházejícím z komunistické, nacistické či fašistické ideologie. Téma „apolitičnosti“ je v organizaci dlouhodobě živé a samotný pojem je vykládán mnoha způsoby. Z tohoto důvodu se Náčelnictvo, coby nejvyšší orgán mezi sněmy, rozhodlo vyjádřit svůj pohled na pojetí občanské angažovanosti a apolitičnosti Junáka - českého skauta jako celku, nikoli tedy jeho jednotlivých členek a členů, k nimž naopak hovoří usnesení výše zmíněného Valného sněmu. ... Junák - český skaut se nevměšuje do soutěže politických stran a zároveň je aktivní součástí občanské společnosti. Po dobré rozvaze a u obzvláště závažných případů vstupuje Junák - český skaut do veřejné debaty a hájí hodnotové základy, na kterých je založena skautská výchova. ...

Věčný rebel Paf to na našem Facebooku komentoval slovy: „no, to je hned všechno srozumitelnější a jasnější : -),“

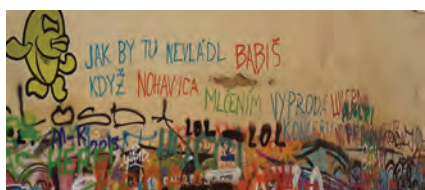

6.6.2019 - ČT odvysílala velmi povedený dokument o farářské rodině Jelinkových - Kateřinice (pan farář Jelínek), Ratiboř (paní farářová), Ostrava (jejich dcera, taky farářka) - „Cesty víry: Návrat do země otců“.

Před kamerou se mihne pár bývalých i aktivních členek ŠESTKY, které hrají ve ZVONČÍCH DOBRÉ ZPRÁVY : -)

7.6.2019 - ČRo Vltava vysílá na pokračování četbu klasiky - KARPATSKÉ HRY. Vyšly prvně 1981 a záhy vycházely i samizdatově, opisovaly se a staly jakousi roverskou biblí. Náčelník - Miloslav Nevrlý se básnickým jazykem vyznává ze své lásky k rumunským horám. Putování ozvláštňuje hrami, k nimž vybízí čtenáře a oslovuje je „bratříčku“: Hra na poutníka s lehkým srdcem, Hra na královice a krále, Hra na jitřní radost...

19.6.2019 - Při včerejší cestě do Prahy na natáčení pro Paměť národa (dokument Hledání lilie) pořídil Dazul na Kampě u zdi Johna Lennona hezkou fotku nápisu „Jak by tu nevládl Babiš, když Nohavica mlčením vyprodá Lucernu“.

20.6.2019 - Pajtáš (OS Tůlavé papuče) je sice veselá kopa a „ujo rozprávčár“, ale fakt mu doma pod stropem visí **originální plachta** z jednomístného záchraného člunu „dinghy“, který používali (ve verzi s tímto oplachtěním) od roku 1943 piloti RAF. Sbalený člun byl uložen v pouzdru, které bylo součástí padáku Irvin.

Pilot seskakující nad jižní Moravou jej odhodil, když zjistil, že nedopadne do moře. Tak se pouzdro (= člun, bombička na stlačený vzduch, nouzová automatická radiostanice, základna ke stěžni, plachta, plátěné vědérko k vylévání vody ze člunu, kompas a nouzová dávka potravin) dostalo k Pajtášověmu příbuznému. A postupem let se něco snědlo, něco ztratilo, ale oranžová plachta ze záchraného člunu se dochovala do dnešních dnů - díky tomu, že skončila u Pajtáše. Několik let prý sloužila jako dekorace v dětském pokoji jeho děti.

25.6.2019 - Jsme rádi, že čteme o svém národu opět něco **pozitivního**. Aktualne.cz dnes publikovalo článek „Experiment s peněženkou prověřil poctivost lidí ve světě. České umístění překvapilo“. „Češi patří mezi nejpoctivější národy světa - podobně jako severané, Švýcaři či Novozélandané. Alespoň to vyplývá z ekonomického experimentu publikovaném mimo jiné na serveru prestižního časopisu Science. Jeho autoři „poztráceli“ po světě desítky tisíc peněženek s různými finančními obnosy a čekali, které se jim vrátí.“

27.6.2019 - Závaš Kalandra (i díky němu byl v roce 1920 na Vsetíně založen skautský oddíl a vsetínský SKLAUTSKÝ DŮM stojí na ulici nesoucí jeho jméno) sice Miladu Horákovou osobně vůbec neznal. Před soudem se rozhodl rámcově držet scénáře, který se musel naučit; po celou dobu výslechu ale vypovídal s pohrdavým sarkasmem a ironií, protože si byl velmi dobře vědom, že bude s největší pravděpodobností popraven. **Byl oběšen ve stejný den jako Milada Horáková - 27.6.1950.**

28.6.2019 - Zítra uplyne 150 let od okamžiku, kdy spatřil světlo světa **Josef Rössler-Ořovský**, otec vodního skautingu, organizátor Pošty českých skautů, starosta Junáka - českého skauta, všestranný sportovec, diplomat, zkrátka obdivuhodný muž. Byl prvním lyžařem v českých zemích. Spolu s Guthem-Jarkovským založil Český olympijský výbor (1899). Založil Český yacht klub (ČYK), nejstarší klub jachtingu ve Střední Evropě. **Čeští skauti si díky němu dodnes tykají** – návrh na tento zvyk podal v roce 1918, když působil jako starosta Junáka – českého skauta. Jeho dcera Máča byla prakticky první vodní skautkou a svého otce na jeho výpravách doprovázela. Na jedné z dochovaných fotografií dokonce sedí Ořovský na háčku a nechává dceru kormidlovat. Byl to zkrátka muž budoucnosti!“

7.7.2019 - ŠESTKA dostala na svůj „indiánský tábor“ asi nejúžasnější dárek od rodiče - **třímetrový indiánský totem** vyřezaný speciálně pro ni (symboly všech družin, ...). Autorem je Jiří Vráblík, fantastický dřevořezbář (drevorezba-jv.cz) a tatínek Bebe z družiny Žab. Totem na tábor přivezl a usadil u táborového kruhu. Děkujeme, děkujeme, děkujeme!

8.7.2019 - „Pouze necelých 60 % populace ví o tom, že skautští vedoucí dobrovolníci nejen **ve svém volném čase, ale i bezplatně**,“ konstatuje Tomáš Macků z výzkumné agentury Ipsos Czech Republic. Ročně vedoucí věnují stovky hodin volného času klukům a holčákům, aby je naučili novým dovednostem, spolupráci, vztahu k přírodě a posílili jejich fyzickou i duševní zdraví. Díky dobrovolníkům je letos na skautských táborech 32 tisíc dětí.

42 % populace neví.*

Skautští vedoucí dobrovolníci ve volném čase a bezplatně. 🙋

*Vyplyvá z reprezentativního výzkumu agentury IPSOS.

SKAUT

8.7.2019 - Týdeník ECHO24 publikoval komentář Ondřeje Šmigola „**Hrozí konec táborů podle Foglara?**“ „*Faktem je, že jako EET otravuje posledních několik let život drobným podnikatelům, tak se klasické tábory musejí potýkat se stále většími zásahy státu,*

kteřé pokud se budou stupňovat, by mohly vést až k jejich úplnému vymizení. Hlavní složkou státu, se kterou tábory přicházejí do styku, jsou hygienické stanice. Návštěva hygieny je událostí, před níž se třese celý oddíl. ...

Jenže v posledních asi pěti letech přichází s novými požadavky, které zdraví účastníků rozhodně nezlepšují a jen komplikují konání tábora. Začalo to nařízením, že kostková mýdla na mytí rukou musí být nahrazena dávkovači. Další rok hygienička řekla, že nestačí, aby si děti myly ruce v řece, jelikož je příliš daleko (to znamená asi deset kroků) od latrín, ale že si musí mít ruce vodou z barelu. Tak byl zakoupen obří barel, který hyzdí tábor a složitě se do něj dolévá voda z té samé řeky...

Voddíle koluje příběh, nevím, nakolik je pravdivý, o vedoucím tábora, který hygienu přehytral tak, že na otázku, kde má průtokové kohoutky, otevřel bednu, ve které je měl vyskládané. Odpojené. Když se kontrola pohoršovala, co to má znamenat, vedoucí odpověděl, že nikde není napsané, že kohoutky musejí být připojené. ...

Hrozí tak, že čeští skauti proti své vůli dopadnou jako ti američtí. Ti jezdí do předem připravených tábořišť, kde se o ně stará placený personál. Američané nedávno přestavili skautský „skanzen“, který ukazuje, jak vypadal tábor v první polovině dvacátého století. Fotografie jsou k nerozeznání od současných českých táborů.“

20.7.2019 - „Potvrzuji, že tento odznak světového skautského hnutí byl donesen na povrch Měsíce při prvním přistání člověka na Měsíci, v projektu Apollo 11, 20. července 1969.“ Podepsán Neil Armstrong, **první člověk na Měsíci a skaut**.

24.7.2019 - na Aktualne.cz dnes vyšel článek Zuzany Hronové „Esenbáci obklíčili spící skauty a vystříleli do nich zásobníky. Akci obestírá záhada.“ „... Brzy ráno v neděli **24. července 1949** je obklíčily desítky příslušníků SNB a spustily palbu na jejich stany. Ačkoliv skauti byli ozbrojeni, takto ve spánku neměli šanci. Akce Jizerka právě začala...“

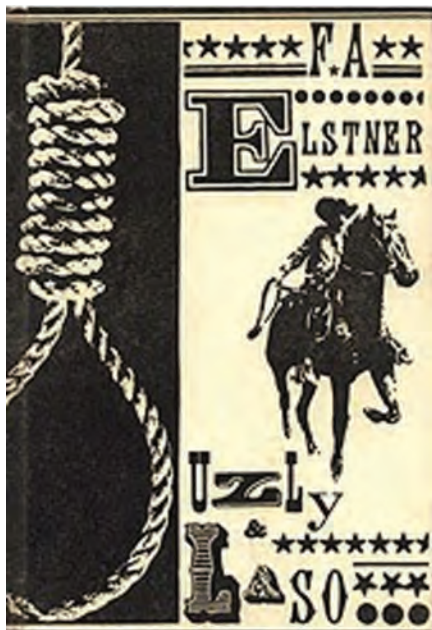

25.7.2019 - ČT24 odvysílala krátkou reportáž s informací „Kuchyně, lékárnička i latríny – **hygienici už letos provedli skoro 500 kontrol na letních táborech**“.

(Dazul) Ještě za komančů nám hygienička při kontrole tábora zapadla s autem v blátě. A protože jsme ji ručně vytáhli, kontrola proběhla bez větších problémů. Na „ostrově“ už s ŠESTKOU jsem zažil svoji druhou kontrolu tábora „hygienou“ - a protože se kontrolní orgán vyjevilo jako spolužačka Irči ze ZŠ, proběhla kontrola také bez problémů :-) Žádný normální vůdce tábora neorganizuje stěžejní akci oddílu proto, aby způsobil dětem i svému týmu zdravotní problémy, když tábor navíc organizuje zdarma v době své dovolené. Fanto, Verčo, Denny, ... a všichni ostatní, kteří jste zvládli letošní tábor ŠESTKY „bez ztráty kytičky“ - díky !!!

27.7.2019 - Siri z našeho střediska je dnes ve **Zprávičkách na ČT Děčko** v 18:40 - Zprávy z Jamboree. Siri (1.oddíl z Hovězí) vyrazila letos jako jediná z našeho střediska do USA na Jamboree.

28.7.2019 - Dnes na Aktualne.cz vyšel článek Zdeňka Vacka „Předchůdce Hanzelky a Zikmunda: Franku Elstnerovi cestování zadrželi komunisté.“

Za komančů v oddíle kolovala v té době nejlepší knížka o uzlech a lasu. Od té doby umím uvázat katovskou smyčku, vím jaký je rozdíl mezi lariatem a spinningem. Ještě dnes dokážu bezpečně roztočit krinolínu, udělat nebeskou raketu a když se hodně zadaří i proskočit kruhem ... Předchůdce Zikmunda a Hanzelky - **skaut Frank Elstner** (*1902 + 1974), který už v roce 1913 vstoupil do tehdy relativně mladého a velmi rychle se rozvíjejícího skautského hnutí. Poválečná pomoc Červenému kříži při boji s tyfem a podvýživou na Podkarpatské Rusi jej ale stála vyloučení z gymnázia, dostudovat mohl až po zásahu z ministerstva školství. V roce 1922 se účastnil jako první (a na dlouhá léta poslední) Čechoslovák v Gilwell Parku u Londýna jednoho z prvních Wood Badge kurzů. O rok později, z popudu náčelníka A.B.Svojsíka zorganizoval českou obdobu - tzv. LESNÍ ŠKOLU.

29.7.2019 - DTV dnes uveřejnila rozhovor Martina Veselovského s nejstarším skatem v Česku bratrem Hroznýšem - Eduardem Markem, uvedený nadpisem „Věznili ho nacisté i komunisté. A **ve 102 letech skočil padákem.**“ „Byl jsem o tři tisíce metrů blíž pánu bohu, bylo to fajn.“

29.7.2019 - Tak to vypadá, že Irča bude vyrábět originální kožený **obal na skautský deník** pro každého benjamínka a vlče či světlušku ze ŠESTKY : -)

30.7.2019 - Ratiboř, kde má ŠESTKA dlouhá léta družinu světlušek a vlčat (a jejich klubovnu na staré faře) je **KRAJSKOU VESNICÍ ROKU**. Tak to vypadá, že vesnicí roku se mlže stát jen dědina, kde působí ŠESTKA : -)

1.8.2019 - Dnes **před 112 lety začal první skautský tábor** na ostrově Brownsea, s 21 taborníky. O 112 let později končí ten doposud největší, Světové ScoutJamboree s 45 tisíci skautek a skautů ze 150 zemí. Je nás přes 60 milionů a neuvěřitelné dobrodružství skautingu pokračuje. Dělejme svět lepším!

7.8.2019 - Ve svých **91 letech nás opustil bratr Jan Pfeiffer – Racek**, profesor lékařské vědy, významný neurolog a celoživotní skaut, který spolu s dalšími zásadně přispěl k rozvoji rovingu po roce 1989. Rackův nesnadný životní příběh najdete i v podkladech projektu Zkušenost totality od Skautský institut, doporučujeme Vaší pozornosti. Pípa a Dazul se s Rackem prvně potkali na RS kursu FONS na Beniškách v Krkonoších v srpnu 1992. Díky za Tvoji celoživotní skautskou službu, bratře Racku!

12.8.2019 - Vrátili jsme se z letošní „vody“ - tentokrátě řeky Bug (hraniční řeka mezi Polskem a Ukrajinou). Podle dostupných záznamů jsme letos **někde mezi Krylówem a Dubienkou upádlovali náš „tisící kilometr“ na polských řekách.**

Pokud vše vyjde podle plánů, na podzim bude vydána v tištěné verzi 150-200 stránková publikace „1000 KILOMETRŮ PO POLSKÝCH ŘEKÁCH“ - malonákladově pro naši potřebu (bude tištěna v Polsku : -).

Focení se selfie tyčí už leckdo z nás viděl, ale focení Hanýskovým foťákem připevněným na selfie pádlu si Irča odzkoušela prvně : -) Podařilo se jedinečné foto - v záběru je všech 14 účastníků letošní plavby po řece Bug.

— Prvá výprava českých skautů-junáků vrátila se za vedení prof. Ant. B. Svojsíka včera do Prahy. V hlubokých lesích u Humpolce tábořili skauti plavých pět neděl, vzdorovali rozmarům letošního počasí v plátněných stanech, sami si obstarávají kuchyni, prádlo a ostatní potřeby. Během táboření, jehož se zúčastnilo 15 skautů ve stáří 13 až 17 roků, probíral byl postupně celý program skautské výchovy, jak je pro české poměry upraven v knize prof. Svojsíka „Základy junáctví“. Výsledky prvního systematického provedení skautu v Čechách dokázaly, že nejen podněbí a poměry u nás jsou příznivý této myšlence, ale že i naše česká mládež

18.8.2019 - 18. srpna byla neděle i v roce 1912. A tehdejší nedělní Národní listy na straně 3 informovaly o návratu z **úplně prvního skautského tábora, který se kdy v zemích koruny české konal**. Právě dnes tak za sebou máme přesně 107 let skautských táborových dobrodružství, děkujeme všem, kteří k tomu přispěli..

22.8.2019 - Dnes první letošní **podvečerní polétání** v Hološíně. Kdo má zájem si vyzkoušet, domluvte se s Dazulem.

25.8.2019 - Když mi bylo 15 let, zrovna tahle píseň tehdy „zakázaného“ Karla Kryla byla na žebříčku mých oblíbených písniček někde uprostřed. O pár desítek let později se dere výš a výš ... Před čtyřmi dny, v den jednoho smutného výročí, uvolnili na internet tvůrci filmu AMNESTIE videoklip s titulní písní k filmu „**Pasážová revolta**“. Se symfonickým orchestrem ji nazpívali vynikající David Koller, Richard Müller a Viki Olejarová. Z videoklipu mrazí. Silný zážitek - doporučuji.

30.8.2019 - Dorazili jsme do katolického kostela na Vsetíně dvacet minut před vystoupením a volné místo bylo až v osmnácté lavici. Ale i tak byl dnešní **koncert SPIRITUÁL KVINTETU** úžasným zážitkem. Při společném zpívání písničky Čerstvý vítr člověku vypadal dojetím hlas a občas se samovolně objevila slzička ...

2.9.2019 - Na dnešní **ZAHAJOVAČCE** bylo kolem půlsta lidí (jen benjamínků a světlušek s vlčatama bylo 35) - jen tak dál!

4.9.2019 - Večer probíhala velká koordinační a plánovací **porada** vedení kateřinických BENJAMÍNKŮ + SVĚTLUŠEK A VLČAT.

5.9.2019 - Dnes **zemřel Jaroslav Weigel** (*1931 +2019) český malíř, grafik, scénograf a herec, dlouholetý člen Divadla Jára Cimrmana. Zdeněk Svěrák: *„Jaroslav byl v dětství skaut. A pak byl i skautský rádce, a to se do jeho povahy vepsalo nesmazatelně. Čestnost, trvání na svém názoru...“*

12.9.2019 - Kecka pomáhala při rituálu **přechodu benjamínků do světlušek a vlčat** (ke Kikině a Hance). Natočila krátké video pohledem z lodi převozníka - k dispozici v oddílové Videokronice.

13.9.2019 - **První RS slezina**, kterou dnes organizoval pro rovery z ŠESTKY Dazul, byla co do přípravy dosti náročná. Ale v případě tak zásadní akce nelze nic podcenit.

15.9.2019 - Junák na svém facebookovém profilu dnes publikoval moc hezký slogan: „Práce naplňuje kapsy, ale dobrodružství naplňuje duši.“

17.9.2019 - Víš, že v naší veřejně přístupné KRONICE na www.OLDSKAUTI.cz je zaznamenáno od 2/2006 už **minimálně 365 akcí**? A v uzavřené VIDEOKRONICE je od roku 1997 natočených akcí (většina se zatím týká ŠESTKY) ještě o stovku více?

17.9.2019 - 82 % společnosti souhlasí s tím, že ve skautu se člověk naučí pomáhat druhým. 87 % považuje skautskou dobrovolnickou činnost za přínos celé veřejnosti. A 7 z 10 lidí by dětem skauting doporučil. Kompletní **výsledky letošního průzkumu vnímání skautingu**, který pro nás opět zdarma zrealizovala výzkumná agentura Ipsos, si prohlédněte na skaut.cz/vyzkum2019!

29.9.2019 - **Fotky mobilem** jsou rok od roku lepší - dnešní „mobilní“ úlovek z rybníčku v nadmořské výšce 590 m.n.m. : -) Prostě TISÍC MALÝCH DOBRODRUŽSTVÍ.

26.9.2019 - RS dnes pomáhali s družinovkami BENJAMÍNKŮ a SVĚTLUŠEK+VLČAT, zatímco Kikina, Hanny, Irča a Terezka měli schůzku s rodiči našich nejmenších.

Na **2.RS Slezině** jsme zahráli týmovou hru, seznamovali se prostřednictvím fotek, naplánovali 3. slezinu na 11.10.2019 v 18:00, zahráli si na „celníky“ před 30 lety, ...

30.9.2019 - Web ŠESTKY www.sestka.eu doznal změn! Už jste si taky všimli? Verčo, dobrá práce!

30.9.2019 - Už jste viděli a slyšeli? Tohle slovenským skautům hodně přeju (a taky trošičku závidím) - Na Youtube včera zveřejnil Miro Jaroš skvělý videoklip ke své **písničce DO LESA**, kde účinkují slovenští skauti. Točeno v úžasných sloveských lokalitách - přes většinu z nich jsme se potulovali : -) Videoklipu věštím miliony shlédnutí.

1.10.2019 - Několikrát za rok se dopravuji do práce na horském kole či běžkách. Dnes jsem byl dalšími okolnostmi nucen zvolit pracovní čtyřkolku : -(Shodou okolností se mi ji podařilo téměř převrátit a ztratit v bahně jednu botu. Vyřešení takovéto situace bez cizí pomoci, zvyšuje sebevědomí - pomohlo ono prastaré **SKAUTE, POMOZ SI SÁM** : -) Klíčovou roli ale sehrál naviják a pařez.

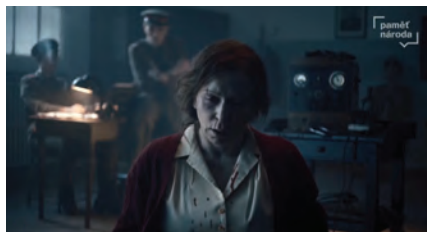
15.10.2019 - Dnes na ČT dokumentární film **Jednou skautem, navždy skautem**. Tento obraz dnešního českého skautingu od režisérky a skautky Olgy Malířové Špátové je pestrý stejně tak jako skauting sám. Čekat tak můžete radosti skautských dětí, vážné výzvy plynoucí z dlouhodobého růstu skautingu, zábavné momenty skautských aktivit uvnitř i v přírodě, emotivní vzpomínky skautských pamětníků na ilegální skauting ve 20. století, dojemné dobré skutky, výlet za hranice naší republiky...

6 minut 20 vteřin: „... Karel IV., Tomáš Garrigue Masaryk, Václav Havel, bohužel Miloš Zeman, ...“ to vlče v dokumentu je zřejmě z dobrého oddílu a dobré rodiny : -)

Skvěle demonstrováno proč skauty u nás tolikrát zakázali a proč je každý nesvobodný režim likviduje v prvním sledu.

I v titulcích dokumentu se vyskytuje samá dobrá společnost - od autorů námětu, přes režiséru, účinkující, ... až po autora hudby. Díky, díky, díky!

17.10.2019 - Ke shlédnutí a přemýšlní doporučuji mrknout na dnes uvolněný klip PAMĚTI NÁRODA - „Teď musí hrdinové promluvit, aby přežily jejich příběhy - Helena Siodáková.“ Jestli si většina (zvláště ti mladší) myslí, že už se takovéto situace nemohou opakovat, pak je vhodné si připomenout, že **zlo přichází zpravidla tiše, nenápadně, líbivě oděno a leckdy „legálně“ vítězí ve volbách.**

21.10.2019 - Už je to tady. Z tiskárny právě dorazila „kniha“ **1000 KM PO POLSKÝCH ŘEKÁCH S PAPUČAMA**. Je to malonákladový tisk (10 kusů) pro naši potřebu, ale kdo chce, může si „knihu“ stáhnout v elektronické podobě - <http://oldskauti.cz/vydavame-1000-km-po-polskych-rekach/>

21.10.2019 - Opět jedno soukromé sdílení skvělého diváckého zážitku po shlédnutí filmu **TERORISTKA**. Dle mého nejlepší český film letošního roku s Ivou Janžurovou a Evou Holubovou jak je neznáme. Tohle by mělo získat ČESKÉHO LVA. Kdo neviděl, měl by shlédnout. Tohle jsou PELÍŠKY našich dnů.

„... mladší (zlo) nezastávají, tak se musím postarat sama! „

„... paní učitelka Součková si bude moct najmout někoho na ošetřování, dostane léky, které jí doopravdy pomůžou.“ „Celý život si platila zdravotní pojištění, já věřím, že jí dávají ty nejlepší.“

„...takže vy rozhodujete o tom, kdo bude mít jakou zdravotní péči a kde se co postaví?“ „Jo. A co je na tom? Myslíte, že to rozhodnu hůř než ty blbci na úřadě?“ „Ve škole jsme učili děti o státní správě a samosprávě ...“ „Tak to uče ve škole! Kdo podle vás dělá na těch úřadech? Ty nejschopnější a nejchytřejší?“

28.10.2019 - Všechno nejlepší, republiko! Před 101 lety vznikl samostatný československý stát. Přejeme České republice, nejen v den státního svátku, aby hodnoty jako pravdomluvnost, odvaha, ochota pomáhat druhým nebo zdvořilost nebyly ve společnosti zapomínány. My, skautky a skauti, tomu i nadále budeme věnovat svoji pozornost a úsilí.

28.10.2019 - ŠESTKA před pár hodinami vyrazila **tři dny na hrad Helfštýn**. Tam prý není Bílá paní, ale Zelená paní ... : -) Ubytování na hradě zařídila Klíště.

2.11.2019 - Konečně vyšetřen čas na **zaplátování kosatky i hlavní plachty** střediskové plachetnice vaurien. Skytex (samolepicí tkanina) je univerzální materiál pro opravy paraglide, kite i

plachet. Za cca 650 Kč budou naše prehistorické plachty sloužit ještě hodně roků : -)

3.11.2019 - Dazul se pustil do sázení „**KRONIKY 6.OS**“, kde by měla být zachycena většina (bohužel ne všechny) akcí od roku 2006. Pokud se vše podaří, za cca rok až dva by měla být k dispozici tištěná „kniha“ odhadem o 1000 stranách, plná autentických zápisů a fotek tak, jak se je podaří dohledat. Případní zájemci o malonákladový výtisk (bude se tisknout pouze tolik knih, kolik lidí se bude na tisku finančně podílet) dejte vědět přímo Dazulovi.

4.11.2019 - Dnešní příspěvek jednoho z autorů „knih našeho dětství“ U TÁBOROVÉHO OHNĚ, VAŘÍME V PŘÍRODĚ, STEZKA SPRÁVNÝCH KLUKŮ, O MAPĚ A PODLE MAPY, ...

Vladimír Rogl: „4. listopadu 1940 byl zakázán Junák, gestapo internovalo jeho funkcionáře a rozkradlo majetek. Dekret o rozpuštění podepsal sám K.H.Frank 28. října 1940. O deset roků později - na podzim roku 1950 totéž udělali komunisté a roli gestapa převzala StB. Řada skautských činovníků byla odsouzena na dlouhá léta do kriminálů a koncentračních táborů. A k novému rozehnutí obnoveného Junáka došlo i v roce 1970 - opět v listopadu. Proč se totalitní režimy tolik bojí organizace, která sdružuje mladé poctivé kluky a děvčata? Možná proto, že oni berou slova o lásce ke svobodě a rodné zemi vážně a že slovo vlast není prázdným pojmem. Skauti brzy oslaví třicet let nepřetržité činnosti. Nedovolme, aby ji opět někdo nepřerušil!“

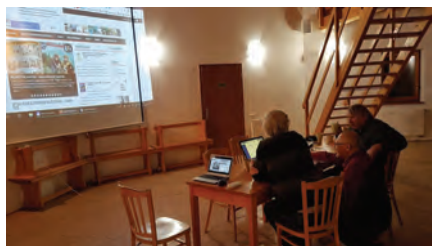
4.12.2019 - Ve speciálu časopisu Vlasta - **Ženy sametové revoluce** najdete i skautskou vedoucí Káču a její vzpomínky na obnovu skautingu v zimě roku 1989. A kromě toho spoustu dalších inspirativních žen, doporučujeme výlet do trafiky!

13.11.2019 - před časem odvysílala ČT povídání Jaromíra Šmejce - **Manga, člena oddílu Hoši od Bobří řeky:** „Domnívám se, že u nás již delší dobu, vlastně hned po Listopadu, začala probíhat akce demýtizace českých dějin. Byla vedena dezinformační kampaň, která nás jako národ měla záměrně připravit o ideály, o idoly. Tedy se napřela ta síla dezinformací na to, aby se pošpinil Foglar, v naději, že když se ukáže, že Foglar dělal špatné a necharakterní věci, ztratí tím váhu všichni jeho hrdinové. Protože špatný člověk nemůže stvořit dobré hrdiny. Takže se vymažou všechny ty Rychlé šípy, všichni hoši od Bobří řeky, všichni hoši z Přístavu a z Modrého života a nebudou. Když se někde odstraní dobré ideály, nastupují za ně ty špatné.“

21.11.2019 - Dazul byl od Pada obdarován novým komiksem **O ČERVENÁČKOVI**, včetně věnování od autora Pavla Čecha. Pro ty, kterým uniklo: „V tomto příběhu čelí Rychlé šípy největší výzvě, s jakou se kdy setkaly. Dospějí až k hranici, vedle níž bledne i Rozdělovací třída a jejímuž překročení se Jaroslav Foglar ve své tvorbě vždy vyhýbal. Přesto není komiks Pavla Čecha popřením díla jeho velkého předchůdce – právě naopak, je upřímnou foglarovskou

poctou a zároveň autonomním příběhem,...“ Musím uznat, že poetiku klasického komiksu s Rychlými šípy se Pavlu Čechovi podařilo udržet.

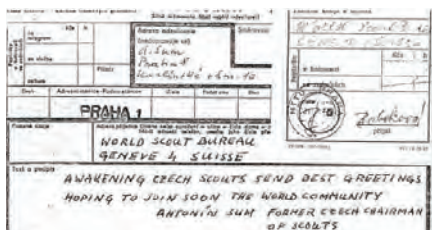
25.11.2019 - Jen pro zajímavost - napojená aktivita - Dazulův nonprofit projekt digitalizace starých časopisů pro děti a mládež www.detske-casopisy.cz „Včera skončilo v DBCB víkendové setkání těch, kteří ve svém volném čase dobrovolně a aktivně pomáhají tvořit www.detske-casopisy.cz Je dobré mít přiřazené k často frekventovaným jménům mezi přispěvateli webu i konkrétní tváře a příběhy. I v době virtuálních společenstev a internetové komunikace je osobní setkání nenahraditelné. Někteří neváhali vážit na Valašsko cestu od Českých Budějovic, Pardubic či Prahy. Letos se v Dětském bezbariérovém centru Březiny v Kateřinicích od pátku do neděle potkali sweettree, Satok, Damro, Martin, Pepan a Dazul – společenství úžasně rozrůzněné díky profesím, životním zkušenostem, společenskému statusu ... Je skvělé, že náš projekt propojuje dobrého řemeslníka s fyzikem, pracovníkem jaderné elektrárny, aťákem..., muže středního věku se seniorem, obyvatele valašské samoty s přesídlencem do Kanady... A mezi těmi, kteří nedorazili, jsou i univerzitní profesori, filmoví režiséři, psychiatři, architekti, redaktori dětských časopisů na penzi, ... – prostě “dobrá společnost” :-).“

25.11.2019 - Aktuální **stav registrovaných členů**: Radek, Dazul, Kikina, Honey, Kecka, Klišťe, Bobina a Pípa (zatím tedy odesláno na střediskový účet příspěvek za 8 členů) :-)

Členský příspěvek pro OLDSKAUTY je stejné výši jako minulá léta – tedy 350 Kč. Stejně jako ostatní roky – pokud budete s kýmkoliv (z bývalých či potencionálních členů) mluvit, nabídněte mu, aby posílil řady OLDSKAUTI.CZ Jsme všichni dospělí a víme, že (i proč) má naše společenství smysl :-)

28.11.2019 - Dnes **před 30 lety** jsme poslali do Světové skautské kanceláře telegram o tom, že skauting vstává z mrtvých. A dnes jsme ze Světové skautské kanceláře dostali tweet (tedy, telegram dneška:) s gratulací od generálního tajemníka WOSM!

30.11.2019 - 30.11.1989 v Mladém světě vychází legendární **vtip Vladimíra Jiráňka** - český skaut sedící ohně s indiánským náčelníkem mu povídá: “Můj lid skládal dvacet let bobříka mlčení, Sedící býku.“

9.12.2019 - Pajtáš z Tůlavých papučí přichystal velkou **střediskovou vývěsku** před MěÚ Vsetín. Je zaměřená na prázdninové oldskautské plavby po polských řekách.

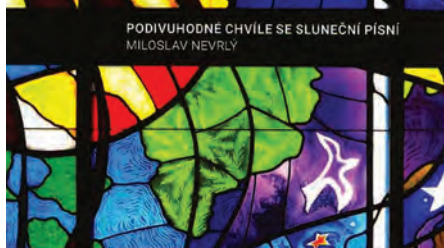
14.12.2019 - Dnes se koná středisková vánoční akademie - my se zde prezentujeme krátkým videoklipem s písničkou, kterou jsme nazpívali před 14 lety - sestřihanou do „**Rytmus oldskautského roku 2019**“. Ke shlédnutí je i na Youtube - <https://youtu.be/blHGinUu0TM>

17.12.2019 - A jsou zase o rok starší! Na den přesně **před 81 lety** vyšel na stránkách Mladého hlasatele první komiksový příběh Rychlých šípů! Od tohoto okamžiku prožily s Mirkem Dušínem, Jarkou Metelkou, Jindrou Hojerem, Červenáčkem a Rychlonožkou generace dětí i dospělých stovky napínavých příběhů a někteří si na ně hrají dodnes ;-)

19.12.2019 - Dazulova cesta do Liberce za Zetem a Náčelníkem se vydařila. Zet domluvil u Náčelníka nenadálou audienci, jejímž výsledkem jsou mimo jiné Náčelníkem podepsané samizdatové Karpatké hry i 10x novinka **PODIVUHODNÉ CHVÍLE SE SLUNEČNÍ PÍSNÍ**.

21.12.2019 - **Betlémské světlo** je už aj v Kateřinicích - zatím na pasekách, ale v nedělu večer bude k dispozici v DBCB na VÁNOČNÍM VZPOMÍNÁNÍ, v pondělí odpoledne na ODDÍLOVÝCH VÁNOCÍCH a 24.12.2019 od 15:15 i v kateřinickém kostele.

23.12.2019 - **Klobouk** do skautského archivu! Patřil zakladateli československého skautingu, A. B. Svojsíkovi, ten jej prohrál v sázce s tatínkem pana Miloše. A pan Miloš věnoval klobouk do sbírky Skautský archiv za svědectví kamer ČT24.

S kapitánem Milošem Kramářem jsme se několikrát plavili na jeho plachetnici TYNĚS - http://www.dobrepisne.cz/files/232_Lodni_denik_2008.pdf (lodní deník s naší poslední plavby). Informaci o Svojsíkově klobouku jsme už tedy předali a jsme rádi, že už jej nikdo nemusí skrývat :-)

PF

PŘEJEME PROZÁŘENÝ ROK 2020!

K velkým dobrodružstvím často stačí málo. Zážitky, které zahřejí na duši, přeje OLDSKAUTI.cz z Kateřinic.

Tříkrálová sbírka 11.1.2020

(Dazul) Že si náš Myšák nenechá ujít koledování při Tříkrálové sbírce nám bylo doma jasné. A jako vlče už může. Ale když se začali o účast mezi koledníky dost nekompromisně hlásit benjamínci Nik a Kája, byli jsme na pochybách. Nakonec jsme se domluvili, že je na chvíli svezu dolů do dědiny, kde se na chvíli připojí k nějaké skupince a jak je to přestane bavit, odvezu je zpátky domů.

Několik večerů pobíhali doma každý se svou korunou a nejoblíbenějším příběhem Rychlých šípů při večerním čtení v posteli byl ten, jak šli koledovat do cukrárny : -)

Dnešní ráno kupodivu nebylo potřeba nikoho tahat z postele, přesto jsme s Myšákem na sraz u dolní hospody přijeli sice přesně, ale bez obvyklé pětiminutové rezervy. Už to tam vypadalo jako v hnízdě, kde se líhnou Tři králové – bylo jich tam minimálně patnáct (plus další dospělí) a někteří opozdilci dorazili po té, co Kikina začala vysvětlovat kdo s kým bude ve skupince, kterou část dědiny mají projít, co mají zpívat, co říkat, že se mají vyhýbat volně puštěným psům a koním ...

Myšák je ve skupince s Pepou a dospělým doprovodem Mirkou. Mají na starosti naše paseky. Třetí z králů jim nedorazil a tak se docela hodí, že je nahoře doplní Kája s Nikem. To, že budou králové čtyři, asi nikomu na pasekách vadit nebude.

Vyvážím skupinu na kopec – začínají u Valušků, tam zatím bez našich dvou benjamínků. Tříkrálovskou koledu u nás doma zpívají ještě bez Káji a Nika, ale u „horních“ Genzerů nastupují v zesílené sestavě. Tady jsou na loukách ještě zbytky sněhu a tak bíle oděné postavičky s papírovými korunami nepůsobí nepatřičně. Vzdálenosti mezi chalupami tu jsou kolem půl kilometru a tak koledníky převážím autem. Od místa srazu k první chalupě to je tři kiláky a celá jejich určená trasa má kilometrů osm.

Dole v Poborově už ale naši králové chodí po svých. Pokud jsem to dobře zaregistroval, obešli něco málo přes 15 domů, kde je většinou radostně přivítali, přispěli do zapečetěné kasičky i podarovali

nějakým kokinem (košíček jim nestačil). Asi tak v pěti domech nebyl nikdo doma a zpovzdálí jsem zaregistroval, že v jednom či dvěma případech v dědině neotevřeli či koledníky vyprovodili (paseky jsou naštěstí pořád stejné). To ale děčkám radost nekazilo. V 11:30 jsou tihle koledníci už doma. Velmi pozitivní a potěšující je, že mezi odpovědné vedoucí skupinek, kteří odpovídali za zapečetěnou kasičku, byli opět rodičové, kteří tak chodili koledovat i se svou ratolestí. Dali dobrý příklad svým vlastním dětem, pomohli oddílu a aktivně přispěli pro dobré dílo potřebným. I když to nemám přesně spočítané, troufám si tvrdit, že se ŠESTCE (kateřinickým skautům) podařilo za těch dvacet let, co se do Tříkrálové sbírky zapojuje, v Kateřinách a Ratiboři (Ratiboř má na starost ratibořská družina ŠESTKY světlušek a včlat) vykoledovat kolem tři čtvrti milionu!

Myslím si, že si dnes všichni mohou vybarvit „modré políčko“ za dobrý čin :-)

Právě jsem se s děčkama vrátil z **nedělního promítání (12.1.2020) ve vsetínském kině Vatra**, které bylo věnováno koledníkům. Promítal se hezký animovaný film BEZZUBKA 3, takže dětí bylo plné kino. I ze ŠESTKY jsem tam napočítal minimálně 15 dětí + rodiče k tomu (většinou stejně chodili jako dospělý doprovod). Víím, že to tak Charita jako poděkování organizuje každoročně, ale já se účastnil prvně. A naposledy. Kino bylo plné a spousta lidí postávala na schůdcích, proto při velmi hezkém uvítání (jak pána, tak paní) zazněla i prosba k rodičům, kteří si mohou dovolit nechat děti sedět samy v řadě, aby uvolnili místo ostatním dětem a aby se dětmi obsadily poslední volná místa třeba uprostřed řad i na přinesených židlích. Zatímco Myšák už v kině byl, pro školkáče Káju a Nika to byla premiéra. Když podávám prckům další vysvětlení a ponaučení ohledně kina, slyším ve změti hlasů za sebou ženské „... dělá, že neslyší!“. Protože jsem právě děčkám dopovídal, co jsem měl na srdci, zvědavě se otáčím, abych zjistil, kdo je ten co „dělá, že neslyší“. Bleskovým očním kontaktem se sympatickou paní zjišťuju, že to mluví ona a mluví ke mně. Jsem absolutně nepřipraven. Jednak proto, že jsem zvažoval nechat děčka sedět samotné asi tak čtvrt hodinky před tím než to oficiálně zaznělo a pragmaticky jsem si vyhodnotil, že by to Kája ani Nik nedali, vybavujíc se mi zdlouhavé vyšetření na poruchy attachmentu. A tak ze sebe soukám něco ve smyslu, že ti maloši jsou v kině poprvé a pokud je nechám samotné, je dost pravděpodobné, že pláčem rozhodí celé kino. Paní mi evidentně nevěří, a říká cosi o tom, že to představení je přece pro děti ... Okamžitý nápad je, že vezmu všechny děčka a uvolníme tak 4 místa, ale po velmi rychlé diskusi s nejstarším Myšákem (sleduje dění i krátký dialog a říká mi, že už má představení zkažené, ale Nikovi a Káji by to bylo moc líto) nápad zavrhuju. Nejsm jediný dospělák, který vyčnívá ze sedadel (10-20 nás tam je) a s brutálním sebezapřením těch 100 minut přetrpím.

Mé zapojení do TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY to ani v dalších letech samozřejmě neovlivní, stejně tak (doufám) že ani u našich třech prcků, ale na „poděkovací“ promítání do kina mne už nikdo nedostane. Příště půjde s dětma Irča nebo nepůjdou vůbec.

ŠESTKÁK

oddílový časopis 6. koedukovaného oddílu a 6. oldskautského klubu Junáka – českého skauta v Kateřiních
číslo 155 vydáno pro vnitřní potřebu 24. ledna 2020, nákladem 90 výtisků

POLÁRNÍ VÝPRAVA 28.–30. 12. 2019

WWW.SESTKA.EU WWW.OLDSKAUTI.CZ

ŠESTKÁK

oddílový časopis 6. koedukovaného oddílu a 6. oldskautského klubu Junáka – českého skauta v Kateřiních
special vydáno pro vnitřní potřebu 24. ledna 2020, nákladem 20 výtisků

27.1.2007 - skautský ples na zámku

WWW.SESTKA.EU WWW.OLDSKAUTI.CZ

BĚHEM 23-LÉTÉ
HISTORIE ŠESTKY
SE STALO PRVNĚ,
ABY V JEDEN DEN
VYŠLY Z ČÍSLA
ODDÍLOVÉHO
ČASOPISU
ŠESTÁK.

TEN S ČÍSLEM

155

JE STANDARDNÍM
ALE

SPECIAL

JSME VYDALI

JAKO

PODĚKOVÁNÍ

JANINĚ A BĚŘE,

KTERÉ VEDLY

CCA 15 LET

RATIBOŘSKOU

DRUŽINU

SVĚTLUŠEK

A VLČAT,

PŘESTO, ŽE SAMY

MAJÍ DOMA

"DRUŽINU"

ŠESTI MALÝCH

DĚTÍ VE VĚKU

3-15 LET : -).

Malá Fatra opět jinak

22.-23.2.2020

(Dazul) Stojím pod osmatřicetimetrovým vodopádem v Národní přírodní rezervaci Šútovská dolina. Odpočívám, spravuju umělohmotnou přezku na svých letitých backcountry lyžácích alpine. Na akcích, jako je ta dnešní, jsou pro svou univerzálnost k nezaplacení. Do této chvíle jsem v nich šel po vyšlapané turistické stezce jako v zimních botách. Plastovo-goretexový skelet spolehlivě zabraňuje promočení zvenčí a zateplená vystýlka velmi dobře chrání proti chladu.

Vodopád není zamrzlý, jak už poslední léta bývá tradicí a tak jen s nostalgií vzpomínám, jak jsem na něm trénoval lezení v ledu před expedicí na Pamír, či na výukové lezení se vsetínskými a později kateřinickými rovery. Ještě jsem lezecké mačky do ledu i „ledavruty“ nevyhodil, ale „pticu“ i cepín vyměněný na Kavkaze za ručně šitý spacák a bágel, jsem už někde pozbyl. Naštěstí mám přátele a kamarády, kteří nezbytné chybějící cajky zapůjčí, až zase někdy bude na pár dnů z vodopádu ledopád.

Cestu k hřebenu starou turistickou značkou dneska s lítostí zavrhuju, protože bych se suchý přes kaňon nedokázal dostat a úsek s chybějícími řetězy sám s báglem nepřelezu. Ve dvou si bágly přes kritický úsek můžeme podat, ale v jednom to není reálné ani s lanem. Takže to vezmu kolem Mojžíšových pramenů. Zespodu nahoru deska půjdu tenhle krpál asi prvně. Pokud mne má chabá paměť neklame, párkrát jsem tudy pouze sestupoval. A i to byl silný zážitek, když nás zasněžená stezka falešně svedla do kaňonu zasněženého potoka.

Ukazatel na turistickém rozcestníku informuje, že od vodopádu (765 mnm) to je po modré značce k Mojžíšovým pramenům (1140 mnm) rovných 90 minut. Trpce se usměju a koriguju napsaný údaj dovětkem „možná v létě, za suchého počasí, nalahko a v dobré kondici“. Protože ani jedna z podmínek dnes neplatí, odhaduju dnešní výstup minimálně na dvojnásobek až trojnásobek času. Své backcountry bežky s tuleními pásy a ocelovými hranami mám zatím ještě pořád připevněné

A silhouette of two hikers on a snowy mountain slope. The hiker in the foreground is standing, while the one in the background is sitting or kneeling. The background shows a vast, snow-covered mountain range under a clear sky.

MALÁ FATRA

22.-23.února 2020

 oldskauti.cz

Tradiční potulka s přespáním na sněhu. Info u Dazula - 737 249 211

na báglu, protože nástup je docela zprudka. Prvních cca 50 výškových metrů v tomhle terénu bych měl problém s lyžemi i traverzovat. Navíc přede mnou tu někdo před pár dny už stoupal, takže se mi do třiceti až čtyřicetacentimetrových stop kladou moje chodidla docela pohodlně. Pár výškových metrů nad vodopádem svah trošku mírní a odhaduju sklon na cca 45 stupňů. Tady už běžky nasadit půjde. Činím tak a stoupám místy rovně nahoru, ale většinou traverzovitě svahem nahoru. Sníh je sypký a i běžka se v něm cca 30 centimetrů boří, ale nepodkluzuje. Stromy kolem jsou zatím směska buku a habru. Leckteré toho pamatují hodně. Většina těch stromů ještě pamatuje gardisty. Stoupám pomalu, často odpočívám, mám dnes spoustu času. Nemám natvrdo naplánované místo, kde budu nocovat, takže mi je jedno, zda se natáhnu u bývalé salaše nad Mojžíšovými prameny, nebo až kousek pod hřebenem u kamene, kousek od Kopisté. Tam jsem před pár lety zažil spolu s Pípou jeden z nejkrásnějších zimních východů slunce. Tahle volnost osvobozuje a nenutí mne nijak chvátat. Čím jsem starší, tím mi to více vyhovuje.

Asi v 1000 metrech jsou buky a habry plynule vystřídány pevnými fatranskými smrky. Působí na mne i v zimě příjemněji než „tvrdé“ dřevo. Snad je to těmi věčně zelenými jehličnatými větvemi, které dokáží i na sněhu posloužit místo karimatky, jak se o tom ještě za Spídyho života přesvědčila na společném zimování Baxina.

Dole jsem si říkal, že poobědvám až nahoře, nad pásmem stromů a kosodřeviny, ale nějak se mi ten líný výstup protahuje a tak nakonec obědvám v 1100 metrech, asi 75 výškových metrů pod Mojžíšovými prameny. Ke Kopiské (1425 mnm), kde čím dál více uvažuji letošní bivak nebo záhrab, mi chybí ještě poutivých 300 výškových metrů.

Vyfoukaný sníh tvoří úžasné útvary, až je mi líto jich pár nezachytit na fotomobil, i když vím, že výsledkem bude nutně jen zlomek toho, co skutečně vidím. A až se na to někdo podívá, bude si asi klepat na čelo, proč že to ten Dazul fotil.

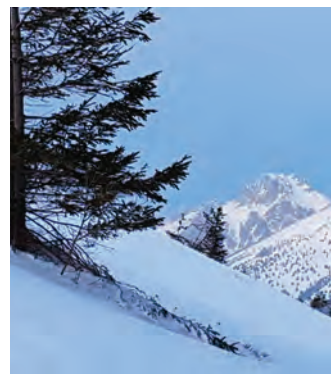

Ve výšce 1170 mnm vidím průzorem mezi smrky na úpatí Stohu špičku Velkého Rozsutce. Už se těším na ten pohled z hřebene. To bude zapadat slunko a skaliska mají v kontrastu se sněhem nádherně zlatavou barvu. Pokud tedy dneska nějaký západ slunka bude vidět. Tyhle hory umí překvapit dost nepředvídatelně.

Ve 1220 metrech překračuju zasněžený potok nad Mojžíšovými pramenama. Je kolem 15:30 a konečně jsem na signálu. Volám proto Scampovi, protože dnes má 88. narozeniny. Desetiminutový hovor využívám nejenom k blahopřání, vyzvědění novinek, ale taky odpočinku : -) Scamp je pro mne nepominutelná osobnost, které vděčím za mnohé. Děkuju Pánu, že mám tu čest se s ním potkávat a že jej mohu považovat za spřízněnou a blízkou duši. Jeho téměř každodenní mailové reporty a odkazy na zdánlivě nepodstatné události nejen v politice, mi pomáhají neztratit směr s turbolentním děním a změně hodnot, kterou kolem sebe vnímám. Po Zetovi to je můj nejstarší skautský bratr, kterého relativně dobře znám, v mnohém mne pozitivně ovlivnil. Bez tohoto telefonátu by dnešní potulka nebyla úplná.

Pokračuju krátkým traverzem do pásma nad smrky a kosodřevinu. Křup – levá běžka se propadla do jakési zasněžené nory. Jsem jednou nohou ve sněhu skoro po rozkrok. První, co mne napadá, je obava aby to nebyl medvědí brloh. Z posledních dvaceti let si pamatuju, že jsme viděli v tento čas čerstvé medvědí stopy (jedenkrát i s mládětem) cca 600 metrů na sever odsud a cca 1,5 km na jih. Takže zimoviště fatranského grizlyho není vyloučeno ani tady. Ale uklidňuju se, že jsem kousek od normálně značené cesty a huňáč přece není tak blbý, aby nocoval zrovna tady. A mám pravdu. Podobným zkoumáním toho, co je v díře vidět, konstatuju, že tu medvěd není. Trošku s obtížemi běžku vyprošťuju a pokračuju v původním směru.

Tady už docela fouká. Nad vyfoukaným obzorem jsou vidět divoké sněhové spirály a vlny, nepravidelně svištějí támhle a za chvíli o pár metrů vedle. Nasazuju kapuci své Sherpa bundy, nejteplejší a nejlepší části mého oblečení, které jsem kdy vlastnil. Zatím nikdy nezklamala. Koneckonců je to dárek od mé ženy. Nápory větru cítím, chlad nikoliv. A tak bez obav stoupám výš. Od auta jsem vyrazil po 9:00, u vodopádu byl v 10:30, obědval ve 13:00 a u „kamene“ jsem odhadem až po 17:00. Odhazuju sníh u „kamene“ ve 1450 m. Začal jsem ve 475 mnm, takže jsem po 8 hodinách nastoupal skoro kilometr. Žádný sportovní výkon hodný obdivu to rozhodně není, ale jsem na něj přesto hrdý. Hrdý na to, že jsem to nevzdal. Podle stop tady nahoru v poslední době nikdo nevystoupal. Vzhledem k povětrnostním podmínkám, které tu panují, se tomu vůbec nedivím.

Na záhrab je málo sněhu (asi 60cm). Navíc je sníh hodně sypký, takže nemám šanci naházet a uplácat hromadu, ve které bych si bezpečnou díru vyhrabal. Více než polovina sněhu, který vyhodím na okraj svého hrobečku, je zesilujícím větrem rozptýlena a odváta kolem dokola. Původně jsem myslel, že odházím sněžnou lopatou místočko na spaní hned u kamene, kde jsme bivakovali s Pípou, ale vítr je dnes několikanásobně silnější a ať si stoupnu za kámen z kterékoliv strany, nikde ani náznak závětrí : -(Začíná mi docházet, že to dnes nebude žádná sranda. Vyhazuju si hrobeček kolmo na nejčastější nárazy větru, mám představu, že z tyček a lyží udělám konstrukci šikmé střechy, přehodím přes ni tropiko, konce zatlačím do sněhu a navíc ještě zatížím dalším naházeným sněhem. Když na to nafouká dostatek sněhu, mohl bych si vytvořit příjemný sněhový tunel. Jednou se mi to tak povedlo.

Mezitím se začíná stmívat a mlha, či spíše větrná sněhová stěna houstnout. Uvědomuji si, že jsem toho dnes moc nenafotil ani nenatočil. Ty nejhezčí záběry mi utekly jen díky mé lenosti, přespřílišné opatrnosti a obavy z omrznutí prstů. Docela bych ocenil, kdybych mohl v pohodlí domova zpětně stahovat libovolné sekvence tak, jak jsem je viděl svýma očima. A google brýle nejsou v tomto směru to pravé : -(

Cítím, jak mi ruce opravdu omrzají. Do zadní, otevřené kapsy kalhot mi neustále fouká nový a nový sníh. Abych jej mohl z kapsy dostat, musím sundat rukavici. Za dvě minuty můžu nafoukaný sníh vytahovat znovu – a to jsem si zmrzlé prsty nestačil zahřát. Pokud sníh nevytáhnu, pomalu jej budu roztápět svým tělesným teplem a budu mít mokrý zadek. Chvilí zvažuju, že bych se ještě pokusil přesunout aspoň o sto výškových metrů níže, kde určitě nefouká tak intenzivně, ale přes sněhovou fujavici není nic vidět a kdybych se vydal dolů k Mojžíšovým pramenům, je tam pár skalních srázů, ze kterých bych nechtěl spadnout. K chatě pod Chlebom to mám vzdušnou čarou sice jen něco přes kilometr, ale pokud bych se dostal do sněhové trhliny, mohlo by to skončit s podobnými následky jako pád ze skaliska. Dokud se vítr alespoň trochu neutiší, bude nejbezpečnější zalehnout tady.

Na jídlo sice myslím, ale neumrznutí je přednější. Navíc je dnes taková sibérie, že ať bych postavil vařič na jakékoliv místo, vítr by jej uhasil. Tohle jsem ještě nezažil, Kdyby se mi podařilo udělat solidní záhrab, v tom nejzašším koutě bych udělal teplé jídlo. Takto se bez něj budu muset obejít. Naposledy jsem jedl kolem jedné odpoledne, takže hlad není až tak nepříjemný. Dopřávám si jen dva doušky polozmrzlé minerálky a ještě před zalezením do spacáku čurám. Víím, že to je na hodně hodin naposledy, protože pak bude vylezení ze zahřátého brlohu o život.

Každé sundání rukavice je hodně nepříjemné, ale potřebuju do spacáku vhodit sáček s powerbankou na nabití mobilu. Až se trochu zahřeju, pošlu info, kde spím – dělám to tak pravidelně, když se potuluju sám. Je to takový rádoby bezpečnostní prvek, který může v krizové situaci zachránit kejhák. Tady u „kamene“ už signál minule byl, mám tedy oprávněný důvod k naději, že bude i dnes. Normálně při nocování v záhrabu lezu do spacáku ve spodkách, ponožkách a tričku, protože kalhoty i bunda jsou obvykle oblepeny vrstvou ledu, která by mi ve spacáku roztála. Nechávám přes noc tyto části oděvu v báglu nebo mezi spacákem a žďárákem, aby se led trochu roztopil. Hodinku před vylezením ze spacáku dám vše, včetně bot, dovnitř spacího pytle, abych led roztopil a vše aspoň trochu nahřál. Líp se do toho leze. A mokrý spacák ráno nevadí, a protože mezi mokrou věc a své tělo dávám ještě něco suchého, co už nebudu oblékat, nejsem od těch tajících bod a kalhot mokrý. Většinou takhle bivakuju jen jednu noc, takže druhý večer se už spacák a další navlhle věci suší doma. Jako spolehlivé kalhoty se mi na tyhle akce osvědčily montérky „engelbert stratuss“,

kteře v pořizovací ceně přes dva litry nepatří k nejlevnějším, ale fakt vydrží (díky Zdendášu a Míšo za světlý vánoční dárek :-)). Při mém posledním pokusu o Matternhorn se osvědčily. Ale jsou to především montérky, až pak outdoorové kalhoty a dnes se brutálně projevil detail, o kterém sice od Matternhornu vím, ale nevyřešil jsem jej a nyní se mi téměř krutě vymstí. Zadní kapsa (i jedna z bočních kapes) je otevřená, nedá se zapnout ani na druk ani na suchý zip. A v téhle fujavici, ke které se z bezpečnostních důvodů točím zády, se mi během chvíle obě kapsy plní sněhem, jak už jsem psal. Kapsy se mi nikdy nepodaří zcela vyprázdnit. Navíc je část kalhot pokryta ledem, který nelze oklepat. Nejpohodlnější by bylo zalézt do spacáku, který už mám spolu a nafukovací karimatkou zasunutý do žďáráku, v botách, kalhotách a bundě. Jenže do půl hodiny mi to roztaje a vnitřek spacáku minimálně navlhne už před usnutím a v mokřem toho moc nenaspím. Rozhoduju se bleskově – co nejrychleji sundám rukavice, dám je do báglu, rozepnu a sundám kalhoty, rychle zalezu do spacáku a pak ty kalhoty dám mezi spacák a žďárák. Ráno zvolím postup jako vždycky. Jenže – dábel je vždycky ukrytý v nedomyšleném detailu! Sedám na bágl, abych si mohl vyzout boty. Levou už mám vyzutou. Kde mám položit chodidlo v suché ponožce? Rychle otvírám žďárák a strkám nohu do spacáku. Ruce zase omrzají a fakt nemám už sílu strčit oledovatělou botu mezi žďárák a spacák. Tedy zkusím to, ale nedaří se mi ji tam zastrčit díky zesílenému větru, mizerným světelným podmínkám a chladu blížícímu se totální krizi. Pokládám ji, ale spíše upouším, na sněh. Vítr ji posunuje o dvacet čísel dál ode mne. V zoufalosti ji posledním pohybem ruky zatlučím do sněhu, abych o ní nepřišel. Pak už strkám ruce do klína a zahřívám je. Do spacáku mi fouká sněh i když je mezera mezi nohou a přiškrceným otvorem maximálně pěticentimetrová. Víím, že bych měl mezery nějak utěsnit, ale ruce zatím ještě pořád neposlouchají a nasávají náznaky tepla. Právě mi konečně dochází, že tohle už není žádná moje „prověřovací akce“, ale někde se to zlomilo v regulérní boj o zdraví, možná i o život. Opět jsem pozbyl pokory! Kdy už mi dojde, že nad horami nemůžu nikdy vyhrát. Dosavadní pomyslná vítězství byly jen zrádnými a šalivými vrtochami Kavkazu, Alp, Pamiru, Tater, ... „Jak si starý, tak si blbý“ říkám si životní moudrost své maminky. Pokud tohle zvládnou, budu zase pokorný. Fakt. S velkým sebezapřením sundávám i druhou botu, strkám i pravou nohu do spacáku, čímž se mezera ještě zvešuje a navíc sněhu ve spacáku nabývá objemu. Rychle si stoupám, servávám ze sebe kalhoty a soukám se do spacáku, sněh nesníh. Na to abych si sundal bundu už nemám síly ani morál. Choulím se do prenatální polohy a zahřívám ruce. Po pár minutách se snažím ze spacáku vyházet tolik sněhu, co dokážu nabrat a co mi bolest v prstech dovolí. Opět musím prsty ohřívát, nechci o ně přijít. A myslím na to, že musím nějak dostat mezi spacák a žďárský pytel zmrzlé kalhoty a boty, aby mi je vítr neodfoukl nebo sněh nepohřbil. Dostávám se k tomu až po další čtvrt hodině. Musím. Kalhoty nemůžu ve sněhu nahmatat, boty se mi nedaří vtěsnat do úzké mezery mezi spacák a žďárák. Přiklápím je alespoň báglem, který by mi vítr snad neměl odfouknout, jen zavát.

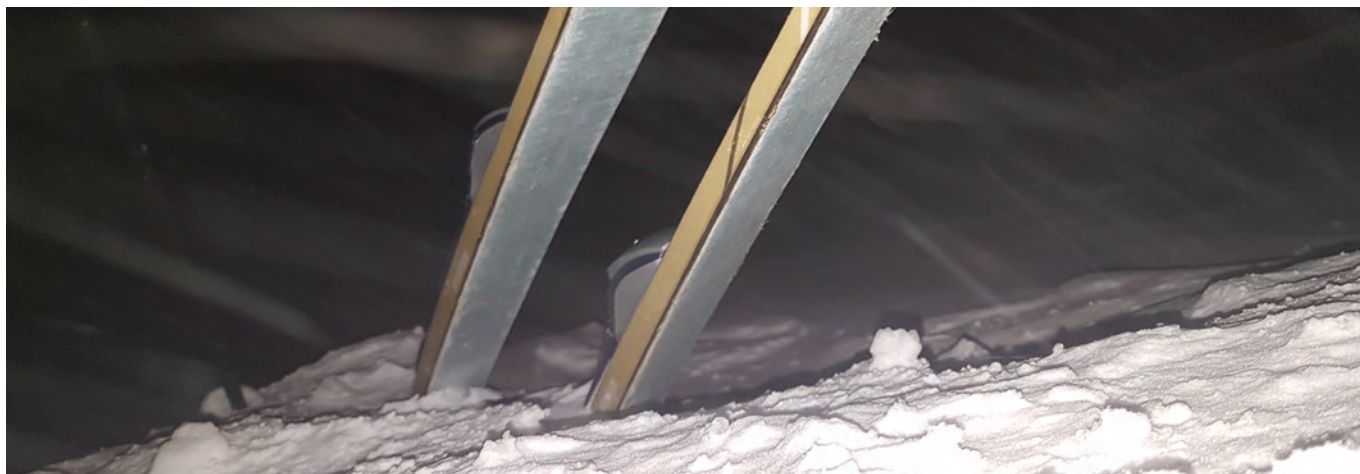
Tušení, že tahle noc bude sakramentsky dlouhá, se stává jistotou. Sníh ve spacáku taje a vlhkost se každým okamžikem větší. Uklidňuju se, že moje tělo zřejmě vydává dostatečnou teplotu na to, aby vlhkost nasál a spacák alespoň zčásti vysušil. Nepomáhá to. Natáhnout se ze žďáráku ven do batohu pro chleba je v aktuální situaci nadlidský výkon, pokud nechci přijít o prsty na rukou a obohatit vnitřek spacáku o další návěje sněhu. Kolem šesté už jsem zalezený ve spacáku, ale na nějaké velké spaní to moc nevypadá. Střídají se chvílky, kdy mám málo vzduchu a při otevření malé škvírky zase hodně ostře bodajících jehliček sněhu. Nevím jaká je předpověď, ale tady ten vítr fučí brutálně. V tuto chvíli netuším, že cca 160 km odsud, kousek od našeho domu, o cca 800 výškových metrů níže než nyní ležím, vítr vyvrátil tři mohutné smrky.

Promýšlím jak se zachránit s co nejmenšími následky, protože tohle už není standardní situace jako při desítkách bivaků a záhrabů v posledních třiceti letech. Tady hrozí fatální průser. Uklidňuju se sice, že jsem zřejmě zažil horší věci, kde jsem musel reagovat okamžitě a teď získám zalezením do spacáku čas na to si vše dobře promyslet. Nejedná se o akutní ohrožení. Ale tak úplně přesvědčivý sám vůči sobě nejsem : -(

Vítr je setsakramentsky silný. Neustále se opakujícími nárazy už dostal jeden ukotvený roh tropika ze sněhu. Prostě odvál naházenou hromadu sněhu, která tropiko po třech stranách zatěžovala. Je mi jasné, že je zbytečné se pokoušet roh stříšky znovu kotvit do sněhu a taky, že dřív či později se samovolně uvolní další roh ... Netrvá to příliš dlouho. Cítím jak pozvolna zeslabuje tlak sněhu, který zatěžoval moji improvizovanou stříšku a v provisech se přenášel na můj žďárák se spacákem. Dochází mi, že bych měl běžky i tyčky, které jsem použil jako improvizovaný rastr stříšky, zapíchnout co nejvíc do sněhu, aby mi je fujavice nezmarnila. Je mi jasné, že to znamená mrznutí prstů a další kvanta sněhu ve spacáku, ale pro přesun do bezpečného údolí se bez nich neobejdu. Funkční lyže zvyšují moji šanci.

K chatě pod Chlebom to je odsud něco málo přes kilometr, ale dobře si pamatuju, jak jsem se cestou tam před osmi lety propadl do trhliny. To mi tehdy Pípa pomohl ven, jenomže dnes jsem tu sám. Takže budu-li se muset přesunout až se stane mokrá spacák nesnesitelným a zima nepřekonatelná, nepůjdu traverzem k chatě, ale pustím se raději po potoku od Mojžíšových pramenů. Tam ale zase není signál na mobilní telefon pro případ, že by se mi při sestupu něco stalo. Nemůžu nahmatat sáček s powerbankou na dobítí mobilu. Po vypnutí bluetooth, wi-fi i mobilních dat mi naposledy zbývalo 7% energie. V téhle kose to do rána nevydrží. Signál na jeden dílek vidím. Volám Pípovi, ten tohle místo zná a je schopen sem trefit, eventuelně v případě potřeby pátrače navést. Volám, ale nikdo to nebere : -(. Zkousím jistotu – Murzílka. Spolu jsme kolem tohoto místa šli, má skvělou

orientační schopnost, je z mých kamarádů fyzicky nejzdatnější a nejméně lenivý, zažili jsme toho dost na to, abych si byl naprosto jistý, že v krizovém případě za mnou vyrazí třeba okamžitě a klidně i sám. Stejně jako bych to udělal já pro něj. Murza to taky nebere, ale za chvíli volá zpátky. Snažím se mu stručně vysvětlit situaci a jsme domluveni na tom, že mu při zahájení sestupu zavolám nebo pošlu zprávu a mám 4 hodiny na to, abych se dostal na signál a potvrdil, že jsem OK. Pokud ne, bude konat. Není potřeba, abychom si vysvětlovali, co to „konat“ přesně znamená.

Mobil je skoro vybitý. Nevyhnu se tomu – musím najít tu powerbanku, kterou jsem si před pár hodinami 100% vhodil do spacáku, ale zatím ji nenahmatal. Musím nabít mobil, abych ráno, nebo za pár hodin, bude-li to nezbytné, dal o sobě vědět. Můj zimní spacák je sám o sobě úzký a to, že mám na sobě i zimní bundu, jej dělá ještě užší. Manipulační prostor je téměř nulový. Až si budu chtít navléct suchou ponožku, ve spacáku to zřejmě nezvládnou. Jsem ochoten si nechat do spacáku zase nafoukat sníh, když budu vědět, kde pro sáček s powerbankou sáhnout. Prohmatávám chodidly, zadkem i rukama každý centimetr vnitřku spacáku, ale bezvýsledně. Po čtvrt hodině to opakuju, po další čtvrt hodině znovu. Usnout se mi stejně nedaří a tak alespoň krátím čas užitečnou aktivitou. Ve 21:54 se mi daří nahmatat levou částí zadnice něco, co by mohlo být powerbankou. Soukám tam ruku a uzavíratelný igelitový sáček je na světě. Najednou si vybavuju vzpomínku jak jsem v něm nesl skoro litr vody z pramene pod Stohem. Přišel jsem tehdy o plastovou láhev a tenhle uzavíratelný sáček z amerického MRE mi ji překvapivě dokázal nahradit. Dnes už v něm vodu nenosím, ale jako ochranné pouzdro powerbanky proti navlhnutí je pořád dobrý. Okamžitě připojuju mobil k „dobíječce“ a dopřávám si luxus – zapínám jej. Zjišťuju, že mi poslal zprávu Fanta, který se zítra chystá na skialpech kousek odsud. Volám mu, bere mi to, líčím svojí situaci i odhad počasí na zítřek a domlouvám obdobný postup jako s Murzilkem.

Jsem více v klidu. Sice navlhly, ale v klidu. Můžu si zavolat o pomoc : -) Hlad moc nemám, ale už se mi chce čůrat. Za to může to vlhké oblečení. Ale situace není pořád ještě tak kritická, abych musel ze spacáku ven. Zvažuju, že bych se taky mohl vyčůrat ve spacáku do igelitového pytlíku a ten pak jen prostrčit ze spacáku ven. Proč ne? Se stoupajícím nepříjemným pocitem mého močového měchýře dopracovávám tuto variantu do detailu. Budu se muset otočit na bok, ...

Kalhoty! Musím najít kalhoty a i když budou zmrzlé a nabalené sněhem, musím je dostat minimálně mezi spacák a žďárák, aby aspoň trochu odtály. Lyžáky se mi tu už nevlezou, budou muset vydržet ve sněhu pod báglem až do rána. Když už vylezu ze žďáráku abych se pokusil kalhoty ve sněhu nahmatat, můžu se rovnou vyčůrat, ... „Jak řekli, tak udělali“. Další půl hodinka rozehrávání namrzlých rukou ...

Začínám čím dál tím víc zvažovat, že vylezu, obleču si co nejrychleji kalhoty, obuju lyžáky, nasadím lyže, nahodím bágl, zatáhnu žďárák s karimatkou a spacákem aby nevypadly a zahájím sestup. Ve žlebu potoka sednu na žďárák a pojedu korytem co nejrychleji dolů. Jak ale udělám první krok, nebude už cesty zpátky a pak musím být neustále v pohybu, abych neumrzl. Minimálně do doby než se dostanu do pásma, kde nebude tak silný vítr. Čelovku mám taky ve spacáku, takže na cestu uvidím. Kontrolní pohled škvírkou ven mne okamžitě odrazuje. Přes sněhové závěsy není vidět na víc než čtyři, pět metrů. Tohle přece musí do rána přestat nebo alespoň polevit. Jakmile nastane

větrné okno a viditelnost bude delší, okamžitě vyrazím. Čím dřív se odsud dostanu do bezpečí, tím líp.

Každou chvíli se dívám na hodinky v mobilu a počítám kolik hodin zbývá než začne svítat. Po páté ráno začínám zvolna s přípravou. Nejdřív si oblékám náhradní tlusté ponožky. Chodidla s tenkýma ponožkami mám jako jedinou část těla suché. Ale jak si nasadím lyžáky, budou za chvíli mokré i ony, ponožky dlouho sucho neudrží. Snažím se ponožku nasadit aniž bych spacák rozepnul. Připadám si jako hadí muž po obrně, ale patnácti minutách je ponožka na noze. Další patnáct minut trvá než nasadím i tu druhou. Zase jsem blíž svítání. Teď nastal čas dostat zledovatělé kalhoty z mezery mezi žďárákem a spacákem dovnitř spacáku, aby roztály natolik, že půjdou obléct. Další půl hodina ... Po cca 13 hodinách strávených ve spacáku, v 6:25 stojím oblečený, v lyžácích, se zataženým žďárákem, báglem připraveným k nahazení. Ale bez tropika a jednoho návleku, které mi čornul fatranský vichr. Maličkost v porovnání se zdravím a životem. Nasazuju běžky, беру plný žďárák pod levou paži a vyrazím proti větru směrem ke žlebu, který se po pár stech metrech přemění v koryto potůčku. Po 200 metrech se mnou zákeřně vítr mrskne o zem. Chvilku ležím, kryju se žďárákem a pak rychle vstávám, měním směr a traverzovitě mířím mimo signál, o tisíc výškových metrů níže ... Po cca 21 hodinách od posledního jídla do sebe soukám dvě ovocné tyčinky, protože včerejší výstup, noc i dnešní sestup vysály docela hodně energie. Víc se najím až dole u auta, až se převleču do suchého.

U vozu jsem až v 10:45 – tedy skoro po 4,5 hodinách sestupu. Jsem rád, a děkuju Pánu, že jsem se o něj nepokusil za tmy.

Doma si jdu na chvilinku lehnout, ale nedočkavé děcka mne probouzí po dvě a půl hodinách tvrdého spánku. A že „*Tatínku, jak jsi se měl?*“. Vážím slova a mluvím spíše méně než více. Ještě pořád nejsem ve své kůži.

Večer se konečně dostávám k tomu, abych dal do podkroví vysušit výstroj a výzbroj. Z pověšeného spacáku regulerně kape voda na podlahu, utírám ji a dávám pod spacák nádobu. Mokré spodky, triko, svetr, ... dávám vyprat. Mažu léčivou mastí konečky prstů, které pořád ještě dost nepříjemně bolí. Na kytaru si pár dnů, možná týdnů asi nezahraju. Neplánovaně jsem si odzkoušel další hranici. Obstál jsem sám před sebou se ctí, ale rozhodně to už nehodlám dobrovolně opakovat : -) Murzo, díky! Slibuju, že místo „prověřovacích“ akcí začnu pořádat akce „odpočinkové“.

Jarní tábor ŠESTKY 28.2.-1.3.2020

(Dazul) Výše uvedené datum je trochu matoucí, protože „jarní tábor“ trval déle, takže hned na začátku upozorňuju, že pouze tyto dny jsem se spolu s naším Myšákem pobytu na základně 6. střediska ze Zlína účastnil. Dle mého je trochu matoucí i „tábor“ protože akce (v době, kdy píšu tyhle řádky stále ještě) trvá „jen“ 4 dny. Ale to jsou drobné a ne příliš podstatné formality : -)

Chodí mi zápisy z Oddílové rady ŠESTKY a tak jsem se dozvěděl, že by vedení uvítalo pomoc s organizací tábora. Nabídl jsem proto, že se zkusím na den urvat z práce a pomůžu, s čím bude potřeba. Navíc s sebou vezmu Myšáka, který je sice už vlče, ale přesto se mi zdá, že by tuhle akci ještě nemusel zvládat. A když tam budu, zvládne ji bezproblémově a nepřidělá starost ostatním z vedení oddílu.

Potěšilo mne, že se ŠESTKA nebojí vyzkoušet místo, kde ještě nebyla i to, že se můj tip (volala mi z jakési OR Kikina, zda mne nenapadá nějaké vhodné místo na jarní tábor) ujal. Naposled jsem na tom místě byl na podzimní potulce v roce 2009. Jsem zvědav jak se za tu dobu změnilo.

Přes noc napadl čerstvý sníh. Docela dost – aspoň u nás na pasekách. Paradoxně zřejmě nejvíc za celou sezonu. Napadá mne, že se ten JARNÍ TÁBOR míjí i v druhém slově : -) Oddíl vyráží v pátek kolem čtvrté, já s Myšákem o chvíli později. Jedu autem, protože vím, že se budu muset v pondělí dopoledne dostat do práce. Navíc vezu z domu oddílové sněžné lopaty a troje sněžnice. Přibírám v DBCB jídlo, které tam Hanny, co by hlavní provianták akce, nechala. Od Fanty беру část oddílových cajků na lezení a z půdy nad klubovnou po konzultaci s Dennyem zbytek – cvičný kite, dětské sedáky, žumary, osmy, ... Od Hanky vím, že se tereňákem ke srubu nedostanu a tak jsem připraven na to, že nahoru vynesu, co unesu a pro zbytek se vrátím zítra.

Když přijíždíme na konec sjízdné cesty, vidím už z dálky ve tmě odrazky nějakých zimních bund. Je mi jasné, že to nemůže být nikdo jiný, než oddíl, který zde dopochodoval ty čtyři kiláky od nádraží. Nejtěžší úsek jej ještě čeká a tak si zřejmě dopřává odpočinek před výstupem. Parkuju, zdravím se, rozděluju alespoň jídlo, které je vynést nahoru. Zbytek vyřeším zítra podle plánu.,

Ve srubu je už Lila, která zde zbyla s dopolední návštěvy s Hanny (Hanny má na dnešní večer nějaké povinnosti). Ve srubu topí jen jedna třetina radiátorů, nefunguje voda a nesvítí přízemí. Nechávám Myšáka s ostatními a jdu do sklepa k rozvodné skříni, abych se přesvědčil, že je opravdu vše zapnuto. Zkrátím to – ve sklepě je vše podle návodu, ale po telefonátu s Kwašákem (jedním ze správců této základny) se posouvám dál – musím k elektroměru, který je cca 400 metrů pod srubem. Beru klíč, zafixovávám si polohu elektroměru vyznačenou na terénní mapce a vydávám se dolů. Naštěstí už tudy přede mnou nedávno někdo šel (Hanny – jak zjišťuju později) a tak je to rychlé. Elektroměr hlásí „výpadek napětí“. Pro jistotu vypínám a zapínám hlavní jistič, ale „alarm kontrolka“ nezměněně svítí. Po dalších telefonátech už chápu, že víc není v mých silách, ale závisí to jen na správci rozvodové soustavy : -(

Voda ve srubu neteče, protože nefunguje jedna fáze čerpadla, dokud to elektromužáci neopraví, budeme muset pro vodu chodit někde k nejbližšímu pramenu. Vyrážím spolu s Tovaryškem a Tomem (spolužákem Tovaryška, který se ŠESTKOU vyrazil), vyzbrojeni kanystříkem, a dvěma hrnci hledat pramen. Svah je prudký a sníh docela klouže, takže hledání i pozdější cesta s vodou zpět ke srubu za svitu čelovek, je docela sranda.

Nepočítal jsem zúčastněné, ale kolem 25 nás tu je. Večer zaléhám do hamaky připevněné k trámům studeného, ale prostorného podkroví, spokojen. Podvečer dnešního dne byl sice náročný, ale mám takový příjemný pocit, že ŠESTKA obstála : -)

Protože jsem zaregistroval, že jak Kája, tak Tovaryšek zadávali, kdo bude psát zápisy z jednotlivých dnů „jarního tábora“, ponechávám zachycení dalších dnů na oddílových psavcích, kteří své díla budou publikovat v oddílovém ŠESTÁKU : -)

Plavba po Wartě 25.-27.7.2020

(Dazul) I letošní organizace plavby po polské řece se chopil Hanýsek. Jeho mailové zprávy přicházely do mé schránky častěji s blížícím se dnem odjezdu. Vzhledem k tomu, že zpravidla programově nestuduju, kde pojedeme, co tam zajímavého uvidíme, ... abych si vychutnal momenty překvapení, Hanýskovy stručné a vyčerpávající informace mi 100% vyhovují:

- *Ahoj, Splyw kajakowy se blíží a proto nějaká várka informací:*
- *Co Klamerka ráno kontrolovala, tak tam teče pořád nějakých 15m³, minule jsme jeli Wartu při 9m³.*
- *Parkování a nástup na řeku Klamerka domluvila ...*
- *Ze Vsetína je to 280 km/3h cesty, většinou po dálnici, nově až do Czestochova. Cena za parkování každého auta je 50 Zl na celý týden, jsou ochotni nás dovézt kam je potřeba za 2 Zl/km. Dobré ceny a paní jako obvykle byla velmi vstřícná :). Budeme-li chtít, můžeme tam ve stanech přespát, ale spíš vyrazíme ještě v sobotu na řeku a přespíme až někde dál. V kolik vyrazíme ze Vsetína? Jak to kdo máte?*
- *Tím, že nebudeme na začátku přetahovat auta, ale necháme je na startu, tak ušetříme dost času a vyjedeme-li někdy kolem 10h (já bych byl pro sraz třeba už v 9h, ale nevím, odkud pojedou Marešovi), tak někdy mezi 14 a 15h bychom už mohli plout...*
- *Dostal jsem dotazy, kolik Zlotých s sebou, já si to spočítal takto:*
 - Parkovné 50 Zl*
 - Transport řidičů / 4 auty 25 Zl*
 - Případné kempy 100 Zl (asi aj s rezervou)*
 - Nákup potravin, hospody ... 200 Zl*
 - Palivo nakoupím u nás, dálniční poplatky na trase nejsou.*
 - Celkem tedy vezmu pro naši 5-členou rodinu cca 400 – 450 Zlotých, to by mělo stačit.*
 - Mě nevadí, že mi něco když tak zbyde, protože příští rok chci jet do Polska zas :). Ale v nejhorším se bude dát někde nejspíš zaplatit i kartou, nebo najít bankomat.*
- *Co se týká lodí, tak z Březin máme slíbené 4 baraky, Pajtáš má domluvené Rio a my máme jednu naši Baraku, takže posádky vychází:*
 - Baraka 1.-3. → Hanýsek s familií + Marešovi: 4 dospělí + 6 dětí*
 - Baraka 4. → Fuchsovi*
 - Baraka 5. → Dazul a jeho 2 kluci, případně kdo od Drábků ještě pojede :)*
 - Rio → Pajtáš + Šárka*

Lodě jsme v DBCB naložili už ve čtvrtek večer a na středisku měli sraz v sobotu 8:45. Před Skautským domem vykládám naši bagáž i Myšáka s Nikem, ponechávám je v moci Pajtáša a vyrážím do

Červenky pro Jardu, Markétu a Šimona. Když už jsme všichni, kteří máme vyjždět ze Vsetína zpátky před Skautským domem, vykládáme bagáž Fuchsů, nakládám naši a dokládám zbylý prostor věcmi Fuschů, abychom s sebou nevozili zbytečně vzduch.

Startujeme každý po vlastní ose – potkáme se na „naší“ benzince za Bohumínem, kde by měli dorazit už i Marešovi. Tady děláme první a vlastně i jedinou společnou přestávku – seznamujeme se s novými účastníky naší plavby, děcka prubnou první ořezávací potyčku, doladujeme místo, kde budeme nastupovat na vodu.

A pak jedeme opět po vlastní ose až za vesnici Leg, pod most, kde složíme bagáž, nafoukáme baraky. Ve 14:00 už obdivuju písčité břeh pod nově stavěným mostem, kde foukáme loď. Když ve 14:20 nás přijíždí místní ochranka vykázat ze staveniště, se svým vozem čeká opodál na ostatní, abychom odvezli naše vozy parkovat do Rybaki.

Neměl bych opomenout moment, kdy se mi nenadále prudce zvyšuje tlak. Když totiž rozbaluji naši baraku, automaticky mi z úst vychází několik nelichotivých slov na adresu Tovaryška, který měl loď půjčené, když se svými spolužáky (?) jel před pár dny Sázavu. Při pohledu na zaprasenou a mokrou loď by se slabší povahy poblily. To se hned pozná, že tu loď měl někdo půjčenou zadarmo a tak se k ní choval. Protože co je zadarmo, nemá pro většinovou společnost žádnou cenu : -(Pro jistotu si telefonicky ověřuju, že ty oddílové baraky měl půjčené Tovaryšek a že zřejmě nebyl u toho, jak se umývaly, sušily a balily. Ostatní baraky jsem nekontroloval, ale podle Hanýska byly v podobném stavu : -(Správci bych doporučoval dát ty Tovaryškovy kámoše na černou listinu a kdyby někdy v budoucnu chtěli něco půjčit, dal bych jim mokrou hadrou přes čuňu za provokaci.

Sojka ušila pro děcka vlaječky, takže naše loď fasuje rovnou dvě – i s tlustými špejlemi jako žerdí. Umisťujeme je na čestném místě naší baraky – na přídi.

Cca 16:30 konečně vyplouváme. V 16:45 poprvé soulodíme a necháváme se unášet proudem Warty. Je ukázkově letní počasí, a mám pocit, že jej všichni užívají všemi smysly.

Jsem připraven na to, že budu celou dobu pádlovat sám, ale Myšák se ihned chopí malého pádla a na háčku maká jako fretka. I Nikys s nejmenším pádlem jako porcelán vydatně pomáhá. A tak plujeme většinou jako první.

17:15 máme první přenášení. Na písčitém břehu, kde pokládáme po přenosu lodě na vodu, nás překvapuje dva a půlmetrový krokodýl! Je sice vymodelovaný z písku, ale i tak jej tu nikdo nečekal. Po 18:00 se začínáme dívat po místě na postavení stanů. Krajina s borovicovými lesíky, rovnými lukami a písčítými břehy slibuje, že nějaký skvělý flek jistotně najdeme. O hodinu později, asi kilometr vzdušnou čarou východně od Kijóva, už máme na pravém břehu postavené stany. Lodě jsme museli vytáhnout do prudšího břehu a prošlapat si pár metrů cestičku kopřivami, ale místo mezi borovicemi je skvělé.

Skvělí ale nejsou komáři, kterých si letošní plavbu zřejmě hodně užijeme. Útočí ze zálohy a v podstatě nonstop. Myšák i Nik jsou intenzitou jejich kousání velmi zaskočeni a propukají v bezmocný pláč. Už dlouho jsem tak rychle neměl postavený stan. Ve chvíli kdy kluci za sebou zapnuli moskytiéru, pláč a nářek pozvolna utichá.

Ještě před setměním přes mobil posílám online pohlednici Zetovi do Liberce. Ta technika umožňuje skvělé vymoženosti : -)

V 19:50 se jdeme s Nikem koupat. Hladina je tichá a voda příjemná, i když před prvním ponořením se po krk to chce trochu rozhodnosti. Nik objevuje fakt, že když je ponořený do vody, komáři na něj nejdou. Proto taky trvá docela dlouhou dobu, než se mi jej podaří dostat z vody ven.

Po setmění se daří uložit děti do stanů. Krajina ztichla a už jsou vidět první hvězdy. Prý budeme pozorovat kometu Neowise, která by měla být vidět kousek pod Velkým vozem. Prý se už od země vzdaluje a vidět prý bude za 7 tisíc let. To už tu pravděpodobně nebudu, takže pokud ji chci vidět, mám jednu z posledních šancí : -)

Čekání na kometu si krátíme kořováním tramínu červeného a zpěvem za doprovodu Hanýskova ukulele. Je to příjemný večer. Takové táboření u vody už v Česku nelze zažít.

Nedělní ráno je ještě v 7:00 kupodivu tiché, i když děcka už nespí, ale jen polehávají ve spacácích. Tady v borovicovém lese rosa nepadala a tak jsou stany téměř suché. Nik s Myšákem balí naše spacáky a karimatky do velkého loďáku a já dofoukávám baraku, balím ostatní věci + připravuju snídani.

V 7:50 už máme podstatnou část naší bagáže sbalenu, děcka dosnídávají v hamakách, které s sebou vezeme. O hodinu později už máme naloženou loď na vodě a Myšák s Nikem se jsou ve vestách koupat, než se dobalí a naloží zbytek naší výpravy. A opravdu v 10:15 se spouští na vodu další loď a za ní postupně ostatní. Dneska bude pořádný pařák. Namáčím si klobouk do vody, aby se mi mělo co odpařovat.

10:45 jako první loď naší flotily zastavujeme na pravém břehu meandru s písčitou plázičkou a čekáme až nás doplují další lodě.

První k nám nepřiplouvá loď, ale Jarda, který plave před jejich barakou. Z dálky se svým dlouhým vousem připomíná Krakena : -)

Tady na plázičce absolvuje svůj nejsilnější zážitek Myšák. Spolu s ostatními dětmi si ve vestách hrají v nízké vodě. Nejmenší Radim se vydal do hlubší vody a nechal se strhnout proudem. Křičí "mami, mami,". Vítek a Myšák se jej snaží zachytit, ale je to mimo jejich schopnosti. Duchapřítomně pískají na píšťalky, které mají na vestách, aby si toho některý z dospěláků všimnul. Ale současně do akce vyráží Hanýsek a Láďa, kteří jsou nejbliž. Při této události nezahynulo ani nebylo zraněno žádné zvířátko ani děťátko :-)

I dneska přenášíme. Kousek pod jezerem s pláží plnou turistů, ke které ani nepádlujeme. Přistáváme u levého břehu. Vykládáme bagáž a přenášíme ji pár set metrů níž, pod vodní elektrárnu. Pak přichází na řadu lodě. A teď vše znovu naložit, nalodit se a odrazit.

Písčité dno Warty je občas docela blízko pod hladinou. Ale rozhodně méněkrát než před pěti lety. A letos k vůli tomu nemusím ani jednou vysedat. Vše vzorně obstarávají plavčíci z naší lodě. Myšák i Nik nadšeně vyskakují do vody, chytají boky baraky a přetahují ji přes mělčinu i se mnou. Takový servis nemá žádný zadák naší flotily. Tímto znovu vyslovují Nikovi i Myšákovi pochvalu kapitána. Vážky v modrém i zeleném provedení provázejí téměř každý záběr našich pádel. Proplováme tak blízko, že nelze neobdivovat dokonalost těchto nejlepších letců s nejdokonalejším zrakem. Přejde mi líto, že se dožívají jen cca 7-14 dnů. I ty přezimovávající dospělácké vyjímky, které zdobí tenhle svět až půl roku, si tu oč dlouho nepobudou.

Před námi vyplouvá z rákosí veliký labutí samec. Nepřehlédnutelně a majestátně míří doprostřed řeky, aby dělal naší flotile předvoj. Upozorňuji své plavčíky, že se nám možná podaří uvidět mláďata, pokud se budou pečlivě dívat na místo, odkud labuťák vyplul. A taky že ano. V rákosí se na okamžik mihne pět šedobílých mláďat s labutí, která zůstává u nich na stráž. Další z nových zážitků téhle plavby : -)

Dnes táboříme na levém břehu, necelé dva kilometry nad místem, kde jsme před pěti lety spouštěli lodě na vodu.

Komáři jsou stejně agresivní jako včera večer. A možná, že se jejich dotěrnost vražděním méně šťastných dvoukřídlovitých jedinců stupňuje. Ty potvory vydrží nepřetržitě ve vzduchu i 4 hodiny. Navíc jsou aktivní ve shánění potravy večer, v noci a ráno. Přes den chrápu na chladných místech. Záda plavčků jsou zhyzděna hustě nasázenými puchýřky po komářích bodnutích. Není proti nim obrany :-(V tomto ohledu mne ani tak nemrzí, že se musíme zítra vrátit domů. Letošní léto je obzvláště vlhké a přeje těm malým dáblíkům.

První je potřeba postavit stan a v prostoru za moskytiérou vybit tu komáří havěť. Zatímco Myšák s

Nikem připravují ve stanu karimatky a spacáky, já vyrážím na “mytí slona”. Kvalitní umytí lodě se dá jen stěží přirovnat k něčemu jinému.

Rychle vařím večeři, hltám přiměřené množství horkých lžic, předávám Myšáka s Nikem pod kuratelou Pajtáša a vyrážím k našemu zaparkovanému autu, které je cca 5-6 km proti proudu. Vypadá to na déšť, takže téměř suchou baraku se mi po návratu asi sbalit nepodaří. Po cca kilometru chůze po polní a lesní cestičce, přicházím k asfaltce – tahu na Częstochowu. Tady jezdí relativně hodně aut, jistě mi nějaké zastaví a zachrání mne před pořádným promoknutím i zbytečnými kilometry v nohou.

Míjí mne desítky aut, ale na mé mávání nereaguje ani jediné. Trochu mne to překvapuje, protože mé očekávání i předchozí zkušenosti se stopem v Polsku byly evidentně mimo dnešní realitu. Poctivě si odšlapu každý metr a vychutnávám každou kapku deště. Přesto se mi podařilo být zpět u stanu o čtvrt hodinky dřív, než jsem v horším scénáři předpokládal.

Ogaři jsou s Pajtášem v našem stanu, zabráni v družném hovoru. Strhávám ze sebe mokré kalhoty i tričko a zalézám za nimi. Prý trochu pobrekávali, když kolem metaly blesky, ale společně vše zvládli. Umiňuju si, že loďáky narvané ve stanu přenesu do na noc do auta, až déšť přestane nebo aspoň poleví.

Než loďáky přemísťuju, Myšák i Nik chrupkají. A tak si po přemístění bagáže jdu na pohárek vínka k Jardovi, společně se uvelebujeme v autě a zveme ostatní, kteří ještě mají chuť cosi okošťovat a

probrat zásadní filosofické premisy ve věci nesmrtnosti chrousta. Improvizovaný vědecký kongres v LandRoveru je plodný a můj intelektuální rozhled by bez jeho absolvování byl o poznání chudší. Zalézajíc do spacáku, broukám si hitovku od Cimentů: „Na srazu intelektuálů v Poteči nikomu není do řeči ...“

Pondělní ráno vstávám o pár minut později, protože pořád ještě vstřebávám sílu myšlenek a intelektuální potenci kolegů z včerejšího kongresu. Mrzí mne, že budu ochuzen o další kongresové večery, ale třeba mi Pajtáš dokáže později leccos zprostředkovat.

A tak se pouštím do balení orosené baraky. Myšák s Nikem mají za úkol sbalit do loďáku všechny naše spacáky a karimatky. Balení stanu mi narušuje ranní lokální invaze dvoukřídých zmetků, kteří dohání mé baliče spacáků a karimatek k pláči. Díky Klamerčině hnědému lektvaru se intenzitu řevu daří nepatrně snížit, ale po kvapném rozloučení v 8:40 se zbytkem flotily, pokračuje poňukávání v autě až do Częstochowé.

Eliminovat pláč a bezmocné vzlyky se mi daří až v KFC (cca 10:15) u kterého zastavujeme na pozdní snídani a brzký oběd.

Domů dorážíme po 13:00 v klidu a po absolvování nákupu, jímž jsme byli telefonicky z domova pověřeni. Vytahuji mokrou baraku a rozkládám si k usušení a očištění od zrněk písku, která se drží v lepených záhybech lodě. Stejně tak stan, laskavě zapůjčený Pajtášem.

Do večera stihám navrtat a přišroubovat všechny podlahové lišty v „nové“ místnosti našeho domu a rozšířit ohradu pro ovce o 100 délkových metrů. Fakt zasloužený den : -)

Další den odjíždíme se všemi dětmi na náročné tří až čtyřdenní návštěvy do Prahy a okolí. Tam mne zastihuje zpráva, že invaze komárů v úterý předčasně ukončuje plavbu po Wartě i pro zbytek naší flotily. A když chceme krátkou návštěvou překvapit Zeta s Evou v Hradišti, dozvídáme se, že Zet si v sobotu (v den, kdy jsme vyplouvali) zlomil krček. Už je sice po operaci, ale pořád ještě v nemocnici. Tuhle nemilou zprávu nevyvažuje ani iniciativa senátora Lumíra Kantora – Bizona, že předložit návrh na udělení Stříbrné medaile Senátu Miloši Zapletalovi,

Skautské léto

(Dazul) Dorazil mi mail od Zeta: „Milý Dazule, napsal jsem pár slov o knize Skautské léto B. Nusky a byl bych rád, kdyby se o ní skauti dozvěděli. Prosím, pokud je to možné, umístí můj text na skautské internetové stránky, kde je to jen půjde. Díky, Miloš V Hradišti nad Berounkou 24. 7. 2020“

V těchto dnech vyšla v libereckém nakladatelství Bor pozoruhodná kniha Skautské léto. Nejde o klasický skautský román ani o autentickou kroniku. Je to pásmo vzpomínek na jeden skautský tábor českobudějovické Patnáctky v době těsně po skončení druhé světové války.

Téměř 400 stran textu doprovází několik set drobných barevných ilustrací, které jsou stejně jako text dílem autorovým. A tím autorem není nikdo jiný než Bohumil Nuska, vysokoškolský profesor a jeden z předních českých spisovatelů. Jeho knihy vycházejí v renomovaných nakladatelstvích jako například u Torsta nebo v Mladé frontě.

Skautské léto nemůžeme přirovnat k žádné jiné skautské knize. Je naprosto odlišné od příběhů Jaroslava Foglara, Jaroslava Nováka a dalších oblíbených autorů. Kdo by od něj očekával vzrušující děj, byl by zklamán. Styl, kterým Bohumil Nuska píše, připomíná spíš klasická díla světové literatury, jako jsou Gulliverovy cesty Jonathana Swifta nebo Cervantesův Don Quijot či Rabelaisův Gargantua a Pantagruel. Na čtenáře Skautského léta nepřetržitě doráží příboj obrazů, vzpomínek, představ, myšlenek, asociací, skutečných prožitků i popisů drobností každodenního života na táboře, tak jak se otiskly do duše třináctiletého chlapce, a po dlouhé řadě let je ze sebe vychrlil v tvůrčím transu. Na knize jsou zvláště cenné barevné obrázky-ilustrace, které vznikly před více než sedmdesáti lety a zdobí skutečnou kroniku Patnáctky.

Skautské léto je krásné, ale ne úplně lehké čtení. I dobrý čtenář se bude muset ke Skautskému létu stále znovu vracet, číst ho po malých dávkách, aby nakonec ocenil skutečný přínos této knihy české skautské literatuře.

Vím, o čem mluvím, protože jsem tuto knihu v roce 1970 četl třikrát. Poprvé jako autorův rukopis, podruhé při prepisování textu na psacím stroji, potřetí při korektuře. Vznik skautského léta byl ostatně odpovědí na mou výzvu, aby zkušené spisovatele psali romány nebo povídky pro skautské

Cesta na severozápad

Zatím les začal vydechovat podvečerní vůni a vanout chladem. Vysoké lapradě samci i paprky samice i houpatý mech pod nohou zavoněly večerní vlhkostí. Slunce ještě žlutě sláblo mezi korunami stromů a údolím již vanul chladný váněk. Po dalším těžkém, pomalém a vyčerpávajícím pochodu našla ztracená výprava konečně vodu: narazili na potůček! I napili se všichni, těžko říci, zda opatrně: Vašek Riki začal dokonce při své letní rýmě nebezpečně kašlat. Těto vody se už „výprava na severozápad“ nepustila, třebaže směr potoka se často měnil, každou chvíli se klikal a zaváděl. Lho-stejno však, kterým směrem odbíhal, nikdo už neměl sílu a chuť znovu se šplhat někam nahoru.

A tak šla výprava, expedice ztracená, jen zhruba kamsi na severozápad. Podél silického potoka šli sice harcovníci jakž takž z kopce, ale neměli možnost ani trochu obhlédnout okolí, vyšplhat se někam a přehlédnout sousední terén. Jako když myši táhnou podél vody. Jakýpak je to Kondor, když nemůže vzliet a rozhlédnout se? Leč přišli unavena byla křídla

mladých Kondorů. Dokonce, a to je co říci, ani žádný z Kamzíků nezatoužil vyhoupnout se na některou skalku, jimž oplývaly stráně vpravo i vlevo podél mohutného potoka. Ba ani Kuguár se nešplhal na svůj strom. A Cvrnda – čilý had Kenabik, už dávno neslapal svým lehkým a tanečním krokem, obtížen nyní vydřím nákladem. Natož pak, aby ještě vylezl na nějaký strom!

Možná se podivíš, bratříku, jak to přijde, že nikdo neměl mapu! Právě v tom byla další těžká chyba, že roztržitý prófa Rozina si žádnou nevezl, protože všechny byly zahaleny a odvezeny v bednách pracovní čety. Koho mohlo napadnout, že vůdce výpravy si nevezme alespoň jednu a že si nepořídí aspoň zběžnou skicu terénu! Pravda, Rozina znal cestu podle mapy a vymyslel si tu výbornou zkratku, ale každý cestovatel má mapu mít (a k tomu i sextant a kloví co ještě!). Je ovšem možné, že nyní by ani mapa nepomohla, když už výprava zbloudila v nepřehledném terénu. Co naplat, že údolí se začalo slibně otvírat a vedle tmavých

čtenáře. B. Nuska a M. Nevrlý patří k těm, kteří krátce poslali do redakce Junáka své nové texty. Rukopis byl původně určený pro tehdejší ročník časopisu Junák. Mohlo však vyjít jen několik pokračování, protože Skautská organizace byla tehdy opět zakázaná a Junák přestal vycházet.

Tato výpravná kniha vyšla v omezeném nákladu 200 kusů a je k dostání za neuvěřitelně nízkou cenu. Všele doporučuji každému skautskému oddílu a každému skautskému vůdci a vůdkyni, aby Nuskovo vzpomínání zařadili do oddílové i své vlastní knihovničky. Bude její trvalou ozdobou.

Miloš Zapletal – ZET

Psalice se hlátka vrátila. Ale stejně se šlo trochu zpět a potom konečně došlo; těžko vypovědět, jak strašná to byla cesta, jistě mnohem strašnější než onož těch majora Rogere a jeho lachotavků, když přešli z Infilany v pákách, bezmáječné zubožení a vyhlazení v pákách a lesích! Už ta cesta dolů, hrozící klouzání po vyprahlé stráně v trmácích krovů, kdy vše se sesouvalo a padá, není se čeho zachytit. Jeden padá a stráží druhého, do krve poškrábaná ostružinovými větvkami a trny. Ještě že Fanda, hubený Kamzík, udržuje náhodu svými vřpy. Na konec Medvěď a Rozina usilovali dále trnčahu podrosta a chytali Vydrky a Kondory, neboť si se do stráže spíš koulejí, než sponožejí. Ářal, odjakživa smolař, si první odřel koleno. Ve strži naopak bylo mlázi a podrosta, bylo třeba chránit si oči. Největší batohy uvízlý často mezi stromy a malý Muk tak chvíli pochodoval vlastně do přízadia. Přesto se zdálo, že je lepší posilovat se tou dřině, pokud směr rozhodnutí přitáhne s azimutem, než znovu vylézat na protější stráně, právě tak suchý a trnitý jako předchozí, a navíc téměř kolmý a silně skalnatý. Leč právě v tom byla chyba. Po několika stech metrech se ukázalo, že stráž končí a bylo nutno vystopovat znovu do stráně husytem a neslechteným mlázi. Když výprava vylezla a spočítala všichni Vydrky, kadeřky z Kuguarů a Kamzíků měl už nejmenší dcha vydřil batohy nebo balík. A to byla další chyba, vyzvala nebezpečí, že se utalají i silní vřky. Rozina, teď už ne moudřejší had Ká, ale zoufalý vlk, měl dosud svůj psací stroj, třebaže již více omláčený, než kdyby to vezlo

samo černošské nákladní auto suchým říčním korytem náhle na Šumavě. Však to bylo i na pouzdrů strážě zmít. Zato Cvrnda si v diahu děkaje, že svou kyrtu poslal autem.

Ale co dál? Žádný potok dosud v dohledu a vznikly pochyby, zda hlavní naděje celé expedice, již měl být správný směr, byt se i mělo prokázat (třeba močály a samým peckem, je vlastně „správný“? Nyni se už pozdvihla bouřá odporu v zástupu Kuguarů a Kamzíků, doprovázená i souhlasným kvikáním a řad Kondorů a Vydr, které se přitýkaly ke vzpomně s pocitem jakéhosi oprávnění. Vzpouřa, a zvláště v ohrožené výpravě, je nebezpečná věc. Už mnoho výprav proto podlehlo a nikdo nedorazil k cíli živ. Nyni by tu měl být Markýz se svou pevnou rukou, rozvahou a autoritou. Leč není tu, je možná ještě zláhe odřadit, něčde tu kráse. Jini řeky a nepřehledná čeka na své děti. Možná že už se ani neznají, ba ani nemají.

Repiná mušvata přetlo nakonec do úplné vzpoury. Zničený Rozina se již vzdává, ustane měti a cosi břeptá, zpočátku vlysu mu visí do čela. Tu se chápuo věcni roveři v čele s Vlastou Medvědem, rádeem Vydr, a obrím Kuguarem Ájsem, zatímco Rozina se zcela poddává a zřekává se jen jedním z výpravy. Malý smolč zcela slobodně a jednobláhově rozhodl neotřít dále azimut, nechtít ani údajné zkratky, protože výprava zřejmě docela zabloudila, ale pusit se prvním údolím s potůčkem nebo potokem stále do dolů. Dolů po proudu, nebo jediné místo musí dovést k řece, jiná možnost tu ani není, ašoi to bude sebevěšší začiatka. V každém případě musí, bratříku, uznat, že rozhodnutí to

bylo moudré a vážné, hodně zkatečených mužů. Že každá voda musí vést k řece, potvrdilo zároveň několik roveři, a souhlasil i Rozina, sezasený vůdce Ká, studiosus, ochráncem slabých. Poněkud sice Rozina poklel v očích mladších, ale zároveň jakýmsi složitým pochodem posílil i vůli všech vřvat a posílil i odvahou k dalšímu pochodu a všech unavených Kondorů a Vydr.

Pozdě se vyznačilo na další strážistůj pochod pod vedením nové zvoleného vedení. Výprava musí být jednotná. Muži na staré severské lodí tvoří celek. Každý je tu slobodan a nezávislý, a přesto u veho vesla zcela uzávaný, neboť

na každém závisí, zda celek dorazí nebezpečím k cíli živ a ztrvá. „Jeden za všechny a všichni za jednoho“ – tak zní staré rčení. Ona vázanost i sloboda soudaně je podmínkou každé úspěšné výpravy. Jen si vzpomně, bratříku, anebo si přeči o dálných cestách starých mořeplavců a objevitelů. O cestách ledových oceány severu i vedrem tropických moří, kdy základní podmínkou nejen zřadu výpravy, ale vůbec přežití všech byla naprostá kázeň a vědomí závanosti. A kolik cestovatelů a objevitelů už zahynulo v pastinách a divočinách, v pralesích, positých a ledových mořích jen proto, že celek nebyl jednotný!

spoust smrkového lesa probleskovaly i veselější koruny listnátů, a že slunce se znovu objevilo na vrcholcích lesnatých stráně, jež zlatavě barvilo. A že nad touto zlatí a jasm slabnoucího slunce se jakoby vánkem vlnila nejkrásnější bezoblačná moď, nyní blednoucí, jež zlatavě a chladnoucí již v tušení přicházejícího večera. Na vrcholcích stráně sice bylo ještě pozdní odpoledne, ale na dně kamenitého údolí se snáhel podvečer. Podle vody se táhl chlad a korytem potoka proudil vlhký vzduch. A k dovršení všeho se výprava začala dostávat do močálů!

Podél potoka totiž nevedla žádná cesta. Podrost, zcela divoký, sahal až k vodě, bylo třeba prodírat se mlázim a houštim, odhrnovat větvce, a přitom často až po kotníky v mokřicích. Mistry stála jen voda, jež včachtavě značila. Mistry předchůdce. Proto se terén při husím pochodu dále rozslapával, a bylo nutno hledat výprvu ještě více zdržovalo. Navíc stále ta těžká zavazadla a žerď družinových vlajek a kufříkový psací stroj v černém futrálu, nyní nejen už odřelý, ale navíc i zmáčený, neboť Rozina s ním samozřejmě uklouzl na kameni a upadl do bahna. Protože už byli všichni mokří až po kolena a někteří i po uši, jako třeba Vydr (ačkoliv voda je jejich závělem!), čelo expedice postupova nadále raději přímo v kamenitěm korytu potoka. Ne že by ta cesta byla lepší, vždyť na kamenech se podvrkávají nohy, rozbořavěle od

bot. Ty puchýře! A co medvědek Dalik a co Vydrý v baganáčech! Nepevně, kolísavě se kladě každá další stopa unaveného lovce.

Leckdo už zabodil kralbí s jidlem – a doboře že tak. Jako ti dobyvatelé Mexika, vlečkoucí uloupené poklady, ale když je pak zlato na účku před Indiány začalo tížit, zahazovali ho, aby zachránili aspoň hořý život. Tak nyní metali někteří své bábovky, stejně už rozsypané a rozdrobené, jakož i jiné tížící lahůdky do potoka. Metali buchy od maminek, stejné promáčené a sypající se z potrahaných balíků. Třebaže vlastně špinili přírodu, celkem proti skautským zásadám, ani také již vyčerpání kuguarů uzavěra na konci výpravy nijak neprotestovala. (Upadající kážeň vščila vždy zánik výpravy!) Medvěď si možná na omluvu říkal: Vždyť lesní zvířátka ty drobky sečerou, nebo je odnese voda.

Jako když postupují Pygmejové pralescem Ituri (v rovníkové Africe!), kolébaly se a ztrácely a znovu se objevovaly hlavičky poutníků zadním pozorovatelům. Milan povzbuzuje své vysilené Kondory: „Dál! Jen dál! Cíl už je nedaleko! Představte si, že jste major Rogers se svými harcovníky, neboli rangers, a v patkách jsou vám mstiči se Francouzi a Indiáni!“ V mokřých botách, podrásná, polomrtvý unavou táhne statečně dál i náš Luděk.

Nejenže jsou naši harcovníci mokří a poškrábaní trním, maliním, ostružiním a všemi možnými přátelskými rostlinkami, mnozí až do krve:

Vandr v Jeseníkách

10.-11.10.2020

(Dazul) Původní plán je vyrazit na tradiční podzimní přechod Nízkých Tater, ale neúprosné hodnocení vlády Slovenské republiky (jinak samozřejmě úžasné práce našeho nejlepšího premiéra na světě), zcela účelově zařadilo naši republiku mezi velmi rizikové země. Co už. Jaké si to zvolíme, takové to máme. Ale pro nás to znamená uzavřenou hranici se Slovenskem a nemožnost se na potulku po Nízkých Tatrách vydat. Přejde mi to nespravedlivé, protože já nejlepšího premiéra na světě nevolil. Ale protože je větší polovina mého národa (hledám brutálně korektní výraz ...) naivní (?), jsem na svobodě omezován já. Naivní polovina národa to nevdá, ta ke svému životu svobodu nepotřebuje. Ale já za znovunabytou zatímní svobodu platím relativně vysokou cenu (stejně jako za elektriku, odpady, jídlo v obchodě, ...). Před svými prvními volbami mne můj nejstarší syn uzemnil otázkou „Tati, proč u nás může volit každý?“. Odpověděl jsem mu frázemi typu „skutečná rovnost před zákonem, politická práva, právní stát, ...“. Ale uzemnil mne svojí druhou otázkou „Tak proč v kolébce demokracie otroci nevolili?“ A protože těmi otroky lze, přeneseno do současnosti (ale nevylučuji, že to možná platí v každé době), myslet i skupinu obyvatelstva, kterým nesvoboda vyhovuje a svobodu pro svůj privátní život skutečně nepotřebují, jsou tak mentálně nastavení, nedokázal jsem svému synovi odpovědět. Od toho rozhovoru uplynulo 10 let a já pořád nedokážu naformulovat korektní odpověď, která by to vysvětlila i mně. Ale zdráhám se uvěřit teorii, že kdyby otroci nevolili, dopadly by volby diametrálně jinak a já bych dnes jel na potulku do Nízkých Tater : -(Už loni, po povedeném vandru po Nízkých Tatrách, avizoval svou účast Pad. A taky Dick při Mladých vínech dal najevo, že by rád vyrazil s námi. Jenže v pondělí si Dick zlomil na rovině kotník a leží v nemocnici, takže s námi nevyrazí. Na lince Kateřinice – Brno telefonicky přesouváme cílovou destinaci na víkend do Jeseníků. Krkonoše byly sice také ve hře, ale tak nějak doufáme, že v Jeseníkách budou menší davy.

„Nepřekračovat maximální dovolený počet 10 osob“ – tak nějak zní nařízení vlády v nouzovém stavu. Ústředí Junáka velmi rychle „přerušilo běžnou činnost“ oddílů, vedení ŠESTKY „S platností od dnešní půlnoci (9.10. 0:00) rušíme všechny schůzky a akce až do 25.10.“ Trochu závidím bratrům

Slovákům, že mohou dnes mít svůj XVIII. Snem Slovenského skautingu v Prievidze.

Zlatoústý právník by mne zcela jistě z patra utloukl argumenty, co všechno při víkendu poruším. Jenže já nemám právnícké vzdělání ani neumím kroutit paragrafy dle zadání. Umím jen číst to co stáhám (a většinu toho, co bych si chtěl přečíst jsem pořád přečíst nestihnul) a myslím si, že rozumím psanému textu. Nechci nikoho omezovat, dělat mu nedobře, ale stejně tak já potřebuju ke svému plnohodnotnému žití kousek svobody. Ta je pro mne reprezentována i možností se volně potulovat po stezkách Jeseníků.

A pokud mohu takovou potulku absolvovat s párem spřízněných duší, je to ta úplně nejlepší varianta. To je pak úplně jedno třeba i to, jaké je počasí.

Už jsem na cestě, když mi volá Libor, kterého jsem na tenhle dlouho plánovaný víkend lákal, že může během 5 minut vyrazit a kde má přijet. Operativně se domlouváme na Valašském Meziříčí. Rychlým přepočtem z hlavy mi vychází, že rezerva 15 minut, kterou jsem si na cestu autem trvající 2:20 hodiny stačit nebude a tak obratem volám Padovi, že s námi vyrazí i další spřízněná dušička a proto budeme mít 15-30 minut zpoždění. Pad z Brna ještě nevyrazil, tak to bezproblémově akceptuje a říká, že se aspoň cestou staví někde najíst.

Vyrazíme tedy ve složení Pad, Libor a já. Všem nám už padesát bylo, takže si nepotřebujeme navzájem nic dokazovat. Je nám v podstatě jedno, kudy půjdeme, protože tak nějak tušíme že „i cesta může být cíl“ :-)

Z místa zvaného Na Skřítku vyrazíme do prostor, kde ještě nikdo z nás tří nebyl. Míříme kolem pramene Oskavy ke studánce Alice a pak nahoru k Bílým kamenům. Skalních útvarů je v Jeseníkách několik tisíc, některé jsou více, jiné méně patrné. Bílé kameny jsou nepřehlédnutelné. Vychutnáváme si výhledy i kupodivu příjemně nahřáté kameny (snad je to rula – v deváté třídě jsem nedával moc pozor).

Po hřebenu jdeme přes Skály k rozcestí Hvězda a pak na Kamenný vrch s dřevěnou rozhlednou. To už na sobě máme ponča, protože začalo pršet. Pad i já máme pohorky a Libor vytáhl z krosny filčáky, prý dobře zpevňují kotník : -) Déšť nám tedy zásadně nevadí. Jen ty výhledy jsou díky přítelkyni mlze trochu omezenější. Šlapu jen v tričku, v kombinaci s pončem, které zadržuje část tepla, které vydávám, je to ideální kombinace. Nepotím se, je mi akorát. A to nejen tělesně ale i duševně : -) Přes Volyň (875 m.n.m.) scházíme k Mrtvému muži a to už je šero. Jednak díky podzimnímu počasí a taky tomu, že se už fakt dřív stmívá (a to je teprve 17:15). Šlapeme svorně po lesní „asfaltce“ v mírném stoupání na severovýchod. Mírně prší, takže na sobě máme pořád ponča a přemýšlíme, kde to dnes zapíchnem. Díky dvěma hamakám a dvěma rozepínacím pončům, které můžeme použít jako stříšky proti dešti, mohou dva z nás přenocovati ve svahu, stačí najít dva stromy cca 3 metry od sebe. Ale pro třetího z nás není ani hamaka a ani rozepínací pončo-pláštěnka : -(Takže buďto solidní převis, kazatelna, velká krmelec, kryté turistické odpočívadlo nebo nějaká myslivecká chata s dostatečně přesahujícími krovky. Tak třeba ta vyhlídka Mrtvý muž. Na většině vyhlídek bývá stříška ...

K vyhlídce podle Mapy.cz nevede žádná stezka ani turistická značka. Přepínám v mobilu na leteckou mapu a přibližuji co nejdětalněji Mrtvého muže, abych zjistil, zda tam nevidím nějakou stříšku. Přece se nebudeme plahočit nahuru ke skalám zbytečně, roztáhnout hamaky nebo spojit ponča do větší střechy můžeme i na nejbližší rovince tady dole. Chvilinka načítání a co to nevidím – tohle fakt vypadá jako dvě obdélníkové střechy!

Těch cca 50 metrů vzdušnou čarou + 25 výškových metrů není zpravidla problém, ale ve vysokém bukovém lese, který lemují cestu, není vidět žádné skály a žádná stezka z cesty doleva neodbočuje. Ale periferní vidění funguje relativně spolehlivě, protože když si na mobilu ověřuji naši aktuální

pozici a zjišťuju, že jsme zrovna někde pod „vyhlídkou“, vybavuje se mi, že jsme před pár desítkami metrů míjeli vlevo něco, co by hodně vzdáleně mohlo připomínat hodně zanedbaný lesní chodníček. Vracíme se a ověřujeme si, že tohle není „srnčí chodníček“ ale hodně málo používaná lidská stezka s velmi blbým a možná i maskovaným nástupem do svahu nad cestou po které kráčíme. Shodujeme se, že to zkusíme i když chodníček míří na opačnou stranu než má být vyhlídka. Ale stoupá a předpokládáme, že se po pár desítkách, maximálně stovkách metrů zatočí tím správným směrem. Naše intuice nezklamala : -)

17:41 stoupáme poslední výškové metry a stojíme na plošince, kde je postavená lesní chata, vedle nádherná dřevěná socha kamzíka a ještě kousek vedle zamčená studánka. Ale co je nejdůležitější – lesní chata bez jakéhokoliv označení (č.p., názvu, ...) má krytou otevřenou verandu! Hurá! Tohle je ideální „interhotel čtóra“.

Roztahujeme karimatky (abychom si měli na co sednout) a vaříme na vaříčích večeři. Podle Padových inteligentních hodinek za sebou máme 22 km. Lhal bych, kdybych tvrdil, že ty kiláky necítím v nohách, ale nějaká velká hrůza to taky není. Pad si dává chutné menu z balíčku AČR – Bojové dávky potravin a já méně chutné, ale výrazně lehčí menu z balíčku US army – Meal Ready-to-Eat. Při té příležitosti si uvědomuju, že ten nejstarší z naší výpravy (bohužel já) nese nejlehčí bágl a ten nejmladší (Pad) nese zaslouženě nejtěžší : -).

Je už sice skoro regulerní tma, ale z nedaleké skalnaté vyhlídky je relativně solidní výhled na vše, co je pod námi. Kilometry vůkol není vidět žádné osvětlené stavení, jen v dálce, už na rovině září

doširoka rozložené město. Pořád je takový ten stav, kdy se nedá říct, že prší, ale stejně tak by se nikdo neodvážil říct, že neprší. K žádnému dalšímu průzkumu nejbližšího okolí za svitu čelovky schází motivace.

Do spacáku ve žďáráku zaléhám jako první. Posílám Irči z mobilu sadu fotografií z dnešního dne, aby věděla, jak to tu vypadá. A taky se dívám na katastr, komu tyhle neoznačené chaty s neznačeným chodníkem patří. Tipuju na ochranu přírody, myslivce nebo správu chránění krajinné oblasti. Mýlím se. Je to napsané na českou s.r.o. patřící rakouskému otci a jeho synovi – soudě dle příjmení a roků narození (jak praví justice.cz). Chata je evidentně nedávno rekonstruovaná, dřevěná socha kamzíka nová, uzamčená studánka taky, vyhlídka s bezpečným zábradlím – z pohledu člověka, který zde zabloudil náhodou, uděluji jednoznačně minimálně pět hvězdiček. Kdyby tu po nás ráno zůstal miniaturní papírek, styděl bych se do nejdelší smrti.

Ráno už neprší, vstáváme líně, stejně tak se balíme i snídáme. Pad objevuje pár desítek metrů šikmo nahoru od chaty kadibudku. Večer si jí nikdo z nás nevšimnul. Děkuji příteli Padovi za zahřáté prkýnko : -)

Dnes pokračujeme v návratu k zaparkovaným autům. Vycházíme po chodníčku nad vyhlídku a čeká nás překvapení – větrník! Při podrobnějším průzkumu se shodujeme, že se jedná o čerpadlo, které ze studny přečerpává vodu do studánky cca 30-40 metrů dole u chaty. Fakt dobrá vychytávka. Míříme ke zřícenině hradu Rabštejn – nejvýše položeným hradem historické Moravy. Z vlastního

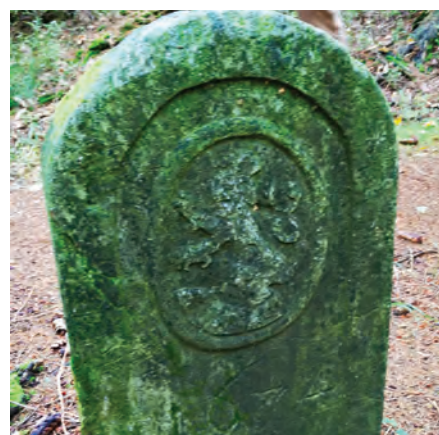

hradu se sice zachovaly jen nepatrné zbytky zdí. Nikdy jsem tu nebyl a tak si na mobilu zjišťuji že: „První zpráva o hradu pochází z roku 1318 a informuje, že olomoucký biskup Konrád I. se zmocnil s velkou námahou hradu „Rabinstaina“ a odevzdal jej králi Janu Lucemburskému. Pravděpodobně vyrval hrad z rukou některého z přátel Jindřicha z Lipé. ...“ Skály kolem zříceniny hradu slouží jako cvičný horolezecký terén, takže i dnes tu je živo. Ale pohled na mapku lezeckých cest z nichž mnohé nesou označení obtížnosti 9-, mne okamžitě ujišťuje, že se dnes v pohorkách a bez jištění na laně nebudu o nic pokoušet.

Libor je samorost, který má vlastní rozum, zkušenosti i víru ve své schopnosti. Když se vydává na výstup k vrcholku zříceniny Rabštějn cestou, kterou laicky odhadují na obtížnost 3 (některý úsek možná i 4), suše a dostatečně nahlas oznamují, že bych tamtudy nelezl. Myslím na to, že by mne moje žena možná i pochválila : -) Žvýkám suchar z balíčku MRE, přimazávám si jej burským máslem stejné výroby a sleduji amatérského lezce ve filčákových. K lékárnice v báglu to mám během maximálně 4 minuty : -) Když je Libor nahoře, registruju Padovo volání zpoza skály, že tam je nějaká stezka, která asi vede nahoru. Rozmýšlím si své předsevzetí, že nahoru vlastně ani nemusím a vydávám se za doktorem. Má čuch. Není to sice výletní chodníček, ale stran rizika to tady bude určitě zlomek Liborovy cesty. Dva dlouhá žebříky mi dávají zapravdu.

Fotím a točím, takže nahoře jsem poslední. Ale stojí to za to. Výhled není 100%, ale i tak je úžasný. Moje malost proti tomu co vidím, tady na vrcholu skály, vyniká. Kdyby to bylo technicky možné,

kmital bych si pro paraglide a hned bych odsud startoval. A nebo bych to alespoň na chvíli vyměnil s místním dravcem a kroužil dlouhé minuty kolem, v širších a širších kruzích ...

Sestupujeme k bágům. Pad s Liborem evidentně jinudy, protože na trase, kterou volím je nedoháním. Kousek se vracím a podél zbytku zarostlých hradeb se snažím dostat ke svému báglu. Dobývat tenhle hrad bych tedy určitě nechtěl, protože tudy není žádné normálně schůdné cesty. Musím se dokonce protahovat přírodní chodbou mezi skalami, abych se bezpečně dostal blíž ke svému kletru. Libor a Pad už tak dávno jsou a živě debatují.

Je 11:45 a podle nezávazného plánu ze včerejška už jsme měli být kousek od našich aut. A zatím nás čeká ještě cca 8 km. Ještě, že nemáme žádné závazné časové schema : -)

Na Skřítkovi jsme 13:35. Ukládáme bágly do aut a před odjezdem domů na jediné lavičce poblíž společně obědváme. Ani řídit s prázdným žaludkem není ideální.

Kolem 14:00 se loučíme a vyrážíme domů – každého z nás čeká 2-3 hodiny jízdy autem. Ale troufám si tvrdit, že pro každého z nás to byl po všech stránkách vydařený společně strávený čas : -)

Putování v magickém trojúhelníku ve Východních Sudetech (Pad) To nám Dazul neprozradil. Asi proto, že to sám nevěděl, ale podezřívám ho, že lokalitu nevybral náhodou. A my jsme se až téměř nakonec víkendu dozvěděli, že se celý víkend touláme v magickém trojúhelníku, který vytvářejí vrcholy sedla Skřítku, Kamenného vrchu a zříceninu hradu Rabštejna a podle starých mysterií jsou tato místa vhodná pro působení mágů a čarodějů. Proto taky nebyla náhoda, že místo, kde jsme nocovali se jmenovala Vyhlídka mrtvého muže. Inu Sudety, svérázný to kraj plný tajemství.

A Jeseníky (německy Geschenke) jsou spolu s Rychlebskými hory, Kralickým Sněžníkem, Zlatohorskou, Hanušovickou a Zábřežskou vrchovinou součástí Východních Sudet.

Původně jsme měli vyrazit jen sami dva s Dazulem, ale ráno v den odjezdu se přidal ještě Libor, který svým vzhledem (šedivý plnovous a starý klobouk) vypadal trochu jak pán těchto hor. Za na prvním pohled maskou nepřístupného muže jsem ale poznal moudrého člověka s dobrým srdcem, který se svou ženou vychovává nejen své čtyři děti, ale zvládli i pěstounskou péči o tři romské děti. Když nám vykládal, to co prožili jako pěstouni s bratry Patrikem a Cyrilem, vzbudilo můj obdiv, já bych to určitě nevydržel či nedal, jak se nyní často říká.

Ze Sedla Skřítek jsme nadvakrát vyrazili ke skále Bílý Kámen, ale náš navigátor Dazul neměl svůj den, takže místo, abychom pokračovali po hřebeni na Černé Kameny, jsme sešli dolů, abychom se tam pak museli drápat oklikou. Po cestě jsme míjeli několik starobyklých kamenných patníků s letopočtem 1674. Doma jsem pak „vygooglil“, že na kamenech je lev, který byl šlechtickým znakem Žerotínů a rozdělovali šumperské a janovické panství.

Před výstupem na Černé kameny jsme si dali svačinu u poněkud zchátralé lovecké chaty Alice se studánkou, ze které se ale voda nabrat nedala. Tuto chatu nazval hrabě Franz Harrach, syn Alfréda Harracha po své nejmladší dceři Alici (nar.1916). Samotné Černé Kameny jsou minimálně 70metrů dlouhé a více jak 18metrů vysoké skalní hradby. Místy, ale je hradba už notně rozčechraná – je totiž budovaná horninou kvarcitem a ten se rozpadá na jednotlivé bloky a hranáče. Všude okolo ústřední „hradby“ vzniká na svazích pod skaliskem balvanité moře. Skály byly porostlé drobným mechem, který příjemně hřál a byli z nich hezké výhledy dolů, ikdyž to trochu kazila oblačnost.

Po asi půlhodiny jsme se přesunuli na další skalnatou vyhlídku Skály s plochým vrcholem. Západní svahy tohoto vrcholu tvoří mohutné skalní stěny, spadající do více než 15 metrové hlubiny. Obloha se dále zatahovala, v dálce létal párek krkavců a nad námi přeletěl menší dravec, které ho zkušený lesník Libor označil jako Jestřába. Když jsme pak scházeli k rozcestí Hvězda, tak už bylo slyšet v dálce hřmění. Od něj nás čekal táhlí výstup na Kamenný vrh. V kopci se rozpršelo tak, že si museli

obláci ponča a Libor se dokonce přezul do holínek. Před deštěm jsme se schovali pod převisem, kde ještě doutnaly uhlíky v ohništi od předchozích návštěvníků. Dazul začal vyprávět o knize „Ruka noci podaná“ s podtitulem „Základy rodinné a krizové připravenosti“, kterou mu doporučil náš společný kamarád Paf. Je to vlastně český prepper (z anglického prepare – připraven), který má v přírodě zakopané zásoby potravin na tři měsíce pro případ katastrof a tvrdí, že rozdíl mezi civilizací a chaosem je jen 9 jídel. Tož já nevím, jak to s nám tedy skončí?

Když přestalo trochu pršet, tak jsme vylezli na dřevěnou rozhlednu na vrcholu kopce. Klouzalo to a nebyly skoro žádné výhledy.

Pak nás čekal sestup opět v dešti rozbahněnou cestou a po modré značce před vrchol Volyň ke skalnímu hřebeni Mrtvý muž. Přiznávám, že tento název a postupné stmívání ve mně nebudili zrovna radostné pocity. Tak my budeme nocovat na Mrtvém muži někde pod skalním převisem, jak sliboval Dazul. Nakonec však Dazul na mapě zjišťuje, že by u vyhlídky měli být nějaké chaty, snad se nám tam podaří schovat. Z cesty vycházíme do kopce lesem a skrytou vyhlídku se nám podaří skutečně najít.

Jsme nadšeni, že jedna chata má krytou verandu, kde se můžeme před nečasem schovat a přenocovat na dlažbě. S Dazulem večeříme ohřáté hotové jídlo z bojových dávek české a americké armády, jen Libor je díky své bezlepkové dietě na studené stravě. (Doma jsem se pak dočetl, že vznik chaty a blízké vyhlídky Mrtvý muž bývá spokojována s postřelmovským továrníkem Vítkem, který za první republiky koupil bývalý lichtenštejnský velkostatek Třemešek s rozsáhlými lesními pozemky.

Také, že se traduje, že název Mrtvý muž tento hřeben získal podle tragické události ze 14.10.1921, kdy zde zahynul mladý Robi Gabriel). Díky špatnému počasí si však nemůžeme vychutnat výhledy z vyhlídky večer ani druhý den ráno.

V neděli, pro mě po bezesné noci, kdy jsem se budil každou hodinu, díky tenké karimatce na tvrdé dlážděné podlaze verandy, vstáváme po 7hodině a vydatné snídani vyrážíme lesem k cestě a asi po hodině přicházíme opět na rozcestí Hvězda. Odtud pak po červené značce s po více než 3km dostáváme k horské chatě Rabštejně pod stejnojmennou zříceninou. Je zde živo – spoustu aut a lidí, asi většinou horolezci, kteří si oblíbili lezecké terény kolem zříceniny. Na louce před chatou jsou postavené stany, opodál dokonce stojí jedno teepee.

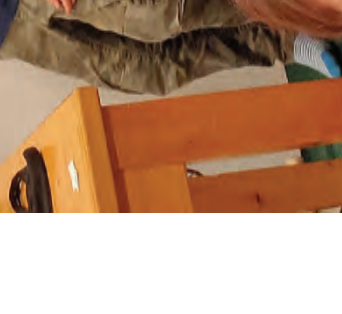
Stoupáme pozvolna převážně listnatým lesem, cestou poprvé ochutnávám semínka z bukvic, jsou dobré, Libor vypráví, že dříve se tím chudí lidé živili, dokonce si z toho mleli i mouku.

Pod zříceninou hradu Rabštejn v lese sundáváme batohy a porovnáním zjišťuji, že ho mám jednoznačně nejtěžší. Inu jsem mistr v balení zbytečných věcí, Libor mě nazývá šerpou. Cesta na zříceninu je zavřená, ale dá se to obejít z druhé strany. Odvážný Libor leze na vrchol po skalách v holínkách. Na vrcholu jsme odměněni krásnými výhledy na všechny strany, horská chata odtud vypadá jak malá chaloupka.

Po cestě dolů se dáváme do řeči s horolezci na cvičné stěně a pak nás už čeká cesta zpátky na parkoviště k sedlu Skřítek, kde máme zaparkovaná auta. V družné hovorů tam přicházíme po 14 hodině a po posledním občerstvení z vlastních zásob se loučím s Dazulem a Liborem a vyrážím zpátky do Brna. Magický trojúhelník Východních Sudet nám ukázal své krásy a jsem rád, že tentokrát, k žádným kouzlům nedošlo a nedošlo ani k setkání s duchem mrtvého muž. Tak zas někdy příště !!!

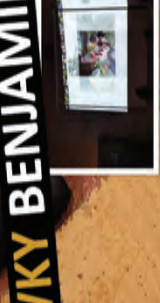

SESTKA
Kateřinice

10 1920 2020
LET SKAUTINGU NA VSETIŇSKU

VÁNOČNÍ DRUŽINOVKY BENJAMÍNKŮ A SVĚTLUŠEK + VLČAT
17.12.2020

4.1.2020 - Dazulovi se dnes podařilo dosázet další rok OLDSKAUTSKÉ KRONIKY (a taky částečně kroniky ŠESTKY, protože se akce prolínaly). Zatím **hotovo celkem 192 stran** (roky 2006+2007). Kdo je ochoten provést korekturu textu?

9.1.2020 - U písničky CO JE TO BLUES jsem na PORTĚ 1982-3 (?) totálně ujžděl. Do té doby pro mne BLUES reprezentovalo pouze Suchého a Šlitra „*Jestlipak jsi někdy slyšel blues hrát na lacinou kytáru ...*“ Dnes ve věku 68 let zemřel spoluautor pro mne zásadní písničky v těžkých dobách (ale ten kytarový riff z písničky jsem se na kytaru ještě pořádně nenaučil) - CO JE TO BLUES - **Petar Introvič** : -(

*„Blues je cesta starým vlakem, opuštěnou krajinou
blues je spaní pod širákem s myšlenkami na jinou
blues je touha stát se ptákem nad rozbouřenou hladinou
blues je smutek čili hoře, gigantický závaží
blues je hra na školním dvoře se spolužačkou pod paží
blues je tichý šumot moře o půlnoci na pláži ...“*

13.1.2020 - Miloš Zapletal - **Zet dnes slaví 90let!** Oslavte narozeniny legendárního spisovatele knih pro kluky a holky, sběratele her a skautského vůdce - prolistujte si Skautské prameny, začtěte se do Severky nebo Ostrova přátelství a zahrajte si Hry v klubovně či v přírodě. Bratře Zete, blahopřejeme k Tvému jubileu, děkujeme za Tvou službu a přejeme vše nejlepší!

22.1.2020 - Poslanec **Jan Farský** zveřejnil na svém FB informaci: „Podle současného znění zákona je dětem do 15 let znemožněno zúčastnit se školy v přírodě nebo zotavovací akce, která je delší než 5 dnů a které se účastní více jak 29 osob, pokud nejsou plně očkované. Paradoxně tak dochází k situacím, kdy žáci prožívají se svým kolektivem celý rok, ale na školu v přírodě, nebo tábor, jet nemohou. Toto omezení není podloženo zdravotními důvody, jedná se pouze o další ze sankcí. Ale tím, jak je nesmyslná, je to spíše šikana. Při zachování ostatních sankcí a povinného očkování navrhuji toto nesmyslné a škodlivé omezení ze zákona vypustit.“

Účast na školách v přírodě nebo zotavovacích akcích má jednoznačně příznivý dopad na zdraví i sociální začlenění jednotlivce. Bezdůvodně je trestat nedává smysl. O pozměňovacím návrhu, který tuto nesmyslnou sankci zruší, budeme hlasovat v první půlce února. Podporu hledáme, uvidíme.“

Jeho příspěvek sdílíme na našem FB profilu s dovětkem: „Tomu říkám správná ilustrační fotka! „Zřejmě dobrý oddíl : -) (Pro nepamětníky: foceno z nejvyššího stromu u táborové kuchyně na tábořišti OSTROV ve VVP Libavá - červenec 2004)“

2.2.2020 - Před 21 lety jsme (ze vsetínského střediska Fido s Dazulem) drobným dílem **pomáhali při organizaci posledního rozloučení s Jestřábem** - Jaroslavem Foglarem (6.7.1907 Praha – 23.1.1999 Praha). Záznam je na střediskovém DVD č.17.

Jestřáb se vysněných sto dvou let se nedožil, jeho ideály věčného mládí, cti a odvahy však z tohoto světa pořád ještě nemizí. Legendární Dvojkou, kterou Jestřáb - Foglar vedl od roku 1927 více než šedesát let, prošlo do roku 1999 na osm set chlapců.

3.2.2020 - „*Potřeba výchovy, vzdělání a mravnosti je dnes snad ještě naléhavější než dříve, a naše odpovědnost za zítřek nemůže a nesmí zmizet z našich úvah!*“

„*Ústředí a všechny tyto instituce sice existovat snad musí nebo mohou, ale nejsou rozhodující. Pro hnutí jste rozhodující vy. A co vy se naučíte a co vy vložíte do dětí, to s dětma ještě bude čtyřicet-padesát let. To myslím je rozhodující. ...*“

Václav Břicháček (*1930 +2010), inspirující vychovatel, psycholog, vzdělavatel a čestný náčelník Junáka - českého skauta, zemřel před 10 lety, 3. února 2010. Nezapomínáme.

4.2.2020 - Nešlo nesdílet na našem Facebooku fotogradii s popiskem „**Mezitím ve Stínadlech**“. JUNÁK jako organizace je apolitická (a to je dobře), ale jeho členové mají vlastní názory - trufám si odhadovat, že u plnoletých členů jsou v drtivé většině jiné než ty, které rozhodly poslední dvě presidentské volby. Nikdy jsme děckám v oddíle neříkali, koho by měli volit, ale jsem přesvědčen, že ti, kteří v ŠESTCE strávili alespoň 6 let, bezpečně ví, koho určitě volit nemají - a taky ví proč. A to do života stačí : -)

8.2.2020 - Sdílíme FB příspěvek Boy Scouts of America s videem astronauta a asistenta skautského vůdce, Andrewa Morgana ze 452 oddílu ve Friendswoodu v Texasu, který je v současné době na palubě Mezinárodní vesmírné stanice!

Tak to asi **první kosmonaut, který si s sebou nahoru vzal i skautský kroj** : -)

9.2.2020 - Ve věku 86 let **zemřel Erazim Kohák**, významný český filozof a velikán environmentální etiky. V dětství skaut v Praze, v emigraci skautský vedoucí v Kanadě. Znamení profesor v Bostonu i v Praze.

Budeme na Tebe vzpomínat s hlubokou vděčností a úctou, bratře Jezevče!

11.2.2020 - Při hledání jakéhosi dokumentu byla objevena složka s **novinovými výstřižky**. Naskenováno. Zajímavý rychloexkurs i do historie ŠESTKY.

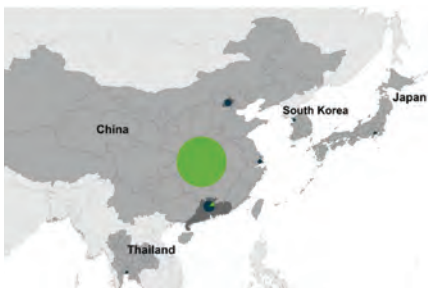
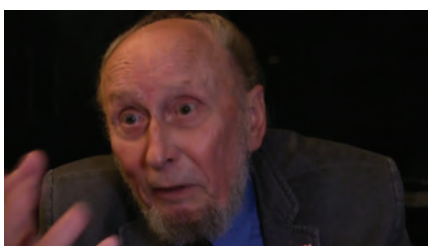
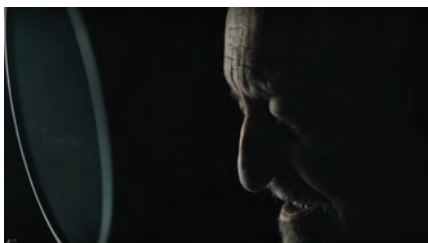
http://oldskauti.cz/wp-content/uploads/2020/02/stredisko_novinove_vystrizky.pdf

PDF soubor s výstřižky má 91 stran!

ČLOVĚK SE SROCEM NA PRÁVÉM MÍSTĚ
JAROSLAV MIKŠ
*17. 3. 1955
†24. 1. 2020
Nezapomeneme, Jarďo!
SKAUT

11.2.2020 - **Zemřel JAROSLAV MIKŠ - Jarďa**. Patřil k nepočetné skupině lidí, kteří ztělesňují novodobou historii valašskomeziříčského skautingu. V roce 1990 se podílel na obnově skautského hnutí ve městě a od té doby se aktivně účastnil jeho chodu, nejprve jako vedoucí oddílu, pak ve vedení střediska a v posledních letech v oldskautském klubu. Dokázal sjednocovat a usmiřovat, na přelomu tisíciletí se významně podílel na spojení valašskomeziříčských středisek. Ještě za totality pomohl vsetínským Lvíčatům (nyní 4.ch) k tábořišti na Oravě. Jarďa zemřel nečekaně 24. ledna 2020 ve věku nedožitých 65 let. Rozloučení s ním bylo 1. února v evangelickém kostele ve Valašském Meziříčí.

21.2.2020 - Tohle nejde nesdílet ma našem FB. Pominu-li autora písničky **IMAGINE**, nadčasovost i aktuálnost slovenského textu, součástí videoklipu je i Milan Lasica. Oblíbený „komik“ ale i skaut. Před lety v článku o něm a profesorovi Pafkovi bylo napsáno: „Bydleli jsme v jedné čtvrti, chodili do stejného skautského oddílu, dokud ho nezrušili, a do stejného kostela.“ Zemřelý parták Milana Lasici, herec a komik Július Satinský (taky skaut) prohlásil: „Nič lepšie ako skauting doteraz nikto pre deti nevymyslel...“ Tahle písnička má ještě jeden „regionální rozměr“: „V roku 1989 vystúpil Dežo Ursíny vo Valašskom Meziříčí na festivale Valašský Špalíček, kde zahral pieseň Imagine od Johna Lennona. Keď pieseň končila, začal ju Dežo spievať ešte raz, ale už so slovenským textom, ktorý napísal Ivan Štrpka. Dežo vtedy skladbu venoval Jánovi Palachovi.“

23.2.2020 - Včera oslavil **Scamp 88. narodeniny**. Mimo to, že byl několikrát na návštěvě šestkařských táborů, oddílovém výročí, pomáhal s naší prezentací při soutěži Vesnice roku, ... je také autorem architektonického řešení našeho Dětského bezbariérového centra Březiny. Před osmi lety mu při příležitosti jeho narozenin jela tehdejší vůdkyně ŠESTKY Fialka (a spol.) do Přerova předat skautské vyznamenání. Nezisková organizace STOPY PAMĚTI dnes uveřejnila videozáznam jeho povídání.

23.2.2020 - Dokument **HLEDÁNÍ LILIE** už je volně přístupný! I s kateřinicko-vsetínskou stopou -)

1.3.2020 - **Honza Vyčítal (*1942 +2020)** - další z nepominutelných „odešel na poslední vandru do věčného kraje modré trávy“. Nezaměnitelný kreslíř vtípů, autor českého textu k takovým hitům jako ORANŽOVÝ EXPRES, BLÍZKO LITTLE BIG HORN, TO TENKRÁT V ČTYŘICÁTOM PÁTOM, „K trampskému způsobu života Vyčítala inspirovaly knihy Jaroslava Foglara. Líbil se mu skauting, příroda a všechno, co souviselo se zakázanou Amerikou. Trampská kytara ho přivedla až ke kariéře profesionálního hudebníka. Za normalizace si za svou prostořekost vysloužil zákaz umělecké činnosti.“

10.3.2020 - Čínští komunisté nechali problém s koronavirem dva měsíce vyhnít a situace dospěla do takového stavu, že od dnešního dne „od 18 hodin jsou v České republice zakázány divadelní, hudební, filmová představení a další umělecké, sportovní a náboženské akce, trhy, veletrhy a další veřejné i soukromé akce s předpokládanou účastí vyšší než 100 osob. Zakázána je rovněž osobní přítomnost žáků a studentů na základních, středních a vyšších odborných školách,“

Každá organizace pracující dobrovolněs dětma se aktuální situaci staví trošinku jinak. Zdá se mi, že ve své reakci trochu zohledňuje historickou zkušenost: „YMCA v ČR respektuje preventivní opatření vyhlášená dnešního dne vládou. Situaci nadále sledujeme. Není důvod panikařit, ale ani vyhlášená opatření ignorovat. O provozu pravidelných aktivit (kroužků, oddílů apod.) **rozhodují příslušná lokální sdružení YMCA.**“

SKAUTING
DOMA

Podporujeme skautské
aktiviny na dálku!

Inspirujte se a doplňte vlastní nápady →
skaut.cz/skautingdome

11.3.2020 - Ústředí Junáka: „Společně pro **skauting doma!** Nastalá situace přináší novou výzvu pro skautskou výchovu. Pojďme ji společně podpořit sdílením inspirace, jak mohou kluci a holky skautovat z domova skaut.cz/skautingdome. Inspirujte se a doplňte i své nápady!“ Snad nebudou tato slova předzvěstí jakéhokoliv dalšího zákazu či zániku Junáka.

12.3.2020 - „Vláda v souladu s čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, vyhlásila pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru na území České republiky nouzový stav na dobu od 14.00 hodin dne 12. března 2020 na dobu 30 dnů.“

Nechci být pesimista, ale vzhledem k tomu, že se za **nouzového stavu** nemusí dělat transparentní nákupy, nastává čas rabování státní kasy ve velkém. V dobách, kdy se české ekonomice dařilo, nedokázali ti, co řídí stát jako firmu, dostat hospodaření republiky do kladných čísel. A teď jim všichni odkývnu jakoukoliv sekeru, takže svým dětem, vnukům a jejím dětem to splácení dluhu fakt nezávidím. A vsadím se, že jestli nějaký dobrý a nezávislý ekonom má přehled o hospodaření „holdingu“, a porovná ta čísla se stavem až tahle mizérie skončí, bude na tom „holding“ výrazně lépe - nepominutelné procento objemu peněz ze státní sekery skončí tam. ANO - už je líp :-)

15.3.2020 - Inspirace pro „dobu koronavirovou“ - výroba roušek podle Foglara. Jestřáb byl nejen vizionář - viz. Tleskačovo létající kolo, ale viděl dopředu i co se týká **Širokkovy ochrany proti koronaviru** :-)

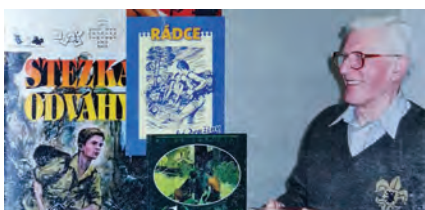
16.3.2020 - Inspirace od slovenských skautů :-) Jejich facebooková stránka „**Skautské memečka**“ je prostě skvělá! A Klíště, jako šikovná kateřinická cérka z ŠESTKY (dočasně v Třebíči), šije o stošest třívrstvé roušky, které sice nakaže na 100% nezabrání, ale sníží riziko nakažení a eliminují šíření. Klíště tak v praxi reaguje na prosbu Jihlavské nemocnice o šité roušky.

17.3.2020 - Černí jezdci v úvodu mnohasetstránkového komiksu RYCHLÉ ŠÍPY věděli co a jak **už před 80 lety** :-)

Irča s Dazulem děkují Dance za roušky pro Myšáka, Káju a Nika. Po premirovém vyzkoušení roušek to Nik krátce a bezprostředně vyhodnotil slovy: „**My mále lepší než ČERNÍ JEZDCI**“ A tak si tady žijem :-)

V „Událostech a komentářích“ na ČT24 začíná část „Příběh: Pomoc dobrovolníků“ Marcela Augustová slovy : „**Skauti byli jedni z prvních, kteří po vyhlášení nouzového stavu začali nabízet pomoc ...**“ - mluvčí Junáka dělá svou práci velmi dobře!

25.3.2020 - Včera večer dorazil mail od Zeta - Miloše Zapletala. Protože se **informace o Zetových 90. narozeninách s notickou, že rád dostává pohledy**, šířila z našeho OLDSKAUTSKÉHO facebooku, zveřejňujeme zde na Milošovo přání i jeho poděkování (vynecháno několik nepodstatných slov - nezasloužené chvály -

Zet jistě promine): „Milý Dazule, za chvíli uplynou tři měsíce od mých nesmyslných narozenin. Dostal jsem desítky, vlastně více než stovku pohledů, pozdravů, blahopřání. Je tedy nejvyšší čas, abych poděkoval za verbířskou akci, díky které všechna ta blahopřání došla. A je také čas, abych poděkoval nejen Tobě, ale Tvým prostřednictvím také všem svým čtenářům a příznivcům. Blahopřání, pozdravy a psaní mi udělaly opravdu velikou radost!

Záplava pohledů způsobila, že na mě naše poštačka měsíc zahlížela :-). Nejvzdálenější blahopřání přišla z Nového Zélandu (odtamtud přišla hned dvě!). Blahopřání přišlo i z jedné nejpodivuhodnější končiny světa, z malého ostrůvku u afrického pobřeží. A nejpřekvapivější byl pohled a navíc balíček z kanadského Yukonu. A poslední dvě zásilky měly adresu Anežka Hampel z Dawson City, ze zlatokopeckého městečka, kde je pohřbený Strýček Eskymák – Eskymo Welzl.

Nejvíce mě ale potěšilo, že mi své pozdravy a přání poslali jak vedoucí tak i řadoví členové čtyř organizací a svorně se hlásili ke mně jako ke svému člověku. Kromě Junáka a Ligy lesní moudrosti to byli tomíci a lidé z lipnické Prázdninovky. Tyto čtyři proudy vycházejí přímo nebo nepřímo ze skautských základů. A považují je za silné větve stoletého stromu.

Buď tedy prosím tak hodný a zveřejni tyto řádky i s mým poděkováním tam, kde jsi zveřejnil zřejmě i výzvu, aby mi mí čtenáři napsali.

Srdečně zdraví Miloš, Zet“

27.3.2020 - Jedna z **nejoriginálnějších roušek** (z fronty před masnou ve Valmezu) :-) Lepší než ty, s logy politických stran.

30.3.2020 - I v době koronarvirové si stojí za to připomenout, že **nejkrásnější vlajka na světě má dnes 100 let**. Je o pár let mladší než skautské hnutí a tak skautky a skauti s ní během století zažili mnoho dobrého i zlého. Nepřestáváme s ní usilovat o lepší svět.

1.4.2020 - AČR uveřejnila krátký videoklip - „Chcete se dozvědět co je to chytrá karanténa? Zde je krok za krokem vysvětlena.“ Myslím si, že jsem to pochopil - takže to je udělané dobře :-)

Věřme, že to „velký bratr“ jen **využije, ale nezneužije**. Ne příliš dávnou historií i současností jsme poučeni, že ne vše co se říká na tiskovkách je pravda.

V Koreji údajně „CHYTRÁ KARANTÉNA“ spočívá v tom, že dotyčný je v karanténě, mobil hlídá jeho pohyb, dvakrát denně zadává do aplikace data o svém zdraví, čímž e-health na dálku sleduje vývoj jeho stavu.

Z relativně dobrých zdrojů mám pocit, že u nás KHS (=Krajská hygienická stanice) používání CHYTRÉ KARANTÉNY spíše bojkotují a nejvyšší hlavní šéfová to toleruje. Ale snad to jsou jen zlé řeči, které se nepotvrdí.

Připravuje se mobilní aplikace, kterou si bude moci každý nainstalovat do svého mobilu a která by měla pomoci KHS v trasování „pozitivních“ - vypadá to, že jsme se dokázali u Korejců inspirovat.

Ale zdá se mi, že na konci roku 1989 byl tenhle národ semknutější.

♥ Erik Tabery and 3 others liked

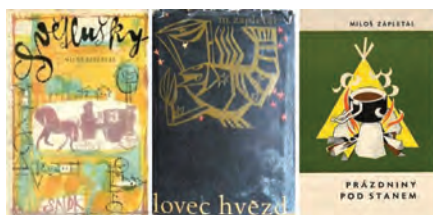

Ivo Zelinka @IvoZelinka · 6h

Před 100 lety roznášeli skauti za revolučních dnů pro mladou republiku poštu. Dnes za nouzového stavu tisknou na 3D tiskárnách vodní skauti ze Žďáru nad Sázavou ochranné štíty pro výsadkové zdravotníky 🙄.

A. B. Svojsík by souhlasil 👍. Díky @skaut.

#Skauti #Výsadkáři

3.4.2020 - Přátelé a kamarádi. Jak je zřejmé z <https://www.facebook.com/oldskauti.cz/posts/2611861322257707>, Zet rád dostává pohlednice. Pokud patříte mezi jeho příznivce, zvažte, zda se nepřipojíte k nám a nepošlete mu pohled nejen k narozeninám, ale kdykoliv během roku. Nechceme zde zdlouhavě a jistě i zbytečně vypisovat, kolik toho pro nás, skauting a vůbec mládež udělal a stále dělá. Jak tedy můžeme malinko splatit to, čím nás obohatil a kam nás směřoval? Pokud bychom se ho na to zeptali, a to jsme si jisti, řekl by, že nic po nás nechce. A tak udělejme každý z nás, komu se dostalo toho štěstí být jim ovlivněn, takový malý dobrý skutek a **pošleme mu z každého našeho vandrování, sjíždění řek či jiných akcí malou pohledničku**, malý projev díky a připomenutí, že je stále mezi námi a s námi. Můžeme to udělat buď klasickým papírovým způsobem, a poslat to na adresu Skauting, M. Zapletal, Kosmonautů 359, 460 05 Liberec (Zetovi pohled předají), nebo, v době mobilních telefonů ani nemusíte k poštovní schránce a po pořízení originální fotky ji poslat prostřednictvím <https://pohledniceonline.cz/typ-pohlednice>. S díky Pajtáš a Dazul

8.4.2020 - Dětské **tábory v létě nejspíš budou**, potvrdil Roman Prymula ve včerejším Zpravodajství FTV Prima. Přesné podmínky zatím ale jasné nejsou. „Já si myslím, že dětské tábory budou, se bude k nim přistupovat buď, že ty kolektivy budou menší, předpokládám, že se ještě určitou dobu budou nosit roušky,“ říká Roman Prymula

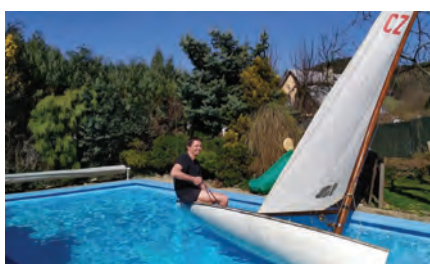
„Organizace počítají s tím, že tábory budou, jsou pevně přesvědčené, že ty menší tábory určitě, u těch větších jsou připraveni i třeba na nějaká omezení, která by mohla přijít ze strany krizového štábu nebo vlády,“ přibližuje situaci v našich organizacích Aleš Sedláček, předseda České rady dětí a mládeže.

12.4.2020 - Klíště s rodinou na oddílové barace přepádlovala Dalešickou přehradu, Pípa s rodinou prožili **typický den jachtaře v karanténě**

a Dazul s dětma činil ovčí kůže.

A jakpak jste dnešní den prožili vy? :-)

13.4.2020 - Originální **Pajtášovo velikonoční přání** koriguje Pad - „Nemá tam být doušku (slivovice) ?“

14.4.2020 - Včera probíhala historicky první (a možná taky i poslední) **oddílovka po internetu** - i s velikonočním bingem : -)

16.4.2020 - Na přání a dotírání Myšáka, proběhlo **první letošní nocování v lese** (ve vlastnoručně postaveném bunkru) na pasekách, pro 4 děti (včetně pětiletého Nika) - ze včerejška na dnešek. Ztráty na životech žádné, zisky na sebevědomí benjamíneků a vlčat značné : -) A taky dnes i na paseky dorazil velikonoční zajíček Hanny s velkýma ušima na cyklistické helmě, a rouškou na rypáčku - přivezl velikonoční perníčky.

24.4.2020 - Na FB ústředí: „V jiné roky máme 24. dubna slavnostní oddílové schůzky, slibové ohně, někde chodíme v šátku do školy a potkáváme se s kamarády z oddílu. Tohle ale není rok jako každý jiný a nic z toho teď nejde. To ale neznamená, že Skautský den nemůže být společná radost pro nás všechny.“

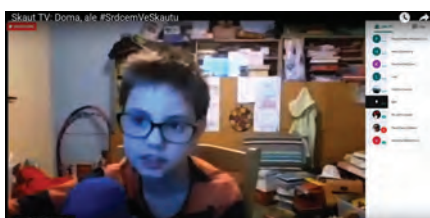
Zveme Vás v pátek 24. dubna ke společné oslavě Skautského dne pod heslem „Doma, ale #SrdcemVeSkautu“.

Živé vysílání začne v 19:30 zde na fb.com/skaut a také na youtube.com/czskaut.

Připrav si šátek nebo kroj (i když Tě nikdo neuvidí) a svíčku.

Těšíme se na všechny, od benjamíneků po oldskauty. Budou nás tisíce!“

Jestli jste nestihli sledovat od začátku, tak **ŠESTKA je na záznamu také - se svým pokřikem** v 21:40 i oznámením, že Miroslav Škarpa schůzku opustil : -)

25.4.2020 - Vláda oznámila, že ruší zákaz volného pohybu osob. **Pohyb venku je možný v deseti lidech.** Skupinky na veřejnosti mají zachovávat od jiných osob odstup nejméně dva metry. Tímto způsobem mohou trénovat i profesionální sportovci a scházet se spolky.

V poslední fázi od 25. května vláda počítá s uvolněním kulturních, společenských, sportovních akcí, stejně tak i zotavovacích akcí pro děti do 15 let (počet osob bude specifikován).

ČRDM intenzivně pracuje na definici hygienických opatření pro letní tábory. V příštím týdnu proběhne schůzka expertního týmu za účasti zástupců ČRDM a lékařů.

26.4.2020 - Koronavirus, nekoronavirus - učíme se i jiné věci než stádovitě nosit roušku : -) Na dědině (a navíc na pasekách) máme přece jen větší prostor i možnosti, než děcka z města.

Vlčata a Benjamínci to **zkouší prvně na moutainboardu**, který je konstruován na jízdu terénem. Jak se to naučí dobře, tak se prý nechají na moutainboardu tahat za oddílovým kite.

10.5.2020 - Jehňata jsou už na obvyklém místě : -) Aktuálně je **volných ještě 6 baránků k adopci** pro tradiční podzimní JEHNĚČÍ KLOBÁSU. Dazul prosí zájemce o říjnovou akci, aby potvrdili o kolik jehňat mají zájem ... Platí staré pravidlo: Dazul se o jehňata bude do podzimu starat, ale zpracovat si je musí přijít každý sám.

12.5.2020 - Na téhle fotce z 2.5.1993 jsou tři členové našeho OS klubu. Poznáš?

Ve **virtuálním SKAUTSKÉM MUZEU** na <http://www.skauteum.cz/> je spousta historických fotek, videí, kronik, ... které můžeš prohlížet z pohodlí svého domova.

Miroslav Kalousek @kalousekm · 1h

Jsem v centrální politice od 5.2.1990. Znal jsem osobně všechny ministry i premiéry. Takže si dovolím jedno hodnocení: Nejlepší a nejférovější polistopadový premiér byl @MirekTopolánek. Dneska má narozeniny. Přejí mu všechno nejlepší a děkuji za jeho práci pro ČR.

12.5.2020 - Mirek Topolánek byl v mládí členem 1.chlapeckého oddílu na Vsetíně, který tehdy vedl Tan. Tábořil i na Bařince a na Dynčáku ve Velkých Karlovicích.

3.6.2020 - Kóča (Ještěrky Vsetín, nyní bydlí v Praze) upozornila na úvodní banner JUNshopu - poznáte, **kde fotku loni pořídila?** : -)

11.6.2020 - Echo24.cz dnes publikoval článek: **Už vadí i zakladatel skautingu. Socha Baden-Powella má být odstraněna kvůli jeho rasistickým názorům.** Úřady v jihoanglickém městě Pool oznámily, že odstraní sochu zakladatele skautingu Roberta Baden-Powella kvůli jeho rasistickým názorům. Ve čtvrtek o tom informovala agentura Reuters. Čtvrteční odstranění ale nakonec bylo posunuto kvůli protestům skupiny bývalých skautů. Je to další z řady pomníků, které mají zmizet z veřejného prostoru v důsledku protirasistických protestů, vyvolaných smrtí amerického černocho George Floyda. Městská rada Poolu uvedla, že BP socha bude odstraněna z nábřeží naproti ostrovu Brownsea, kde skautské hnutí v roce 1907 vzniklo ...

společentvím ŠESTKY prošel a mohl by mít o svůj výtisk zájem. Veliký dík Klíšťeti a Kikině za dlouhé hodiny práce na korektuře (druhé kolo korektury ještě probíhá) textu a Mirisovi za finální návrh obálky (aktuálně na tom pracuje) a předtiskovou přípravu KRONIKY i zařízení kvalitního tisku!

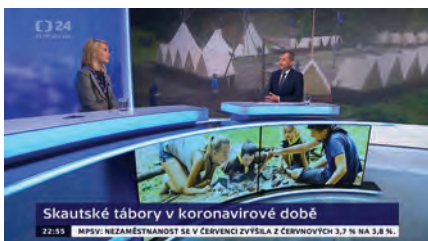
17.7.2020 - Tak jsme měli možnost osahat autostan umístěný na střeše auta. Zapůjčený kousek přivezl ukázat Murzílek - vyrazí s ním na dovolenou severním směrem - ubytování pro rodinu má vyřešeno : -) Úžasné - stan připravený k nocování během minuty! Jenom ta pořizovací cena je tak 4x mimo naše možnosti : -(

30.7.2020 - Senátor Lumír Kantor na svém facebooku před pár dny zveřejnil informaci: „Mám tu čest předložit **návrh na udělení Stříbrné medaile Senátu Miloši Zapletalovi**, skautskou přezdívkou Zet. Jde o Skauta s mimořádným podílem na výchově dospívajících skautů několika generací. Věnoval se jim celý život. Spisovatel, sběratel her a pokračovatel Jaroslava Foglara. Velký vzor všem pro neokázalou a celoživotní skromnost a poctivost oslavil letos v lednu 90 let. Znáte jeho Velkou encyklopedii her?“

1.8.2020 - Malý tábor pro 20 kluků na ostrově Brownsea začal 1.srpna 1907. Dnes je z něj největší globální výchovné hnutí pro 60 milionů kluků, holek a dospělých dobrovolníků. Všechno nejlepší k dnešním 113. narozeninám a díky všem, kdo skauting podporují!

4.8.2020 - Nejen o skautských táborech v době koronaviru, ale i o tom, proč neustále roste zájem o skauting (nebo také o nedostatku kluboven) ve včerejších Události, komentáře mluvila skautská tisková mluvčí Barbora Trojak.

Přímý odkaz na iVysílání Česká televize: <https://bit.ly/3kb9VRy>

12.8.2020 - Před pár hodinami bylo (v rámci tábora OS Ještěrky v DBCB) pořízeno na pasekách HISTORICKÉ foto - je na něm mimo jiné i **5 bývalých vůdkyň 1. dívčího oddílu JEŠTĚRKY** : -) Na jejich tábore bylo 10 dospělých a 16 dětí od 2 do 12 let. Ještěrky se sjely z Anglie, Švýcarska, Prahy, Kolína a Vsetína.

Celodenní výprava s dětmi si udělala zastávku u Irči a Dazula

15.8.2020 - ŠESTKA má už letošní (obzvláště povedený) tábor zbouraný a vybavení tábora je odvezeno a složeno v klubovně. Logisticky téměř bezchybná akce! V tuto chvíli hoří na tábořišti poslední táborový oheň a zítra jede celý oddíl domů : -)

20.8.2020 - 75.výročí založení prvního skautského oddílu na Vsetíně oslavilo středisko mimo jiné vernisáží, výstavou i vydáním 46-ti stránkového sborníku. Dílem ukálostí kolem koronaviru a dílem dalších okolností si letošní 100.výročí připomeneme hlavně připravovanou vernisáží v předsálí kina Vatra a skautským zářením v Panské zahradě, kde si účastníci budou moci vyzkoušet řadu aktivit – jízdu na lodi, lakros, lanové aktivity, ...

3.9.2020 - Dnes dorazily výtisky KRONIKY OLDSKAUTI.CZ : -) Faktura dorazí až příští týden, takže finální cena za výtisk je do této chvíle nejasná (poslední přislíbená cena byla 827 Kč/ks). Nicméně už má svůj výtisk doma Bára, Fanta a Dazul. Ostatní, si jej mohou vyzvednout u Dazula a nebo se s ním domluvit na převzetí ve VM nebo na VS.
KŘEST KNIHY avizovaný na příští pátek (11.9.2020 v DBCB) se RUŠÍ - ve stejný čas se bude na Vsetíně chystat presentace ke 100. výročí skautingu na vsetínsku (tato akce má samozřejmě přednost).

6.9.2020 - Na dnešní vernisáži ve Vatře byl představen střediskový „výroční“ šátek, který si budou moci zakoupit jak neskauti, tak samozřejmě členové našeho vsetínského střediska.
Pro členy 6.OS Dazul „výroční“ šátky nakoupil hromadně - ti, kteří si chtějí speciální skautský šátek pořídit, nechtě Dazula kontaktují. Nákladová cena na 1ks šátku je cca 160 Kč, SRJ odsouhlasila, že členům střediska se šátky budou prodávat přes vůdce oddílu za 50 Kč/kus, ostatním za 150 Kč/kus.

JIŘÍ MENZEL

režisér, herec a spisovatel, držitel Českého lva i Oscara

7.9.2020 - *23.2.1938 +5.9.2020 Jiří Menzel. „Taky jsem po válce chodil do skautu. Vděčím tomu za mnoho. Zdůrazňovaly se tam dnes už zapomínané ctnosti - věrnost, vlastenectví. Pěstoval v nás takové rytířské vědomí, že nejsme na světě jenom pro sebe, že jsme na ostatních závislí a také za ně zodpovědní.
Nějak se nám víc a víc nejrůznějšími cestami vtlučká do hlavy, že si každý mladý člověk musí po vzoru těch filmových a seriálových hrdinů své místo na slunci vydobýt sám, a to třeba i na úkor ostatních. Ve skautu, nebo jak nás pokřtili přátelé českého jazyka, v Junáku, jsme byli soudržnější a učili se věrnosti a smyslu pro solidaritu. Bylo nám vštěpeno, že nejsme na světě jenom pro sebe ...“

15.9.2020 - 15. září 1970 byl v Československu opět **zakázán skauting** a ustavena jednotná dětská organizace Pionýrská organizace Socialistického svazu mládeže. 29.3.1968 byla obnovena činnost Junáka, jehož činnost byla zastavena v roce 1950.

20.9.2020 - V sobotu se **krovky** pro nezámjem nevětraly, ale v dnes jsem měl zájem já : -)
Absence záložáku při takto nízkém letu bezmotorového paraglide nevadila. Víte, že při motorovém paraglide není paradoxně záložní padák součástí povinné výbavy?

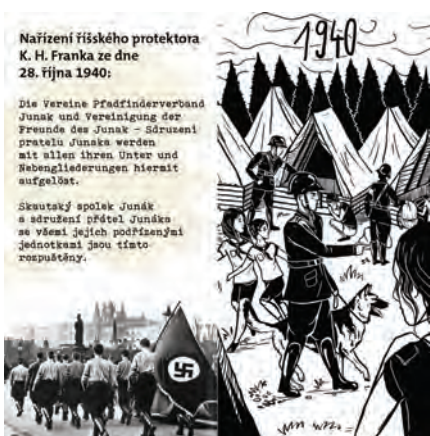

1.9.2020 - Na portále HEROINE.CZ publikovala Veronika Puhačová článek „Skauting, škola pro život. Výchova pro pravdu a lásku i krizový management“. Ač vzděláním archeoložka, brzy jsem se svým zaměřením dostala do muzejně-pedagogické vzdělávací sféry, kde se skautské zkušenosti kupodivu velmi hodí. Čím víc lidí profesně poznávám, tím víc si všímám, kolik z nich formovaly podobné zážitky jako mě. Lektori, nadšení učitelé, volnočasoví pedagogové, sociální pracovníci, občanskí aktivisté. Úspěšní a schopní jedinci. Je to náhoda, že nás kromě sdílených pracovních a osobních cílů pojí i skautská minulost? ...

Výsledky voleb do zastupitelstva kraje Zlínského

1. KDÚ - ČSL	95 hlasů
2. Starostové a nezávislí	65 hlasů
3. Česká pirátská strana	46 hlasů
4. ANO	42 hlasů
5. SPD	20 hlasů
6. Trikolóra	18 hlasů
7. ODS	17 hlasů
8. ČSSD	14 hlasů
9. KSČM	8 hlasů
10. Strana zelených	3 hlasy

Účast celkem 39 % voličů.

3.10.2020 - Po posledních prezidentských volbách jsme nazpívali (Kikina, Klíště a Dazul) písničku ŽIJU V ZEMI NEPŘÍTELE. Narozdíl od prezidentských voleb, dopadly ty **krajské** v naší dědině lépe. I když 4., 5., 6. a 9. místo fakt nechápu, jestliže člověk nepatří mezi ty, které náš současný soudruh prezident charakterizoval jako: „*Třetina obyvatel této země je slabá duchem. Každý sedmý občan je debilní nebo dementní, nebo alkoholik a zhruba polovina obyvatel této země má podprůměrný intelekt.*“ Ale přesto jsme jako dědina, v porovnání s celostátním průměrem, volili lépe.

7.10.2020 - Podle dnes pořízených fotek (Fanta a Denny) se zdá, že nás čeká docela dost práce u šestkařského srubu :- (Mimo poškozené krytiny a deskového záklopu jsou **polámané i krovy** střechy venkovní táborové jídelny.

20.10.2020 - Známy skautský sběratel Noe, z oddílů Svazu skautů a skautek ve Fryštáku, si před časem vyžádal v elektronické podobě logo oslav 100. výročí založení skautingu na Vsetíně a dnes na svém facebooku informoval: „*Ve spolupráci s Českou poštou - odborem známkové tvorby - by měl vyjít přitisk na R-nálepku a cennou nálepku APOST ve Vsetíně... Pokud se něco zase nepokazí, tak od 14. prosince, tož uvidíme... Měl jsme v plánu hromadu akcí, ale letos to bohužel nevyšlo... Zvolil jsem aspoň nejbližší skauty - v Uherském Hradišti a ve Vsetíně...*“

22.10.2020 - Je skvělé, že jsme se dostali do stavu, kdy jako skauti ze svých řad generujeme poslance i senátory, ale ještě lepší je, že ti už umí (i) pro skauty leccos prosadit. Skauti ze Semil dnes: „*Přečtěte si rozhovor s naším vedoucím střediska, který v těchto dnech vyšel ve zpravodaji České rady dětí a mládeže. Dozvíte se mj. to, jak probíhala příprava a schvalování jeho pozměňovacího návrhu, díky kterému budou mít od příštího roku dobrovolníci pracující s mládeží 5 dní dovolené (hrazené státem) navíc.*“

28.10.2020 - 11. července 1940 vpadlo Gestapo na některé skautské tábory, postupně je rozešlo a zabavilo majetek. Některí členové se domů vraceli pouze v tom, co měli na sobě. Ostatní tábory musely ze dne na den skončit a účastníci se odebrali domů.

Na výročí vzniku republiky pak přišel poslední hřebíček a **skauting byl poprvé zcela zakázán.**

I po 80 letech se snažíme připomínat osudy více než 700 skautů a skautek, kteří za války položili život. Hotové příběhy si můžete přečíst - a nehotové třeba sami vypátrat! - na www.hrdinovevalky.cz

10.11.2020 - Z wiki.rovernet.cz je mimo jiné možno stáhnout literaturu pro rovery - od té základní celosvětové (ROVERING TO SUCCESS), po důležité české „příručky“ (ROVERING), nebo třeba expediční knihy ze zahraničních roverských prázdninových cest (POLAR FLARE 93).

Dazul je hrdý na to, že na dvou publikacích drobně autorsky podílel. Je prostě v dobré společnosti :-)

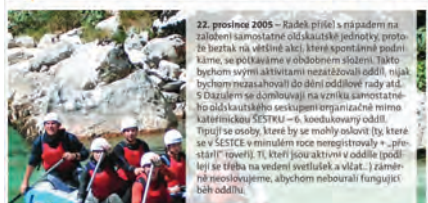
17.12.2020 - Benjamínci s kateřinickýma Světluškama a Vlčatama měli dnes **poslední družinovku** v roce 2020 - i s vánočním stromečkem (když už oddílové vánoce nebudou) - ještě to stihli před dalším zákazem skautské činnosti.

19.12.2020 - **BETLÉMSKÉ SVĚTLO** už je v Kateřinicích u Dazula a Irči na pasekách. Cestou ze Vsetína bylo předáno na faru v Ratiboři. Pokud bude mít kdokoliv o BETLÉMSKÉ SVĚTLO zájem, může si kdykoliv přijít pro plamínek na paseky. Ti kdo vážit cestu nemohou, ale přesto by plamen BETLÉMSKÉHO SVĚTLA domů chtěli, nechtě se domluví přímo s Dazulem - rád jim ho přiveze.

20.12.2020 - I když určitě nejsme svatí, **při procházce lesem občas sbíráme to, co tam nepatří.** Tohle ale děcka neunesly. Cestou vysvětluju, že netřeba urážet prasata, protože po nich by v lese tohle zcela určitě nezůstalo ...

22. prosince 2005 - Radek přišel s nápadem na založení samostatné oldskautské jednotky, protože bořák má věčné akce, které sportovním podstatně, se počkáváme v obdobném složení. Takto bychom svými aktivitami nezatěžovali oddíl, nýbrž bychom zasahovali do činnosti oddílové rady atd. S Dazulem se domlouvají na vzniku samostatného oldskautského sestupného organizačního mimo kateřinickou ŠESTKY - 6. koedukovaný oddíl. Typují se osoby, které by se mohly osvědčit, které se v ŠESTCE v minulém roce neorganizovaly - „přestali“ tvořit. Ti, kteří jsou aktivní v oddíle (podle něj se třeba na vlnění světlušek a vlčat...) zaměrně neorganizujeme, abychom neobourali fungující běh oddílu.

22.12.2020 - Nějak nám ten čas letí ... Přesně **před 15 lety** přišel Radek s nápadem na založení samostatné oldskautské jednotky z plnoletých členů ŠESTKY - 6. oldskautského klubu z Kateřiníc. Tím bychom přestali zasahovat do rozhodování 6. koedukovaného a pokud budou potřebovat pomoc, rádi ŠESTCE pomůžeme. O pár dnů později to bylo oznámeno na OR, pak na SRJ.

31.12.2020 - Doba se neskutečně zrychluje. Dřív jsme na Silvestra z indiánské potní chýše skákali do závěje sněhu, dnes už zvláště odolní jedinci potní chýši rovnou vynechávají ... Muržílek si udělal díru v ledu jezírka u Irči a Dazula (trochu se při tom pořežal) a pak si rozkošnický na několik minut zalezl do vody pod led. Že prý pohoda : -)

31.12.2020 - Během posledního dne roku se u Irči s Dazulem potkali Roman s Aničkou, Muržílek s Haničkou + Sárrou + Kristýnkou, Pad s Bětkou + Majdou + Kubou + Frantou, Robin s Evou + Vendulkou + Kristýnkou + Majdalenkou. Chutnal se dospělácký i dětský punč : -)

Pajtášoviny

Dazul, v rámci denního dobrého skutku mluví s Pajtášem, svým celoživotním guru, jak to s ním v této době virově vypadá.

